

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ Συντάγματος

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Θεωρῶν τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀρχῆς τῆς κατ'ἀναλογίαν ἐκλογῆς ὡς ἀπαραίτητον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἴσης ἀντιπροσωπεύσεως ὅλων τῶν σημαίνουσων πολιτικῶν μερίδων τοῦ τόπου καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς πράγματι πλειοψηφούσης μερίδος, πρὸς τοῦτοις δὲ ὡς τὰ μέγιστα συντελοῦσαν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει ἀντιθέσεως γενικωτέρων συμφερόντων καὶ ἰδεῶν καὶ εἰς τὴν ἀνόθευτον ἐκδήλωσιν τοῦ πολιτικοῦ φρονήματος τῶν ἐκλογέων, προτείνω νὰ τροποποιηθῇ ἡ α' παράγραφος τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ Συντάγματος ὡς ἐξῆς:

« Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ βουλευτῶν ἐκλεγομένων κατ' ἀναλογίαν ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας».

Ἐν Ἀθήναις 28 Μαρτίου 1911.

Ὁ βουλευτὴς Ἀρχαδίας
Ἀδ. ἐξ. Π. Παπαναστασίου.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ προσφάτως νομοθετηθέντα δὲν ἀναγράφεται ἐν τῷ Συντάγματι μέγιστον ὄριον τῆς διαρκείας τῆς βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἐπειδὴ εἶνε δυνατόν ἐν τῷ ἀπωτέρῳ μέλλοντι Κυβέρνησις τις ἀπὸ σκοποῦ ἐνεργοῦσα νὰ παρατείνῃ τὴν βουλευτικὴν σύνοδον πολὺ πέρα τοῦ ἑξαμήνου, ἐπὶ δέκα π. χ. μῆνας, ὥστε νὰ ἀναγκάσῃ τὸ πλεῖστον τῶν βουλευτῶν νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίας των, ἐνεκα οἰκονομικῶν λόγων, νὰ κρατήσῃ δὲ οὕτω παρ' ἑαυτῇ τοὺς φίλα αὐτῇ φρονοῦντας, οἵτινες καίτοι ὀλιγώτεροι δύνανται νὰ ἀποτελέσωσιν ἀπαρτίαν καὶ ψηφίσωσιν πᾶν τὸ ἀρέσκον τῇ Κυβερνήσει, ἔστω καὶ μὴ ὠφέλιμον ἢ καὶ ἐπιβλαβές εἰς τὴν Πολιτείαν, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ προτείνω τὰ ἐπόμενα.

Πρότασις προσθήκης

Εἰς τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος.

Ὅσῳ αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς παρατείνονται πέραν τῶν ἑξ μηνῶν ἕκαστος βουλευτὴς παρευρισκόμενος εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς, λαμβάνει δραχμὰς τετρακοσίας κατὰ μῆνα ἐκτὸς τῆς κανονικῆς αὐτοῦ ἀποζημιώσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἀπριλίου 1911.

Σπύρος Κ. Ἰγγλέσης
Βουλευτὴς ἐκ Κεφαλληνίας

3000
2400

5400

101

ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Συντάγματος.

Τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος προτείνω ὅπως τροποποιηθῇ ὡς ἐξῆς :

«Οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐν ἀρχῇ μὲν ἐκάστης τακτικῆς Συνόδου δραχ. χιλίας, διακοσίας εἰς τὸ τέλος δὲ ἐκάστου μηνός, οἱ μὲν κατοικοῦντες ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δραχμὰς ἑκατὸν πενήντα μηνιαίως, οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῶν ἀνωτέρω δήμων ἀλλ' ἑνεῖκεν τῶν βουλευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων διαμένοντες ἐν Ἀθήναις, δραχμὰς τετρακοσίας. Ἡ ἀποζημίωσις ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου ἐκάστου βουλευτοῦ καὶ λήγει τὴν ἐπομένην τῆς λήξεως τῆς περιόδου ἢ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Ἐκ τῆς μηνιαίας ἀποζημιώσεως κρατοῦνται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δραχμαὶ μὲν πέντε (5) ἐκ τῶν ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κατοικούντων βουλευτῶν, δραχμαὶ δὲ δέκα πέντε ἐκ τῶν λοιπῶν τῶν ἐκτὸς τῶν περιφερειῶν τῶν ἀνωτέρω δήμων κατοικούντων, δι' ἐκάστην, κατὰ συνεδρίασιν λυομένην ἐλλείπει τοῦ πρὸς λήψιν ἀποφάσεως ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ βουλευτῶν, ἀπουσίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1911.

Ὁ βουλευτὴς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος

Στέφανος Σ. Σουμαρίπας

1200
4800
6000
Σουμαρίπας

Ἐπιφυλασσόμενος ν' ἀναπτύξω ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὑποίους, κατὰ τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα τοῦ Πολίτευματος ἡμῶν, παρίσταται ἀνάγκη ὅπως ἐν τῇ Κοινοβουλίᾳ ἀντιπροσωπεύωνται πλήρως πᾶσαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Χώρας, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω τροπολογίαν τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἔχουσαν οὕτως:

Ἄρθρον 75.

«Ἡ Βουλὴ, δι' ἐκάστην τακτικὴν Σύνοδον, λαμβάνει ἐκ τοῦ Δημοσίου Γαμείου χορηγίαν ἴσην πρὸς τὴν Βασιλικὴν τοιαύτην. Ἡ ὅλη χορηγία, καταβαλλομένη εἰς δύο δόσεις κατὰ τὴν ἐναρξίν καὶ τὴν λήξιν τῆς Συνόδου, κατανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς ἐξ ἑαυτοῦ, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς λαμβάνοντος τὸ διπλάσιον τῆς ἀναλογίας ἐκάστου βουλευτοῦ.

Ἐν περιπτώσει λύσεως τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, ἐλλείψει ἀπαρτίας, ἐνεργεῖται εἰκοσιπεντάδραχμος κράτησις ἐκ τῆς χορηγίας τῶν ἀπουσιασάντων βουλευτῶν.

Συμπληρωματικὴ χορηγία δι' ἑκτακτον Σύνοδον δὲν δύναται νὰ δοθῇ».

Κατὰ τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν, περιττεύει τὸ 76ον ἄρθρον, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀθῆναι 31 Μαρτίου 1911.

Ν. Α. Κοντογούρης

Βουλευτὴς ἐξ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος

103

6181

12500/112
10924
530
152
1480
1486
240
142
54

[illegible]
$$\begin{array}{r} 490 \\ 192 \\ \hline 960 \\ 3840 \\ 480 \\ \hline 8736.0 \end{array}$$

3. <i>larva</i> 1903 (n. 3. <i>larva</i>) 1091 468	2. <i>larva</i> 1889 $\frac{1}{2}$ 1890: 65 872 - 637 22. (1890)
2. " 1906 (") 787 172	2. " 1892 (<i>larva</i>) 756 22. (207 <i>larva</i> 67)
1. n. 1907 (2) 1117 975 (<i>larva</i>)	2. " 1895 (") 846 22. (")
original int. 1905)	2. " 1896 (1. 3. <i>larva</i>) 849 22. (")
	1897 829 22. = 1679 000
	1899 (1. 3. <i>larva</i>) 946 22. (234 672.)

Sarate II
(int. 1910)

litopka
Naphtalas

~~Sept. 1910~~

~~Arde des ch. des xia, (11)~~

+ 105

r. 118: le texte de la Cour,
tel qu'il résultait de sa
motivation, fut publié
par le ministre de la
justice en langue
populaire le 10 juin 1906.

Not. 16. 1910
[Hypothèse] (20): - Le condamné
a le droit d'accepter la grâce du Roi ou de se commettre à la
peine. [laquelle il a été condamné]
1910 [compromis] (25): [les pr

Ces det. et de men. la royume) ne peuvent
être engagés au service de prisonniers étran-
gers, or aucune force militaire d'une

+ le Roi d'Espagne prisonniers étrangers, à l'exception de
long le royaume ou les troupes de secours contre une invasion
par le royaume ou le royaume d'Espagne et pour des intérêts
surtout du Northampton dans le royaume dans le cas d'une
guerre avec le royaume d'Espagne.
plusieurs autres
surtout, si on ne peut
pas se passer de
la loi d'Espagne.

Quand. la d'op. d'aujourd'hui (105)

Eruditas: D'aujourd'hui d'aujourd'hui (15)

Paras: à l'égard des des des des des
(90)

Précéd. Sarate I

G. XIV: cette dernière division [l'organisation] a grand besoin de rapports et
parité publique; - les rapports en même temps avec une
certaine unité; - un grand nombre s'attachant à définir
et à nommer les droits des citoyens pour leur assurer une ga-
rantie absolue; - quelques-uns (dont aucun n'est) s'occu-
pent de questions spéciales (par exemple, de la situation des faibles, etc.)
trouvent son application dans le caractère et surtout dans
l'histoire de chaque nation. Il insistait sur la législation

à affirmer certains principes, les Ration-
ter le respect des droits de l'homme, à proposer tou-
jours son raison sur la violence répétée
de la violence. Au contraire lorsque les principes
ont réellement passé dans le monde et sont
acceptés par tous les peuples, "ce second a' pen-
sée" une machine de l'opinion, en même
temps qu'il rend inutile la déclaration
solennelle, constitue une garantie beaucoup
plus puissante que ces déclarations mêmes.
(1) La Convention de 1875
pour l'abolition de la guerre
internationale.

Περὶ Διοικήσεως 2

Γενικαὶ Ἀρχαὶ (περὶ Συμμετοχῆς Α-
καὶ ἐν ἑαυτοῖς) 3-20

Σύνταγμα μετὰ Προβιβάσεως. Ἀπὸ τοῦ ἐνός καὶ ἑξῆς: 21

I. Νομοθετικαὶ: 22-26.

II. Ἐκτελεστικαὶ: 27:

III. Δικαστικαὶ: 28:-87-98.

} Βασιλεὺς - Βασίλισσα - Ὑποβασίλισσα
29-44 ≡ 54-76 ≡ 77-82 (81 καὶ 82 ἐκτελεστικαὶ)

Περὶ Διατάξεως καὶ ἀνταλλαγῆς. 45-53.

Γενικαὶ Διατάξεις. 99-103.

Ἐξῆς Διατάξεις. 104-110 (104 καὶ 108 καὶ 109 ἐκτελεστικαὶ - 106 ἐκτελεστικαὶ).

Rey - C. 182.

107

Ces dispositions fournissent un exemple notable de la façon
dont la restriction et la délégation deviennent des restrictions :
l'autorité discrétionnaire de C. l'écrit. Si par une loi
avait conféré à la Chambre les droits de l'Assemblée (Assemblée)
le changement apparaît à ces institutions, mais pas à la
qualité des caractères de l'unité de la délégation
~~par~~ de la Chambre... l'effet véritable de l'in-
novation consistait à mettre en plein jour au
jour des décisions de Cabinet. — La suppression de la pré-
rogative, conférant, comme elle le fait, une large
autorité discrétionnaire au Cabinet, transforme
une conséquence juridique inévitable à l'attention
Cela augmente considérablement l'autorité de la
Chambre de Commerce, en, en dernière ana-
lyse, celle des électeurs par lesquels cette Chambre
est élue. — Strictement la Chambre dispose, dans
l'exercice de ses pouvoirs, d'une autorité absolue à l'auto-
rité prédominante dans l'Etat. Pendant ce temps le principal mem-
bre du corps souverain, la Chambre d'Assemblée, en fait comme de son, la souve-
raineté du Roi. Aujourd'hui... Aujourd'hui ^{quant} à la Cour, en de-
vant la partie d'un grand nombre la plus importante du corps souverain
le Ministère, ou tout le moins les ministres, exécutent ou s'efforcent
d'exécuter le vœu de la Chambre.

905 205

821 174

249 024

41 785

2067 612

Le premier des princips en le su-
 veraineté du Parl., qui signifie, en fait,
 le transfert graduel du pouvoir
 de la Couronne à un corps qui en de-
 venue de plus en plus le représentant
 de la Nation. Le développement curieux,
 et le suit duquel l'histoire personnelle
 du Roi a été changée en souveraineté de
Roi en Roi, a eu deux résultats: il a da-
 vantage fait que parmi arbitraires de ses
usages; il a ensuite laissé établie en
 son diminution l'autorité suprême de l'É-
tat; (1763: le Roi Parlement)

r. 267 op. le est une personnalité de Roi
 transformée en pairs de la Couronne
 pendant le règne de la Couronne
 espagnole également. Cette trans-
 formation fut faite au moyen de
 l'empire castillien fictif.

"Alpha 73."

1844 les corps à Appia

108

W. R. Anson, loi et pratique trans-
tationnelle de l'Angle-
terre (trad. Gaudelhan)
1903.

no. 195-203 (184, 200)

6-19

0.200

AAA

(23 Sept. 1844)

Don't be long. I've got 1844 year's & op'ts over
years, join in 6 hours. (P. 22)

Vol. K. Pl. L. 6. 292

The beautiful day we. 14. June. " We
 had a very fine morning, especially in the
 afternoon, the sun was very warm, and the
 wind was very fresh, and the sea was very
 calm. The day was very fine, and the
 weather was very good. The day was very
 fine, and the weather was very good. The
 day was very fine, and the weather was
 very good. The day was very fine, and
 the weather was very good. The day was
 very fine, and the weather was very good.
 (Mem. p. 57)

To "hypnotize" he watches Grief. As if
the "hypnotist" (in other words himself).

26

"A. 23 & "I have met the relation of good things 1st & 2nd. and
to that / is a very good."

(Te. r. 589-172)

Nopbuias.

112

"Edpor II.

53

(loi du 19 août 1908). — Le Roi demeurera dans le royaume, et ne pourra, sans le consentement du Storting, séjourner hors de Norvège plus de six mois de suite, sinon il perdra pour sa personne le droit à la couronne. — Le Roi ne peut accepter aucune autre couronne ou gouvernement sans le consentement du Storting, pour lequel une majorité des deux tiers des voix est exigée.

Norbygia

Apdyor 13

113

(modifié, lois des 5 Juin 1873 et 30 Juin 1891, et résolutions du Storting des 7 Juin et 18 novembre 1905). - Lorsque le Roi s'absente de la capitale, il délègue l'administration intérieure du royaume, dans les conditions qu'il détermine lui-même, au ministre d'Etat, conjointement avec cinq au moins des autres membres du Conseil. - Ceux-ci gouverneront au nom du Roi et de sa part. Ils observeront religieusement les dispositions de la présente Constitution, ainsi que les ordres particuliers qui leur seront donnés, en conformité avec la Constitution, par des instructions royales. Ils feront ~~avant~~ leur très humble rapport au Roi sur les affaires qu'ils auront ainsi décidées. - Les décisions se prendront ~~en~~ son rois;

en cas de partage, le ministre d'état,
ou en son absence le premier membre du
Conseil d'état, aura double voix.

346. 53

Συντάξας.

"Ερδπον ~~1862~~ 91.

145

(1862-3, 1866 et 1894). — Dans le cas, prévu à l'article 39, où le Roi, après avoir entrepris un voyage, resterait plus de douze mois hors du royaume, le Rejcent ~~(R)~~, ou le Conseil d'Etat, quand il gouvernera, réunira le Riksdag par convocation officielle, et fera publier cette convocation dans les journaux officiels dans les quinze jours qui suivront l'expiration du terme susdit. Lorsque le Roi en aura été informé, si néanmoins il ne revient pas dans le royaume, le Riksdag prendra, sur le gouvernement de l'Etat, les dispositions qu'il jugera les plus utiles ~~(R)~~.

Soudais.

Int. 13

116

Человек 39.

(1844-5, 1862-3 et 1909). — Si le Roi veut voyager à l'étranger, il fera part de son dessein au Conseil d'Etat in pleno et prendra son avis comme il est dit à l'article 9. Si ensuite le Roi se décide à ce voyage et l'exécute, il ne s'occupera point du gouvernement, et n'exercera point le pouvoir royal, tant qu'il séjournera à l'étranger; le royaume sera gouverné, pendant l'absence du Roi, en son nom, par le prince héritier présomptif du trône, s'il a atteint l'âge fixé à l'article 41. Ce prince gouvernera comme Régent, avec tous les pouvoirs et l'autorité royale, conformément à la présente Constitution; toutefois, il ne pourra conférer les rangs et titres nobiliaires, ni élever au rang de comte ou de baron, ni conférer des ordres; de même, tous les postes de confiance vacants ne pourront être remplis que provisoirement par ceux que le Régent y nommera. — Si l'héritier présomptif est empêché, par maladie ou par séjour à l'étranger, le descendant de l'héritier du trône qui en sera, après lui, le plus proche héritier, prendra la régence au nom du Roi avec les pouvoirs ci-dessus déterminés, à condition d'avoir atteint l'âge fixé à l'article 4 et de n'être pas lui-même empêché comme il vient d'être dit. — A défaut de prince pouvant exercer le gouvernement dans les termes ci-dessus, le Conseil d'Etat gouvernera avec les mêmes pouvoirs que le Régent. — Les mesures à prendre pour le cas où le Roi demeure hors du royaume plus de douze mois seront déterminées à l'article 91.

N. AYAH' 28 deav 1889 (bur. vifn 1887 c. 1884.)

114

1. Ein. Brutto 18 Quats, 8 Qu. Lange und 1 Qu. 1/2
2. 8 Qu. 1/2 alte Bar.
3. 1 Qu. 1/2
4. 1 Qu. 1/2 alte Bar. (ungetr.)
5. 1 Qu. 1/2 alte Bar. 2, 3 & 4 1/2 Qu. 1/2 alte Bar. 1 Qu. 1/2 alte Bar.
6. 1 Qu. 1/2 alte Bar. 2, 3 & 4 1/2 Qu. 1/2 alte Bar.
7. 1 Qu. 1/2
8. 1 Qu. 1/2 alte Bar. 2, 3 & 4 1/2 Qu. 1/2 alte Bar.
9. 1 Qu. 1/2 alte Bar. 2, 3 & 4 1/2 Qu. 1/2 alte Bar.

W. 374 Nephylus liliaceus

46

198

(1905) Faute de convocation
immédiate du Storting
par qui de droit en conformi-
té de l'art. 39⁺, il incombe
à la Cour suprême, et il
est de son devoir impérieux
de procéder à cette convoca-
tion, aussitôt après l'expir-
ation d'un délai de justice
raisonnable.

+ Si le Roi vient à mourir, et que l'héritier du trône n'ait
encore atteint l'âge de majorité, le Conseil d'Etat norvégien convoquera aussitôt
le Storting.

Lamont

95: les 91-94, à Council Bluffs par
opération à Big Spring, et dans Royal Dunes.
Les 95-96, à Big Spring.

119
Bicoy, Jur. a. citée de D. Corp.

c. 34: Les mêmes causes, la règle que Paul
tient son droit réuni au moins une fois par an, or,
en fait, la règle d'après laquelle le Parl. est ligé
à la présomption de la Couronne de couronne
le Parlement, selon le bon plaisir des usages,
dir s'exerce de façon que le Parl. soit réuni
une fois par an.

c. 341 (sur l'union et consentement de la Constitution): Les
lois que le Parl. refuse par couronne pendant plus d'une
année par l'expédition d'affaires. Cela devient une
des principales de caractère le plus inconstitutionnel.
Et cependant, il s'y a des la pays, et tribunal de couronne
pourrait elle se plaindre que le Parl. s'ait par et réuni...
la difficulté en son puelle en la force pu, de
laisser faire obéir à des règlements s'ont par devenus des
la formis constit de tribunaux.

c. 348. S'agit de l'effet ~~de~~ - et c'est en lui point qu'il
pour l'un ou l'autre point c'est écrit - la loi agit selon deux moyens
différents. Elle inflige des châtiments et une punition
c'est ce qui risquer la loi, et, ce qui est déjà connaissances,
elle permet aux citoyens, qui respectent la loi de refuser
d'être avec des illégalités. Elle légitime les lois, mais

A. V. Dicey

Ann. 37 v 54

120

Introd. à l'étude

l. 329: de même encore, la règle que le

du Dr. Con. Westminster

Parlement doit être réuni au moins une
fois par an, et en fait, la règle d'après laquelle
le droit légal ou la prérogative de la Ca
ronne de convoquer le Parlement, selon le
bon plaisir de son excellence, doit s'exercer de
façon que le Parlement soit réuni une fois
par an.

l. 341: Suggère que le V. ne soit pas couronné
pendant plus d'une année par l'expédition
des affaires. Cela serait une façon de procéder
de caractère le plus inconstitutionnel.

21

Ανταρ αὐτὸς ἔχοντες παραφρονεῖν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ^{ἀποκρίτας} (ἐκπεσόντες) δὲ καὶ ἐν ἰστίᾳ ἐπιβλῆναι
 οὐδέποτε ἔχοντες ἔξω δικάσειν παραστῆσαι ἑμὴν ὅσα ἀνέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦτον τὴν ἰστίαν καὶ οὐκ ἔχοντες
 ἰστίαν, ὅτι αὐτὸς ἰστίαν ἔχοντες.

22

Ἡ ὑποδοχὴ ἔχοντες ^{ἀποκρίτας} (ἐκπεσόντες) ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ βασιλέως.

25

(ἔξω) ὑποδοχὴ νόμου ^{ἀποκρίτας ὑπὸ τοῦ ἐκπεσόντος καὶ ὑποδοχῆς ἔχοντες} (ἐκπεσόντες ὑπὸ τοῦ ἐκπεσόντος ἔχοντες) δὲ ἐκπεσόντες ἐν νόμῳ
 καὶ καὶ αὐτὸς ἐκπεσόντες νόμου.

18 (1844): "ἐκπεσόντες ὑπὸ τοῦ ἐκπεσόντος ἔχοντες?"

27

Ἡ ἐκπεσὼν ἔχοντες ἀνέστη ὑπὸ τοῦ βασιλέως ^{ἀποκρίτας} (ἐκπεσόντες) δὲ καὶ τοῦ ὑπὸ αὐτοῦ βασιλέως ὑποδοχῆς
 καὶ ὑποδοχῆς.

28

Ἡ ἐκπεσὼν ἔχοντες ^{ἀποκρίτας} (ἐκπεσόντες) ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ (καὶ δὲ δικασταὶ ἀνέστησαν ἐκπεσόντες) καὶ
 ἐκπεσόντες ὑποδοχῆς τοῦ βασιλέως.

Ἀσχοπιότης

Директор Мвн-з Б'д 86 в 1852. (с'сраровиц'ска' г'р'п) Рубин: ІГОД' 1860, 1909, ГХКД', ІХОД', ГУЛН' 1910
С'мел' 22 жовт' 21 жовт'

Відпра 112 та 113: Диванський проект^{з 1970} до з'ясування ситуації. [Ідеї відповідей на запитання 89-95/96-111]

Hold Up order by Dr. J. L. Langer Boyle & T. J. Rogers & 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459</

[Εξομολογήματα]

1. projet de loi sur l'indemnité de la déportation des réfugiés 31 septembre 18
 2. projet de loi sur l'indemnité de la déportation des réfugiés 31 septembre 18
 3. projet de loi sur l'indemnité de la déportation des réfugiés 31 septembre 18
 4. projet de loi sur l'indemnité de la déportation des réfugiés 31 septembre 18
 5. projet de loi sur l'indemnité de la déportation des réfugiés 31 septembre 18
 6. projet de loi sur l'indemnité de la déportation des réfugiés 31 septembre 18
 7. projet de loi sur l'indemnité de la déportation des réfugiés 31 septembre 18
 8. projet de loi sur l'indemnité de la déportation des réfugiés 31 septembre 18
 9. projet de loi sur l'indemnité de la déportation des réfugiés 31 septembre 18
 10. projet de loi sur l'indemnité de la déportation des réfugiés 31 septembre 18

[illegible]

[Οίκον. χρόν. πορ-
ζέων]

[illegible]

116 : Die beiden ersten Eukaryoten (Eukaryoten) sind die 11. und die 12. Eukaryoten. Die 11. Eukaryoten sind die 11. Eukaryoten.

Angkor, Siem Reap to Europe

[illegible][illegible]

Αποφύγετε πάντα χρήση καπνών & αλκοόλ.

54 - 56 : Waput aqut. cu. xetun, De Nojor, Quis inarogues ty x'pang' lu chrepu - To' inarogues
lu inarogues se ty' Nojor in' lu 3 opetun penur lu aqutun p'et' lu in' lu x'pang'
 [Nanarogues, Ap. 2000 -
 nat. c. 183-4 in ap. - N. 1000 -
 p'et' ty' Ap. 2000 c. 54-55]
in' lu 3 opetun penur, in' lu 3 opetun penur lu aqutun p'et' lu in' lu x'pang'

[*Paracordulia*, *Arg. Zygop-*
ma, c. 183-4 in *Arg. Zygop-*
ma, *Arg. Zygopma* c. 54-5,
Arg. ad. c. 285]

* * *
 27 v. ГТОБ: Видеограмма об истории семьи ... д-р В. Г. Бонди
из Москвы. [Начало - 1 минута - 2 минуты 1 секунда]

Nothofagus

Ex 1. 66

128

50 Länge 25 cm. 61 Durchmesser 30 cm

72 An der Basis ist ein kleiner
Knotenpunkt, in dem die Wurzeln
hineingeführt sind. Die Wurzeln
sind sehr stark und
haben eine sehr große
Menge an Holz.

Pyrie 47 Länge 25 cm

50 Länge 25 cm

Ἄρθρον 36.

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ
οὐδὲ ἀποφασίσῃ τι ἄνευ τῆς παρουσίας
τοῦλάχιστον τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ ὅλου
ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἄνευ ἁ-
πολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων
μελῶν, ἥτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ
ᾔναι μικροτέρα τῶν 4)5 τοῦ κατωτά-
του ὁρίου τῆς ἀπαρτίας.

150
150

76

39.

50.

40.

180.

91.

46

180.

60.

$$\frac{4}{5} \cdot 60 = 12 \quad \frac{4}{5} = 48$$

220.

111

56.

220.

74.

$$\frac{4}{5} \cdot 74 = 15 \quad \frac{4}{5} = 60.$$

"Αρθρον 36.

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ
οὐδὲ ἀποφασίσῃ τι ἄνευ τῆς παρουσίας
τοῦλάχιστον τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ὅλου
ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἄνευ ἁ-
πολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων
μελῶν, ἥτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ
ᾔναι μικροτέρα τῶν 4)ὅ τοῦ κατωτά-
του ὅριου τῆς ἀπαρτίας.

60 15
10 12

130

the lastly compound of fring & dextal.

lors de la conférence plénière

lui aindem tota o zi pe la casa si nu-l lasam
 nici o clipa din ochi.

$\frac{1}{2} + 1$.

[illegible]

Wanted with a larger supply of deers. Advis
 all the $\frac{1}{2} + 1$ advis supply just just
supply

~~Arca~~ 56 (49-1844) Kalibria Loba

Defin = Legelt werden - ist definiert

(Apr. B' 21, 1879 - Aug. 1910)

Siège par un livre d'adresses d'élèves
de l'école d'élèves.

Идеа 56

“Απασαι αἱ ἐξουσίαι πηγάζουσιν ἐκ τοῦ Ἔθνους ἀσχοῦνται δέ καθ’ ὅν τρόπον ἐο-
ρίζει τό Σύνταγμα. Οὐδεμία ἐξουσία ἔχει δικαιώματα ἄλλα, εἰμή μόνον ὅσα ~~κ~~
ἀπονέμονται αὐτῇ ρητῶς τό Σύνταγμα καί οἱ συνάδοντες αὐτῇ ἰδιαίτεροι νόμοι.”

Ἡ νομοθετική ἐξουσία ἀσκεῖται ὑπό τοῦ Βασιλέως καί τῆς Βουλῆς.

Πρότασις νόμου, ἀποκρουσθεῖσα ὑπό τοῦ ἐτέρου μέρους τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας δέν εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς τήν αὐτήν βουλευτικήν σύνοδον.

Ἡ ἐκτελεστική ἐξουσία ἀνήκει εἰς τόν Βασιλέα, ἀσκεῖται δέ διά τῶν ὑπ’ αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων Ὑπουργῶν.

Ἡ δικαστική ἐξουσία ἀσκεῖται ὑπό τῶν δικαστηρίων διά αποφάσεων ἐκδιδομένων κατὰ τοὺς νόμους καί ἐκτελουμένων ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ βουλή συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ’ ἔτος τήν πρώτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός εἰς τακτικήν σύνοδον διά τά ἐτήσια νομοθετικά ἔργα συγκροτούμενη ἐν ἀπαρτίᾳ πρὸς τε συζήτησιν καί ἀπόφασιν ὑπό τῶν δύο πέμπτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, ἐκτός ἂν διά τά ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσῃ αὐτήν πρότερον, κατὰ τό ἄρθρον 37. Ἡ διάρκεια τῆς τακτικῆς συνόδου δέν δύναται νά εἴνε βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν οὐδέ μακροτέρα τῶν πέντε.

Ἡ βουλή ἐξαίρειται τῆς ἐν ἄρθρῳ 54 περιπτώσεως, ἀπαρτίζεται νομίμως πρ’ ὅς συζήτησιν παρόντων τῶν δύο πέμπτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. Ἄλλ’

οὐδέν δύναται νά αποφασίσῃ ἐν ἀριθμῷ κατωτέρῳ τοῦ ἡμίσεως καί ἐνός τῶν
μελῶν αὐτῆς καί ἄνευ πλειονοψηφίας τῶν παρόντων βουλευτῶν . Ἐν περιπτώ-
σει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

Ἐν τῇ ἐτησίᾳ τακτικῇ συνόδῳ ἡ βουλή ψηφίζει, διά τό ἐπρένον ἔτος τόν προ-
προσδιορισμόν τῆς στρατιωτικῆς καί ναυτικῆς δυνάμεως , τήν στρατολογί-
αν καί ναυτολογίαν καί τόν προϋπολογισμόν καί ἀποφασίζει , ἐπὶ τοῦ ἀ-
πολογισμοῦ . Ὅλα τὰ ἔσοδα καί ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νά σημειῶνται
εἰς τόν προϋπολογισμόν καί ἀπολογισμόν .

Ὁ προϋπολογισμός εἰσαγεται εἰς τήν βουλήν εὐθὺς μετὰ τήν ἐνάρξιν τῆς
Συνόδου , ἡ δέ ἐξελεγχίς αὐτοῦ γίνεται ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς
καί ψηφίζεται ἅπαξ μὲν , ἀλλ' εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας , εἰς ἃς δι-
ανέρεται κατὰ τμήματα ἐν τῇ κανονισμῇ τῆς βουλῆς ὀριζόμενα καί δι' ὀνο-
μαστικῆς κλήσεως .

Ὁ ἀπολογισμός τῆς τελευταίας οἰκονομικῆς χρήσεως εἰσάγεται εἰς
τήν βουλήν ἐντός τοῦ τρίτου μηνός μετὰ τήν λήξιν τῆς χρήσεως . Ἐξετάζε-
ται δέ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς βουλῆς καί ψηφίζεται καθ' ὃν τρόπον καί
καί ὁ προϋπολογισμός .

Βουλευτῆς, ἐξακολουθοῦσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου δέν καταδιώκεται , οὐ-
δέ συλλαμβάνεται ἢ προφυλακίζεται ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος .

Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται ἐπὶ περίοδον τετραετῇ ἀρχορένῃ ἀπὸ τῆς ἡμέρας
τῶν κατὰ τό ἄρθρον 66 γενικῶν ἐκλογῶν .

Ἡ ἐνέργεια τῶν διὰ τήν ἐπορένῃν τετραετίαν ἐκλογῶν διαττάσσεται ἰσὺς τῇ
λήξει ἐκάστης περιόδου , ὁὕτως ὥστε νά εἶνε δυνατὴ ἐντός τοῦ χρονικοῦ / ἡ

συγκρότησις τῆς πρώτης τακτικῆς συνόδου τῆς νέας βουλῆς τό βραδύτερον τήν
πρώτην Ὀκτωβρίου .

107

(Ἡ πρώτη παράγραφος μένει ὡς ἔχει)

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναθεωρήσεως θεωρεῖται ~~βεβαία~~ ἐκάστοτε βεβαία ἐάν ἡ βουλή
διὰ τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψήφων τοῦδ' αὐτῆς ἀριθμοῦ ζητήσῃ τήν ἀναθεώ-
ρησιν ἐν ψηφίσματι ὀρίζοντι τάς κατά τήν κρίσιν αὐτῆς δεόμενας ἀναθεω-
ρήσεως διατάξεις.

Τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναθεωρήσεως ψηφισθεῖσης διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ ὑφ' ἐστῶ-
σα βουλή καί συγκαλεῖται εἰδική πρὸς ρόνην τήν ζητουμένην ἀναθεώρησιν βουλή
διπλασία τόν ἀριθμόν βουλευτῶν , ἥτις κανονίζουσα τά τῶν ἔργων αὐτῆς , ἀ-
ποφαίνεται ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῶν εἰς ἀναθεώρησιν προταθεισῶν διατάξεων.

Ἡ διάρκεια τῆς ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς δέν δύναται νά ὑπερβῇ τό δίμηνον,

109

Παραμένει ὡς ἔχει προστιθεμένης β' παραγράφου τῆς ἐπομένης.

((Κατά τόν αὐτόν τρόπον τίθεται εἰς ἐνέργειαν καί δημοσιεύεται καί
πᾶσα ψηφισθεῖσα ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ συντάγματος.

Περί κοινοποιήσεως του νόμου ΓΧΝΣΤ' (3656) περί τροποποιήσεως διατάξεων του περί εκλογής Βουλευτών ΧΜΗ' νόμου του 1877.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρός τους κ. κ. Νομάρχας του Κράτους.

Κοινοποιούμεν ὑμῖν κατωτέρω τὸν ΓΧΝΣΤ' (3656) νόμον περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν ΧΜΗ' νόμου τοῦ 1877, δημοσιευθέντα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 114 (Τεύχει Α') τῆς 23 Μαρτίου ἐ. ἔ. φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα λάβητε γνῶσιν.

Τῆς ἐγκυκλίου ἡμῶν ταύτης πέμπομεν ὑμῖν ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων καὶ παρὰ κληροῦμεν νὰ ἀποστείλητε τοιαῦτα εἰς τὰς ἀνὰ τὴν ὑμετέραν δικαιοδοσίαν δημοτικὰς ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἀπριλίου 1910.

Ὁ Ὑπουργὸς

Ε. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Π. Μ. Κκλονάρος

Περί τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν ΧΜΗ' νόμου τοῦ 1877.

Νόμος ΓΧΝΣ' (ὑπ' ἀριθ. 3656).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ΧΜΗ' νόμου περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1877 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι Βουλευταὶ οἱ ἔμμιστοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὑποθηκορῦλακες, φύλακες μεταγραφῶν, συμβολαιογράφοι καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες καὶ οἱ δήμαρχοι καὶ δημαρχικοὶ πρέδροι, πλὴν ἐὰν παρκιτηθῶσιν ἢ παυθῶσι τῆς θέσεως αὐτῶν εἴκοσι τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ α' § τοῦ ἄρθρου 27 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Δεκα ἐξ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 45 ὁρισθείσης διὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐπιδίδονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ παρὰγγελίαν τῶν ὑποψηφίων ἢ παντὸς ἐκλογέως, αἱ τῶν ὑποψηφίων προτάσεις εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ § α' τοῦ ἄρθρου 28 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον, ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ, ἀνακηρύττει τοὺς τακτικῶς προταθέντας ὑποψηφίους, μνημονεύον ἐν τῇ πράξει του καὶ τὸν καταβιβάζοντα τὰ ἐξ ὅσα ἐκλογέα, ἂν δὲν κατεβλήθησαν ταῦτα παρὰ τοῦ ὑποψηφίου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ δευτέρα § τοῦ ἄρθρου 45 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Τὸ Β. Διάταγμα δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τριάκοντα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, περιέχει δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτέων Βουλευτῶν ἐξ ἑκάστου Νομοῦ συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ΓΛΘ' τῆς 10 Ἰουνίου 1905 καὶ πρὸς τὴν τελευταίαν δημοσιευθεῖσαν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν δημοτῶν τῶν δήμων τοῦ Κράτους, καὶ προσκαλεῖ τοὺς ἐκλογεῖς νὰ προτείνωσι τοὺς ὑποψηφίους.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου 2ΕΒ' τῆς 15 Μαΐου 1882 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Δὲν δύνανται νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου ὑποψήφιοι Βουλευταὶ ἀξίωματικοί, ἐὰν δέκα καὶ ἑπτὰ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ψηφοφορίαν μὴ ἐπιδώσωσι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου δήλωσιν ὅτι ἀποδέχονται ὑποψηφιότητα ἢ ὅτι ἐξήτησαν τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ Συντάγματος ἀδειαν.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερόμενοι δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ ἀνακηρυσσόμενοι ὑποψήφιοι χωρὶς νὰ παραιτηθῶσι τῆς θέσεως των, ἐὰν ὑποστηρίξωσι καθ' οἰονδήποτε τρόπον τὴν ὑποψηφιότητά των καταδικάζονται καὶ τιμωροῦνται μὲ τὰς ἐν ἄρθρ. 87 τοῦ ΧΜΗ' νόμου ἀναγαραζόμενας ποινάς.

Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τοῦ αὐτοῦ 87 ἄρθρου τοῦ ΧΜΗ' νόμου τιμωρεῖται καὶ πᾶς δημῶσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, ὅστις ἤθελε δεχθῆναι νὰ διορισθῇ καὶ χρησιμεύσῃ ὡς ἀντιπρόσωπος τινὸς τῶν ὑποψηφίων.

Δὲν τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν καὶ δημαρχεσιῶν νόμων οἱ ἔμμιστοι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ, οἵτινες πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀνακηρυχθέντες ὑποψήφιοι, χωρὶς νὰ παραιτηθῶσιν ὑπεστηρίξαν καθ' οἰονδήποτε τρόπον τὴν ὑποψηφιότητά αὐτῶν.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσιν καὶ ἐπὶ δημαρχεσιῶν.

Ὁ νόμος οὗτος, ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθεὶς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1910.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΠΑΜ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαρτίου 1910.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Δ. ΦΙΚΙΩΡΗΣ

1/2 dozen eggs

28 Decbr 1895.

Adm. 94 - adm. 90 25 y'.

84
at Beodover, Dor-
set, England, ^{well known}
in various places & regions.
The collection consists of
Keady in water, dry & wet;
with a record in a field near
the river of the same.

6) Gravelly Runways with gravel
and broken stone. To be expected.

90 y' main, by new damped bed 25 y' 84.

14' A'

134
10 Μαΐου 1906

ΠΙΝΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἀσυμβιβάστου τῶν ἀξιώματων Διοικητοῦ, Συμβούλου
ὑπαλλήλου ἀνωτάτων κλπ. χρηματιστικῶν ἑταιριῶν πρὸς
τὸ βουλευτικὸν καὶ τὰ δημοτικὰ ἀξιώματα.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἀξίωμα Διοικητοῦ, Συμβούλου, Προέδρου ἢ Ἀντι-
προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Διευθυντοῦ Ὑπο-
καταστήματος ἢ Ὑπαλλήλου τῶν παντὸς εἶδους Ἀνωτά-
των ἢ ἑτερορρυθμῶν ἐπὶ μετοχαῖς ἑταιριῶν τραπεζικῶν
βιομηχανικῶν, μεταλλευτικῶν, σιδηροδρομικῶν, ἀτμοπλοῖ-
κῶν, διαχειριστικῶν μονοπωλίου καὶ ἐν γένει χρηματιστικῶν
λογίζεται ἀσυμβιβάστον πρὸς τὰ ἀξιώματα βουλευτοῦ Δη-
μάρχου, Δημοτικοῦ Παρέδρου καὶ Δημοτικοῦ Συμβούλου,
ὡς καὶ πρὸς τὰ ἔργα ἐμπίσθου δημοσίου ὑπαλλήλου πλὴν
τῶν τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

10 Μαΐου 1906
Γ. Βοζίκης

Ἄρθρον 3.

Βουλευτὴς διοριζόμενος ἢ ἐκλεγόμενος εἰς τι τῶν ἐν τῷ
πρώτῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων ἐταιρικῶν ἀξιώματων καὶ δεχό-
μενος τὸν διορισμὸν ἢ τὴν ἐκλογὴν θεωρεῖται αὐτοδικαίως
πεπαυμένος τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1906.

Οἱ Βουλευταὶ

Γ. Βοζίκης Στέφ. Δραγούμης.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ σχεδίου νόμου περὶ ἀσυμβιβάστου θέσεων ἢ ἀξιώματων
τινῶν πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα.

Λαμβάνοντες τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ψῆφον
τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου, περὶ ἀσυμβιβάστου θέσεων ἢ
ἀξιώματων τινῶν πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα, δὲν εὐρί-
σκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ αἰτιολογήσωμεν τὴν σκοπιμότη-
τα τοιοῦτου νομοθετήματος. Διότι πρὸ πολλοῦ ἤδη, ἀλλὰ
κυρίως κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους, ἡ κοινὴ
παρ' ἡμῖν συνείδησις, ἡ τοσοῦτον εὐλαβῶς προσκειμένη εἰς
τὸ κρατοῦν κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα καὶ περιέπουσα
τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα, ἔκρινεν ἤδη ἀπαραίτητον τὴν νο-
μοθετικὴν ταύτην πρόνοιαν.

I.

Περὶ τῆς συνταγματικότητος τοῦ νόμου, οὐ εἰσηγού-
μεθα, δὲν νομίζομεν ὅτι δύναται νὰ γεννηθῇ σοβαρὸς
ἐνδοιασμός.

Διότι τὸ ἄρθρον 71, τὸ ὀρίζον ὅτι τὰ καθήκοντα τοῦ
βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβιβάστα πρὸς τὰ τοῦ ἐμπίστου δημο-
σίου ὑπαλλήλου καὶ τὰ τοῦ Δημάρχου, δὲν εἶναι βεβαίως
περιοριστικόν, ἀποκλεῖν τὴν προσθήκην καὶ ἄλλων διὰ τῶν
ὀργανικῶν νόμων. Ἐκ τοῦ ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς ὠρισμένων
θέσεων ὡς ἀσυμβιβάστων ἢ ὡς συμβιβάζομένων πρὸς τὸ
βουλευτικὸν ἀξίωμα, ἔτυχε συνταγματικῆς κυρώσεως, οὐδα-
μῶς ἐπεταὶ ὅτι καὶ περὶ τῶν λοιπῶν θέσεων καὶ ἀξιωμά-
των, περὶ ὧν οὐδαμῶς προσεῖδε τὸ Σύνταγμα καὶ αὐτῶν ἔτι
τῶν ἀνυπάρχοντων τότε, καλύεταί νὰ προνοήσῃ ἡ νομοθετικὴ
ἐξουσία.

Τοῦτο δ' ἔτι μᾶλλον κατὰδηλον καθίσταται καὶ ἐκ
τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ Συντάγματος, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ
ὁποίου θὰ ἡδύνατο βεβαίως νὰ ὀρισθῇ διὰ νόμου ἡ ιδιότης
τινὸς, ὡς συμβούλου κλπ. ἀνωνύμου τινὸς ἐταιρείας, ὡς
ἀποκλείουσα τοῦτον τῆς ἐκλεξιμότητος ὡς βουλευτοῦ.
Τοῦτο δὲ ἀναφιδόλως θὰ ἦτο τι πλέον τοῦ ἀσυμβιβάστου,
ὅπερ διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου καθιεροῦται.

II.

Ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως ταύτης, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρί-
ζεται τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον καὶ ἀλλαγῶν καὶ παρ'
ἡμῖν ὑπάρχει καθαρὰ καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ ἡ νομοθετι-
κὴ συνείδησις.

Οὕτως ἐν Γαλλίᾳ αἱ θέσεις εἰς ἐταιρείας τινὰς σιδηρο-
δρομικὰς ἢ ἀτμοπλοικὰς εἰς τὴν Banque de France κλπ.
ἐθεωρήθησαν ἀσυμβιβάστοι πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα
(νόμος τῆς 17 Νοεμβρίου 1897, ἄρθρον 3. Νόμος τῆς 8
Ἰουλίου 1893, ἄρθρον 3, § 3. Νόμος τῆς 20 Νοεμβρίου
1883, ἄρθρον 5).

Ἐπίσης ἐν Ἰταλίᾳ οἱ διευθυνταί, σύμβουλοι, ὑπάλλη-
λοι, δικηγόροι ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν ἐταιρειῶν, λαμ-
βανουσῶν ἐπιχορήγησιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐργολά-
βοι δημοσίων ἔργων, προμηθευταὶ κλπ. δὲν εἶναι ἐκλέξιμοι
βουλευταί. (Νόμος 13 Μαΐου 1877 ἄρθρ. 3 καὶ 4.—Νόμος
28 Μαρτίου 1895 ἄρθρ. 84 καὶ 90 § 3).

Καὶ παρ' ἡμῖν πλέον ἢ ἀπαξ ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν
Βουλὴν ἀναλόγου φύσεως νομοθετικαὶ προτάσεις. Οὕτως:

Τῇ 5ῃ Ἰουνίου 1882 ὑπὸ τῶν τότε βουλευτῶν κ. κ.
Χ. Σολιώτου, Κωνστ. Κορμουνδούρου, Π. Τριγγέτα, Ι.
Στεφανοπούλου καὶ Ἡλ. Παλαμίδου, ὑπεβλήθη νομοσχέ-
διον περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκλεξιμότητος τοῦ δικηγόρου
ἐπαγγέλματος εἰς τοὺς βουλευτάς.

Handwritten signature in purple ink, possibly reading "H. L. ...".

Handwritten signature in purple ink, possibly reading "L. ...".

Handwritten text in purple ink, possibly a date or reference number.

Handwritten text in purple ink, possibly a signature or name.

Handwritten text in purple ink, possibly a list or description.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἀσυμβιβάστου θέσεων ἢ ἀξιώματων τινῶν πρὸς τὸ βουλευτικὸν καὶ τὸ δικαστικὸν ἀξίωμα.

(Τροποποιήσις γενομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου πρὸ τῆς γ' συζητήσεως).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν θέσιν ἢ τὸ ἀξίωμα Διοικητοῦ, ὑποδιοικητοῦ, Συμβούλου, Προέδρου ἢ ἀντιπροέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Διευθυντοῦ ὑποκαταστήματος, ὑπαλλήλου ἐν γενεῇ, νομικοῦ Συμβούλου, Προέδρου Συνελεύσεως, Ἐλεγκτοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι Προνομιούχων Τραπεζῶν ἢ Ἑταιρειῶν, τῆς Ἑταιρείας τῶν Ὑπεργύων Προσόδων καὶ τῶν δημοσίως ἀνεγνωρισμένων παντὸς εἶδους ~~καὶ ἑμπορευμάτων~~ ^{καὶ ἐμπορευμάτων} μονοπωλιακῶν, σιδηροδρομικῶν ἢ μεταλλευτικῶν ἑταιρειῶν.

Ἄρθρον 2.

Οὐδεὶς κάτοχος τινος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἀξιωμάτων δύναται νὰ ἐκλεχθῇ βουλευτῆς ἂν μὴ ἀπεχώρησεν ἢ ἀπελύθη τοῦ ἀξιώματος ἢ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐν τῷ Ἑταιρικῷ ἰδρύματι εἰς ὃ ἀνήκειν εἴκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, ἀποδεικνύηται δὲ ἡ ἀπόλυσις ἢ ἡ ἀποδοχὴ τῆς παραιτήσεως δι' ἐγγράφου φέροντος τὴν σφραγίδα τῆς Ἑταιρείας καὶ τὴν ὑπογραφήν τῆς Διοικήσεως αὐτῆς ἐπιδιδομένου δ' ἐν πρωτοτύπῳ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου ΧΜΗ' τῆς 27 Δεκεμβρίου 1877 τῷ Προέδρῳ τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς ὃν ὑποβάλλονται αἱ περὶ ἀνακηρύξεως τῶν υποψηφίων αἰτήσεις.

Ἄρθρον 3.

Βουλευτῆς διοριζόμενος ἢ ἐκλεγόμενος εἰς τινὰ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενων θέσεων ἢ εἰς τι τῶν ἀξιωμάτων καὶ δεχόμενος τὸν διορισμὸν ἢ τὴν ἐκλογὴν εἰς τὴν θέσιν ἢ τὸ ἀξίωμα τῆς Ἑταιρείας, θεωρεῖται αὐτοδικαίως πεπαυμένος τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων, διατάσσεται δὲ ἄνευ ἀναβολῆς λόγῳ κενῆς θέσεως νέα ἐκλογὴ πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 96 τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου ΧΜΗ' τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1877.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἔργα τοῦ δικαστικοῦ λειτουργοῦ, ἰσοβίου ἢ μὴ, εἶναι ἀσυμβίβαστα, ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 277 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ὀρισμένων, καὶ πρὸς πᾶσαν θέσιν, ὑπηρεσίαν ἢ ἀξίωμα παρ' οἰαδήποτε ἐμπορικῇ, τραπεζικῇ, βιομηχανικῇ, μεταλλευτικῇ, σιδηροδρομικῇ, ἀτμοπλοικῇ ἢ ἄλλῃ οἰαδήποτε κερδοσκοπικῇ Ἑταιρείᾳ, ἐπὶ ποινῇ ἀποβολῆς ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, συμφώνως ταῖς περὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας διατάξεσι τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν συναφῶν δικαστικῶν νόμων.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσα δικάσις, εἴτε γενικὴ, εἴτε ἐιδική, ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

1. ἐν Ἑλλάδι Προνομιούχων Τραπεζῶν ἢ Ἑταιρειῶν
Προέδρου Συνελεύσεως
Ἐλεγκτοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι Προνομιούχων Τραπεζῶν ἢ Ἑταιρειῶν
(Re simulation)

1. τραπεζικῇ ἢ ἐμπορικῇ

Πᾶς δικηγόρος εἶναι ἐκλέξιμος βουλευτής, πληρῶν τοὺς πρὸς τοῦτο ὅρους, ἀλλὰ βουλευτής δικηγορήσας μετὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, κατὰ παράβασιν τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου άρθρου, θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἔκπιωτος τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Βουλευτής διοριζόμενος ἢ ἐκλεγόμενος εἰς τινα τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων θέσεων ἢ εἰς τι τῶν ἀξιωμα-
των καὶ δεχόμενος τὸν διορισμὸν ἢ τὴν ἐκλογὴν εἰς τὴν θέ-
σιν ἢ τὸ ἀξίωμα τῆς Ἑταιρείας, θεωρεῖται αὐτοδικαίως πε-
παυμένος τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων, *Πολιτεία κ. 220*

~~Ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως βουλευτοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, διατάσσεται ἀμέσως νέα ἐκλογή πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 96 τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου ΧΜΗ' τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1877.~~

Πᾶτα δ' αὖτά τις, εἴτε γενική, εἴτε εἰδική, ἀντικειμένη
εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.
Ὁ παρὼν νόμος δὲν ἰσχύει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς
ΙΗ' βουλευτικῆς περιόδου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1909.

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Βουλευτῆς ἐκ Μαντινείας
N. Τριανταφυλλᾶκος.

[illegible]

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ σχεδίου νόμου περὶ ἀσυμβιβάστου θέσεων ἢ ἀξιωμάτων
τινῶν πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα.

Λαμβάνοντες τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλωμεν εἰς τὴν ψῆφον
τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου, περὶ ἀσυμβιβάστου θέσεων ἢ
ἀξιωμάτων τινῶν πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα, δὲν εὐρι-
σκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ αἰτιολογήσωμεν τὴν σκοπιμότη-
τητα τοιούτου νομοθετήματος. Διότι πρὸ πολλοῦ ἤδη, ἀλλὰ
κυρίως κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους, ἡ κοινὴ
παρ' ἡμῖν συνείδησις, ἡ τοσοῦτον εὐλαβῶς προσκειμένη εἰς
τὸ κρατοῦν κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα καὶ περιέπουσα
τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα, ἔκρινεν ἤδη ἀπαραίτητον τὴν νο-
μοθετικὴν ταύτην πρόνοιαν.

I.

Περὶ τῆς συνταγματικότητος τοῦ νόμου, οὐ εἰσηγού-
μεθα, δὲν νομίζομεν ὅτι δύναται νὰ γεννηθῇ σοβαρὸς
ἐνδοιασμός.

Διότι τὸ ἄρθρον 71, τὸ ὀρίζον ὅτι τὰ καθήκοντα τοῦ
βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ τοῦ ἐμμίσθου δημο-
σίου ὑπαλλήλου καὶ τὰ τοῦ Δημάρχου, δὲν εἶναι βεβαίως
περιοριστικόν, ἀποκλεῖον τὴν προσθήκην καὶ ἄλλων διὰ τῶν
ὀργανικῶν νόμων. Ἐκ τοῦ ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς ὠρισμένων
θέσεων ὡς ἀσυμβιβάστων ἢ ὡς συμβιβαζομένων πρὸς τὸ
βουλευτικὸν ἀξίωμα, ἔτυχε συνταγματικῆς κυρώσεως, οὐδα-
μῶς ἐπεταὶ ὅτι καὶ περὶ τῶν λοιπῶν θέσεων καὶ ἀξιωμά-
των, περὶ ὧν οὐδαμῶς προεῖδε τὸ Σύνταγμα καὶ αὐτῶν ἔτι
τῶν ἀνυπάρχων τότε, κωλύεται νὰ προνοήσῃ ἡ νομοθετικὴ
ἐξουσία.

Τοῦτο δ' ἔτι μᾶλλον κατὰδηλον καθίσταται καὶ ἐκ
τοῦ ἁρθρου 70 τοῦ Συντάγματος, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ
ὁποίου θὰ ἠδύνατο βεβαίως νὰ ὀρισθῇ διὰ νόμου ἡ ιδιότης
τινὸς, ὡς συμβούλου κλπ. ἀνωνόμου τινὸς ἐταιρείας, ὡς
ἀποκλείουσα τοῦτον τῆς ἐκλεξιμότητος ὡς βουλευτοῦ.
Τοῦτο δὲ ἀναφαιδύτως θὰ ἦτο τι πλεόν τοῦ ἀσυμβιβάστου,
ὅπερ διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου καθιεροῦται.

II.

Ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως ταύτης, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρί-
ζεται τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον καὶ ἀλλαχοῦ καὶ παρ'
ἡμῖν ὑπάρχει καθαρὰ καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ ἡ νομοθετι-
κὴ συνείδησις.

Οὕτως ἐν Γαλλίᾳ αἱ θέσεις εἰς ἐταιρείας τινὰς σιδηρο-
δρομικὰς ἢ ἀτμοπλοικὰς εἰς τὴν Banque de France κλπ.
ἐθεωρήθησαν ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα
(νόμος τῆς 17 Νοεμβρίου 1897, ἄρθρον 3. Νόμος τῆς 8
Ἰουλίου 1893, ἄρθρον 3, § 3. Νόμος τῆς 20 Νοεμβρίου
1883, ἄρθρον 5).

Ἐπίσης ἐν Ἰταλίᾳ οἱ διευθυνταί, σύμβουλοι, ὑπάλλη-
λοι, δικηγόροι ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν ἐταιρειῶν, λαμ-
βανουσῶν ἐπιχορήγησιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐργολά-
βοι δημοσίων ἔργων, προμηθευταὶ κλπ. δὲν εἶναι ἐκλέξιμοι
βουλευταί. (Νόμος 13 Μαΐου 1877 ἄρθρ. 3 καὶ 4.—Νόμος
28 Μαρτίου 1895 ἄρθρ. 84 καὶ 90 § 3).

Καὶ παρ' ἡμῖν πλεόν ἡ ἀπαξ ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν
Βουλὴν ἀναλόγου φύσεως νομοθετικαὶ προτάσεις. Οὕτω:

Τῇ 5ῃ Ἰουνίου 1882 ὑπὸ τῶν τότε βουλευτῶν κ. κ.
Χ. Σολιώτου, Κωνστ. Κουμουνδούρου, Π. Τριγγέτα, Ι.
Στεφανοπούλου καὶ Ἡλ. Παλαμίδου, ὑπεβλήθη νομοσχέ-
διον περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξασκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ
ἐπαγγέλματος εἰς τοὺς βουλευτάς.

Τῇ 27 Μαΐου 1886 πρότασις νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Φιλαρέτου, περὶ ἀσυμβιβάστου τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα. Ἡ πρότασις αὕτη συνεζητήθη ἐν τῇ Βουλῇ, προτάθη δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Μαυρομαρᾶ, ὑποστηριχθεῖσα ὑπὸ τῶν κυρίων Δ. Ράλλη καὶ Κ. Κωνσταντοπούλου, ἐνστάσις ἀπαράδεκτου, ὡς ἀντικειμένης τῆς προτάσεως εἰς τὸ Σύνταγμα. Ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὸ ἀπαράδεκτον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεως.

Τῇ 7ῃ Μαρτίου 1896 ὑπεβλήθη πρότασις νόμου ὑπὸ τῶν βουλευτῶν κ. Χ. Μαστραπᾶ, Π. Ραζέλου, Κ. Ν. Παπαμιχαλοπούλου καὶ Γ. Φιλαρέτου, περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς δικηγορίας εἰς τοὺς βουλευτὰς παρὰ τοῖς ποινικοῖς δικαστηρίοις τοῦ νομοῦ, εἰς ὃν ὑπάγεται ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια, ἐξ ἧς ἐξελέγησαν.»

Τῇ 30ῃ Ἰουνίου 1899 ὑπεβλήθη πρότασις νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Στ. Δραγούμη, Ἐπ. Μαυρομάτη, Γ. Ἀναστασοπούλου, Α. Παπαγιαννακοπούλου, περὶ ἀσυμβιβάστου τῶν Διοικητῶν, Συμβούλων κλπ. τῶν προνομιούχων Τραπεζῶν καὶ Ἑταιρείας ὑπεγγύων προσόδων.

Τῇ 8ῃ Μαρτίου 1900 ὑπεβλήθη πρότασις νόμου ὑπὸ τῶν βουλευτῶν κ. Στ. Δραγούμη, Γ. Ἀναστασοπούλου, Ἐπ. Μαυρομάτη, Α. Παπαγιαννακοπούλου, Ν. Λεβίδου, Θ. Βελιανίτου, Ι. Μπακοπούλου, περὶ ἀσυμβιβάστου ὁμοίως πρὸς τὴν τῆς 30 Ἰουνίου 1899.

Τῇ 20ῃ Μαΐου 1906 ὑπεβλήθη πρότασις νόμου, ὑπὸ τῶν κυρίων Στ. Δραγούμη καὶ Γ. Βοζίκη, περὶ μὴ ἐκλεξιμότητος τῶν Διοικητῶν, Συμβούλων, ὑπαλλήλων κλπ. «παντὸς εἶδους ἀνωνύμων ἢ ἑτερορρυθμῶν ἐπὶ μετοχαῖς ἐταιρειῶν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1909.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν
Βουλευτὴς ἐκ Μαντινείας
Ν. Τριανταφυλλᾶκος

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἀσυμβιβάστου θέσεων ἢ ἀξιωματῶν τινῶν πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα.

Ἄρθρον 1.

Ἡ θέσις ἢ τὸ ἀξίωμα Διοικητοῦ, ὑποδιοικητοῦ, Συμβούλου, Προέδρου ἢ ἀντιπροέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Διευθυντοῦ ὑποκαταστήματος, ὑπαλλήλου, ἐν γένει, νομικοῦ Συμβούλου, ~~ἢ δικηγόρου τῶν παντὸς εἶδους ἀνωνύμων ἢ ἑτερορρυθμῶν κατὰ μετοχὰς ἑταιρειῶν, τραπεζικῶν, βιομηχανικῶν, μεταλλευτικῶν, σιδηροδρομικῶν, ἀτμοπλοικῶν, διαχειριστικῶν μονοπωλίου, χρηματιστικῶν ἐν γένει, θεωρεῖται ὡς ἀσυμβιβάστος πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ.~~

Ἡ ἐνάσκησις τῆς δικηγορίας ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ, τῆς περιφέρειας ἐφ' ἧς ἐξελέγη ὁ δικηγόρος βουλευτῆς, εἶναι ἀσυμβιβάστος πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κάτοχοι τινὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ θέσεων ἢ ἀξιωματῶν εἶναι ἐκλέξιμοι βουλευταί, πληροῦντες τοὺς ἀπαιτούμενους πρὸς τοῦτο ὅρους, ἀλλ' ἐκλεγέντες, ὁ-

Τὸ ἀξίωμα τοῦ δικηγόρου ἐπὶ ἀκροατηρίου

ἢ ἐν γένει, νομικοῦ Συμβούλου, ἢ δικηγόρου τῶν παντὸς εἶδους ἀνωνύμων ἢ ἑτερορρυθμῶν κατὰ μετοχὰς ἑταιρειῶν, τραπεζικῶν, βιομηχανικῶν, μεταλλευτικῶν, σιδηροδρομικῶν, ἀτμοπλοικῶν, διαχειριστικῶν μονοπωλίου, χρηματιστικῶν ἐν γένει, θεωρεῖται ὡς ἀσυμβιβάστος πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ.

Ἡ ἐνάσκησις τῆς δικηγορίας ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ, τῆς περιφέρειας ἐφ' ἧς ἐξελέγη ὁ δικηγόρος βουλευτῆς, εἶναι ἀσυμβιβάστος πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ.

2

Ἡ 2 κατὰ τὴν 20 Δεκεμβρίου 1906

Ἡ 2 κατὰ τὴν 20 Δεκεμβρίου 1906

Γ. Ν. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 6 ἑορταίῳ 1906
(Ὁδὸς Ἡπίου ἀρ. 5)

Φίλε κύριε δραγονίη,
λαμβάνετε ἐσωχέως
τὸ φημιδὲν νομοσχέδιον πε-
ρὶ ἀστυβεβαίωσεν δημοσίαν
δέσεων καὶ ἀξιομάτων, εἰς
τὴν βουλὴν ἐπεβηκὲν τῇ
7 μαρτίῳ 1896 μὲν ἀντίμεν

σφαρμικῆς ἀναστροφῆς, γενομένης ὑπὸ ἡμεῶν (ἔφη-
μερὶς συζητήσεων βουλῆς β' ἀνόδου, XIV περιόδου,
σ. 700-702. Αὐτῷδε σφαρμικῶν σ. 397 ἀρ. 239).
Δύνασθε νὰ Μὴ' ἐξαλείψω ὑποστήψεως
τὸ κρατήσκει.
ὅλως ὑμέτεροι

[Handwritten signature]

ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΩΝ.

Ἰπὸ τὴν δοὴν τοῦ λαοῦ ἀνεγρόθη ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος πρὸς τὰς ἰδιότητας διοικητῶν ἢ συμβούλων τραπεζῶν καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν ἀνωνύμων εταιρειῶν, μάλιστα δὲ τῶν προνομιοῦχων. Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς γιγνομένης ἐκτὸς τῆς βουλῆς συζητήσεως δημοσιεύομεν ὁμαζον τὴν σχετικὴν συγκριτικὴν νομοθεσίαν καὶ τὰς παρ' ἡμῖν γενομένας ἀποφάσεις.

Συγκριτικὴ νομοθεσία.— Ἐν Ἰσπανίᾳ ἀπαγορεύεται τὸ ἐκλόγιμον «εἰς τοὺς ἐργολάβους δημοσίων ἔργων καὶ ὑπηρεσιῶν ἐν γένει ἀφορώσων εἰς τὸ κράτος καὶ τοὺς ἐγγυητὰς αὐτῶν» (Charbonnier, Organisation électorale et représentative des tous les pays civilisés p. 143). Ἐν Αὐστρίᾳ στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι «ὁ διευθυντὴς οἰασδήποτε ἐπιχειρήσεως, ὑπὲρ ἧς ὠρίσθη ἐπιχορήγησις παρὰ τοῦ κράτους ἢ ἐγγύσις τόκου τῶν κεφαλαίων αὐτῆς, ἢ διατελοῦσης εἰς διαρκὴ σχέσιν συναλλαγῶν πρὸς τὸ κράτος» (Annuaire de Législation étrangère VIII p. 221).— Ἐν Βελγίῳ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 205 τοῦ ν. τῆς 16 Μαΐου 1878 ὁ διευθυντὴς τῆς ἑθνικῆς τραπέζης δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι.— Ἐν Ἰταλίᾳ τὰ ἀρθρα 3 καὶ 4 τοῦ ν. τῆς 13 Μαΐου 1877, διατηρουμένου ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὸν ν. τοῦ 1882, ἀπαγορεύουσιν εἰς τοὺς διευθυντὰς, συμβούλους καὶ ὑπαλλήλους τραπεζῶν καὶ εταιρειῶν, οἰανδήποτε λαμβανουσὴν ἐπιχορήγησιν παρὰ τοῦ κράτους ἢ ἐγγύσιν τόκου, ἐπίσης εἰς τοὺς δικηγόρους αὐτῶν, νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταὶ (Mazzoni, Lege elector. politica p. 361 καὶ 369).— Ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμοίᾳ διάταξις, ὡς πρὸς τοὺς μετὰ τοῦ κράτους συμβαλλομένους ἰσχύει.— Ἐν Γερμανίᾳ λῖαν αὐστηροὶ εἶναι οἱ ν. τῆς 8ης νοεμβρίου 1867, τῆς 23 Μαΐου 1873 καὶ τῆς 27 Ἰουνίου 1873, ἀπαγορεύοντες τὴν ἐνωσιν πάσης δημοσίας θέσεως πρὸς οἰανδήποτε πρόσθετον καὶ διὰ τὴν τοῦ ὑπαλλήλου καὶ συμβούλου ἀνωνύμων εταιρειῶν καὶ τραπεζῶν, ἐπίσης πάσης κερδοσκοπικῆς ἐνώσεως καὶ παντὸς ἰδρύματος («Χρονικά» τοῦ 1876 σ. 282, καὶ Laband, I. σ. 447).— Ἐν Γαλλίᾳ ἰσχύουσιν ἀνάλογοι διατάξεις, οὐ μόνον ὡς πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους (Dalloz, Société, Suppl. no 1471), ἀλλὰ καὶ, ὡς πρὸς τὸ ἀσυμβίβαστον τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν γενοσυστατῶν πρὸς τὰς θέσεις συμβούλων ἢ ἐπιθεωρητῶν προνομιοῦχων εταιρειῶν (ἀρθρ. 8, 9, τοῦ ν. 30 νοεμβρίου 1875. Dalloz 1875, 4. 423, ν. 26 δεκεμβρίου 1887. Dalloz 1888, 4. 2. Lois Politiques p. 903 ἀρθρον 10 ν. 28 Ἰουνίου 1883. Dalloz, 1883, 4. 103. Lois Politiques I. p. 903) ἢ σιδηροδρομικῶν (ἀρθρ. 5 ν. 20 νοεμβρίου 1883. Dalloz, 1884, 4. 19. Lois Politiques I. p. 904), καὶ αὐστηροὶ ἐπεβλήθησαν ποιναὶ (διὰ τοῦ ν. 4 Ἰουλίου 1889, ὅστις συνεπλήρωσε τὸ ἀρθρον. 177 ποιν. ν.) κατὰ παντὸς βουλευτοῦ, δεχομένου δόξα ἢ ὑποσχέσεις πρὸς ἐπιτυχίαν παρασκήμων, δημοσίων θέσεων, ἢ καταχωρῶν τὴν ἀναθεθεσίαν αὐτῶ ἐντολῆς πρὸς παροχὴν ὠφελειῶν διὰ συμβάσεων μετὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς (Organisation des pouvoirs publics 1889 p. 435, note 156. Ann. Législ. Française 1889 p. 138).

Νομοθετικὰ ἀπόπειραι ἐν Ἑλλάδι.— Τῇ 5 Ἰουνίου 1882 οἱ βουλευταὶ Χ. Σολωῆτης, Κ. Κουμουνδούρος, Π. Τριγγέτας, Ἰ. Στεφανόπουλος καὶ Ἡ. Παλαμίδης προέτειναν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τοὺς ἐκλεγομένους βουλευτὰς. (Παράρτ. Ἐφ. συζ. βουλῆς ἀριθ. 387.) Συζητουμένου τοῦ ν. περὶ νομικῶν συμβούλων, ὁ βουλευτὴς Βώλων (Γ. Φιλάρετος) προέτεινε (16 Ἰουν. 1882) τροπολογίαν, καθ' ἣν ἀπηγορεύετο ὁ διορισμὸς δικηγόρου—βουλευτοῦ εἰς ὑποθέσεις τοῦ δημοσίου· ἀλλ' ἡ πρότασις, ὑποστηρικχθεῖσα καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθ. Πετμεζᾶ καὶ Δημητρακάκη, ἀπερρίφθη (Ἐφ. συζ. βουλῆς σ. 1205). Τῇ 27 Μαΐου 1886 ὁ αὐτὸς βουλευτὴς προέτεινε τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα καὶ τὴν πρὸς τοῦτο συμπλήρωσιν τοῦ ἀρθροῦ 146 τοῦ ὄργ. τῶν δικαστηρίων (Παράρτ. ἀριθ. 36), ἡ δὲ βουλὴ, ἀπ' ἑρριψε (29 ὀκτ. 1886) πρότασιν ἀπαρადέκτου, ἀλλ' ἀπέρριψε καὶ τὸ νομοσχέδιον, μὴ ὑποστηρικχθὲν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως (Ἐφ. συζ. βουλῆς σ. 291—293). Τὴν αὐτὴν, ἀλλὰ κατὰ τι μετριασθεῖσαν, καθόσον ἡ ἀπαγόρευσις περιωρίσθη μόνον ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων πρότασιν, συνυπογραφείσαν καὶ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Θ. Φλογαίτου, ὑπέβαλεν ὁ αὐτὸς βουλευτὴς μετὰ συντόμου προφορικῆς ἀναπτύξεως (18 φεβρ. 1891. Παράρτ. σ. 266 ἀριθ. 205), ἀλλ' αὕτη οὐδὲ συνεζητήθη. Τῇ 18 νοεμβρίου 1892 ὁ ὑπ. τῆς δικαιοσύνης ὑπέβαλε νομο-

σχέδιον περὶ ἀσυμβίβαστον ἀπάντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τῶν δικηγόρων πρὸς ἄλλην ἐμμισθον ἢ ἄμισθον ὑπηρεσίαν. Πληρεστέραν πρότασιν νόμον ὑπέβαλεν ὁ αὐτὸς βουλευτὴς Βώλων μετὰ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως καὶ προφορικῆς ἀναπτύξεως τῇ 7ῃ μαρτίου 1896 συνυπογραφείσαν καὶ ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Κ. Παπαμιχαλοπούλου, Χ. Μαστραπᾶ καὶ Π. Ραζέλου (Ἐφ. συζ. βουλῆς σ. 700. — Παράρτ. Ἐφ. συζ. βουλῆς σ. 397 ἀριθ. 239).

Πᾶσαι αἱ προτάσεις αὗται οὐ μόνον δὲν ἐψηφίσθησαν, ἀλλ' αἱ πλεῖσται αὐτῶν οὐδὲ συζητήσεως ἐκρίθησαν ἄξια. (Εὑρυτέρας περὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω πληροφορίας ὄρα μελέτην Γ. Φ. «Ἀσυμβίβαστον δημοσίων θέσεων καὶ ἄλλων ἀξιωματίων» εἰς «Νομικὴν ἐπιθεώρησιν» 13ῃ Ἰανουαρίου 1902 Α' σ. 209). Ἡ ἰδέα ὅμως κατέκτησεν ἔδαφος. Κατὰ τὴν 1ην σύνοδον τῆς 1ῆς περιόδου οἱ Σ. Δραγούμης, Ἐ. Μανρομμάτης, Γ. Ἀναστασόπουλος καὶ Ἀ. Παπαγιαννακόπουλος ὑπέβαλον τὴν ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1899 ὁμοίαν πρότασιν, ἐκτεννομένην καὶ ὡς πρὸς τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ δημάρχου παρέδρου, συμβούλου, δημοσίου ἢ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ (Παράρτ. Ἐφ. συζ. βουλῆς σ. 812 ἀρ. 376), ἐπανελάβον δὲ τῇ 8ῃ μαρτίου 1900 οἱ αὐτοί, συνυπογραφάντων καὶ τῶν Ν. Λεβίδου, Θ. Βελιανίτου καὶ Ἰ. Μπακοπούλου τὴν αὐτὴν πρότασιν, κατὰ τι τροποποιηθεῖσαν (Παράρτ. Ἐφ. συζ. βουλῆς σ. 305 ἀρ. 140). Τελευταίον κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ κρούματος τῆς Τραπεζικῆς διομηχανικῆς πύσεως ὁ Σ. Δραγούμης, ἐξήγησε τὴν ἐξέλεξιν τῶν τραπεζικῶν ἰδρυμάτων, ἧτις ὅμως οὐδέποτε ἐγένετο, ἐπανελάβε δ' ἐκ τρίτου τῇ 20ῃ Μαΐου 1906 τὴν ὑποβολὴν τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, καθ' ἣς ὁ τότε ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως Δ. Ράλλης, προέτεινεν ἀντισυνταγματικότητα. Εἰς τὴν συζήτησιν συμμετέσχον οἱ Βοζίκης καὶ Λεβίδης ὑπὲρ τῆς προτάσεως, ἧτις βεβαίως δὲν ἐψηφίσθη.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ & ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ.

Νόμοι τοῦ 1909.— Ὁ ἀπὸ 16)20 νοεμβρίου Γ.ΥΙΖ' (=3417) περὶ τροποποιήσεως ν. ΑΧΜ' (ὁρίου ἡλικίας ἀξιωματικῶν ναυτικοῦ) καὶ τῶν νόμων περὶ ναυτικῶν προβιβασμῶν (Ἐφ.Κ. δ. 1133).— Ὁ ἀπὸ 20)21 νοεμβρίου Γ.ΥΙΘ' (=3419) περὶ τροποποιήσεως ἀρθροῦ 885 τῆς πολ. δικονομίας (ἀκατασθέντος ἐπιπλῶν) (Ἐφ.Κ. δ. 1137).— Ὁ ἀπὸ 20)21 νοεμβρίου Γ.ΥΚΑ' (=3424) περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ὄρχ. 800,000 χρήσεως ὑπ. οικονομικῶν 1909 (Ἐφ.Κ. δ. 1147).— Ὁ ἀπὸ 16)21 νοεμβρίου Γ.ΥΙΗ' (=3418) περὶ ἰδρύσεως ἐμιθισθον πρεσβείας ἐν Βουλγαρίᾳ (Ἐφ.Κ. δ. 1148).— Ὁ ἀπὸ 20)21 νοεμβρίου Γ.ΥΚΑ' (=3421) περὶ τελωνειακῶν ἀμφιδιδνητέσεων (Ἐφ.Κ. δ. 1148).— Ὁ ἀπὸ 16)21 νοεμβρίου Γ.ΥΚΒ' (=3422) περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 34 ν. (11 αὐγ. 1836) περὶ ὑποθηκῶν (Ἐφ.Κ. δ. 1150).— Ὁ ἀπὸ 21 νοεμβρίου Γ.ΥΚΓ' (=3423) περὶ ἐρμηνείας διαταγμάτων καὶ νόμων περὶ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν (Ἐφ.Κ. δ. 1150).— Ὁ ἀπὸ 18)21 νοεμβρίου Γ.ΥΚ' (=3420) περὶ σύγκεντρώσεως εἰκόνων εἰς ἐθνικὴν πινακοθήκην Ἀθηνῶν (Ἐφ.Κ. δ. 1151).— Οἱ ἀπὸ 16)21 νοεμβρίου Γ.ΥΚΕ' (=3425) καὶ Γ.ΥΚΖ' (=3426) περὶ μετακλήσεως ἀλλοδαπῶν ἀξιωματικῶν ναυτικοῦ, ναυπηγοῦ, μηχανικοῦ καὶ ἀρχιτεχνίτου τορπιλλιστῶν καὶ ἀρχιτεχνίτου ὀπλοῦργοῦ (Ἐφ.Κ. δ. 1151—1152).

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Διὰ τὸ ἔτος 1910.

Ἡ συμβολὴ προπληρωτέα καὶ ἀδιαίρετος. Ἀρχεται τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ δεκεμβρίου 1910.

Ἐσωτερικοῦ ὄρχ. 3.—Ἐξωτερικοῦ φρ. 5,50.

Εἶναι ἡ αὐτὴ ἐπίσης διὰ τὸ ἐξωτερικόν, καίτοι ἐπὶ μὲν μεγάλη ὑποτίμησις τοῦ χρυσοῦ. Οἱ μὴ προπληρωσόντες μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου ἐπιβαρυνθήσονται ἐπὶ πλέον δι' ἐκάστην συμβολὴν κατὰ 0,50 (3,50 ἐν τῷ ἔσωτερικῷ, 6 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ).

Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις (ἐν ὁδῷ Ἡπείτου ἀριθ. 5) ἢ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἐστίας» (Ἰ. Κολλάρου, ὁδὸς Σταδίου 44). Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ὅπισθεν τῶν ὁποίων δύνανται οἱ ἀποστολεῖς νὰ γράφωσι καὶ βραχεῖαν ἐπιστολήν.

55

«Χαλεπόν ἐστὶν ἀντι-
λέγειν πρὸς τὰ καλῶς
εἰρημένα». Πλάτων.

ENTEYKTHPION

«Τάληθες ἰσχυρόν
ἐστὶ».
Δημοσθένης.

«Tant de bruit pour une omelette».

DESBARREAUX (+ 1675).

Ἡ αἰσχροτέρα πολιτεία.

«...nec ulla deformior species est civitatis quam illa, in qua opu-
lentissimi optimi putantur».

(«...καὶ ἡ αἰσχροτέρα πολιτεία εἶναι ἐκείνη, εἰς ἣν οἱ
πλουσιώτεροι νομίζονται ἄριστοι»).

CICERO (republ^a, I, 34, 51).

Τὰ δεινὰ πλουτοκρατικῆς ὀλιγαρχίας.

«Φήσιν τις δημοκρατίαν οὔτε ξυνε-
τόν οὔτ' ἴσον εἶναι, τοὺς δ' ἔχοντας
τὰ χρήματα καὶ ἄρχειν ἄριστα βελτί-
στους. Ἐγὼ δέ φημι πρῶτα μὲν δῆ-
μον ξύμπαν ὠνομάσθαι, ὀλιγαρχίαν
δὲ μέρος, ἔπειτα φύλακας μὲν ἀρί-
στους εἶναι χρημάτων τοὺς πλου-
σίους, βουλευσάσθαι δ' ἂν βέλτιστα τοὺς
ξυνετούς, κρίναι δ' ἂν ἀκούσαντας
ἄριστα τοὺς πολλούς, καὶ ταῦτα ὁ-
μοίως καὶ κατὰ μέρη καὶ ξύμπαντα ἐν
δημοκρατίᾳ ἰσομοιρεῖν. Ὀλιγαρχία δὲ
τῶν μὲν κινδύνων τοῖς πολλοῖς μετα-
δίδωσι, τῶν δ' ὠφελίμων οὐ πλεονε-
κτεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ξύμπαντ' ἀφε-
λουμένην ἔχει· ἂ ὑμῶν οἱ τε δυνάμενοι
καὶ οἱ νέοι προθυμοῦνται ἀδύνατα ἐν
μεγάλῃ πόλει κατασχεῖν».

Θὰ εἴπῃ τις ἴσως ὅτι ἡ δημοκρατία οὔτε
συνετόν πρᾶγμα εἶναι οὔτε δίκαιον, καὶ
ὅτι μόνον οἱ ἔχοντες χρήματα εἶναι οἱ μάλ-
λον ἱκανοὶ νὰ κυβερνήσιν. Ἐγὼ ὅμως λέγω
πρῶτον ὅτι ὁ λαὸς εἶναι τὸ κράτος δλόκλη-
ρον, ἐνῷ οἱ ὀλιγαρχικοὶ εἶναι μέρος μόνον
αὐτοῦ· ἔπειτα ὅτι οἱ πλούσιοι εἶναι φύλα-
κες ἄριστοι τῶν χρημάτων, οἱ συνετοὶ ἄρι-
στοὶ σύμβουλοι καὶ τὸ πλῆθος ἄριστος κρι-
τὴς τῶν υποβαλλομένων αὐτῷ ζητημάτων.
Ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ὅλαι αὗται αἱ τάξεις
χαίρουσιν ἐντελῇ ἰσότητι, ἐκάστη κατὰ μέ-
ρος καὶ ὅλαι κοινῶς, ἐνῷ ἡ ὀλιγαρχία δια-
νέμουςα εἰς τὸν λαόν τοὺς κινδύνους, δὲν
εὐχαριστεῖται νὰ κρατῇ δι' ἑαυτὴν τὰ πλεῖ-
στα τῶν κερδῶν, ἀλλὰ δυνεύουσα τὰ
πάντα ἔχει τὸ ὅλον τῆς ὠφε-
λείας. Ἰδοὺ τί ζητοῦσι μετὰ προθυμίας
οἱ ἰσχυροὶ μεταξὺ ὑμῶν καὶ οἱ νέοι,
πρᾶγμα ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχῃ ἐν μεγάλῃ
πόλει.

ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ (εἰς ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΝ βιβλίον VI § 39).

Ἐμπρός! Πάντοτε ἔμπρός!

Αἱ κομματικαὶ συμμορίαι, βαρέως φέρουσαι, ὅτι λαὸς καὶ στρα-
τὸς ἀπεφάσισαν τὴν διάλυσιν, ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν τιμωρίαν αὐτῶν,
ἐνόμισαν, ὅτι εὖρον εὐκαιρίαν νάνακόψωσι τὸ ἔργον τῆς ἐπαναστά-
σεως. Ἀπέχουμεν νὰ κρίνωμεν τὸ ἐν τῇ βουλῇ ἀναφύεν ἐπιεσόδιον
ἐν ταῖς λεπτομερείαις αὐτοῦ, ὡς ἀνάξιον, καθ' ἡμᾶς, πρὸς δημιουρ-
γίαν τοιαύτης θυέλλης, πολλῶ μᾶλλον ἀφοῦ ἐδηλώθη νὰ δοθῇ ἐνώ-
πιον τοῦ κοινοβουλίου καὶ πᾶσα πρόσθετος ἐξήγησης διὰ τὰ συμ-
βάντα, ἱκανοποιούσα τοὺς εὐαισθητοὺς ἀρχισυμμορίτας. Κατάδηλος
ὅμως ὁ σκοπὸς τῆς συμμαχίας τῶν ψευδοαντικοινοβουλευτικῶν, οἵ-
τινες φαίνονται κηρύξαντες ἱερὸν πόλεμον ὑπὲρ τοῦ συνταγματικοῦ
χάρτου, ὃν ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων εἰς ῥάκη ἔρριψαν ἐντὸς τοῦ
αὐτικοκομματικοῦ βορβόρου.

Εὐτυχῶς, ὁ λαὸς, ταχθεὶς εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ «Στρατιωτικοῦ
συνδέσμου», θέλει συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς ἐπαναστάσεως. Οὔτε
τὰ κροκοδείλια δάκρυα τῶν νεκροθαπτῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οἵτινες,
ἐκ τῆς ἀρχῆς διωχθέντες, ἀφῆκαν ὀπισθὲν τῶν μόνον τέφραν καὶ ἐρεί-
πια· οὔτε ἀπειλαὶ τῆς δυναστείας περὶ παραιτήσεώς της· οὔτε ἐπι-
δείξεις ξένων στόλων θάνακόψωσι τὸ ἔργον τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.
Ὁφείλει τοῦτο νὰ βαδίσῃ, καὶ θὰ βαδίσῃ πάσῃ θυσίᾳ μέχρι συμπλη-
ρώσεως τοῦ ἔργου, ἐμπρός καὶ πάντοτε ἔμπρός!

ΠΩΣ ΝΑ ΣΩΘΩΜΕΝ ΟΥΧΙ ΠΩΣ ΝΑ ΦΩΤΙΣΘΩΜΕΝ.

Ἐὰν μὴ ἐπαναστάτῃ ὁ στρατός, οἱ ὁδη-
γήσαντες τὸ κράτος εἰς ταπείνωσιν καὶ ξενι-
κὸν οικονομικὸν ἔλεγχον, θὰ ἔθετον ἀσφα-
λῶς ἐπὶ τῆς χώρας μας καὶ τὸν διοικητικὸν
ἔλεγχον ὑπὸ τῶν ξένων, σιωπηρῶς ἐπιδο-
κιμάζοντος καὶ τοῦ ἀνευθύνου βασιλέως.

Ὅτε πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἠπειλεῖτο ὁ Ἑλ-
ληνισμὸς καὶ οἱ Σερφεὶ καὶ Νιαζήμ πασά-
δες προέτεινον, ὅτι ἡ καταστροφή αὐτοῦ θὰ
συντελεῖτο μόνον διὰ νέας τουρκικῆς ἐισβο-
λῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, τότε ὁ ὑπουργὸς τῆς
παιδείας Στάης ἀπῆλθε ἐπιμόνως ἐκ τοῦ
πτωχοῦ ταμείου τοῦ κράτους 10 ἑκατομμύ-
ρια διὰ τὰ εκπαιδευτικὰ πειράματά του!

Κατὰ τὴν ἐπιδόνην ἐκείνην τοῦ ἔθνους
ἐποχῇ, ὅτε, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς μεταβάσεως
τοῦ διαδόχου δι' ἀρχαιολογικὰς τελετάς,
ἠκολούθησεν εἰς Βῶλον καὶ ὁ Στάης, διὰ δὲ
τοῦ λόγου του, ὃν ἐξεφώνησεν, ἐδήλου ὅτι
ἡ ἄμυνα τῆς πατρίδος γενήσεται διὰ τῆς γραμ-
ματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ, οὐδεὶς, οὔτε
ὁ διάδοχος, παρετήρησεν αὐτῷ, ὅτι σήμερον
φροντὶς πρωτίστη ἐστὶ πῶς νὰ σωθῶμεν
καὶ οὐχὶ πῶς νὰ φωτισθῶμεν.

Διὰ τί τινες τῶν βουλευτῶν ἠσκήθησαν

εἰς τὴν σκοποβολὴν διὰ τοῦ πολυκρότου;
Οὐχὶ νὰ ὑπερασπίσῃ διὰ τῶν ὅπλων τὴν
πατρίδα, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκφοβίσῃ πάντα ἐπ-
εμβαίνοντα εἰς τὰ συμφέροντά των διὰ μο-
νομαχίας! Ὁ Στάης ἐγίνωσκε καλῶς, ὅτι,
καὶ μετὰ τὴν στρατιωτικὴν προπαρασκευήν,
πᾶσα δαπάνη ἐχρειάζετο ὑπὲρ παραγωγικῶν
ἔργων, κυρίως ὑπὲρ τῆς γεωργίας, διὰ νὰ
μὴ ἐκπατρισθῶσιν οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων,
ἀλλὰ ἐχρειάζετο αὐτὸς τὰ 10 ἑκατομμύρια,
καὶ θὰ τὰ ἐλάμβανε ταῦτα, ἐὰν μὴ ἐπανα-
στάτῃ ὁ στρατός καὶ δὲν ἀνεφώνει οὐδὲς
πρὸς τὴν ἐθνικὴν βουλὴν, στήθι!

Washington 15(11)1909. Π. Δράσας.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Ἐκ τῶν πολλῶν πατριωτικῶν καὶ
περιεσκεμμένων δηλώσεων τοῦ «Στρατιω-
τικοῦ συνδέσμου», αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν
ἐν τῷ «Χρόνῳ» πρὸς διαφώτισιν τῆς κοι-
νῆς γνώμης (8—10 δεκ.), εὐχαρίστως ἀνα-
δημοσιεύομεν τὰς ἀκολούθους περικοπὰς:

«...Ὅ,τι δῆποτε ὅμως καὶ ἂν συμ-
βῇ, οἱ ἐντιμοὶ πολῖται ἔχουσι ποῦ
νὰ στηρίξωσι τὴν πατρίδα, καὶ τὸ
στήριγμα τοῦτο εἶναι ἰσχυρόν καὶ
ἀκλόνητον...»

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἀπὸ ὑπερτριακονταετοῦς ἤδη χρόνου ὑπάρχει ἐπισήμως ἀναγεγραμμένον, ὡς ὑπαγορεύει τὸ συμφέροντος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἀσυμβίβαστον τῆς θέσεως προϊσταμένου τοῦ προνομίου τοῦτου ἰδρύματος πρὸς οἰανδήποτε πολιτικὴν θέσιν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Διότι ἐν τροπολογίᾳ τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1843 Καταστατικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐγκριθένη ὑπὸ τοῦ Βασιλικῆς Διατάγματος τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1861, ἰδρυομένων θέσεων ὑποδιοικητῶν, ῥητῶς ὀρίζεται, ὅτι οὗτοι «δὲν δύνανται νὰ κατέχωσι καμμίαν πολιτικὴν θέσιν, μὴ ἐξαιρουμένης μηδὲ τῆς τοῦ Βουλευτοῦ». Περὶ ἑνὸς μόνον φαίνεται, ὅτι, ἐν ὅτοις ταῦτα περὶ ὑποδιοικητῶν θέσεων ἔθεσιζοντο, παρωρᾶτο ἐν τῷ Καταστατικῷ ἡ ἑλ-λειψὶς ῥητῆς ὁμοίας περὶ αὐτοῦ τοῦ Διοικητοῦ διατάξεως.

Ἐκτοτε δὲ, καὶ τῶν ἔργων τοῦ προνομίου τοῦτου ἰδρύματος ἡ μεγίστη ἀνάπτυξις καὶ τῶν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Κράτους ληψοδοσιῶν καὶ σχέσεων ὁ πολλαπλασιασμός καὶ ἡ ἔντασις, ἐν τῇ διαδρομῇ τῶν χρόνων καὶ ταῖς περιπετείαις τῆς χώρας, πλέον ἢ ἅπαξ προῦκάλεσαν τῶν τε πολιτευομένων καὶ τῆς κοινωνίας τὰς σκέψεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν συμφέρη, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν Τράπεζαν, ἀλλ' ἰδίως εἰς τὴν Πολιτείαν, ἂν συμβιβάζεται πρὸς τὴν ἀπέναντι ταύτης θέσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ εἰς τὰ πολιτικὰ ἀξιώματα εἰσοδος τῶν διοικούντων τὸ δημόσιον τοῦτο ἱδρυμα, ὑπὸ τὸν γνωστὸν ὅρον τῆς ἐπ' ἀδείᾳ προσωρινῆς ἀποχῆς ἀπὸ τῆς ἐπισημοῦ ἐνασχήτησεως τῶν τραπέζιτικῶν αὐτῶν καθηκόντων. Διότι ἡ ἐν τῷ τροπολογημένῳ 71 ἄρθρῳ τοῦ Καταστατικοῦ ἀπαγόρευσις, κύρῳσιν ἔχουσα οὐχὶ νομοθετικὴν, ἀλλὰ μόνον τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τὸ Διάταγμα, οὔτε ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης οὔτε ὑπὸ τῆς ἐποπτεούσης αὐτὴν Πολιτείας ἐκρίθη μέχρι τοῦδε ἐμπόδιον ἀνυπέρβλητον.

~~(Ἡ ἐν ἔτει 1861 προνομιολογική ἐκδήλσις τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἡ ἐν ἔτει 1881 προνομιολογικὴ ἐκδήλσις τῶν ἑλλήνων χωρῶν προσέθεντο παρὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ἑτέρας δύο προνομίου ἰδρύματα, τὴν Ἰονικὴν καὶ τὴν Ἡπειρωθεσσαλικὴν ἐν ἀλλοίᾳ μὲν διάσει, ἀλλ' ὅμως παρὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀξίωσιν ἔχοντα καὶ ὁμοίαν ἀπέναντι τοῦ Κράτους θέσιν.)~~

Ὅποιαν ἔνοιαν εἶχον οἱ τὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης νομοθετήσαντες περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς θέσεως τῶν Διοικητῶν αὐτῆς, καίπερ ὀνομαζομένης ἰδρύματος ἰδιωτικοῦ, ἡ πρόνοια αὐτῶν νὰ ὀρίσῃσιν ἐν τῷ Βασιλικῷ Διατάγματι τῆς 12 Ἰουλίου 1843, ὅτι ὁ Διοικητὴς καὶ οἱ Σύμβουλοι αὐτῆς ὀρίζονται ἐνάτιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ νὰ διοικήσῃσι συμφώνως τοῖς περὶ αὐτῆς νόμοις, δηλονότι ὅρον δημοσίου ὑπαλλήλου (ἴδε καὶ Β. Δ. 17 Ὀκτωβρίου 1861 περὶ τῶν ὑποδιοικητῶν), ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν αὐτῷ τῷ Καταστατικῷ τῆς Τραπέζης ταύτης νόμῳ τῆς 30 Μαρτίου 1841 πρόνοια περὶ διορισμοῦ παρ' αὐτῇ διαρκοῦς ἐπόπτου καὶ ἐλεγκτοῦ, τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου (ἄρθρον 8). Καὶ εὐλόγως διότι εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ Πολιτεία παρεχώρησε καὶ αὐτῆς προνομίου τῆς ἐκδόσεως γραμματίων, δεκτῶν ἀντὶ νομίσματος εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα.

Ὁ δὲ μετέπειτα χρόνος κατέστησεν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος στενωτέραν, ὡς ἐρρήθη, τὴν μεταξὺ Τραπέζης καὶ Κράτους συνάφειαν.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐν ἔτει 1867 δανείου, 25 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, διὰ τῆς ἀναμίσξεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὰ ἐθνικὰ δάνεια καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ὑποχρεωτικῆς

1Ε' Α' 1899 Ἰαν.
Πιστ. εἰς 1876.

16 μόνον

Ἰδίως ἐχαρακτίζον τὸ
ἱδρυμα ἑπίδοτον ὑπέλασ-
σον αὐτὸ εἰς εἰδικὴν
καὶ διαρκὴ ἐκποσίαν
τῷ Κράτει,
Γενὴ διαφύσεων ἰδίως

δυνάμειος εἰς τὸ τραπέζικόν αὐτῆς γραμματίον, συναυξήθησα μετὰ τῶν προνομίων ἡ ἀξία αὐτῆς ἠνωρθώθη εἰς ἀληθῆ δύναμιν κατέναντι τοῦ Κράτους. Συνεδέθησαν μὲν περισσότερον ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος ἐνώπιον τῶν κινδύνων Τράπεζα καὶ Κράτος, ἀλλὰ καὶ ἐγένετο μεταξύ αὐτῶν μείζων ἡ ἀντίθεσις, ἡ συνήθως χωρίζουσα ὀφειλέτην καὶ δανειστήν· οὕτως ὥστε, κατὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα δεκαετίαν, σαρφέστατα ἐν τῇ συνειδήσει πάντων τῶν πολιτευομένων ἀπετυπώθη ἡ πεποίθησις περὶ τῆς ἀπολύτου κατ' ἀνθρώπον ἀδυναμίας ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον νὰ συναρμόσῃ ἐν ἑαυτῷ καὶ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος ἀμφοτέρων τελεσφόρως ἐν ἀκραιότητι νὰ μετέλθῃ ἐν ταύτῳ καθήκοντα κηδεμόνος τῶν τε δημῶσιων ὑποθέσεων καὶ τῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἐν τούτοις τὰ ἀτυχήματα τοῦ τελευταίου πολέμου, ἀπολήξαντα εἰς ἐγκαθίδρυσιν ἐν μέσῳ ἡμῶν ξενικοῦ ἐλέγχου, ἐπλάσαν νέαν κατὰστασιν. Οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς ὁ ἑλεγχος ἐσφυρηλατήθη, οὐ μόνον δεσμοὺς ἰδιάζοντας κατεσκεύασαν μεταξύ Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ Τραπέζης, μεταβληθείσης εἰς ταμεῖον τοῦ ἐλέγχου, ἀλλὰ καὶ χειροτονήσαντες αὐτὴν θεματοφύλακα, διαχειριστὴν δημοσίου χρήματος καὶ ἀντιλήπτορα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ καθήκοντι τῆς εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς δανειστάς καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων τόκων καὶ χρεωλυσιῶν, προήγαγον τὸ τέως ὑποτεταγμένον πιστωτικὸν ἱδρυμα εἰς δύναμιν Κράτους ἐν Κράτει.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἄρα σήμερον νὰ ἐφησυχάσωμεν ἐπὶ μόνῃ τῇ πεποιθήσει, ὅτι, κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν, κρίνονται ἀσυμβίβαστα τὰ ἔργα ἢ ἡ θέσις Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης πρὸς τὸ πολιτικὸν ἀξίωμα. Ἀλλ' ἐπιβάλλεται καθήκον νὰ προνοήσωμεν περὶ νομοθετικῆς καθιερώσεως τοῦ ἀσυμβίβαστου. Προκειμένου δὲ περὶ τοιαύτης προνοίας, ἡ ὀρθότης τῆς ἀρχῆς ὑπαγορεύει τὴν ἐπέκτασιν τῆς διατάξεως καὶ ἐπὶ τὰς ἄλλας ἐν τῷ Κράτει προνομιοῦχους Τραπέζας.

Παρεμφερεῖς ἰσχυρότατοι λόγοι ἄγρουν εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα καὶ προκειμένου περὶ τῶν ἀποτελούντων τὴν διοίκησιν τῆς Ἐταιρίας τῶν Ὑπεργύων Προσόδων, ἑταιρίας «σκοπὸν ἔχούσης καὶ ἀντικείμενον», ὡς τὸ Καταστατικὸν αὐτῆς λέγει, «τὴν εἰσπράξιν τῶν τελῶν καὶ προσόδων τοῦ Κράτους, τῶν ὑπεργύων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπὸ ἑλεγχον δανείων καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν μονοπωλίων τοῦ Κράτους», ἐν δὲ τῇ ἐκπληρώσει τοιούτων καθηκόντων τεθειμένης ὑπὸ τὸν διπλοῦν ἑλεγχον τοῦ τε Κράτους καὶ τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Περὶ τῶν δὲ νὰ ἐνδιατρίψωμεν περισσότερον εἰς ἀπόδειξιν ὅτι, καὶ διὰ τοὺς προεκτεθέντας ἤδη λόγους καὶ διότι τὰ ἔργα τὰ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τῶν καταστατικῶν πράξεων εἰς τοὺς διοικητάς, τοὺς συμβούλους καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἄνω καταστημάτων δὲν καταλείπουσι καιρὸν πρὸς εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν δημοσίων καὶ δημοτικῶν καθηκόντων, ἢ ἐν τῇ ὑποβαλλομένῃ προτάσει νόμου ἀπαγόρευσις ὀρθῶς ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸ βουλευτικὸν καὶ εἰς πάντα τὰ δημοτικὰ ἀξιώματα.

Τοιοῦτοι ἐν συνόψει οἱ λόγοι, δι' οὓς θαρρούντως προβαίνομεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἰς ὑποβολὴν τῆς ἐπομένης προτάσεως νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1899.

Οἱ Βουλευταί

Στ. Δραγούμης, Ἐπ. Μαυρομαμάτης
Γ. Αναστασοπούλου, Α. Παπαγιαννακόπουλος.

Γ' ἡτοιμὸν μετὰ τὴν συγχένωσιν
ἡ δημοκρατικὴ εἰς τὴν ἑθνικὴν, ἥς μοῖρα ἐστὶν
ἰσὺς.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Ἄρθρον 1.

Ἡ θέσις Διοικητοῦ, ὑποδιοικητοῦ, συμβούλου, προέδρου, ἀντιπροέδρου ἢ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Διευθυντοῦ ὑποκαταστήματος ἢ ὑπαλλήλου τῶν ἐν Ἑλλάδι προνομιούχων Τραπεζῶν ἢ τῆς Ἑταιρείας τῶν Ὑπεργύων Προσόδων εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἢ τὸ ὑπουργικὸν ἀξίωμα, πρὸς τὸ τοῦ δημάρχου, δημαρχικοῦ παρέδρου, δημοτικοῦ συμβούλου, ὡς καὶ πρὸς τὰ ἔργα δημοσίου ἢ ~~ἐκκλησιαστικοῦ~~ ὑπαλλήλου ~~ἢ ὑπαρχείου~~.

Ἄρθρον 2.

Βουλευτὴς διοριζόμενος ἢ ἐκλεγόμενος εἰς τι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων καταστημάτων καὶ δεχόμενος τὸν διορισμὸν ἢ τὴν ἐκλογὴν θεωρεῖται αὐτοδικαίως πεπαυμένος τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1899.

Οἱ Βουλευταὶ

Στ. Δραγοῦνης, Ἐπ. Μαυροματάκης.
Γ. Ἀνασταδόπουλος, Α. Παπαγιαννακόπουλος.

740

^v Ἀρθρον 1.

* Ἀρθρον 2.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1900.

Οἱ Βουλευταὶ

3. Änderung des
prologischen

+ new variety ~~X~~ ~~perpetuum~~, ~~Stygium~~
stipitatum ~~transfusa~~ stygium

Tac. 4/26 & August 27/77 to 28/77
 4/26 4/27 4/28 4/29 4/30 5/1 5/2 5/3 5/4 5/5 5/6 5/7 5/8 5/9 5/10 5/11 5/12 5/13 5/14 5/15 5/16 5/17 5/18 5/19 5/20 5/21 5/22 5/23 5/24 5/25 5/26 5/27 5/28 5/29 5/30 5/31 6/1 6/2 6/3 6/4 6/5 6/6 6/7 6/8 6/9 6/10 6/11 6/12 6/13 6/14 6/15 6/16 6/17 6/18 6/19 6/20 6/21 6/22 6/23 6/24 6/25 6/26 6/27 6/28 6/29 6/30 7/1 7/2 7/3 7/4 7/5 7/6 7/7 7/8 7/9 7/10 7/11 7/12 7/13 7/14 7/15 7/16 7/17 7/18 7/19 7/20 7/21 7/22 7/23 7/24 7/25 7/26 7/27 7/28 7/29 7/30 7/31 8/1 8/2 8/3 8/4 8/5 8/6 8/7 8/8 8/9 8/10 8/11 8/12 8/13 8/14 8/15 8/16 8/17 8/18 8/19 8/20 8/21 8/22 8/23 8/24 8/25 8/26 8/27 8/28 8/29 8/30 8/31 9/1 9/2 9/3 9/4 9/5 9/6 9/7 9/8 9/9 9/10 9/11 9/12 9/13 9/14 9/15 9/16 9/17 9/18 9/19 9/20 9/21 9/22 9/23 9/24 9/25 9/26 9/27 9/28 9/29 9/30 10/1 10/2 10/3 10/4 10/5 10/6 10/7 10/8 10/9 10/10 10/11 10/12 10/13 10/14 10/15 10/16 10/17 10/18 10/19 10/20 10/21 10/22 10/23 10/24 10/25 10/26 10/27 10/28 10/29 10/30 10/31 11/1 11/2 11/3 11/4 11/5 11/6 11/7 11/8 11/9 11/10 11/11 11/12 11/13 11/14 11/15 11/16 11/17 11/18 11/19 11/20 11/21 11/22 11/23 11/24 11/25 11/26 11/27 11/28 11/29 11/30 12/1 12/2 12/3 12/4 12/5 12/6 12/7 12/8 12/9 12/10 12/11 12/12 12/13 12/14 12/15 12/16 12/17 12/18 12/19 12/20 12/21 12/22 12/23 12/24 12/25 12/26 12/27 12/28 12/29 12/30 12/31

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἀπὸ υπερτριακονταετοῦς ἤδη χρόνου ὑπάρχει ἐπίσημος ἀναγεγραμμένον, ὡς ὑπαγόρευμα τοῦ συμφέροντος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἀσυμβίβαστον τῆς θέσεως προϊσταμένου τοῦ προνομιοῦχου τούτου ἰδρύματος πρὸς οἰανδήποτε πολιτικὴν θέσιν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Διότι ἐν τροπολογίᾳ τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ ἀπὸ 12 Ἰουλίου 1843 Καταστατικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1861, ἰδρυομένων θέσεων ὑποδιοικητῶν, ῥητῶς ὀρίζεται, ὅτι οὗτοι «δὲν δύνανται νὰ κατέχωσι καμμίαν πολιτικὴν θέσιν, μὴ ἐξαιρουμένης μὲν δὲ τῆς τοῦ Βουλευτοῦ.»

Περίεργον μόνον φαίνεται, ὅτι, ἐνῶ τοιαῦτα περὶ ὑποδιοικητῶν ἐθεσπίζοντο, παρωρᾶτο ἐν τῷ Καταστατικῷ ἡ ἑλλειψὶς ῥητῆς ὁμοίας περὶ αὐτοῦ τοῦ Διοικητοῦ διατάξεως. Ἐκτοτε δὲ, καὶ τῶν ἔργων τοῦ προνομιοῦχου ἰδρύματος ἡ μεγίστη ἀνάπτυξις καὶ τῶν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Κράτους ληψοδοσιῶν καὶ σχέσεων ὁ πολλαπλασιασμὸς καὶ ἡ ἐντασις, ἐν τῇ διαδρομῇ τῶν χρόνων καὶ ταῖς περιπετείαις τῆς χώρας, πλεόν ἢ ἅπαξ προὐκάλεσαν τῶν τε πολιτευομένων καὶ τῆς κοινωνίας τὰς σκέψεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν συμφέρη οὐχὶ μόνον εἰς τὴν Τράπεζαν, ἀλλ' ἰδίως εἰς τὴν Πολιτείαν, ἂν συμβιβάζεται πρὸς τὴν ἀπέναντι ταύτης θέσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ εἰς τὰ πολιτικὰ ἀξιώματα εἰσόδος τῶν διοικούντων τὸ δημόσιον τοῦτο ἱδρυμα, ὑπὸ τὸν γνωστὸν ὅρον τῆς ἐπ' ἀδείᾳ προσωρινῆς ἀποχῆς ἀπὸ τῆς ἐπίσημου ἐνασχέσεως τῶν τραπεζιτικῶν αὐτῶν καθηκόντων. Διότι ἡ ἐν τῷ τροπολογημένῳ 71 ἄρθρῳ τοῦ Καταστατικοῦ ἀπαγορεύσεις, κύρωσιν ἔχουσα οὐχὶ νομοθετικὴν, ἀλλὰ μόνως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τὸ διάταγμα, οὔτε ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς, οὔτε ὑπὸ τῆς ἐποπτευσούσης αὐτὴν Πολιτείας ἐκρίθη μέχρι τοῦδε ἐμπόδιον ἀνυπέρβλητον.

Ὅποίαν ἔννοιαν εἶχον οἱ τὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς νομοθετήσαντες περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς θέσεως τῶν Διοικητῶν αὐτῆς, καίπερ ὀνομαζομένης ἰδρύματος ἰδιωτικοῦ, δεικνύει οὐ μόνον ἡ πρόνοια αὐτῶν νὰ ὀρίσωσιν ἐν τῷ βασιλικῷ διατάγματι τῆς 12 Ἰουλίου 1843, ὅτι ὁ διοικητὴς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτῆς ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ νὰ διοικήσωσι συμφώνως τοῖς περὶ αὐτῆς νόμοις, δηλονότι ὅρον δημοσίου ὑπαλλήλου (ἴδε καὶ Β. Δ. 17 Ὀκτωβρίου 1861 περὶ τῶν ὑποδιοικητῶν), ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν αὐτῷ τῷ Καταστατικῷ τῆς Τραπεζῆς ταύτης νόμῳ τῆς 30 Μαρτίου 1841 πρόνοια περὶ διορισμοῦ παρ' αὐτῇ διαρκοῦς ἐπόπτου καὶ ἐλεγκτοῦ, τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου (ἄρθρον 8). Καὶ εὐλόγως οὕτως ἐχαρακτίζον τὸ ἱδρυμα ἐπίσημον, καὶ ὑπέτασσον αὐτὸ εἰς ἐιδικὴν καὶ διαρκὴ ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, διότι εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ Πολιτεία παρεχώρησε καὶ τὴν διαχειρίσιν ἰδίου ἑαυτῆς προνομίου, τοῦ τῆς ἐκδόσεως γραμμάτων, δεκτῶν ἀντὶ νομίσματος εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα. Ὁ δὲ μετέπειτα χρόνος κατέστησεν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος στενωτέραν, ὡς ἐρρήθη, τὴν μεταξὺ Τραπεζῆς καὶ Κράτους σανάφειαν. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐν ἔτει 1867 δανείου τῶν 25 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, διὰ τῆς ἀναμίξεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς τὰ ἐθνικὰ δάνεια καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως υποχρεωτικῆς δυνάμεως εἰς τὸ τραπεζικὸν αὐτῆς γραμμάτων, συναυξηθεῖσα μετὰ τῶν προνομίων ἡ ἀξία αὐτῆς ἠνωρθώθη εἰς ἀληθῆ δύναμιν κατέναντι τοῦ Κράτους. Συνεδέθησαν μὲν περισσότερον ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος ἐνώπιον τῶν κινδύνων

1Ε' ἔκδοσις
25' 8 Ιουλ. 1900
Πρακτ. ii. 140.

Τράπεζα καὶ Κράτος, ἀλλὰ καὶ ἐγένετο μεταξύ αὐτῶν μείζων ἢ ἀντίθεσις, ἡ συνήθως χωρίζουσα ὀφειλέτην καὶ δανειστήν· οὕτως ὥστε, κατὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα δεκαετίαν, σαφέστατα ἐν τῇ συνειδήσει πάντων τῶν πολιτευομένων ἀπετυπώθη ἡ πεποιθήσις περὶ τῆς ἀπολύτου κατ' ἀνθρώπον ἀδυναμίας, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον νὰ συναρμώσῃ ἐν ἑαυτῷ καὶ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος ἀμφοτέρων τελεσφόρος ἐν ἀκεραιότητι νὰ μετέλθῃ ἐν ταύτῳ καθήκοντα κηδεμόνος τῶν τε δημοσίων ὑποθέσεων καὶ τῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν τούτοις τὰ ἀτυχήματα τοῦ τελευταίου πολέμου, ἀπολήξαντα εἰς ἐγκαθίδρυσιν ἐν μέσῳ ἡμῶν ξενικοῦ ἐλέγχου, ἐπλασαν νέαν κατάστασιν. Οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς δ' ἐλεγχος ἐσφυρηλατήθη, οὐ μόνον δεσμοὺς ἰδιάζοντας κατεσκεύασαν μεταξύ Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ Τραπεζῆς, μεταβληθείσης εἰς ταμεῖον τοῦ ἐλέγχου, ἀλλὰ καὶ χειροτονήσαντες αὐτὴν θεματοφύλακα, διαχειριστὴν δημοσίου χρηματος καὶ ἀντιλήπτορα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῷ καθήκοντι τῆς εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς δανειστάς καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων τόκων καὶ χρεωλυσίων, προήγαγον τὸ τέως ὑποτεταγμένον πιστωτικὸν ἴδρυμα εἰς δύναμιν Κράτους ἐν Κράτει.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἄρα σήμερον νὰ ἐφησυχάσωμεν ἐπὶ μόνῃ τῇ πεποιθήσει, ὅτι κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν, κρίνονται ἀσυμβίβαστα τὰ ἔργα ἡ ἡ θέσις Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς πρὸς τὸ πολιτικὸν ἀξίωμα. Ἄλλ' ἐπιβάλλεται καθήκον νὰ προνοήσωμεν περὶ νομοθετικῆς καθιερώσεως τοῦ ἀσυμβιβάστου. Προκειμένου δὲ περὶ τοιαύτης προνοίας, ἡ ὀρθότης τῆς ἀρχῆς ὑπαγορεύει τὴν ἐπέκτασιν τῆς διατάξεως καὶ ἐπὶ τὰς ἄλλας ἐν τῷ Κράτει προνομιοῦχους Τραπεζάς, ἥτοι νῦν, μετὰ τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἑπαιροθεσσαλικῆς ἐν τῇ Ἐθνικῇ, εἰς μόνην τὴν Ἰονικὴν.

Παραμφερεῖς ἰσχυρότατοι λόγοι ἄγουσιν εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα καὶ προκειμένου περὶ τῶν ἀποτελούντων τὴν διοίκησιν τῆς Ἐταιρείας τῶν Ὑπεγγύων Προσόδων, ἑταιρείας «σκοπὸν ἔχουσας καὶ ἀντικείμενον», ὡς τὸ Καταστατικὸν αὐτῆς λέγει, «τὴν εἰσπραξίν τῶν τελῶν καὶ προσόδων τοῦ Κράτους τῶν ὑπεγγύων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπὸ ἐλεγχον δανείων καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν μονοπωλίων τοῦ Κράτους», ἐν δὲ τῇ ἐκπληρώσει τοιούτων καθηκόντων τεθειμένης ὑπὸ τὸν διπλοῦν ἐλεγχον τοῦ τε Κράτους καὶ τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Περιττὸν δὲ νὰ ἐνδιατρίψωμεν περισσότερον εἰς ἀπόδειξιν, ὅτι καὶ διὰ τοὺς προεκτεθέντας ἤδη λόγους καὶ διότι τὰ ἔργα τὰ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τῶν καταστατικῶν πράξεων εἰς τοὺς διοικητάς, τοὺς συμβούλους καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἄνω καταστημάτων δὲν καταλείπουσι καιρὸν πρὸς εὐσυνειδήτον ἐκτέλεσιν δημοσίων καὶ δημοτικῶν καθηκόντων, ἡ ἐν τῇ ὑποβαλλομένῃ προτάσει νόμου ἀπαγόρευσις ὀρθῶς ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸ βουλευτικὸν καὶ εἰς πάντα τὰ δημοτικὰ ἀξιώματα.

Τοιοῦτοι ἐν συνόψει οἱ λόγοι, δι' οὓς θαρρούντως προβαίνομεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἰς ὑποβολὴν τῆς ἐπομένης προτάσεως νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1900.

Οἱ Βουλευταὶ

Στ. Δραγούμης, Γ. Ἀναστασόπουλος,
Ἐπ. Μαυρομαμάτης, Α. Παπαγιαννακόπουλος,
Ν. Αεβίδης, Θ. Βελλιανίτης, Ι. Μπακόπουλος,

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΕΤΟΣ Γ'.—ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΑΛΩΣ ΚΑΡΥΤΣΗ ΑΡΙΘ. 14

ΑΘΗΝΑΙ, ΤΡΙΤΗ 23 Μαΐου 1906

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 797—ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ ΑΡΙΘ. 222

ΤΑ ΛΕΧΘΕΝΤΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΣΤΕΦ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

Εν σχέσει πρὸς τὸ ἀσυμβίβαστον τῶν καθηκόντων τοῦ Βουλευ-
τοῦ πρὸς τὰ καθήκοντα ἅτινα ἔχουσιν οἱ διευθυνταὶ
χρηματιστικῶν ἱδρυμάτων

(Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 20 Μαΐου 1906)

Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ. Παρακαλῶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ προκαλέσω τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ πραγμάτων χρηματιστικῶν τελουμένων ἐν Ἀθήναις ἀπὸ 2 ἢ 3 ἡμερῶν, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τὰς δημοσιευθείσας, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Τραπεζιτικοῦ.

Δὲν δύναμαι νὰ γνωρίζω ἀκριβῶς τί συμβαίνει, ἀλλὰ παρηκολούθησα καὶ εἰς τὸ ἐν καὶ εἰς τὸ ἄλλο στρατόπεδον ἀντιθέτων δηλώσεων τὰ γραφέντα, καὶ ἐξ ὧν ἀντελήφθην μοὶ φαίνεται ὅτι ἐμφανίζεται ἡ περίπτωσις τῆς νομίμου ἐνασχώσεως τῆς κυβερνητικῆς προνοίας καὶ ἐπαγρυπνήσεως ἀπέναντι τῶν τελουμένων ἐν τοῖς τραπεζιτικοῖς κύκλοις.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει καθήκον στήριζομένη εἰς τὰ δικαιώματα ἅτινα παρέχει αὐτῇ ὁ νόμος, καὶ μὴ λησμονοῦσα ὅτι τῇ ὑπεσχέθησαν ὅτε ἔδωκεν ἀνεγνώριση καὶ ἐγκρίσιν εἰς τὰ πιστωτικά ἱδρύματα, περὶ ὧν γίνονται λόγοι, ἔχει λέγω καθήκον νὰ ποιήσῃται χρῆσιν τῶν διατάξεων ἐκείνων τοῦ ἐδικοῦ νόμου καθ' ὅς εἰς αὐτὴν ἐπιδάλλονται καὶ ἐπιθεωρήσεις καὶ ἐξελέγξεις.

Γίνονται βεβαίως ἐξελέγξεις καὶ ὑπὸ τῶν καταστημάτων αὐτῶν, ἀλλ' αἱ τοιαῦται ἐξελέγξεις δὲν μοὶ φαίνονται ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐπαρκεῖς. Τὰ γεγόμενα εἶνε τοσοῦτον σπουδαῖα, ὥστε καὶ ἡ τύχη τῆς Τραπεζῆς, ἥτις ἐφαίνεται ἰσχυρὰ, φαίνεται ὅτι τίθεται ὑπὸ συζήτησιν, εἶνε δὲ βέβαιον ὅτι ὑπὸ τοιαύτην συζήτησιν τῆς τύχης τῆς Τραπεζῆς ἀπὸ τῆς χρεώσεως τῆς παιγνιδίου χρηματιστικά, ἅτινα δύναται νὰ ἐπενέγκωσι ζημίαν εἰς τὴν κοινωνίαν μεγίστην, ἐπὶ βλάβῃ καὶ τῶν ιδιωτῶν καὶ τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ τοῦ κύρους τοῦ κυβερνητικοῦ.

Ἀπολύτως ἄρα ἀνάγκη πάντα ἐκεῖνα τὰ ἱδρύματα ἅτινα εὐρίσκονται ἀναμειγμένα ἢ περιπελεγμένα εἰς τοιαύτας ἐνεργείας νὰ τύχωσι τῆς ἀγρύπνου κυβερνητικῆς ἐπιτηρήσεως. Καὶ νομίζω ὅτι ὅσα ἐλέγχθησαν ταύτην τὴν ὥραν εἶνε ἀρκετὰ διὰ τὴν περίπτωσιν.

Τὸ κατ' ἐμὲ, κύριοι, καίτοι εἶχον σκοπὸν καὶ ἄνευ τούτου νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν ἐκ νέου τροποποιημένον νομοσχέδιον, ὅπερ ἦδη εἶχον κατὰ τὰ ἔτη 1899 καὶ 1900 συνυπογράψῃ καὶ ἄλλοι συνάδελφοι μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐνταῦθα διακρίνω ἕνα τὸν βουλευτὴν Μαντινέας κ. Μπακοπούλου.

ΒΟΖΙΚΗΣ. Νὰ τὸ υπογράψω καὶ ἐγώ.

Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ. Νὰ ἐπαναφέρω, λέγω τροποποιημένον εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον ὅπερ ἐκδόθη τῇ πεποιθῇ, ἢ ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἔχῃ, ὅτι τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶνε ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ καθήκοντα ἅτινα ἔχουσιν οἱ διευθυνταὶ χρηματιστικῶν ἱδρυμάτων, διότι εἶνε ἀδύνατον ἀνθρωπίνως νὰ εὐρεθῇ τις ἱκανὸς ἐν τῇ Βουλῇ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ δίκαια, ἅτινα ὁ βουλευτὴς ὀφείλει νὰ ὑπερασπίζῃ, καθ' ὃν χρόνον ἀπέναντι αὐτῶν ὀφείλει νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ ἀντίθετα, ἥτοι τὰ δίκαια τοῦ χρηματιστικοῦ ἱδρυματος ὅπερ ἀντιπροσωπεύει.

Κύριοι πρόεδρε, ἐγὼ ἤρασα ἀρκετὰ ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ παρακολουθῶ τὰς πράξεις τῆς ἀσβενίας, ἥτις ἦτο τελείως ἄγνωστος κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Κομμουνιστοῦ, τοῦ Βούλγαρου, τοῦ Δελιγεωργίου, τοῦ Ζαΐμη, ἥτις μάλιστα ἤρξατο νὰ ἐμφανίζεται κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Τρικούπη καὶ Δηλιγιάννη παρατηρῶ δὲ ὅτι ἡ ἀσβενία προεχώρησε πολὺ καὶ φοβῶμαι μήπως ἡμέραν τινα ἐν τῇ Βουλῇ δὲν θέλετε ὑμεῖς οἱ νῦν ὄντες νὰ διεξάγητε τὰς δημοσίας ὑποθέσεις τὰς ἐν σχέσει πρὸς συμφέροντα χρηματιστικά διότι ταῦτα θὰ ἔχωσι τότε πολλὰς φήγους ἐν τῇ Βουλῇ.

Δ. ΡΑΛΛΗΣ.

Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ. Θὰ ἦτο προτιμότερον ἴσως νὰ ἐξέμετο ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς Ἀττικῆς, ἀλλ' ἐγὼ διάθεσιν πρὸς τοιοῦτον ἀγῶνα δὲν ἔχω. Ὅπως παρατηρήσατε πρὸ ὀ-

λίγου, οὐδένα ὑπαινιγμὸν προσώπου ὑπέβαλον ὁμίλησα γενικῶς καὶ ὁμίλησα ὡς ἄνθρωπος ὅστις πολὺ πρὶν ἢ ἐμμανισθῇ ἡ τάσις τοῦ πρώτου προέδρου τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀναμειγνύται εἰς ὑποθέσεις τοιαύτας περὶ ὧν ἔλαβον τὸν λόγον, εἶχον καταρτίσει πεποιθῆσιν. Μοὶ εἶχε συμβῇ παραδοξότατον τι, ὅτι ἀνὴρ ἐντιμώτατος, πρὸς ὃν ἔχω ἰδιαιτέραν ὑπόληψιν, μὴ πολιτευόμενος, μοὶ ἐδήλωσέ ποτε ὅτι θέλει πολιτευθῇ, διότι αἱ ὑποθέσεις αἱ χρηματιστικαὶ, ὅς διεξάγῃ, βλάπτει ὅτι δὲν εὐρίσκουσιν ὑποστήριξιν ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ διὰ τοῦτο θέλει νὰ πολιτευθῇ ἵνα ἐγείρῃ ὑπὲρ αὐτῶν φωνήν. — Ἄν ἐπολιτευθῇ ἢ ὅχι δὲν δύναμαι νὰ εἰπῶ. — Ταύτην τὴν πεποιθῆσιν εἶχον καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πεποιθῇ ἀνεμνήσθην νομοσχεδίου ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Φιλαρέτου εἰσαχθέντος ἐπὶ τούτῳ, ὥπως κλεισθῇ ἡ θύρα τῆς Βουλῆς εἰς τοὺς ἔχοντας ἔργον τὴν διοίκησιν ἢ διαχειρίσιν τῶν συμφερόντων ἀνωμόνων ἐταιριῶν.

Τοῦτο ἀναμνησθεὶς κατὰ τὰ 1899 εἰσήγαγον ἐνταῦθα πρότασιν νόμου ἥτις, — καὶ τοῦτο ἀρκεῖ εἰς ἀπόδειξιν τῆς παρ' ἐμοὶ ἐλλείψεως πάσης πολιτικῆς ἐμπαθείας, — περιελάμβανε μόνον τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, τὴν Ἑταιρίαν τῶν Μογοπωλίων καὶ τὴν Ἰονικὴν. Κατὰ τῶν καταστημάτων τούτων οὐδὲν εἶχον πάθος, ἀλλ' ἐφρόνουν ἐπὶ εἰς τὰς προνομιόχους τραπεζῆς καὶ τὴν Ἑταιρίαν τῶν Ὑπεργύλων προσώπων, ἱδρύματα διακείμενα εἰς σχέσεις συμφερόντων μετὰ τοῦ Κράτους εἰδικώτερον χαρακτῆρα λαβούσας μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου, ὅτι εἰς τὰ ἱδρύματα ταῦτα ἔδει νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ εὐκολία νὰ στέλλωσιν ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπον βουλευτὴν καὶ ἔπειτα ὑπουργόν.

Σὺν τῷ χρόνῳ ἦλθον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἰς ὁμίλιας μετὰ φίλων, καὶ εἶδον, ὅτι ὀρθότερον εἶνε κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ κ. Φιλαρέτου νὰ κατασταθῇ γενικωτέρα, ἢ διατάξις.

Καὶ κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1899 ὑπέβαλον τὸ νομοσχέδιον συνυπογραφάντων τῶν κκ. Ἐπ. Μυρομμάτη, Γ. Ἀναστασοπούλου καὶ Ἀνδρ. Παπαγιαννακοπούλου καὶ τῶν τριῶν ἐχόντων ὁμοίας ιδέας περὶ τοῦ θέματος, μὴ ἀνηκόντων δὲ εἰς μερίδα, κατὰ δὲ τὸ 1900 προσυπέγραψαν πάλιν οἱ αὐτοί, καὶ πρὸς ταῦτας ὁ κ. Θ. Βελιανίτης ἀνέκρινε τότε εἰς τὸ κόμμα τοῦ Δηλιγιάννη, προσυπέγραψε, ὡς εἶπον ἤδη, καὶ ὁ κ. Μπακοπούλου, ἐζήτησε δὲ μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ νομοσχεδίου προθύμως καὶ ὑπέγραψε καὶ ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Λεβιάδης.

Ταύτην δὲ τὴν ὥραν ἐνόμισα ὅτι ὥφειλον νὰ συντάξω νέαν πρότασιν νόμου τροποποιούσαν ἐκεῖνας, καὶ ὑπέβαλον αὐτὴν μετὰ εἰσηγήσεως προφορικῆς, ἥτις οὐδένα περιεῖχε ὑπαινιγμῶν, ἀλλὰ τὴν σαφῇ ἐκθεσιν τῆς πεποιθήσεώς μου ὅτι ἀποβαίνῃ βλαβερὰ ἢ ἐν τῇ Βουλῇ παρουσία ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων χρηματιστικῶν συμφερόντων, ἅτινα συγκεντρύνονται περὶ τὰς Ἀνωμόνους Ἑταιρείας, ὧν αἰματοχάϊ παρέχουσιν εἰς αὐτὰς πρὸς διαχείρισιν χρήμα ξένον, τὴν χρῆμα τῶν μετόχων, οἵτινες, καθὼς ἡκούσατε βεβαίως, ὠνομάσθησαν πρὸ ὀλίγου. Ταῦτα ἔχον ὑπ' ὅψι ἐτροποποίησα τὴν ἀρχικὴν πρότασιν ἐν ὁμίσει δὲ ὅτι ἔκρινε ὡς ἐπὶ τῇ γραφῇ μου ἀξίζει, ὅτι ἀξίζει, ἀλλ' ὑποβάλλων τὴν πρότασιν ὑπολαμβάνω, ὅτι θὰ εἶνε εὐτύχη μὴ ἐν εὐρεθῶσιν ἀρκετοὶ συνάδελφοι, οἵτινες νὰ ζητήσωσι νὰ προταθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

ΡΑΛΛΗΣ.

Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ. Οὐδεμίαν ἔχω ἀμφιβολίαν ὅτι ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς ὅταν ἔλθῃ ἢ συζητήσῃς θέλει δυνηθῇ νὰ ἐκφέρῃ γνώμην περὶ τοῦ Συνταγματικοῦ τούτου ἀπαράδεκτου ὅπερ σπεύσας σήμερον ἤρυσθαι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Συντάγματος. Ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς μετὰ μεγάλης ταχύτητος διεξάγει

τὰς μελέτας αὐτῶν, καταλείπων ὑποθεσὶν αὐτοῦ πολλὰς βαρύνουσας ὑποχωρήσεις τοῦτο γνωρίζομεν ἀνέκαθεν. Καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἀναγκασθῇ νὰ παραδεχθῇ ὅτι τὸ Σύνταγμα δὲν ἐμποδίζει τὴν αὔξησιν τῶν ἀνικανότητων.

Δ. ΡΑΛΛΗΣ. Τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν

ἀνικανότητων τὸ ἄρθρον 71 δὲν ἐμποδίζει. Δὲν ἐμποδίζομεθα ἐπομένως τοῦ νὰ ἐκπετείνωμεν ἐπ' ἀπειρον τὰς ἀνικανότητας, καὶ οὕτως νὰ ἐμποδίσωμεν τὸ δικαίωμα, τὸ ὅποῖον ἔχει ὁ λαὸς, τοῦ νὰ ἐκλέγῃ τὸν ἄλφα ἢ τὸν βῆτα. Αὐταὶ εἶναι αἱ σχέσεις, τὰς ὁποίας ἤρυσθαι ἀπὸ τῶν ἑνα ἢ τῶν ἄλλων.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Δ. ΛΕΒΙΑΔΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

(Κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς 20 Μαΐου)

ΛΕΒΙΑΔΗΣ. Δὲν γνωρίζω, κύριοι, ἐάν ἡ πρότασις τοῦ ἀξιότιμου ἐξ Ἀττικῆς βουλευτοῦ, τοῦ εἰσαγαγόντος τὸ προκείμενον ζήτημα εἰς τὴν Βουλὴν, ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα. Ἐνθυμούμαι ὅμως, ὅτι ὅτι ἄλλοτε ἡ πρότασις αὕτη εἶχε κατατεθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, εἶχον δὲ ἀληθῶς καὶ ἐγὼ συνυπογράψαι αὐτὴν ὁ τότε διευθύνων τὰ πράγματα τῆς πτέρυγος ἐκείνης, ὁ ἀείμνηστος Θεόδωρος Δηλιγιάννης, ὅστις ἐθεωρεῖτο ὡς φρουρὸς τῶν Συνταγματικῶν διατάξεων, ὡς καὶ ἀληθῶς ἦσαν καὶ εἶναι ἐκεῖνός τε καὶ πάντες οἱ πολιτευόμενοι ἡμεῖς, πιστῶς δὲν ἐθεώρησεν, ὅτι ἡ προκείμενη πρότασις ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα. Ἐνθυμούμαι μέλιστα, ὅτι ὁ ἐκ Γόρτυνος πολιτευτὴς ἐκαυχῆτο ποτε καὶ ἐν ἰδιωτικῶς, ἂν δὲ δὲν μὲ πλανᾷ ἡ μνήμη, καὶ ἐν δημοσίαις κύκλοις, ὅτι εὐθὺς ὡς ἀνέβη εἰς τὴν διεύθυνσιν πολιτικοῦ Κόμματος, παρητήθη, ἀπὸ τῆς θέσεως Συμβούλου Ἑταιρείας τινός, τῆς Ἑταιρείας τῶν Μεταλλουργῶν Λαυρεῶν, ἥτις βεβαίως δὲν εἶχεν, οὐδὲ ἔχει τὴν ἐκτασιν καὶ τὴν εὐρύτητα ἄλλων ἐταιρειῶν τῆς ἡμετέρας. Ἀλλ' ὅταν καὶ ἐν τῇ προτάσει τοῦ ἀξιότιμου ἐξ Ἀττικῆς συναδέλφου συζητηθῇ, βεβαίως οἱ τὰ τοῦ Συντάγματος μελετῶντες καὶ γινώσκοντες θέλουσιν ἐκφράσαι τὰς περὶ τούτου γνώμας αὐτῶν.

Καθ' ὅν ὅμως ἐποχὴν συνετάσσετο καὶ ἐνομαθεῖτο τὸ Σύνταγμα τὰ πολιτικά ἦσαν τῆς Χώρας ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε ποτὲ δὲν ὑπετίθετο, ὅτι ἦτο ἀνάγκη Συνταγματικῆς διατάξεως, ἵνα ἀπαγορευθῇ πράγματα, ἅτινα βεβαίως ἀνεγνώριζοντο ἐκτοτε ὡς ἐκθεσμία. Διότι δὲν ὑποτίθω, ὅτι οἱ συντάκται τοῦ Συντάγματος ἤθελον τόσον πολὺ καταγίνειν νὰ ἀποκλείσωσιν ἀπὸ τοῦ περιόλου τούτου τοὺς Δημοσίους Εἰσπράκτορας καὶ τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους, ὡς δυναμένους νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τῆς βουλῆσεως τῶν ἐκλογέων καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν γνώμης, καὶ δὲν ἤθελον φροντίσει νὰ ἀποκλείσωσι Προέδρους καὶ Διευθυντὰς μεγάλων ἱδρυμάτων καὶ ἐπιχειρήσεων, εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων ἐνίστε καὶ συμφέροντα τῶν κεφαλῶν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν μετόχων συγχίζοντα ὑπερβαλόντως πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἐκλογέων, ἢ καὶ τοῦ Κράτους καὶ συγκροῦνται.

Ἐρωτῶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν ἐάν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, καθ' ἣν συζητεῖται, ὡς μανθάνω, σύμβουσι περὶ τῶν τροχιδρόμων Ἀθηνῶν, ἐάν ἦτο Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας ταύτης, κατὰ τὴν τρόπον ἤθελε κατορθώσαι νὰ διαιρέσῃ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ὥστε ἀπὸ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους νὰ παρίσταται ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν δημοσίων συμφερόντων, ἀπὸ δὲ τοῦ ἀντιθέτου νὰ παρίσταται ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων; Ἐὰν προτίμα τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου, ἤθελεν εἰσθαι ἀνάξιος καὶ ἄπιστος διαχειριστὴς τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων, ἐὰν προτίμα τὰ δεύτερα ἤθελεν εἰσθαι ἀναξιώτατος διαχειριστὴς τῶν δημοσίων συμφερόντων.

Ἐπιφυλάσσομαι, κύριοι Πρόεδρε, νὰ θέσω καὶ ἐγὼ ἐκ δευτέρου τὴν ὑπογραφὴν μου ὑπὸ τὴν πρότασιν νόμου τοῦ ἀξιότιμου ἐξ Ἀττικῆς συναδέλφου, διότι, ἐάν οὐκ ἄλλο, ἢ συζητήσις, ἥτις γενήσεται, καὶ ἥτις πέποιθα, ὅτι ἐσσεύεται εὐρεῖα, ἐάν ἤθελε κατορθώσιν, ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ πρότασις ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα, τοῦλάχιστον θέλει ἐπιστημοποιήσῃ τὴν εὐχὴν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Λαοῦ, τὴν θέλησιν τῆς Κοινῆς Γνώμης, ὅτι δὲν ἐπὶ τὸν δυνάτον ἐπὶ πλέον τὸ Τόπος νὰ ἀνέχηται τὴν σύγκρουσιν ταύτην, οὕτως εἰπεῖν, τῶν ἐξουσιῶν.

Ἐνθυμούμαι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅτε εἰσήγεν ὁ ἀξιότιμος ἐξ Ἀττικῆς συμπολίτης μου τὴν πρότασιν αὐτήν. ὅτι ἐπικολούθησε συζητήσις τις ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, καθ' ἣν ἐγὼ ἀνέφερον τότε τὴν γνώμην περικλειοῦς συγγραφῆς, ἣν ὅταν τὸ ζήτημα συζητηθῇ ἡλὼ λάβει τὴν τιμὴν νὰ ἐπαναλάβω, τοῦ Leroy Beaulieu, ὅστις δλοκλήρους σελίδας ἀφιερῶ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, γινωσκάμενος, ὅτι ἀληθῶς εἰσὶν ἀσυμβίβαστα τὰ καθήκοντα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνα, ὅταν συνυπάρχωσι.

Βεβαίως ἡμεῖς οὐδεμίαν ἐγγύησιν δύναμεθα νὰ ἔχωμεν, ἐάν ἡμεθα μέτοχοι τοιούτων Ἑταιρειῶν, ὅτι τὰ συμφέροντα ἡμῶν θέλουσιν ἐπαρκῶς προστατευθῇ, ὅταν μέλῃ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τυγχάνωσι Διευθυνταὶ πρὸ πάντων τοιούτων Ἑταιριῶν, διότι τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου βεβαίως καθήκον ἔχουσι νὰ προτιμήσωσι καὶ νὰ προσπείσωσι μᾶλλον τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου ἢ τὰ συμφέροντα ἡμῶν.

Ὅμιλῶ δὲ οὕτω, καὶ ὡς μὴ φαντασθῇ τις, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ μέτοχος τῆς ἐν λόγῳ Ἑταιρείας, διότι ἔχω τὸ ἀτύχημα, ἢ τὸ εὐτύχημα οὐδεμιᾶς Ἑταιρείας νὰ ἦμαι μέτοχος, ἀλλ' ὁμιλῶ διότι καὶ ἐμὲ ἐπεσκέψθησαν πρὸ ἡμερῶν ἀξιότιμοι συμπολίται μου, ὧν εἰς μάλιστα μοὶ ὠμολόγηται, ὅτι ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ἀπώλεσεν ἱκανὰς δεκάδας χιλιάδας δραχμῶν, καὶ μὲ παρεκάλεσεν νὰ φέρω ἐπερώτησιν εἰς τὴν Βουλὴν. Εὐτύχημα ἦτο δι' ἐμὲ, ὅτι δὲν ἐποίησάμην τὴν ἐπερώτησιν, διότι ἴσως ἤθελον καταγερῆθαι ὑπεκρίτως καὶ ἐγὼ παρὰ τοῦ ἀξιότιμου ἐτέρου συμπολίτου μου, τοῦ καὶ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι καὶ ἐγὼ ἐξ ἐμπαθείας ὁμιλῶ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καίτοι δι' οὐδὲν φθονῶ αὐτόν. Ἀλλὰ συμβαίνει εὐτυχῶς ἡ χρονολογία ἐκείνης τῆς προτάσεως νόμου νὰ συμπίπτῃ πρὸς ἐποχὴν, καθ' ἣν πολιτικῶς φίλους διεκείμεν πρὸς τὸν νῦν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Διὰ ταῦτα κ. Πρόεδρε, νομίζω, ὅτι μέχρις οὗ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀγῆθ' ἐντὸς τοῦ περιόλου τούτου, καθήκον ἔχομεν πάντες νὰ μελετήσωμεν τὰ περὶ τοῦ θέματος, νὰ ἐξετάσωμεν εἰς ἕκαστος καὶ τὴν γνώμην τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, καὶ ἂν μὲν σχηματίσωμεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ, ἐνταῦθα εἰς τὸ Σύνταγμα, ἔχει καλῶς. Ἐν τούτοις ἡ Βουλὴ νομίζω, ὅτι συζητούσα, θέλει ἐνδείξει καὶ ἐνδείκνυται καὶ εἰς τὰ μέλη καὶ εἰς τοὺς Ὑγείας αὐτῆς, ὅτι δὲν εἶνε σύμφωνος πρὸς τὴν γνώμην αὐτῆς ἡ ἀνάμειξις τῶν πολιτευομένων προσώπων εἰς τὰ τῶν τοιούτων Ἑταιρειῶν.

Δ. ΡΑΛΛΗΣ. (Καίει τὸν προαγορεύσαντ' ὡς μεταβαλόντα γνώμας, καὶ ὡς δεχθέντα ἐν τῷ Συνδυασμῷ Ἀττικῆς τὸν κ. Δούμαν, Διευθυντὴν Σιδηροδρόμων)

Ν. ΛΕΒΙΑΔΗΣ. Ἀληθῶς προσελάβομεν τὸν κ. Δούμαν ἐν τῷ Συνδυασμῷ, μιμούμενοι ἴσως κατὰ τοῦτο τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ὅστις προσέλαβεν ἄλλον Κύριον ἐν τῷ Συνδυασμῷ αὐτοῦ, κατὰ πολὺ καὶ ἀσυγκρίτως ὑπέρτερον, ὡς πρὸς τὰς κατηγορουμένας ὑπὸ τοῦ κ. Ράλλη ιδιότητας τοῦ κ. Δούμα, διότι ἦτο καὶ χρομιάτορος τοῦ δότ' ἐς τὸν Συνδυασμὸν, διότι ὁ κ. Ράλλης περιέφραξε αὐτὸν εἰς τὰς Ἐπαρχίας ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα, τὴν τοῦ χρηματοδότου, ἀκέμῃ καὶ ἀνὰ τὰ χωρία, ἐπαγγελλόμενον ἐγέρσεις ναῶν καὶ κατασκευὰς ὁδῶν καὶ δὲν εἰσέειρε τί ἄλλο.

Δ. Γ. ΡΑΛΛΗΣ. Προσελάβον ὅχι ὑπάλ-
ληλον, ὅχι ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ.

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ. Είθε πειστικώτατος! Ἀλλὰ περὶ τούτων ἐς ἄλλοτε. Ἐάν ἐγὼ μετέβαλον γνώμας ὡς πρὸς τὸ νομοσχέδιον τῆς ἐὐρείας περιφέρειας, θέλωμεν συζητήσει, ὅταν λάβω τότε τὸν λόγον, θέλει δὲ πεισθῇ τότε καὶ ὁ συμπολίτης μου, ὅτι οὐδεμίαν τῶν γνώμων μου μετέβαλον. Ἐάν πρόκειται νὰ συζητήσωμεν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τὸ περὶ ἐὐρείας περιφέρειας νομοσχέδιον, ἂς μοὶ παραχωρήσωσιν, ἂν εὐδοκῶσιν οἱ κύριοι συνάδελφοι, οἱ πρὸ ἐμοῦ ἐγγεγραμμένοι, τὸν λόγον, ἵνα ἀποδείξω ἀμέσως, ἂν ἐγὼ μετέβαλον γνώμην.

Γ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ. Δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ.

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ. Ἀλλὰ;
Δ. Γ. ΡΑΛΛΗΣ. Περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν.

Γ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ. Περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ.

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ. Παρακαλῶ. Ἀλλ' ἡ μεταβολὴ τῶν γνώμων, ἂν ὑπάρχῃ, ἂν πρόκειται νὰ συζητηθῇ, βεβαίως θέλει συζητηθῇ δεκαπενταετίας εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ ἀξιωματικοῦ μου, ὅστις μετεπὶδὼς ἀπὸ τοῦ ἐνὸς Κόμματος εἰς τὸ ἄλλο καὶ ὁ ἐκαστὴν βουλευτὴς καὶ ὁ ἐκαστὴν Περὶ οὗ, ἵνα μὴ εἰπῶ καὶ καὶ ὁ ἐκαστὴν Σύνοδον. Εἰσῆλθε κατὰ τὰ 1881 ἔτος ὡς βουλευτὴς Ἀττικῆς καὶ Ὑπουργὸς τοῦ ἀειμνήστου Τρικωπὴ εἰσῆλθον Βουλὴν, καὶ κατὰ τὸ 1883 ἔτος μετεπὶδωκεν, ἡ τὸν μετ' ἐπὶ τὴν εἰς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν — διότι τοῦτο εἶνε ἀγνωστον ἀκόμη εἰς τοὺς πολλοὺς — ἐνεκα τοῦ ἀμφιβόλου τῆς πολιτικῆς εὐσταθείας αὐτοῦ. Εἰσῆλθεν εἰς τὸν Συνδυασμὸν τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη κατὰ τὸ 1885 ἔτος, κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 7ης Ἀπριλίου, καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Κόμματος, τοῦ ἀληθῶς λαϊκοῦ τότε, ἐξελέγη Βουλευτὴς. Ἦλθον αἱ ἐθνικαὶ περιπλοκαὶ τοῦ 1886 ἔτους. Ἀντίθετος τῷ Δηλιγιάννῃ καὶ ἐχθρὸς τῷ μάλιστ' Ἀντίθετος ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐγένετο ὁ ἥρως τοῦ χυδαίου ἐπεισοδίου ἐκείνου, ὅπερ προχθὲς ἠθέλησε νὰ συγκαλύψῃ.

Ὁ στρατὸς ἦτο εἰς τὰ σύνορα. Οἱ βουλευταὶ τότε τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κατηγόρουν τὸν Δηλιγιάννην, ὡς ἐγκαταλείψαντα τὸν στρατὸν ἐκεῖ ἄνευ τῆς ἀναγκαίας προνοίας. Ὁ Δηλιγιάννης διευκρίνισεν. Ὁ κύριος ἐξ Ἀττικῆς βουλευτῆς, ἀσχημονῶν καὶ τότε, ὡς πολλὰ καὶ, ὡς πάντοτε, ὡς πρὸ ὀλίγου ἀκόμη, ὅτε ἐξῆλθε τὸν πρεσβύτερον ἤδη βουλευτὴν Ἀττικῆς, πρὸς ὃν ἐγὼ δὲν διακίμαι φιλικῶς, ἐπέδειξεν ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Δηλιγιάννην ἐπιστολὴν, ἀφ' ἧς καὶ ἐξήγαγε φυλλὸν λευκοῦ χάρτου, ἐφ' οὗ δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν εἶχε σχηματίσει μίαν μοῦντζαν, ἣν ἐπίσης ἐπίδειξας πρὸς τὸν Δηλιγιάννην, εἶπεν: αἰδοῦ, τὴν στέλλουν διὰ σῶς οἱ στρατιῶται!

Δ. Γ. ΡΑΛΛΗΣ. Εἶνε ψεῦδος! Εἶνε συκοφαντία!

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ. Ψεῦδος εἶνε αὐτὸ, τὸ ὁποῖον λέγετε σῆς! Τὰ ἐνθυμητὰ ὅλοι οἱ σύγχρονοι, ὅσοι ἦσαν τότε ἐν τῇ Βουλῇ.

Γ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ. Δὲν τὸ λέγουν τὰ Πρακτικά.

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ. Δὲν τὸ λέγουσι, διότι αἱ ἀγορεύσεις τοῦ κ. Βουλευτοῦ Ἀττικῆς δὲν κατεχωρίζοντο εἰς τὰ Πρακτικά· παρεμπόμποντο ὅλαι εἰς τὸ Πράρτημα, καὶ εἰς τὸ Πράρτημα δὲν ἐδημοσιεύοντο. Ἐπηκολούθησαν αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1887 ἔτους, τῆς εὐρείας περιφέρειας. Καὶ τότε, λησμονήσας τὸ ἄσμενον καὶ ἀνευλαβὲς ἐκεῖνο κίνημα τῆς χειρὸς, ἦλθε καὶ συνέπραξε μετ' ἡμῶν ἐν τῷ Δηλιγιαννικῷ Συνδυασμῷ, ἵνα γέννηται Βουλευτὴς.

Καὶ λησμονήσας κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1890 ἔτους πάντα ταῦτα, ἀπεσπάσθη ἀφ' ἡμῶν, καὶ ἐπολέμησε τὸν Δηλιγιάννην. Καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, τὴν προηγουμένην τῆς Ἐκλογῆς, ἐστράφη κρυφίως πρὸς τὸν Τρικωπικὸν συνδυασμὸν, καὶ λαθραίως ἐγένετο βουλευτὴς.

Πολλὰκις ἐκτοτε ἀπὸ τῶν ιδεῶν τῶν μὲν μετεπὶδωκεν εἰς τὰς ιδέας τῶν δέ. Καὶ ἐνῶ ἦτο διώκτης ἐξάλλος τοῦ Τρικωπικοῦ Κόμματος κατὰ τὸ 1889 ἔτος, κατὰ τὰς ἐκλογὰς, —δὲν ἐνθυμεῖται, διότι δὲν ἀδικῶ ἐπὶ τοσοῦτον τὸν ἀξίτιμον συμπολίτην μου— ἐσπευσε καὶ ἐχώθη εἰς τὸν Συνδυασμὸν τὸν Θεοτοκικόν, ὃν ἀπετέλουν ὁ κ. Ρετσίνας, οἱ ἀειμνήστοι Μικελῆς Καλλιφρονᾶς καὶ Συγγρός, ὁ κ. Ψύλλας, ὁ Σούτσος, ὁ Σταυρόπουλος, καὶ τόσοι ἄλλοι.

Δ. Γ. ΡΑΛΛΗΣ. Ἦσαν μέλη τοῦ Πράλιν οὐ Συνδυασμοῦ.

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ. Φαντασθῆτε ψεῦδος! Δὲν ἐπιθυμῶ ἐπὶ πολὺ νὰ ἀπασχολήσω τὴν Βουλὴν, ἀριθμῶν τὰς μεταστάσεις τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1902 οὗτος ἐχώθη εἰς τὸν Δη-

λιγιαννικὸν Συνδυασμὸν, λησμονήσας τὸ πρόσφατον παρελθόν.

Ἐάν ἐδύνάτο νὰ κατηγορήσῃ ἄλλον αὐτὸς, βεβαίως ἐμὲ δὲν δύναται νὰ κατηγορήσῃ. Διότι ἀπὸ τοῦ 1883 ἔτους συνέπραξα τῷ Δηλιγιάννῃ μέχρι τῆς λήξεως σχεδὸν τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, τοῦ 1897 ἔτους ἦτο ἐπὶ τὴν ἐσπέραν καὶ ἰδέαν ἐτὶ! Ἐκτοτε δὲν ὑπῆρξα πλέον φίλος ἐκείνου. Καὶ ἔχομεν τὴν ὁμολογίαν ἐκείνου ἐπίσημον ἐντὸς τῆς Αἰθούρας ταύτης. Συνεμάχησα αὐτὸν κατὰ τὰς ἐκλογὰς μόνον τοῦ 1902 ἔτους. Οὐδέποτε ἀπὸ τοῦ 1897 ὑπῆρξα φίλος ἐκείνου.

Δὲν νομίζω ἄλλως, ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Λαοῦ εἶνε ὑπόχρεος, διότι ἀπαξ παρεδέρχῃ πολιτικὸν τι σύστημα, ἢ πολιτικὰς τινὰς ιδέας, καὶ μετὰ εἰκοσαετίαν ὅλην νὰ ἐμμένῃ εἰς αὐτάς, ὅταν μάλιστ' αὐταὶ εἶχον καταστήσει εὐρείπια, πρὸ πάντων ἀπὸ τοῦ 1902, καὶ δὲν ὑφίστατο πλέον. Ἀλλὰ περὶ τούτου θέλω ὁμιλῆσαι, ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρά τοῦ νομοσχεδίου περὶ εὐρείας περιφέρειας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Αὐτὸ εἶνε τὸ ὀρθόν.

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ. Ἐάν ἀπασχολήσω τὴν Βουλὴν, ἐπράξα τοῦτο, διότι νομίζω, ὅτι δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον, πρὸ πάντων δὲ εἰς ἡγέτας πολιτικῶν Κόμμάτων, νὰ ζητῶσι διὰ τῆς ὕψεως καὶ τῆς ἀπειλῆς καὶ τῆς ἀποπειρᾶς ἐξουτελισμοῦ τῶν πολιτικῶν χαρακτηρισμῶν καὶ τῶν προσώπων τῶν πολιτευομένων—δὲν ὁμιλῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ὁμιλῶ περὶ τοῦ ἀξιοτίμου ἐξ Ἀττικῆς συναδέλφου, τοῦ κ. Δραγούμη, πρὸς ὃν οὐδαμῶς φιλικῶς, ἐπαναλαμβάνω, διακίμαι — νὰ μεταβάλλω τὴν Αἰθούσαν ταύτην εἰς ἐστία καὶ καταγώνιον ὕβρεως καὶ ἐρεσχειλίας, καὶ διηλὼ πρὸς τὸν ἀξίτιμον συμπολίτην μου, καὶ πηροφροδῶ αὐτὸν, ὅτι πολὺ κατέπεσεν ἐκ τῆς θέσεως, ἣν κατέχει, μεταβαλὼν τὴν Αἰθούσαν ταύτην εἰς παλαίστραν οἰνοῦ ὕβρεως καὶ προσώπων ἀπερχομένων.

Ἀς ἐνθυμηθῇ τίνος ἐκ συγχυρίας εἶνε διάδοχος, ἂς ἐνθυμηθῇ τὴν ἀληθῶς ἀριστογενεὴ καὶ εὐγενῆ φρασεολογίαν τοῦ ἐκ Γέρτυνας πολιτευτοῦ, ὅστις οὐδέποτε ἐγένετο εἰσηγητὴς τοιούτων ἀκόσμων συζητήσεων ἐν τῇ Βουλῇ, καίτοι παρεκάθησεν ἐνταῦθα ἐπὶ περὶ σαράντα σχεδὸν ἔτη.

ΡΑΛΛΗΣ (Ἀναφέρει πάλιν τὴν προσήφιν τοῦ κ. Δούμα κλπ.).

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ. Κύριε Πρόεδρε, τὸν λόγον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Νὰ παύσῃ ἡ συζήτης αὐτῇ.

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ. Μὲ συγχωρεῖτε. Δὲν θὰ παύσω ποσῶς, ἐν ὅσῳ ἐξακολουθῶ ὁ Κύριος.

Εἶνε ἀληθῶς ἀστεινόν, Κύριε Πρόεδρε, καὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἐν τῇ Αἰθούσῃ ταύτῃ, καὶ διὰ τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος ὅλης τὸ νὰ διατείνῃται ὁ ἀξίτιμος συμπολίτης μου, ὅτι ὁ κ. Δραγούμης, βουλευτὴς, ἂν δὲν πλανῶμαι, ἀπὸ ἡμίσεως σχεδὸν αἰῶνος, ὁ κ. Νέγγρης, ὁ κ. Ρετσίνας, ἄλλοι, ἔστω καὶ ἐγὼ, ὅτι λέγω, ἵνα ἐπιτύχωμεν ὡς Βουλευτὰς τῆς Ἑπαρχίας Ἀττικῆς, ἔδει νὰ τεθῶμεν ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ κ. κ. Δούμα, πρῶτον φορὰν ἐκτεθέντος, καὶ ἀποτυχόντος δυστυχῶς ἐν Ἀττικῇ!

Δ. Γ. ΡΑΛΛΗΣ. Ὅχι δὲ πρὸ ἡμίσεως αἰῶνος ὁ κ. Δραγούμης. Ἀπὸ τὰ 1875. Ἐγὼ τὸν ἔκαμα κατὰ πρῶτον. Εἶχε δὲ βραβευθῇ ὑπὸ τὰ μαῦρα, ἀποτυχὼν εἰς τὸς ὁδοὺς.

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ. Ψεῦδος καὶ τοῦτο! Σὺ θὰ ἤργησας τριακοστὸς, ἂν δὲν ἐνθρῶνεις τὰς ἐκλογὰς τὰς συμμαχικὰς πρὸς τοὺς ἀντιπάλους σου, περὶ ὃν θέλωμεν ὁμιλῆσαι ἐν καιρῷ.

ΙΩ. Δ. ΡΑΛΛΗΣ. Ὅχι, ὅμως μὲ τὴν κομπούραν.

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ. Ὁ κ. Δραγούμης, ὅστις ἀπὸ τοῦ 1875 ἔτους σχεδὸν διαρκῶς παρακάθηται ἐνταῦθα, ἐγὼ, ὅστις κατὰ τὸ 1881 ἔτος εἰσῆλθον εἰς τὴν Βουλὴν ἀντὶ τοῦ Συναδουμένου, εἰσῆλθον καὶ δευτέραν φορὰν κατὰ τὸ 1885 ἔτος, καὶ τρίτην φορὰν κατὰ τὸ 1887 ἔτος, μόνος ἐγὼ καὶ ὁ κ. Ράλλης ἐν τῇ ἐὐρείᾳ περιφέρειᾳ, καὶ πάλιν περὶ ἐὐρείας περιφέρειας ἐγὼ, τρίτος ὁ κ. Ράλλης, καὶ ὁ κ. Ζυγομαλάς, πέμπτην φορὰν κατὰ τὸ 1895 ἔτος πρῶτος Βουλευτὴς Ἀττικῆς, ἕκτην φορὰν κατὰ τὸ 1899 ἔτος, ἂν ἐν Συνδυασμῷ, πεθεῖς ἐκτὸς τῶν μεγάλων Κόμμάτων, δὲ ὑπερὸς Βουλευτῆς Ἀττικῆς, παλέσας ἐναντίον ὅλων, ἐδόμην φορὰν κατὰ τὰ 1902 ἔτος τέταρτος Βουλευτὴς Ἀττικῆς, καὶ νῦν ὀγδόην φορὰν Βουλευτῆς, καὶ ἡμεῖς, οἱ παλαίμαχοι ἐν τῇ περιβόλῳ ταύτῃ, ἐξελέξαμεν τὸν ἀγαπητὸν φίλον μου κ. Δούμαν, ἵνα σκιασθῶμεν ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ, καὶ εἰσελθόμεν εἰς τὴν Βουλὴν!

Ἐπανέλαβον τοὺς λόγους τοῦ ἀξιοτίμου ἐξ Ἀττικῆς συμπολίτη μου, διὰ νὰ ἀκούσωσιν αὐτὸν οἱ συμπολίται ἡμῶν καὶ ὁ κόσμος ὅλος, καὶ νὰ κρίνωσι κατὰ τὴν τρόπον ἀξιοπρεπῆ ἐν μέσῳ ἡμέρᾳ συζητῇ ἐνταῦθα, καὶ παριστᾷ τὸ λευκὸν ὡς μέλαν!

Λυπούμαι διότι ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἀξιο-

τίμου ἐξ Ἀττικῆς συναδέλφου μου ἀναγκάζει ἡμᾶς νὰ ἀπασχολήσωμεν τὴν Βουλὴν καὶ περὶ προσωπικῶν ζητημάτων.

Γ. ΔΑΝΑΡΑΣ. Σῆς τὰ προεκαλέσαστε!

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ. Ἀλλὰ βεβαίως ὅμως, Κύριε Πρόεδρε, ὅτι τοῦτο θέλει συντελεσθῇ εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν κ. Ράλλην ἀπὸ τὸν καθήκον, εἰς ὃν ἀπὸ τινῶν συνεδριάσεων καὶ ἀπ' ἀρχῆς τῆς Περιόδου ταύτης ἐτέθη. Ὁμοιάζει πρὸς ἀμαξίαν, ἧς οἱ ἵπποι ἀφηνίασαν, καὶ κρημνίζουσι πᾶν τὸ προστυχόν, καὶ καθίστανται ἀπειλητικοὶ καὶ ἐπικίνδυνοι εἰς τοὺς διαβάτας. Βεβαίως εἶμαι νεώτερος αὐτοῦ. Οὐτε εἴπα ἐγὼ, ὡς τὰ ἰδικά του, οὐτε ἐμπερίαν, ὡς τὴν ἰδικήν του. Ἀλλὰ ἐάν μοι ἦνε ἐπιτετραμμένον, ἦθελον συμβουλεύσει αὐτῷ, ἀφοῦ ἀπαξ ἡ τύχη—δὲν γνωρίζω κατὰ τίνος τῆς κατὰ τίνος περιστάσεως καὶ μεθόδους—ἐξερῶν αὐτὸν ἡγέτην μεγάλου πολιτικοῦ Κόμματος, νὰ περιβληθῇ τὴν σύνεσιν καὶ τὸ κόσμον τῶν λόγων τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὃν λέγει ὅτι διεδέχθη.

ΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΝΕΑ

Η ΔΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22 Μαΐου. — Ὁ «Παρατηρητὴς» ἐν ἀρθρῷ του ἱσχυρίζεται ὅτι εἶνε δυνατόν συνεπεία τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Βασιλέως Ἑδουάρδου εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ Κρητικὸν ζήτημα νὰ λάβῃ τὴν ἐξῆς λύσιν: Ἑλληνικὸς στρατὸς ν' ἀντικαταστήσῃ τὰ διεθνή στρατεύματα. Ὁ Λίμνη τῆς Σούδας νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ὁ Πρίγκιψ Γεώργιος νὰ διορισθῇ Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Νήσου.

(Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν)

ΣΥΜΠΛΟΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΡΩΜΗ, 22 Μαΐου. — Εἰδήσεις βεβαιούν ὅτι ἀναρχικὴ συνωμοσία κατὰ τοῦ Βασιλέως ἀνεκαλύφθη εἰς Ἀγκῶν. Πλεῖστοι βόμβαι κατεσχέθησαν.

Συνελήφθη ἀμέσως ἐν ἄτομον μετέχον τῆς συνωμοσίας.

(Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν)

ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΙΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 22 Μαΐου. — Πλεῖστοι ἀπεργοὶ Μεξικανοὶ ἐπέδραμον ἐναντίον μεταλλείων τινῶν χαλκοῦ ἐν Ἑκρέν καμμένον πλησίον τῶν συνόρων. Τὰ στρατεύματα ἐπλήθυνον ἵνα διασκορπίσων τοὺς ἐπιδρομείς.

Κατὰ τὴν γενομένην συμπλοκὴν 60 ἀπεργοὶ ἐφρονεύθησαν. Ἡ τάξις κατόπιν ἀνοκαταστάθη.

(Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν)

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

Γερμανία καὶ Τουρκία

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἀπένευσε τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ πρωσσικοῦ τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ εἰς τὸν πρεσβύτερον καὶ δευτέρον υἱὸν τοῦ Σουλτάνου.

Εἰς βιομηχανικὸς οἶκος τοῦ Σέμεντς ἐπέτυχεν τὴν παραχώρησιν ὅκ μέρους τῆς Τουρκίας προνομιῶν ἰδρύσεως ἐργαστασίου φεσίαν εἰς τὸν σταθμὸν Ἐρκὲ ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῶν ἀντολικῶν σιδηροδρόμων. Κατὰ τοὺς ἔρους τῆς παραχωρήσεως ταύτης τὸ γερμανικὸν ἐργοστάσιον ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάσῃ κατ' ἐλάχιστον 500 φέσια καθ' ἑκάστην.

Τὸ νέον ἰταλικὸν ὑπουργεῖον ὑπὸ τὸν Γιολέτην

Ἐπισήμως ἀναγγέλλεται ἐκ Ρώμης ὁ καταρτισμὸς τοῦ ὑποπρωσσικοῦ ὑπουργείου, ὡς ἐξῆς: Ἐξωτερικῶν ὁ κ. Τίτονι, Δικαιοσύνης ὁ κ. Γκάλλο, Θησαυροφυλακείου ὁ κ. Μοτζίρονα, Οἰκονομικῶν ὁ κ. Μαξιμίνου, Στρατιωτικῶν ὁ ὑποστράτηγος Βιγκάνου, Ναυτικῶν ὁ ναύαρχος Μιραμπέλο, Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὁ κ. Φουσινάτο, Δημοσιῶν Ἔργων ὁ κ. Τζιαντοῦρκο, Γεωργίας ὁ κ. Κοκο-Ὀρτοῦ, Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων ὁ κ. Σάντερ.

Ὅλοι οἱ νέοι ὑπουργοὶ εἶνε βουλευταὶ πλήν τῶν Τίτονι καὶ ναυάρχου Μιραμπέλο ὧντων γερουσταστοὶ καὶ τοῦ ὑποστράτηγου Βιγκάνου μὴ ὄντος οὕτε γερουσταστοῦ οὕτε βουλευτοῦ.

Οἱ βασιλοκτόνοι τῆς Σερβίας

Ὁ βασιλεὺς ὑπέγραψε διάταγμα δι' οὗ τιθενται εἰς ἀργίαν οἱ κυριώτεροι βασιλοκτόνοι ἀξιωματικοί, τοῦτέστι οἱ συνταγματάρχαι Δαμιανὸς Πόποβιτς καὶ Ἀλέξανδρος Μασίν, οἱ ἀντισυνταγματάρχαι Πέτρος Μίσιτς καὶ Λουκάς Λαζαρέβιτς καὶ ὁ ταγματάρχης Λουμπομίρ Κάστις.

Ὁ Λίμνη τῆς Βάρνας

Ἡ Βουλγαρία μετὰ δικαίως ὑπερηφανείας ἐώρασε τὰ ἐγκαινία τοῦ λιμένος Βάρνης.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμένος τούτου ἤρξατο τῇ 1895, ὅτε ἡ ἐξαγωγικὴ καὶ εἰσαγωγικὴ κίνησις αὐτοῦ ἀνῆρχετο εἰς 135 ἐκατ. τόννων, ἀξίας 28 ἐκ. Κατὰ τὸ 1904 ἡ ἐξαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 322 1)2 ἐκατ. τόννων ἀξίας 70 ἐκατομ. φράγκων. Ὁ Λίμνη τότε ἐπιφανείας μόλις 21 ἐκταρίων ἐπῆρκει εἰς ἐμπορικὴν κίνησιν ἐτησίαν 400 μέγχι 450,000 τόννων. Ὑπῆρξε λοιπὸν μετὰ τινὰ ἐτη ἀνάγκη εὐρύσεως αὐτοῦ.

Ἡ εὐρύσις ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχεδίων τοῦ εἰς τὴν ὑπερσίον τῆς Βουλγαρίας γάλλου μηχανικοῦ Γνουεράρ. Τὰ ἔργα ἐξετελέσθησαν ὑπὸ ἀνωνόμου μετοχικῆς ἐργοληπτικῆς βουλγαρικῆς ἐταιρίας καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τοῦ ἐπιστῆς εἰς βουλγαρικὴν ὑπερσίαν γάλλου μηχανικοῦ Πέτρου Δίστρια.

Τὸ σπουδαιότερον τῶν συντελεσθέντων ἔργων εἶνε εἰς κορυφοῦς τῆς μήκους 1,220 μέτρων ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον ἐκτεινόμενος μετὰ φάρου εἰς τὴν ἀκρότητα αὐτοῦ. Ὁ φάρος οὗτος ἔχει θάαν μνημείου. Εἰς τὴν μίαν πλευρὰν αὐτοῦ ἐτέθη ἡ προτομὴ τοῦ Ἡγεμόνος Φερδινάνδου, ἔργον τοῦ ἰταλοῦ καλλιτέχνου Ἀρνόλδου Ζόχι.

Ἡ προκυμαία ἔχει μήκος 750 μέτρων.

Μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος τούτου ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις προέκρηξεν ἄλλην δημοπρασίαν κατασκευῆς τοῦ ἐμπορικοῦ λιμένος Ρουχτσουκίου. Ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ὑπολογίζεται εἰς 1,260,000 φράγκα περίπου.

Οἱ Γάμοι Ἀλφόνσου τοῦ XIII

Οἱ βασιλικοὶ γάμοι ὑπῆρξαν ἀδιαφιλονεικῶς δημοτικώτατοι καθ' ὅλην τὴν Ἰσπανίαν. Πρῶτον διότι ἦσαν γάμοι ἐξ ἑρωτος, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον βαρύνει ἐν Ἰσπανίᾳ, διότι οἱ Ἰσπανοὶ ἐναδρύνονται διὰ τὸν νεαρόν των βασιλέα, τὸν γεννηθέντα ὑπὸ τραγικῆς συνθήκης, τὸν ἀνατραφέντα σοφῶς διὰ τῶν φροντίδων τῆς σεπτῆς μητρὸς του, τὸν εὐφυῆ, τὸν ζωηρόν, τὸν δραστήριον, τὸν γνωστὸν ἐκ τῶν ταξιδιῶν εἰς ἀπάσας τὰς πόλεις καὶ πόλιντας τῆς Ἰσπανίας. Δὲν τολμᾷ τις νὰ συλλέξῃ τὰ ἀνθὴ τῆς εὐχλωτίας, δι' ὧν κοσμοῦσιν αἱ Ἰσπανικαὶ ἐφημερίδες τὰς σελίδας των τὰς ἀφιερωμένας εἰς τὴν νέαν βασιλίαν. Παῖχουσι εἰς ὅλας τὰς κλημάδας τὴν λέξιν (hermosa) ὠραία. Ἐπαινῶσι τὴν χάριν καὶ τὴν κομψότητα τῆς πριγκίπισσας, τῆς ὠραίας ταύτης κεφαλῆς ἧτις μετ' ὀλίγον μέλλει νὰ ζωσθῇ τὸ στέμμα τῆς Ἰσπανίας.

Ὅλα ταῦτα ἐνδεικνύουσιν ὅτι τὸ κοινὸν εὐμενὲς ὑπεδέχθη τὸ συνοικεσίον τοῦτο καὶ μετ' ἀμικτοῦ εὐχαριστήσεως δέχεται τὴν ἀγγλίδαν πριγκίπισσαν.

Η ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Τὸ «Δελτίον τῆς συγκεκριμένης στατιστικῆς καὶ νομοθεσίας» περιέχει ἐν ἐνὶ τῶν τελευταίων αὐτοῦ φύλλων τὴν κατάστασιν τῶν ταμειωτικῶν θώδεκα ἐν Ἑβρώπῃ χωρῶν, τῆς Γαλλίας, Πρωσίας, Βελγίου, Δανίας, Ἀγγλίας, Ἰταλίας, Κάτω Χωρῶν, Νορβηγίας, Ἀδστρίας, Ρωσίας, Σουηδίας, Οὐγγαρίας καὶ καταδεικνύει τὴν σπουδαιότητα τῶν κατὰ κάτοικον καταθέσεων εἰς τὸ τέλος τοῦ 1902, τοῦ συνόλου τῶν κατατεθέντων ποσῶν ἀνερχομένων εἰς τὸ κολλοσσαῖον ποσὸν τῶν 31 δισεκατομ. 767 ἐκατομ.

Ὑπὸ ἐποφὴν ἀριθμὸς βιβλιαρίων ἡ Γαλλία εἶνε ἐπὶ κεφαλῆς, μὲ

ὅποιοι προέρχονται ἐκ τῶν διαφόρων πρακτικῶν, πνευματιστῶν καὶ ἄλλων παρομοίως ὑπηρεχομένων εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἱατροῦ καὶ κερδοσκοπούντων ἐπὶ τοῦ πολυτιμοτέρου ἀνθρώπου κτήματος : τῆς ὑγείας.

Αὐτὰ συνεσκέφθη καὶ ἀπεφάσισεν ὁ ἐν Παρίσις σύλλογος τῶν ἱατρῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδόμηδα.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ

ΕΙΝΕ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ :

- Τί ἰσχύει ἐδῶ καὶ ἄλλαχοῦ
- Ἑρμηνεία τῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος
- Ὁ ἐλλληνικὸς ἐκλογικὸς νόμος

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ κ. Ν. ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ

Ἐπὶ τοῦ ἐγερθέντος ζητήματος ἂν τὸ νομοσχέδιον τὸ ἀφαιρῶν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλεξιμοῦ ἀπὸ τὰ μέλη τῶν ἀνωνύμων εταιριῶν, εἴνε συνταγματικὸν ἢ ὄχι, ἡθέλησαμεν νὰ ἔχωμεν τὴν γνώμην εἰδικῶν ἀνδρῶν. Πρὸς τοῦτο ἀπετάθημεν εἰς τὸν φίλον καὶ συνεργάτην ἡμῶν κ. Ν. Σαρίπολον τὸν διαπρεπῆ ὑφηγητὴν τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου, ὅστις διετύπωσε τὴν γνώμην του ὡς ἑξῆς :

— Κατὰ τὰς νομοθεσίας πολλῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης δὲν εἶνε ἐκλεξιμοὶ βουλευταὶ οἱ διευθυνταὶ τραπεζῶν τινων, βιομηχανικῶν εταιριῶν, σιδηροδρομικῶν ἢ ἀτμοπολικῶν εταιριῶν κ.λ.π. Ἐν Ἰταλίᾳ ἰδίως ὑφίσταται ἡ ἀρχὴ αὕτη ἀλλὰ καὶ ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸν νόμον τῆς 20ῆς Νοεμβρίου 1883 ὁ βουλευτὴς ἢ ὁ γερουσιαστὴς ὅστις δέχεται θέσιν διευθυντοῦ σιδηροδρομικῆς εταιρίας θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραιτηθεὶς τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Κατὰ δὲ τοὺς νόμους τῆς 28ης Ἰουνίου 1883 καὶ 8ης Ἰουλίου 1898, τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ ἢ γερουσιαστοῦ εἶνε ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ιδιότητα μέλους διοικητικοῦ συμβουλίου ἀτμοπολικῶν τινων εταιριῶν. Κατὰ τὸν νόμον τέλος τῆς 17ης Νοεμβρίου 1897 ἡ θέσις τοῦ διοικητοῦ καὶ ὑποδιοικητοῦ τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἶνε ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ νομοθετικὸν ἀξίωμα. Ἡ γαλλικὴ Βουλὴ, ἄλλως τε, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 1ης Ἰουνίου 1895 ἐψήφισεν ἡμερησίαν διάταξιν καταδικάζουσαν τὴν ἀνάμειξιν τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς «syndicats financiers».

«Παρ' ἡμῖν ὁ νόμος δύναται νὰ καθιερώσῃ ἀναλόγους ἀρχάς. Οὐδόλως θὰ ἦτο ἀντισυνταγματικὸς ὁ νόμος, ὡς ἐλέχθη ἐσχάτως ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ ἐπιφανῶν βουλευτῶν, καθ' ὃν δὲν θὰ ἦσαν ἐκλεξιμοὶ βουλευταὶ οἱ διευθυνταὶ ἢ τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τραπεζῶν ἢ εταιριῶν τινων. Τὸ ἄρθρον 70ὸν τοῦ Συντάγματος καθορίζον τὰ προσόντα τοῦ ἐκλεξιμοῦ λέγει, ὅτι οὗτος δέον νὰ ἔχῃ «πρὸς τοῦτοίς τὰ παρὰ τοῦ νόμου τῶν ἐκλογῶν ἀπαιτούμενα προσόντα». Τὰ δὲ ἄρθρα 71 καὶ 72 οὐδόλως περιορίζουσι τὸ ἀσυμβίβαστον μόνον εἰς τοὺς ἐμμίσθους δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ δημάρχους. Ὅπως ὁ ἐκλογικὸς νόμος, ἐν

ἄρθροις 4 καὶ 5, καθιεροῖ «ἐξαιρέσεις» καθ' ἃς δὲν εἶνε τῆς ἐκλεξιμοῦ βουλευτῆς, π. χ. ὅταν δὲν ἔχῃ τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, ὅπως ὁ αὐτὸς νόμος ἐν ἄρθρῳ 99 λέγει, ὅτι οἱ κληρικοὶ δὲν εἶνε ἐκλεξιμοί, οὕτω δύναται, δύναμι τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ Συντάγματος νὰ εἴπῃ, ὅτι οἱ διευθυνταὶ κ.λ.π. τραπεζῶν τινων ἢ εταιριῶν δὲν εἶνε ἐκλεξιμοὶ βουλευταί. Τὰ αἷτια δι' ἃ στερεῖται τις τῆς ἐκλεξιμότητος, κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, δύνατον ν' αὐξηθῶσι. Ὅπως ὁ καταστάς ἀνίκανος βουλευτῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 99 (μὴ ἐκλεξιμότης τῶν κληρικῶν) τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, στερεῖται αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, μὴ παραβιάζομένων βεβαίως τῶν ἄρθρων 71 καὶ 72 τοῦ Συντάγματος, κατὰ τὸ ἄρθρον 96ον τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, οὕτω καὶ ὁ ἀναλαβὼν θέσιν διευθυντοῦ ἢ συμβούλου τραπεζῶν τινων ἢ εταιριῶν θὰ ἐστερεῖτο τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, μὴ παραβιάζομένων παντάπασιν τῶν ἄρθρων 71 καὶ 72 τοῦ Συντάγματος.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγελομένη
δυνας τῆς δεσποινίδος "Ολγας Καρακατσάνη
εἰς τοῦ κ. "Ορέστη Καστάνια δικηγόρου
ἀρὰ τοῖς Μικτοῖς Δικαστηρίοις "Αλεξαν-
δρείας.

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

[Ἡ Ρεβλάμα ἐν "Αμερικῇ]

Κατὰ τὰς ἀκριβεστεράς στατιστικὰς δαπανῶν
καὶ ἐτησίως ἐν "Αμερικῇ 500 ἑκατομμύρια δολ-
λάρια διὰ ρεκλάμας, δηλαδή 2 1)2 δισεκατομμύρια
δράχμα. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐδαπανήθησαν
1000 ἑκατομμύρια δολλάρια ἥτοι 5 δισεκατομμ.
δράχμα. Αἱ μεγάλες Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης
ἀπανοῦν ὅλοι ὁμοῦ διὰ τὰς πολεμικάς τῶν
παρασκευὰς μολίς τὸ ἥμισυ τῶν ὧσων δαπανοῦν
ἐν "Αμερικανοῖς κατ' ἔτος διὰ τὰς ρεκλάμας τῶν!
"Αλλοτε θεωρεῖτο ὡς ὑπερβολικὴ δι' ἐν κα-
τάστημα ἐν "Αμερικῇ ἡ δαπάνη τῶν 3 χιλιά-
δων, δολλαρίων κατ' ἔτος.

Σήμερον ὁ Βιομηχανικὸς Οἶκος κατασκευῇς
πλαστικῶν τοῦ Φέρμπανκ ἐξοδεύει 750 χιλιάδας
δολλάρια κατ' ἔτος εἰς διαφημίσεις.

Τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ καταστήματα τῆς Νέας
"Υόρκης δίδουν πλέον τῶν 4 ἑκατομμυρίων δολ-
λαρίων κατ' ἔτος εἰς τὰς ἐφημερίδας πρὸς τὸν
αὐτὸν σκοπὸν.

Τὴν ἐλ. Σημερινὴν πολλοὶ ἐμπορικὸι οἶκοι ἀπο-

τιμῇ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐξετέλεσε χθές.

— Ἡ σύζυγος πυροβολουμένη

Ὁ Σταματόπουλος ἐπιχειρήσας τὴν τελευ-
ταίαν ἀποπειραν διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ τέκνου
του προχθὲς τὴν ἐσπέραν μεταβάς αὐτοπροσώπως
εἰς τὴν κατοικίαν τῆς συζύγου του, ἐξεδιόχθη
σχεδὸν ἐκείθεν ὑπὸ τὰς ὕβρεις καὶ λοιδωρίας τῆς
εἰς ἃς ἀπήντησε καὶ ἐκεῖνος βαναυσότερον εἰπὼν
ἐν τέλει:

— Καλὰ, ἀφοῦ δὲν μοῦ τὸ δίνεις θὰ σὲ σκο-
τώσω καὶ θὰ τὸ πάρω μὲ τὰ χέρια μου.

"Εντρομος ἐκ τῆς ἀπειλῆς ταύτης ἡ σύζυγος
ἔσπευσε τῇ πρωΐαν τῆς χθὲς νὰ καταστήτῃ
γνωστὰ τὰ διατρέχοντα εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ
νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῆς ἀσφάλειαν. Μόλις θμῶς
ἐπιστρέφουσα ἐκ τῆς ἀστυνομίας ἀνήρχετο τὴν
ὁδὸν Φιλελλήνων, εὗρίσκει ἀντιμέτωπον τὸν σύ-
ζυγον τῆς εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Νοταρᾶ, ὁ
ὁποῖος παραουλάττων τὴν ἐκείθεν διάβασιν τῆς
μόλις τὴν ἀντίκρυσε πυροβολεῖ κατ' αὐτῆς τε-
τράκις προσέφρων συγχρόνως τὰς λέξεις:

— Νὰ πῶς ἐκδικοῦνται τοὺς ἄνδρας.

Μία ἐκ τῶν σφαिरῶν μόνον ἤστόχησε τοῦ σκο-
ποῦ, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰσεχώρησαν εἰς τὴν κοιλίαν,
τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ στήθους καὶ τὴν σιαγὸνα τῆς
ἀτυχοῦς· συζύγου, ἥτις σπαρακτικῶς κραυγάζουσα
ἐπιπτεν αἰμόφυρτος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

— Ὁ φονεὺς πυροβολῶν καθ' ἑαυτοῦ

Βλέπων ὁ φονεὺς σύζυγος ἱκανοποιούμενον τὸν
σκοπὸν αὐτοῦ καὶ εὐρεθεὶς τίς οἶδεν ὑπὸ τίνων
σχέσεων τὴν ἐπιρροήν, στρέφει τὸ περιστροφον
καθ' ἑαυτοῦ στηρίζων τὸ στόμιόν του κάτωθεν
τῆς σιαγῆος καὶ πυροβολεῖ.

Ἡ σφαῖρα διαπεράσασα ταύτην ἐνεσφηνώθη
εἰς τὸ μῆλον τῆς δεξιᾶς παρειᾶς.

"Εν τῷ μεταξὺ οἱ περίοικοι συνταραχθέντες ἐκ
τῶν πρώτων πυροβολισμῶν εἶχον σπεύσει εἰς
τὸν τόπον τοῦ δράματος, καὶ ἐκπληκτοὶ πρὸ τοῦ
τραγικοῦ θεάματος τῶν ἐξηπλωμένων ἐπὶ τοῦ
ἐδάφους δύο συζύγων, παρέλαβον τούτους μετὰ
τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ τοὺς μετέφερον
εἰς τὸ παρακείμενον φαρμακεῖον Καζάζη, ὁπότεν
μετὰ τὴν παροχὴν τῶν πρώτων βοηθειῶν ὁ μὲν
φονεὺς ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἡ δὲ σύζυ-
γὸς του εἰς τὸ Ζάννειον ὅπου καὶ νοσηλεύεται
ἤδη μὴ παρέχουσα οὐδεμίαν ἐλπίδα ζωῆς.

— Αἱ ἀνακρίσεις

Ὁ φονεὺς σύζυγος εἰς τὴν κατάθεσιν του ὡ-
μολόγησεν, ὅτι προέβη εἰς τὸ ἐγκλημα ἐκδικού-
μενος τὴν τιμὴν του τὴν ὁποίαν εἶχε περι-
θρῆσαι ἡ σύζυγός του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐξα-
κριβώσωσιν αἱ ἀρξάμεναι ἀνακρίσεις. Εἰς ἡμᾶς
ὁ δράστης τὸν ὁποῖον εἰδομεν εἰς τὴν ἀστυνο-
μίαν ἐπανελάβε τὰ ἴδια, μᾶς ἐξέφρασε δὲ τὴν
λύπην του, διότι δὲν ἀφῆκεν ἀπνοὴν τὴν σύζυ-
γόν του καὶ διότι καὶ αὐτὸς δὲν ἐφρονεύθη ἐκ
τῆς σφαῖρας, ἣν ἔβαλε καθ' ἑαυτοῦ, μᾶς εἶπεν
θμῶς ὅτι θὰ ζητήσῃ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν νὰ
ἐπιτύχῃ τοῦτου ἐπειδὴ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑποφέρῃ
τοιαύτην ζωὴν.

Ὁ Σταματόπουλος ἀπὸ τῆς ἀστυνομίας μετη-
νέχθη εἰς τὸ Ζάννειον φρουρούμενος ἐκεῖ ὑπὸ δύο
ἀστυφυλάκων.

— Τί λέγουσιν οἱ γείτονες

Οἱ γείτονες τῆς τραυματισθείσης συζύγου δὲν
θέλουν ἄν νάκούσουν ὅτι ἡ διαγωγή τῆς γυναι-
κὸς τοῦ Σταματοπούλου ἦτο καὶ εἰς τὸ ἐλάχισ-
τον ἐπιλήψιμος. Τουναντίον ἐθεώρου ταύτην
ὡς καλὴν νοικοκυρὰ ἥτις προσεπάθει ἐντίμως νὰ
διαθρέψῃ ἑαυτὴν καὶ τὸ τέκνον τῆς βοηθουμένη
εἰς τοῦτο καὶ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Μιχαὴλ Γα-
λανοῦ ἐργάτου τοῦ καπνοκοπτηρίου Πειραιῶς.

— Αὐτὸς, μᾶς λέγουσιν, ἦτο ἕνας ἀθλιος ἄν-
θρωπος ὁ ὁποῖος ἐζήλευε τὴν γυναικά του καὶ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀσυμβιβάστου δημοσίων θέσεων
καὶ ἄλλων ἀξιομάτων.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ εὐρυθμὸς λειτουργία παντὸς πολιτεύματος, ἰδίᾳ κοινοβουλευτικοῦ, ἀνέφικτος ἀποβαίνει, ὡς γνωστὸν, ἄνευ τῆς διακρίσεως τῶν τριῶν ἐξουσιῶν, τῆς νομοθετικῆς, τῆς ἐκτελεστικῆς καὶ τῆς δικαστικῆς. Ἡ ἐλληνικὴ νομοθεσία, καταρτισθεῖσα ἐν ἐποχῇ ἀπολύτου μοναρχίας, δὲν ἐτέθη εἰς ἀρμονίαν μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου τοῦ 1844, οὐδόλως δὲ ἡ ἐλάχιστον ὠφέλησεν ἡ ἐν τῷ Συντάγματι τοῦ 1864 ἀναγραφὴ φιλελευθέρων ἀρχῶν καὶ νεωτέρων ἰδεῶν, διότι οὐ μόνον δὲν ἐβοηθήθη ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν διὰ τῆς ψηφίσεως ὀργανικῶν νόμων, συμφώνων πρὸς τοὺς θεμελειώδεις, ἀλλὰ καὶ τὸναντίον οἱ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ψηφισθέντες συγκεντρωτικοὶ νόμοι μετέβαλον τὸν χάρτην τῆς Β' ἐν Ἀθήναις συντακτικῆς συνελεύσεως εἰς σκιάν ἢ τύπον ἄνευ οὐσίας· ἐνῶ δὲ δὲν συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἰδρυσιν ἢ παρίωσιν πολιτικῶν ὁμάδων, παλαιουσῶν πρὸς κατίσχυσιν προγραμμάτων καὶ ὑπὲρ ὠρισμένων ἀρχῶν, ἀνέπτυξαν εἰς βαθμὸν ἐπίφοβον τὴν πρωθυπουργικὴν παντοδυναμίαν, ἥτις ἔφερε τὴν Πολιτείαν κατὰ κρημνῶν. Καιρὸς εἶναι ἴσως νὰ νοηθῇ, ὅτι ἄνευ ἀναβολῆς ἀνάγκη νὰ τεθῇ τὸ πολίτευμα εἰς ἀρμονίαν μετὰ τῶν ὀργανικῶν νόμων, οἵτινες, ψηφιζόμενοι καὶ ἐκτελούμενοι ἐν εὐκρινεῖ συνεργασίᾳ τῶν ἐκπροσωποῦντων τὰς τρεῖς ἐξουσίας, νὰ μὴ κινδυνεύωσιν ὑπὸ καταργήσεως ἐν πάσῃ μεταβολῇ τῆς βουλευτικῆς πλειονοψηφίας· οὕτως ὑπάρχει ἐλπίς νὰ προληφθῶσι πολιτικαὶ ἀνωμαλίαι, λίαν δυσαρέστους δυνάμεναι νὰ ἔχωσι συνεπείας.

Ἡ διάκρισις ὅμως τῶν ἐξουσιῶν καὶ ἡ κανονικὴ λειτουργία ἀποκεντρωτικῶν νόμων προδήλως εἶναι ἀνέφικτοι, πρὶν ἢ ἡ Πολιτεία ἀποκτήσῃ τὸ ἀσφαλὲς ἔρεισμα τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας. Πολλὰ δύνανται νὰ ὦσι τὰ νομοθετικά μέτρα, δι' ὧν ἐπιτυχῇ ἀνεταί ὁ τοιοῦτος σκοπός· πάντων ὅμως προέχουσι τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῶν δικονομικῶν ἐν γένει νόμων.

Σημεῖον μεγάλης προσοχῆς ἄξιον ἐν τῷ προοδευτικῷ τούτῳ ἔργῳ εἶναι κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην ὁ προσήκων κανονισμὸς τῶν δι' ἐκλογῆς ἀπονεμομένων ἀξιομάτων καὶ τῶν δημοσίων θέσεων, κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ συσσωρεύσεις ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ προσώπῳ διαφόρων λαϊκῶν ἐντολῶν, ἢ τοιούτων μετὰ δημοσίων θέσεων καὶ κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεων, ἢ πλειόνων δημοσίων λειτουργιῶν, συγκρουομένων πρὸς ἀλλήλας. Τὸ ἀσυμβιβάστον πλειόνων ἀξιομάτων καὶ δημοσίων θέσεων ὑπαγορεύεται ὑπὸ ἐπιτακτικοῦ τῆς Πολιτείας συμφέροντος, διότι ἀνέφικτος ἀποβαίνει ἡ ὑπὸ ἐνὸς καὶ μόνου προσώπου εὐσυνείδητος καὶ προσήκουσα ἐργασία δύο θέσεων, ὧν ἡ μία ἐτάχθη πρὸς ἐπαγρύπνησιν τῆς ἐτέρας, διότι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον δὲν ἐπαρκεῖ βεβαίως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καθηκόντων πλειόνων καὶ διαφόρων ὑπηρεσιῶν, ἐν τέλει διότι δὲν εἶναι δίκαιον καὶ συμφέρον τῇ Πολιτείᾳ νὰ συσσωρεύωνται οἱ μισθοὶ ἢ αἱ ἀποζημιώσεις ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ προσώπῳ (Blok, Dictionnaire de l'administration Française λέξις Incompatibilité).

Ἐκ τούτων ἐρμώμενοι σκέψων, ἀσυμβίβαστον εὐρί-
σκομεν τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα πρὸς τὸ δικηγορεῖν καὶ
πρὸς τὸ ἐκπροσωπεῖν οἰανδῆποτε ἀνώνυμον ἐταιρίαν, καὶ
οἷ προνομιοῦγον, ἐπίσης ἀσυμβίβαστον τὴν βουλευτικὴν
ἐντολὴν πρὸς τὰς θέσεις τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν
δικαστικῶν κλητῆρων· πάντῃ ἀσύμφορον, ὅπως οἱ ἐκ τοῦ
νόμου ταχθέντες ἐλεγκταὶ τῶν ἀκωνύμων ἐταιριῶν ἀνα-
μιγνύονται εἰς τὰς κερδοσκοπικὰς αὐτῶν ἐπιχειρήσεις.
Τούτων πάντων ἕνεκα εἰς ὅλα τὰ Συντάγματα μόνον
κατ' ἐξαιρέσιν ἐπετράπη ἡ συνύπαρξις δύο ἀξιωμάτων
ἢ θέσεων, τῇ νομοθετικῇ δ' ἐξουσίᾳ ἀφείθη τελεία ἐλευ-
θερία πρὸς κανονισμόν παντὸς ἀσυμβίβαστου.

Ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία, ἐν ἐποχῇ ἀπολύτου μοναρχίας,
μικρὰν περὶ τούτου ἔλαβε πρόνοιαν, οὐχ ἦντον ἐν ἀρθροῖς
276 καὶ 277 τοῦ Ὁργαν. τῶν Δικαστηρίων ἐκανονίσθη-
σαν τὰ περὶ τοῦ ἀσυμβίβαστου τῶν ἔργων τῶν δικαστι-
κῶν λειτουργῶν καὶ ὑπηρετῶν πρὸς πᾶσαν δικαστικὴν,
διοικητικὴν, ἐκκλησιαστικὴν, στρατιωτικὴν ἢ δημοτικὴν
ὑπηρεσίαν καὶ πρὸς πᾶσαν τέχνην καὶ ἐμπορίαν, ἐκτὸς
τῶν ῥητῶς ἐξαιρεθειῶν περιπτώσεων (ἀρθρ. 168 καὶ
278 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων). Τὸ διάταγμα
τῆς 6 Ἰουλίου 1835 ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας νὰ
μετέργωνται τὸ τοῦ ἱατροῦ ἐπάγγελμα, τὸ δὲ διάταγμα
τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1836, ἐκδόθεν ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν
ἐσπᾶνίζον οἱ ἐκ τῶν ἐπιστημόνων δυνάμενοι νὰ διδάξω-
σιν, ἀνέγραψεν, ὅτι τὰ διδασκαλικά ἔργα δὲν εἶναι ἀσυμ-
βίβαστα μετὰ τὰ ἔργα οἰουδῆποτε δικαστικοῦ ὑπαλλήλου.

Περὶ τῶν στρατιωτικῶν (Ποιν. Νόμος ἀρθρ. 466) καὶ
τῶν κληρικῶν προνοοῦσιν ἐν μέρει οἱ ἰσχύοντες νόμοι,
τοῖς δ' ἱερεῦσιν ἀπαγορεύεται καὶ ἡ ἐμπορία (Νεαρά Ἰουστ.
123, κεφ. 6 καὶ 9.—Νεαραί Λέοντος 68 καὶ 83.—
Ράλλη Α. § 110).

Ὅσον ταγματικὸς χάρτης τοῦ 1844, διατυπωθεὶς καὶ
συζητηθεὶς ὑπὸ τὸ κράτος συγκεντρωτικῶν διαθέσεων,
ἐπίσης καὶ οἱ μεταγενεστέρως ψηφισθέντες νόμοι οὐδεμίαν
σχεδὸν ἔλαβον πρόνοιαν περὶ τῶν ἐκ τοῦ ἀσυμβίβαστου
μεγάλων κινδύνων. Ἐξεδόθη μόνον τὸ διάταγμα τῆς 17
Ὀκτωβρίου 1861, ὅπερ διέταξεν, ὡς πρὸς τὴν Ἐθνικὴν
Τράπεζαν, ὅτι «οἱ ὑποδιοικηταὶ δὲν δύνανται νὰ κατέ-
χωσι καμμίαν πολιτικὴν θέσιν, μὴ ἐξαιρουμένης οὐδὲ
τῆς τοῦ βουλευτοῦ» (Καταστατικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τρα-
πέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἐκδ. 1882 σ. 140).

Ἡ ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ σχεδίου τοῦ ἐν ἰσχύι Συν-
τάγματος ἐπιτροπὴ, ἐπιθυμοῦσα νὰ περιορίσῃ τὸ πρὶν
γενόμενον κακὸν ὡς ἐκ τῆς συσσωρεύσεως τοῦ βουλευτι-
κοῦ ἀξιώματος πρὸς τὸ δημαρχικὸν καὶ πρὸς τὰς δημο-
σίας θέσεις, διετύπωσεν ἐν τῷ ἀρθρῷ 73 (νῦν 71) τὸ
ἀσυμβίβαστον τῶν καθηκόντων τοῦ βουλευτοῦ πρὸς τὰ
τοῦ ἐμμίσθου ὑπαλλήλου, ἐπίσης πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ
δημάρχου, ἐπέτρεψε δὲ τὴν ἀναγραφὴν ἐξαιρέσεων ἐν
τῷ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμῳ (Ἐπίσημος Ἐφη-
μερίς τῆς συνέλευσεως ~~τῆς 43. τ. σ. 629~~). Ο εισηγητὴς
τῆς ἐπιτροπῆς Ν. Σαρίπολος, ἐξηγῶν τὸ πνεῦμα, ὅπερ
ἐκράτησε κατὰ τὴν τοιαύτην διατύπωσιν τοῦ σχεδίου,
ἔλεγεν εἰς τὴν Συνέλευσιν τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1864, ὅτι
«τὸ ἀσυμβίβαστον τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας μετὰ τῆς
» βουλευτικῆς ἐντολῆς εἶναι εὐμετάβλητον κατὰ τὰς περι-

τρεμὰς τῆς 206 Σιν. Δι.
μὴ κερματίζ. 19

Διημὸς Κλεμάν

Ἐπ. Υ. Δ. Λυδάρ. Β. σ. 167 τσ.

Παλιὰ ἐπ. Ν. σ. 126 τσ. {Αποδ. 49105 (87) τσ.
τ. σ. 126

+625-6
τ. σ. 629. σ. 670

»στάσεις καὶ τοὺς χρόνους, τούτων δ' ἔνεκεν ἐθεώρησεν, «ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ δεσμευθῇ ἡ Πολιτεία καὶ νὰ καταχωρηθῶσιν ἐν τῷ Συντάγματι τὰ ἀσυμβίβαστα, διὰ τὸν λόγον, ὅτι αὐτὰ συµμεταβάλλονται τοῖς καιροῖς καὶ ταῖς περιστάσεσι, ἀφῆκε δὲ νὰ σημειωθῶσι ταῦτά τε καὶ αἱ ἐξαιρέσεις ἐν τῷ ἐκλογικῷ νόμῳ, ἐνθα καὶ ἡ κατ'ἀλλήλους αὐτῶν εἶναι θέσις. Μίαν μόνην ἐξαίρεσιν ἐθεώρησε τοσοῦτο σπουδαίαν, τοσοῦτον ἀναγκαίαν, ὥστε ὡς πρὸς ταύτην νὰ παρέκδῃ τοῦ κανόνος, καὶ νὰ τὴν ἐγγράψῃ ἐν αὐτῷ τῷ πολιτεύματι, τὴν τῶν Δημάρχων...»

Ἡ Συντακτικὴ Συνέλευσις ἀνέγραψε μὲν ἐν ἄρθρῳ 70 τὰ παρὰ τὴν ἀπαιτούμενα στοιχεῖα τοῦ ἐκλογίμου, — ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν, καταγωγὴν ἢ ἐγκατάστασιν καὶ τριακονταετὴ ἡλικίαν, — ἅτινα δὲν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι διὰ νόμου, ἀλλὰ προσέθηκεν ἐν τέλει τοῦ ἰδίου ἄρθρου, ὅτι ὁ ἐκλόγιμος ὀφείλει νὰ ἔχῃ «καὶ πρὸς τούτοις τὰ παρὰ τοῦ νόμου τῶν ἐκλογῶν ἀπαιτούμενα προσόντα». Τὸ ἄρθρον 71ον ὥρισε τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ ἐμμίσθου δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ τοῦ δημάρχου, προσέθηκε δὲ μίαν καὶ μόνην ἐξαίρεσιν, ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικούς, ἀσαφῶς δὲ πῶς καὶ ἑτέραν ὡς πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς (ἄρθρον 78), διότι ἴσως θὰ ἠδύνατό τις νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι δὲν ἀπηγορεύθη ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἡ ἐν νόμῳ ἀναγραφὴ τοῦ ἀσυμβίβαστου τοῦ ὑπουργικοῦ ἀξιώματος πρὸς τὴν βουλευτικὴν ἐντολήν· τὸ δὲ ἄρθρον 92 ἐπέτρεψε τῷ δικαστῇ νὰ δεχθῇ θέσιν καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Τὰ περὶ πάνσεως τῆς βουλευτικῆς ἐντολῆς διὰ τοὺς διοριζομένους ἢ προβιβαζομένους βουλευτὰς ὥρισεν ἐν ἄρθρῳ 72ῳ.

Δυνάμει τῆς ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως δοθείσης ἀδείας ἐψηφίσθησαν τὰ ἄρθρ. 4—6 τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν ἐν ἰσχύϊ νόμου, ρυθμίσαντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, ἅτινα ἐθεωρήθησαν ἀσυμβίβαστα καὶ ὡς πρὸς τοὺς κληρικούς (ἄρθρ. 99 ἐκλογ. νόμου). Τὸ συμπέρασμα πάντων τούτων εἶναι, ὅτι ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐλευθέρᾳ τυγχάνει εἰς κανονισμὸν οἰοῦντι ἄσυνδυάστου, ἐκτὸς τοῦ ἀφορῶντος εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικούς, ἴσως δὲ καὶ εἰς τοὺς Ὑπουργούς.

Ἐὰν θελήσωμεν νὰ συμβουλευθῶμεν τὴν ἀλλοδαπὴν νομοθεσίαν, πολλὰ θέλομεν διδαχθῇ ἐκ τῶν νεωτέρων συνταγμάτων, ἀλλ' οὐκ ὀλίγα καὶ ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ ἐκλογικῶν νόμων. Ἐν Ἰσπανίᾳ ἀπαγορεύεται τὸ ἐκλόγιμον «εἰς τοὺς ἐργολάβους δημοσίων ἔργων καὶ ὑπηρεσιῶν ἐν γένει, ἀφορώσων εἰς τὸ Κράτος καὶ τοὺς τούτων ἐγγυητὰς» (Charbonnier, Organisation électorale et représentative des tous les pays civilisés p. 143). Ἐπίσης ἐν Αὐστρίᾳ στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι «ὁ διευθυντὴς οἰκισμῶν ἐπιχειρήσεως, ὑπὲρ ἧς ὠρίσθη ἐπιχορήγησις παρὰ τοῦ Κράτους ἢ ἐγγυήσις τῶν κεφαλαίων αὐτῆς, ἢ διατελούσης εἰς διαρκὴ σχέσιν συναλλαγῶν πρὸς τὸ Κράτος» (Annuaire de Législation étrangère VIII p. 221). Ἐν Βελγίῳ διὰ τοῦ ἄρθρ. 205 τοῦ νόμου τῆς 16 Μαΐου 1878 ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι. Ἐν Ἰταλίᾳ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ νόμου τῆς 13 Μαΐου 1877, διατηρουμένου ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὸν νόμον τοῦ 1882, ἀπαγορεύουσιν εἰς τοὺς διευθυντὰς,

συμβούλους και υπαλλήλους Τραπεζῶν και εταιριῶν, διανδήποτε λαμβανουσῶν ἐπιχορήγησιν παρὰ τοῦ Κράτους ἢ ἐγγύησιν τόκου, ἐπίσης εἰς τοὺς δικηγόρους αὐτῶν, νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταὶ (Mazzoni, Lege elett. politica p. 361 και 369). Ὁμοία διάταξις, ὡς πρὸς τοὺς μετὰ τοῦ Κράτους συμβαλλομένους ἰσχύει και ἐν Ἀγγλῳ. Διὰ αὐστηροὶ. ὡς πρὸς τὸ ἀσυμβίβαστον εἶναι και ἐν Γερμανίᾳ οἱ νόμοι τῆς 8 Νοεμβρίου 1867, τῆς 23 Μαΐου 1873 και τῆς 27 Ἰουνίου 1873, ἀπαγορεύοντες τὴν ἔνωσιν πάσης δημοσίας θέσεως πρὸς διανδήποτε πρόσθετον και δὴ τὴν τοῦ υπαλλήλου και συμβούλου ἀνωνύμων εταιριῶν και Τραπεζῶν, ἐπίσης πάσης κερδοσκοπικῆς ἐνώσεως και παντὸς ἰδρύματος (Χρονικά τοῦ 1876 σ. 282, και Laband Δημόσιον δίκαιον Γερμανικοῦ Κράτους Τόμ. α', σ. 447 § IV, 3). Ἐν Γαλλίᾳ ἰσχύουσιν ἀνάλογοι διατάξεις, οὐ μόνον ὡς πρὸς τοὺς δημοσίους υπαλλήλους (Dalloz, Societé, Suppl. N° 1471), ἀλλὰ και, ὡς πρὸς τὸ ἀσυμβίβαστον τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν βουλευτῶν και τῶν γερουσιαστῶν πρὸς τὰς θέσεις συμβούλων ἢ ἐπιθεωρητῶν προνομιούχων εταιριῶν (ἄρθρ. 8 και 9 τοῦ νόμου 30 Νοεμβρίου 1875. Dalloz 1875. 4. 123, και νόμος 26 Δεκεμβρίου 1887. Dalloz 1888, 4. 2. Lois Politiques p. 903 ἄρθρ. 10 ν. 28 Ἰουνίου 1883. Dalloz, 1883, 4. 103. Lois Politiques I. p. 903) ἢ σιδηροδρομικῶν (ἄρθρ. 5 ν. 20 Νοεμβρίου 1883. Dalloz, 1884, 4. 19. Lois Politiques I. p. 904), και αὐστηραὶ ἐπεβλήθησαν ποιναὶ (διὰ τοῦ νόμου τῆς 4 Ἰουλίου 1889, ὅστις συνεπλήρωσε τὸ ἄρθρ. 177 τοῦ Ποιν. Ν.) κατὰ παντὸς βουλευτοῦ, δεχομένου δῶρα ἢ ὑποσχέσεις πρὸς ἐπιτυχίαν παρασῆμων, δημοσίων θέσεων, ἢ καταχρωμένου τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἐντολῆς πρὸς παροχὴν ὠφελειῶν διὰ συμβάσεων μετὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς (Organisation des pouvoirs publics 1889 p. 435, note 156. Annuaire de Législation Française 1889 p. 138).

Ἀτυχῶς πάντα τὰ παραδείγματα τῆς ἀλλοδαπῆς νομοθεσίας οὐδόλως ἐχρησίμευσαν, ὅπως συμπληρωθῶσι τὰ πολλὰ τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας χάσματα, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνταφιάζονται αἱ συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι και προσκόπτει ἡ ἐθνικὴ πρόοδος. Αἱ ἄχρι τοῦδε γενομένηαι ἀπόπειραι διὰ τῆς ὑποβολῆς ἀναλόγων προτάσεων ἀπρόθυμον εὖρον τὴν Βουλὴν εἰς τοιαύτας βελτιώσεις. Οὕτω τῇ 5 Ἰουνίου 1882 οἱ βουλευταὶ κ.κ. Χ. Σολιώτης, Κ. Κουμουνδοῦρος, Π. Τριγγέτας, Ι. Στεφανόπουλος και Η. Παλαμίδης προέτειναν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τοὺς ἐκλεγομένους βουλευτάς (Παράρτ. Ἐφ. Συζ. Βουλῆς ἀριθ. 387). Συζητουμένου δὲ τοῦ νόμου τῆς 22 Ἰουνίου 1882 περὶ νομικῶν συμβούλων, ὁ βουλευτὴς Βῶλου (Γ. Φιλάρετος) προέτεινε εἰς τὴν Βουλὴν (16 Ἰουνίου 1882) νὰ ψηφίσῃ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθεῖσαν τροπολογίαν, καθ' ἣν ἀπηγορεύετο ὁ διορισμὸς δικηγόρου-βουλευτοῦ εἰς ὑποθέσεις τοῦ Δημοσίου, ἀλλ' ἡ πρότασις ἐκείνη, ὑποστηριχθεῖσα και ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Ἀθανασίου Πετμεζᾶ και Δημητράκη, πολεμηθεῖσα ὑπ' ἄλλων, ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς (Ἐφ. Συζ. Βουλῆς σ. 1205). Τῇ 27 Μαΐου 1886 ὁ αὐτὸς βουλευτὴς προέτεινε τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγ-

γέλματος πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἄξιωμα καὶ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀρθρ. 146 τοῦ Ὁργ. τῶν Δικαστηρίων (Παράρτ. ἀριθ. 36), ἡ δὲ Βουλὴ, ἐπιληφθεῖσα τῆς συζητήσεως (29 Ὀκτωβρίου 1886), ἀπέρριψε τὴν ὑποβληθεῖσαν πρότασιν ἀπαρადέκτου, ἀλλ' ἀπέρριψε καὶ τὸ νομοσχέδιον, μὴ ὑποστηρικθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως (Ἐφ. Συζ. Βουλῆς σ. 291—293). Τὴν αὐτὴν, ἀλλὰ κατὰ τι μετριασθεῖσαν, καθόσον ἡ ἀπαγόρευσις περιορίσθη μόνον ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, πρότασιν, συνυπογραφεῖσαν καὶ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Θ. Φλογαίτου, ὑπέβαλεν ὁ αὐτὸς βουλευτὴς μετὰ συντόμου προφορικῆς ἀναπτύξεως τῇ 18 Φεβρουαρίου 1891 (Ἐφ. Συζ. Βουλῆς σ. 643.—Παράρτ. σ. 266 ἀριθ. 205), ἀλλ' αὕτη οὕτε συνεζήτηθη.

Τῇ 18 Νοεμβρίου 1892 ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ ἀσυμβιβάστου ἀπάντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τῶν δικηγόρων, πρὸς ἄλλην ἔμμισθον ἢ ἄμισθον ὑπηρεσίαν.

Τῇ 18 Φεβρουαρίου 1891 ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου βουλευτοῦ Βώλου πρότασις περὶ τοῦ ἀσυμβιβάστου τῶν δημοσίων λειτουργῶν πρὸς τὴν θέσιν τῶν διοικητῶν, ὑποδιοικητῶν, διευθυντῶν, ὑποδιευθυντῶν, διαχειριστῶν καὶ συμβούλων ἀνωνύμων ἐταιριῶν (Ἐφ. Συζ. Βουλῆς σ. 643.—Παράρτ. σ. 266, ἀριθ. 206).

Πᾶσαι ὁμῶς αἱ προτάσεις αὗται οὐ μόνον δὲν ἐψηφίσθησαν, ἀλλ' αἱ πλεῖσται αὐτῶν οὐδὲ συζητήσεως ἐκρίθησαν ἄξιαι. Τὰναμφισβητήτως ἐπιβλαβῇ ταῦτα προσκόμματα, καθ' ὧν, ἐκτὸς καὶ ἄλλων, ἐπικινδύνως προσκρούουσιν οἱ τροχοὶ τῆς συνταγματικῆς μηχανῆς, θέλοντες νὰ ἄρωμεν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας πρότασιν νόμου, ἐν ᾗ ἀναγράφονται αἱ μᾶλλον σπουδαῖαι καὶ ἐπείγουσαι περιπτώσεις τοῦ ἀσυμβιβάστου τῶν δημοσίων θέσεων καὶ ἁξιωματῶν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι κατανοηθήσεται δεόντως ἡ σπουδαιότης τῶν προτεινομένων νομοθετικῶν μέτρων ὑπ' ἐκείνων. οἵτινες τῇ 16 Ἀπριλίου 1895 ἔλαβον παρὰ τοῦ λαοῦ τὴν ἐντολὴν νὰ μεριμνήσωσι σπουδαίως περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν πραγμάτων διὰ γενναίων καὶ σπουδαίων ἀποφάσεων.

Περὶ δὲ τῆς καταργήσεως τοῦ ἀρθρου 278 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἡ ἀναπλήρωσις ἰσοβίων δικαστῶν διὰ δικηγόρων καὶ εἰρηνοδικῶν, δὲν ἐθεωρήθη ἐπ' ἀνάγκης νὰ προστεθῇ διάταξις ἐν τῷ προτεινομένῳ νομοσχεδίῳ, ὑποβληθείσης ἤδη (τῇ 10 Φεβρουαρίου 1896) ὑφ' ἑνὸς τῶν συνυπογραφόντων εἰδικῆς τροπολογίας μετὰ μακρᾶς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως ἐπὶ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου, συζητουμένου ἤδη ἐν τῇ Βουλῇ.

Ὡς πρὸς τὴν περὶ τῶν δικηγόρων ἀπαγόρευσιν, εὐκατὶον μὲν νὰ ᾔτο γενικὴ, ὥς ὑπεβλήθη κατὰ τὸ ἔτος 1886, ἡ καὶ μερικωτέρα, ὥς διευτυπώθη κατὰ τὸ 1891· ἀλλ' ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι καὶ οἱ θεσμοὶ ὁμαλώτερον διαμορφοῦνται ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐδέχθημεν τὴν καὶ ὑπὸ τοῦ μόνου ἐρμηνευτοῦ τοῦ ἡμετέρου ἐκλογικοῦ νόμου προτεινομένην (Λυκούδη Ἑκλ. Κ. σ. 137), ἥτις τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐνασχήσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῖς ποινικοῖς δικαστηρίοις τοῦ νομοῦ,

εἰς ὃν ὑπάγεται ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια, ἐξ ἧς ἐξελέγη ὁ βουλευτὴς διότι, μετρίαζομένων οὕτω τῶν ἐκ τοῦ ἀσυμβιβάστου ἐπιζημιῶν συνεπειῶν, δύναται νὰ παρασκευασθῇ καὶ βραδύτερον νὰ ἐφαρμοσθῇ ριζικωτέρα ἀπαγορεύσεις.

Ὅπως δὲ ποτ' ἂν ᾔη, ἐκ τῆς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς γενησομένης συζητήσεως ἀποδειχθήσεται, ἐὰν καὶ ἀπὸ τοῦδε ᾔηται ἀνεκτὴ ἡ εὐρυνσις τῆς ἀπαγορεύσεως· ὅτι ὁμῶς ἀναμφισβήτητον, εἶναι ὅτι ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἐπιμόνως ζητεῖ νὰ ληφθῇ νομοθετικὴ πρόνοια πρὸς διαχωρισμὸν τῶν συσσωρευθέντων ἀξιωματῶν καὶ τῶν ἐνωθεισῶν δημοσίων λειτουργιῶν, ἐπὶ βλάβῃ τοῦ σωτηρίου δόγματος, ἰδίως ἐν παντὶ κοινοβουλευτικῷ Κράτει, τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν,

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7-Μαρτίου 1896.

Οἱ Βουλευταὶ

Χρ. Μαστραπᾶς (Δωρίδος), Π. Ραζέλος (Οἰτύλου),
Κωνστ. Ν. Παπαμιχαλόπουλος (Ἐπιδύρου Λιμηρᾶς),
Γ. Φιλάρετος (Βόλου).

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἀσυμβιβάστου δημοσίων θέσεων καὶ ἄλλων ἀξιωματῶν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὰς θέσεις τῶν διοικητῶν, ὑποδιοικητῶν, διευθυντῶν, ὑποδιευθυντῶν, διχειριστῶν καὶ συμβούλων ἀνωνύμων ἐταιριῶν δὲν δύναται νὰ διορισθῶσιν ἢ νὰ ἐκλεγῶσι βουλευταὶ, δήμαρχοι, δημόσιοι ἢ δικαστικοὶ λειτουργοὶ ἢ ὑπηρεταί.

Ἡ ἀπαγορεύσις αὕτη δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς τὰς ἐταιρίας ἢ τοὺς συλλόγους φιλανθρωπικῶν ἢ ἐπιστημονικῶν σκοπῶν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἀποδεχθέντες τὴν βουλευτικὴν ἐντολὴν καὶ ὁμόσαντες τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 64 τοῦ Συντάγματος ὅρκον ἀπαγορεύεται νὰ δικηγορῶσι παρὰ τοῖς ποινικοῖς δικαστηρίοις τοῦ νομοῦ, εἰς ὃν ὑπάγεται ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια, ἐξ ἧς ἐξελέγησαν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ θέσις τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἡ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἢ τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα.

Πᾶς συμβολαιογράφος ἢ δικαστικὸς κλητὴρ, ἀποδεχόμενος τὴν βουλευτικὴν ἐντολὴν, παύεται ἐκ τῆς θέσεώς του.

Ἄρθρον 4.

Τὰ διδασκαλικὰ καὶ τὰ καθηγητικὰ ἔργα εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα οἷου δήποτε δικαστικοῦ ἢ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 96 τοῦ Συντάγματος ἀναφερομένης περιπτώσεως.

Ἄρθρον 5.

Πᾶς βουλευτὴς ἢ πᾶς δήμαρχος, δεχθεὶς θέσιν τινὰ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων, θεωρεῖται ὡς παρατηθείς. Ἡ νέα ἐκλογὴ διατάσσεται κατὰ τὸ ἄρθρον 96 τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν καὶ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ περὶ δημοαιρεσιῶν νόμου.

Ἄρθρον 6.

Δημόσιος ἢ δικαστικὸς λειτουργὸς, μὴ ἰσόβιος, ἢ ὑπηρετῆς, δεχθεὶς θέσιν τινὰ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος

νόμου αναφερομένων, παύεται εκ τῆς δημοσίας θέσεως καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 487 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐάν πρόκειται περὶ ἰσοβίου δικαστοῦ ἢ περὶ μέλους τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐφαρμόζονται τὰ διαταχθέντα διὰ τοῦ ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου ΥΜΓ' τῆς 29 Ἰουνίου 1871 ὀριζόμενα. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ὀλομέλεια τοῦ Ἀρείου Πάγου, βεβαιούσα τὴν τοιαύτην παράβασιν, διατάσσει τὴν ἀποχώρησιν τοῦ παραβάτου.

Ἄρθρον 7.

Πᾶς δημόσιος ἢ δικαστικός λειτουργός, μὴ ἰσόβιος, ἢ ὑπηρέτης, ἐκλεγόμενος βουλευτής, ἐάν μὴ παρητήθῃ πρὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐάν μὴ ὑπάγῃται εἰς τινὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος (ἄρθρ. 71 καὶ 78) ἢ ὑπὸ ρητῆς τοῦ νόμου διατάξεως ὀριζομένων ἐξαιρέσεων, παύεται ὁκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς του, ἐάν δὲν ἐδήλωσεν ἐγγράφως τῷ ἄρμοδίῳ Ὑπουργῷ, ὅτι ἀποποιεῖται τὴν βουλευτικὴν ἐντολήν.

Ὡς πρὸς τοὺς ἰσοβίους δικαστὰς καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ 2 § τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος νόμου. Ὡς πρὸς τοὺς δικηγόρους ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 8.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν πεντακοσίων.

Ἄρθρον 9.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθ. 4 τοῦ παρόντος νόμου παύεται ἐκ τῆς διδασκαλικῆς ἢ τῆς καθηγητικῆς θέσεως.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Β. Διατάγματος ὀρισθῆσεται ὁ τρόπος τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 1 ἀναφερομένων θέσεων τῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ἐπίσης καὶ ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως δηλώσεως περὶ μὴ ἀποδοχῆς τῆς βουλευτικῆς ἐντολῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 7.

Ἄρθρον 11.

Τὰ διατάγματα τῆς 6 Ἰουλίου 1835, τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1836, ἐπίσης πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργοῦνται.

Ἄρθρον 12.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει, ἐφ' ὅσον μὲν σχετίζεται πρὸς τοὺς βουλευτὰς, μετὰ τὴν λήξιν ἢ τὴν διάλυσιν τῆς ΙΔ' βουλευτικῆς περιόδου, ὡς πρὸς τοὺς δημάρχους δὲ, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐνεστώσης δημαρχειακῆς περιόδου, καὶ ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς δημοσίους, δικαστικούς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1897.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 7 Μαρτίῳ 1896.

Οἱ Βουλευταὶ

Χρ. Μαστραπᾶς (Δωρίδος), Π. Ραζέλος (Οἰτύλου),
Κωνστ. Ν. Παπαμιχαλόπουλος (Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς),
Γ. Φιλάρετος (Βόλου).

h

Αίδα 3.

Κοσμοῦς διὰ τὸν ὅτι ἐκείνην ἔχει καὶ τὴν ἐν
τῇ οὐκείᾳ ἀποδοῦν ὁφείλειν ἑαυτὴν ἀφαιρῶν καὶ ἀπο-
δοῦν καὶ διὰ τὸν ὅτι τὴν ἑαυτὴν ἀποδοῦν καὶ ἀποδοῦν
καὶ ἀποδοῦν καὶ ἀποδοῦν καὶ ἀποδοῦν.

Ἄρθρον 73.*

Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν Βουλευτῶν, καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀναρρομένων ἀμοιβητέσεων.

Ἄρθρον 74.*

Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν Βουλευτῶν κατὰ τὴν ἑναρξίν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου τὸν Πρόεδρον, τοὺς ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῆς.

Ἄρθρον 75.*

Οἱ ἐμπληρώσαντες τὰ κρῖνα τῶν Βουλευτῶν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημιώσιν δι' ἐκάστην τακτικὴν σύνοδον δραχμῶν τριῶν χιλιάδων. Ἐν περιπτώσει ἐκτάκτων συνόδων, ἀποδίδονται αὐτοῖς μόνον τὰ ἔξοδα τῆς ἀφίξεως καὶ τῆς ἐπιστροφῆς.

Ἄρθρον 76.*

Οἱ βουλευταί, οἱ λήγοντες τῆς ἡ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλως πῶς ἀποζημιώσονται, δὲν λαμβάνουσιν ἐκ τῆς τυχόν ἐλλείψεως μισθοῦ ἀνωτέρω ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 73.

Τὸ ἄρθρον 73 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

«Ἡ ἐξελέγξις καὶ ἐκδίκασις τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοὺς νόμους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις, ἀντιτίθενται εἰς εἰδικὴν δικαστήριον, ὅπερ, ἀποτελούμενον ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν καὶ ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διὰ κλήρου ὁριζομένων, συντίθεται καὶ ἐνεργεῖ ταύτην κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ νόμου.

Ἡ ἀπὸ τοῦ Βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις εἶναι δικαίωμα τοῦ Βουλευτοῦ».

Ἄρθρον 75.

Τὸ ἄρθρον 75 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Οἱ Βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐτησίαν ἀποζημιώσιν ἐκ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων, πληρωτέων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τακτικῆς Συνόδου, εἰς οὐδεμίαν δὲ ἄλλην δικαιούνται ἀποζημιώσιν. Ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης κρατοῦνται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δραχμῇ εἴκοσι δι' ἐκάστην κατὰ συνεδρίαν ἀπουσίαν τοῦ Βουλευτοῦ, ἢ ἐν ἀδείᾳ τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῃ Συνόδῳ.

Παράκλησις ἀπὸ τῆς Βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως δὲν ἐπιτρέπεται».

Kedron
Yalpindile
Yalpindile

(21-72)

Large hole - Michigan
6' high 2' across
Gregg's report
Landscape of

Περὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 54.

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρῶ-
την Νοεμβρίου μηνός, ἐκτὸς ἂν ὁ Βασιλεὺς τὴν συγκαλέσῃ
πρότερον. Ἡ διάρκεια ἐκάστης συνόδου δὲν δύναται νὰ ᾔ-
ναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν οὐδὲ μακροτέρα τῶν ἑξ.

Ἄρθρον 56.

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ τι
ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεος καὶ ἐνὸς τῶν
μελῶν αὐτῆς καὶ ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν πα-
ρόντων μελῶν ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἢ πρότασις ἀπορ-
ρίπτεται.

Ἄρθρον 57.

Οὐδὲν νομοσχέδιον γίνεται δεκτόν, ἂν δὲν συζητηθῇ
καὶ ψηφοφορηθῇ ἄρθρον πρὸς ἄρθρον τρεῖς κατ' ἐπανάληψιν
κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.

Ἄρθρον 59.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται, ἂν προη-
γουμένως δὲν ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ κυρωθῇ ὑπὸ
τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 54.

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρῶ-
την τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν Σύνοδον διὰ τὰ
ἐτήσια ἔργα, ἐκτὸς ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς
συγκαλέσῃ αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37.»

Ἡ οὕτω συνελθοῦσα Βουλὴ προσκαλεῖ ἐνώπιον αὐτῆς
κατὰ τὸ ἄρθρον 78 τοὺς Ὑπουργούς, ὀφείλοντας νὰ ἐμφα-
νισθῶσιν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ πρὸς κήρυξιν τῆς ἐνάρξεως
τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου. Διὰ τὴν ἀπόφασιν δὲ ταύτην
ἡ Βουλὴ θεωρεῖται συγκεκροτημένη ἐν ἀπαρτίᾳ διὰ τοῦ
τετάρτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.»

Ἡ διάρκεια ἐκάστης Συνόδου ὀρίζεται ἐξάμηνος, ἀλλὰ
μετὰ συμπλήρωσιν τριῶν μηνῶν ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ
κήρύξῃ τὴν λήξιν αὐτῆς. Εἰς τὴν διάρκειαν ταύτην δὲν
συνυπολογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατ' ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.»

Ἄρθρον 56.

Ἡ Βουλὴ ἀπαρτίζεται νομίμως πρὸς συζήτησιν παρόν-
τος τοῦ τετάρτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν, ἀλλ'
οὐδὲν δύναται ν' ἀποφασίσῃ ἐν ἀριθμῷ κατωτέρῳ τοῦ ἡμί-
σεος καὶ ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς (ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώ-
σεως τοῦ ἄρθρου 54) καὶ ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας
τῶν παρόντων.»

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἢ πρότασις ἀπορρίπτεται.»

Ἄρθρον 57.

Οὐδεμίαν πρότασιν νόμου γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συζη-
τηθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀπαξ μὲν κατ' ἀρχήν, δις δὲ κατ'
ἄρθρον καὶ σύνολον κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.»

Μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ἐπιψήφισιν τὸ ὑπὸ συζήτησιν
σχέδιον παραπέμπεται εἰς Ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἂν
δὲν παρεπέμφθῃ πρότερον, μετὰ δὲ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἐπεξερ-
γασίαν ἐπακολουθεῖ ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις εἰς διαφό-
ρους συνεδριάσεις, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον
ἡμέρας. Εἰς ἐξαιρετικὰς ὁμως περιστάσεις δύναται ἡ Βουλὴ,
κήρύσσουσα τὴν πρότασιν κατεπεύγουσαν, νὰ μὴ παρα-
πέμψῃ ταύτην εἰς Ἐπιτροπὴν καὶ νὰ περιορίσῃ εἰς μίαν
ἡμέραν τὸν μεταξύ τῶν δύο κατ' ἄρθρον συζητήσεων
χρόνον.»

Ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐγένοντο δεκταὶ
τροπολογίαι, ἡ τοῦ συνόλου ψήφισις ἀναβάλλεται μέχρι
τοῦ ψηφισθῆν τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ, ὡς ἐτροπολογήθη.»

Ἡ ἐπιψήφισις κωδίκων ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου δικαίου,
προπαρασκευασθέντων ὑπὸ ἐιδικῶν Ἐπιτροπῶν, συστά-
σθαι δι' ἐιδικῶν νόμων, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου
νόμου κυρούμενος τοὺς εἰρημένους κώδικας ἐν ὅλῳ. Ἡ περὶ
ἑτοιμοῦ νόμου πρότασις δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ κατ-
επεύγουσα.»

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποίη-
σις ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐ-
τῶν, ἢ ἐν ὅλῳ ἐπαναφορὰ καταργηθέντων νόμων.»

Ἄρθρον 59.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νό-
μου. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ αὐξήσεως ~~ἢ~~ εἰσαγω-
γικοῦ δασμοῦ ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς
ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τῆς περὶ αὐτοῦ
προτάσεως ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου

Ἄρθρον 60.

Κατ' ἔτος ἡ Βουλὴ ψηφίζει τὸν προσδιορισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ τὴν ναυτολογίαν καὶ τὸν προϋπολογισμόν, καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν. Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν ἐκάστης συνόδου, ἡ δὲ ἐξέτασις αὐτοῦ γίνεται παρ' εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς καὶ ψηφίζεται ἅπαξ.

Ἄρθρον 61.

Οὐδεμία σύνταξις ἢ ἀμοιβὴ δίδεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἄνευ νόμου.

Ἄρθρον 65.

Ἡ Βουλὴ προσδιορίζει διὰ Κανονισμοῦ πῶς θέλει ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά της.

Ἄρθρον 66.

Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ Βουλευτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς διὰ σφικριδίων ψηφοφορίας, κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ταύτης ψηφισθησόμενον περὶ ἐκλογῆς νόμον, μεταβλητὸν ὄντα κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

Ἄρθρον 67.

Οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ Ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐπαρχίαν ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

Ἄρθρον 68.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν ἐκάστης ἐπαρχίας προσδιορίζεται ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς· οὐδέποτε ὁμοῦς ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν Βουλευτῶν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πενήκοντα.

Ἄρθρον 69.

Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατὰ τετραετίαν.

Ἄρθρον 70.

Διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τις Βουλευτὴς, ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ πολίτης Ἑλλήν, ἐκ τῆς ἐπαρχίας παρ' ἧς ἐκλέγεται, ἢ πρὸ δύο ἐτῶν τουλάχιστον ἐγκατεστημένος ἐν αὐτῇ, ἀπολαμβάνων πρὸ διετίας τὰ ἀστικά καὶ πολιτικά δικαιώματα, ἔχων συμπληρωμένον τὸ τριᾶκιστον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ πρὸς τούτοις τὰ παρὰ τοῦ νόμου τῶν ἐκλογῶν ἀπαιτούμενα προσόντα.

»τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς »Βουλευτικῆς Συνόδου.»

Ἄρθρο 60.

«Ἐν τῇ ἐτησίᾳ τακτικῇ Συνόδῳ ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ »τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τὸν προσδιορισμὸν τῆς στρα- »τιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ »ναυτολογίαν, καὶ τὸν προϋπολογισμόν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ »τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους »πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμόν καὶ τὸν ἀ- »πολογισμόν.»

«Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς »τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς Συνόδου, ἀφ' οὗ δ' ἐξετασθῇ »ὑπὸ εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Βουλευτῶν, ψηφίζεται ἅπαξ κατὰ »τμήματα ἐν τῇ Κανονισμῷ τῆς Βουλῆς ὁριστέᾳ, εἰς τέσ- »σαρας διαφόρους ἡμέρας καὶ καθ' ὅσον ὀνομαστι- »κῆς κλήσεως.»

«Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς τελευταίας οἰκονομικῆς χρήσεως »εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τοῦ τρίτου μηνὸς μετὰ τὴν »λήξιν τῆς χρήσεως. Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ εἰδικῆς Ἐπι- »τροπῆς Βουλευτῶν καὶ ψηφίζεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ »προϋπολογισμός.»

Ἄρθρον 61.

«Οὐδεὶς μισθός, οὐδεμία σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβή »οὔτε ἐγγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους, οὔτε »παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 65.

«Ἡ Βουλὴ καθορίζει διὰ Κανονισμοῦ τὴν τάξιν τῶν »ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ τὰ τῆς ἐσωτερικῆς πειθαρχίας.»

Ἄρθρον 66.

«Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ Βουλευτῶν ἐκλεγομένων κατὰ »νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' »ἀμέσου μυστικῆς καθολικῆς ψηφοφορίας.»

«Ἡ ἀσκήσις τοῦ δικαιώματος τούτου εἶναι ὑποχρεω- »τικὴ κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα.»

«Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται »ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.»

Ἄρθρον 67.

«Οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ Ἔθνος καὶ οὐχὶ »τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.»

Ἄρθρον 68.

«Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν προσδιορίζεται διὰ νόμου »ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν πληθυ- »σμοῦ τοῦ Κράτους. Οὐδέποτε ὁμοῦς ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου »τῶν Βουλευτῶν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πεν- »τήκοντα.

Ἄρθρον 69.

«Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτά ἔτη, »ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, ἅμα δὲ »τῇ λήξει τῆς τετραετοῦς βουλευτικῆς περιόδου, διατάσσε- »ται ἡ ἐνέργεια γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἐντὸς μη- »νὸς ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τούτων συγκαλεῖται »ὑποχρεωτικῶς ἡ νέα Βουλὴ εἰς τακτικὴν Σύνοδον μόνον »εἰάν ὑπὸ τῆς ἀπελθούσης Βουλῆς δὲν ἐξεπληρώθησαν διὰ »τὸ ἔτος τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τὰ ἐν ἄρθρῳ 60 ὀρι- »ζόμενα.»

«Ἐδρα βουλευτικὴ κενωθείσα κατὰ τὸ τελευταῖον τῆς »περιόδου ἐξάμηνον δὲν συμπληροῦται ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς »τῶν ἐκλιπόντων δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου »ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.»

Ἄρθρον 70.

«Ὅπως ἐκλεχθῇ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ »πολίτης Ἑλλήν ἔχων συμπληρωμένον τὸ 30 ἔτος καὶ »τὴν νόμιμον ικανότητα τοῦ ἐκλέγειν.»

«Βουλευτὴς, στερηθεὶς τῶν προσόντων τούτων ἐκπίπτει »αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.»

Ἄρθρον 71.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τοῦ ἐμμίσθου δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ τὰ τοῦ δημάρχου, καὶ δὲ καὶ πρὸς τὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκλέγονται, ἀλλ' ἐκλεχθέντες τίθενται εἰς διαθεμότητα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς βουλευτικῆς περιόδου, καὶ διατελοῦσιν εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν μέχρι τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀνακλήσεως τῶν.

Εἰς τοὺς ἀξιωματικούς χορηγεῖται, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, ὑποχρεωτικῶς πέντε καὶ ἡμίσεος μηνῶν κανονικὴ ἔδεια ἀπουσίας, ἓνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐκλογῶν.

Ἄρθρον 72.

Βουλευταὶ διοριζόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐμμίσθον πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ προβιβάζόμενοι κατ' ἐκλογὴν καὶ δεχόμενοι, παύουσιν ἀμέσως τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων.

Ἄρθρον 73.

Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν Βουλευτῶν, καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀναφυομένων ἀμφισβητήσεων.

Ἄρθρον 75.

Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρέη τῶν Βουλευτῶν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημίωσιν δι' ἐκάστην ἡμέραν συνόδου δραχμὰς δισχιλίας. Ἐν περιπτώσει ἐκ τῶν συνόδων, ἀποδίδονται αὐτοῖς μόνον τὰ ἔξοδα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἐπανόδου.

Ἄρθρον 76.

Βουλευταὶ, οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας πῶς μισθοδοτούμενοι, δὲν λαμβάνουσιν εἰμὴ ἀπὸ τοῦ δημοσίου ἀποζημίωσιν μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης ἀπο-

Ἄρθρον 71.

«Ἐμμίσθιοι δημοσίοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, Δήμαρχοι, Δημαρχικοὶ Πάρεδροι, Συμβολαιογράφοι, ὑφύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ δικαστικοὶ κλη-»
«τῆρες δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι βουλευταί, ἐὰν μὴ»
«παραιτηθῶσι τῶν ἀξιωμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν τούτων δέκα»
«πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκλογῆς».

«Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς»
«τὰ ἔργα τοῦ Διοικητοῦ, Ὑποδιοικητοῦ, Διευθυντοῦ, Ὑπο-»
«διευθυντοῦ, μέλους Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπαλλήλου»
«καὶ ἐμμίσθου δικηγόρου ἐκδοτικῶν, βιομηχανικῶν ἢ ἐμπο-»
«ρικῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ἀπολαυστῶν εἰδικῶν προνομίων»
«ἢ τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κράτους δυνάμει εἰδικῶν»
«νόμων ἢ συνδεομένων μετὰ τοῦ Κράτους διὰ παραχωρήσεων»
«ἢ ἐργολαβίων. Οἱ διατελοῦντες εἰς τινὰ τῶν κατηγοριῶν»
«τούτων ὀφείλουσιν ἐντὸς § ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως»
«τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν νὰ δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μετὰ τοῦ»
«βουλευτικοῦ ἀξιώματος ἢ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παρα-»
«λείψει δὲ τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδι-»
«καίως τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ».

«Δὲν δύνανται δὲ νὰ ᾧσι Βουλευταὶ οἱ συνδεόμενοι»
«μετὰ τοῦ Κράτους διὰ συμβατικῶν παραχωρήσεων ἢ ἐργο-»
«λαβίων».

Ἄρθρον 72.

«Βουλευταὶ, ἀποδεχόμενοι οἰονδήποτε τῶν ἐν τῇ προη-»
«γουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων καθηκόντων ἢ ἔργων, ἐκπί-»
«πτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος».

Ἄρθρον 73.

«Ἡ ἐξέλεξις καὶ ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν,»
«κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις ἀναφε-»
«ρόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν»
«τούτων, εἴτε εἰς ἑλλειψὶν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς εἰδι-»
«κὸν δικαστήριον ἐκ 13 μελῶν, συγκροτούμενον διὰ κληρώ-»
«σεως μετὰ τοῦ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ»
«τῶν Ἐφετείων τοῦ Κράτους. Ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ὑπὸ»
«τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν δημοσίᾳ συνεδριά-»
«σει τὴν προεδρεῖαν δὲ τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου λαμβάνει»
«ὁ ἐκ τῶν κληρωθέντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα προη-»
«γούμενος. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ὁρι-»
«σθήσονται διὰ νόμου.»

«Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις εἶναι»
«δικαίωμα τοῦ Βουλευτοῦ».

Ἄρθρον 75.

«Οἱ Βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου»
«ἀποζημίωσιν δι' ἐκάστην τακτικὴν σύνοδον δραχμὰς τρι-»
«σχιλίας, ἐξ ὧν δραχμαὶ μὲν δύο χιλιάδες καταβάλλονται»
«ἐν ἀρχῇ τῆς συνόδου, χιλίαι δὲ κατὰ τὴν λήξιν αὐτῆς.»
«Ἐν περιπτώσει ἐκτάκτου συνόδου παρέχεται δι' αὐτὴν»
«εἰς ἐκάστην βουλευτὴν ἐπιπρόσθετος ἀποζημίωσις λόγῳ»
«ἐξόδων ἐκ δραχμῶν ἐξακοσίων κατ' ἀνυπερέβλητον ὅρον.»

«Παραίτησις ἀπὸ τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως δὲν»
«ἐπιτρέπεται.»

Ἄρθρον 76.

«Ἐν ἀπουσίᾳ Βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονας τῶν πέντε συν-»
«εδριάσεων κατὰ μῆνα, ἀνεὺ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τα-»
«κτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ Συνόδῳ, κρατοῦνται ἐκ τῆς ἄνω ἀποζη-»
«μιώσεως δραχμαὶ εἴκοσι δι' ἐκάστην συνεδρίασιν.»

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Τὸ κείμενον
τοῦ μέχρι τοῦ νῦν ἰσχύοντος Συντάγματος

Ἄρθρον 53.

Ἐάν ὁ Βασιλεὺς ἐνεκεν ἀποδημίας ἢ νόσου κρίνῃ ἀναγκάσαν τὴν σύστασιν Ἀντιβασιλείας, συγκαλεῖ πρὸς τοῦτο τὴν Βουλὴν καὶ προκαλεῖ διὰ τοῦ Ὑπουργείου περὶ τούτου δικὸν νόμον. Ἐάν ὁ Βασιλεὺς δὲν ᾔναι εἰς κατάστασιν νὰ βασιλεύῃ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἢ δὲ Βουλὴ συνερχομένη, ἐάν διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψηφοφορησάντων ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην, ἐκλέγει Ἀντιβασιλέα καί, χρείας καλούσης, ἐπίτροπον, διὰ φανεράς ψηφοφορίας.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 54.

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρῶν Νοεμβρίου μηνός, ἐκτὸς ἂν ὁ Βασιλεὺς τὴν συγκαλέσῃ ἕτερον. Ἡ διάρκεια ἐκάστης συνόδου δὲν δύναται νὰ ᾔναι ὑπέρτα τῶν τριῶν μηνῶν οὐδὲ μικροτέρα τῶν ἑξ.

Ἄρθρον 56.

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ τι τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεος καὶ ἐνὸς τῶν αὐτῆς καὶ ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παυμένων ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἢ πρότασις ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρον 57.

Οὐδὲν νομοσχέδιον γίνεται δεκτόν, ἂν δὲν συζητηθῇ ψηφοφορηθῇ ἄρθρον πρὸς ἄρθρον τρεῖς κατ' ἐπανάληψιν τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.

Τὸ κείμενον
τοῦ προσχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς

Ἄρθρον 53.

«Ἐάν ὁ Βασιλεὺς ἐνεκεν ἀποδημίας ἢ νόσου κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν Ἀντιβασιλείας, συγκαλεῖ πρὸς τοῦτο τὴν Βουλὴν καὶ προκαλεῖ διὰ τοῦ Ὑπουργείου περὶ τούτου εἰδικὸν νόμον. Ἐνεκεν ἀποδημίας μὴ ὑπερβαίνουσας τοὺς τέσσαρας μῆνας ὁ Βασιλεὺς δύναται ἢ νὰ παραχωρήσῃ τὴν Ἀντιβασιλείαν εἰς τὸν Διάδοχον, ἐάν ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 18ον ἔτος, ἢ νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὰ ἐν εἰδικῷ νόμῳ ὀριζόμενα, τὴν διαχείρισιν ὅλης τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, πλὴν τῶν ἐν ἄρθροις 31, 32, 33, 37, 38, 39 καὶ 40 ὀρισμένων καὶ προσέτι τῆς ἀπονομῆς στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν βραβυῶν, τοῦ διορισμοῦ ἰσοβίων λειτουργῶν, τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐπικυρώσεως Ἐπισκόπων καὶ πάσης ἄλλης πράξεως. » εἰδικῶς ἐξαιρουμένης ἐν τῷ νόμῳ ἢ τῷ Β. Διατάγματι. » Ἐάν ὁ Βασιλεὺς δὲν ᾔναι εἰς κατάστασιν νὰ βασιλεύῃ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἢ δὲ Βουλὴ συνερχομένη, ἐάν διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψηφοφορησάντων ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην, ἐκλέγει Ἀντιβασιλέα καί, χρείας καλούσης, ἐπίτροπον, διὰ φανεράς ψηφοφορίας.»

Περὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 54.

«Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρῶν τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν Σύνοδον διὰ τὰ ἐτήσια ἔργα, ἐκτὸς ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσῃ αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37.»

«Ἡ οὕτω συνελθοῦσα Βουλὴ προσκαλεῖ ἐνώπιον αὐτῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 78 τοὺς Ὑπουργούς, ὀφείλοντας νὰ ἐμφανίσθωσιν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ πρὸς κήρυξιν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου. Διὰ τὴν ἀπόφασιν δὲ ταύτην ἢ Βουλὴ θεωρεῖται συγκεκροτημένη ἐν ἀπαρτίᾳ διὰ τοῦ τετάρτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.»

«Ἡ διάρκεια ἐκάστης Συνόδου ὀρίζεται ἐξάμηνος, ἀλλὰ μετὰ συμπλήρωσιν τριῶν μηνῶν ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ κηρύξῃ τὴν λήξιν αὐτῆς. Εἰς τὴν διάρκειαν ταύτην δὲν συνυπολογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατ' ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.»

Ἄρθρον 56.

«Ἡ Βουλὴ ἀπαρτίζεται νομίμως πρὸς συζήτησιν παρόντος τοῦ τετάρτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν, ἀλλ' οὐδὲν δύναται ν' ἀποφασίσῃ ἐν ἀριθμῷ κατωτέρῳ τοῦ ἡμίσεος καὶ ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς (ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 54) καὶ ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων.»

«Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἢ πρότασις ἀπορρίπτεται.»

Ἄρθρον 57.

«Οὐδεμία πρότασις νόμου γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἅπαξ μὲν κατ' ἀρχήν, δις δὲ κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.»

«Μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ἐπιψήφισιν τὸ ὑπὸ συζήτησιν

»σχέδιον παραπέμπεται εἰς Ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἂν
»δὲν παρεπέμφθη πρότερον, μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ αὐτῆς ἐπεξε-
»ργασίαν ἐπακολουθεῖ ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις εἰς διαφό-
»ρους συνεδριάσεις, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον
»ἡμέρας. Εἰς ἐξαιρετικὰς ὁμῶς περιστάσεις δύναται ἡ Βουλὴ,
»κηρύσσουσα τὴν πρότασιν κατεπείγουσαν, νὰ μὴ παρα-
»πέμψῃ ταύτην εἰς Ἐπιτροπὴν καὶ νὰ περιορίσῃ εἰς μίαν
»ἡμέραν τὸν μεταξὺ τῶν δύο κατ' ἄρθρον συζητήσεων
»χρόνον.»

«Ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐγένοντο δεκταὶ
»τροπολογίαι, ἡ τοῦ συνόλου ψήφισις ἀναβάλλεται μέχρις
»οὗ τὸ ψηφισθὲν τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ, ὡς ἐτροπολογήθη.»

«Ἡ ἐπιψήφισις κωδίκων ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου δικαίου,
»προπαρασκευασθέντων ὑπὸ ἐιδικῶν Ἐπιτροπῶν, συστα-
»θειςδὼν δι' ἐιδικοῦ νόμου, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου
»νόμου κυροῦντος τοὺς εἰρημένους κωδικαίους ἐν ὅλῳ. Ἡ περὶ
»τοιούτου νόμου πρότασις δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ κατ-
»επείγουσα.»

«Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποιή-
»σις ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐ-
»τῶν, ἢ ἐν ὅλῳ ἐπαναφορὰ κατὰρχηθέντων νόμων.»

Ἄρθρον 59.

«Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νό-
»μου. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ αὐξήσεως εἰσχα-
»γικοῦ δασμοῦ ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς
»ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τῆς περὶ αὐτοῦ
»προτάσεως ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου
»τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς
»Βουλευτικῆς Συνόδου.»

Ἄρθρον 60.

«Ἐν τῇ ἐτησίᾳ τακτικῇ Συνόδῳ ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ
»τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τὸν προσδιορισμὸν τῆς στρα-
»τιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ
»ναυτολογίαν, καὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ
»τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους
»πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀ-
»πολογισμὸν.»

«Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐνὸς
»τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς Συνόδου, ἀφ' οὗ δ' ἐξετασθῇ
»ὑπὸ ἐιδικῆς Ἐπιτροπῆς Βουλευτῶν, ψηφίζεται ἅπαξ κατὰ
»κεφάλαια καὶ ἄρθρα, εἰς τμήματα ἐν τῷ Κανονισμῷ τῆς
»Βουλῆς ὁριστέα καὶ εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας, καθ'
»ἵπουργεῖον δὲ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.»

«Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς τελευταίας οἰκονομικῆς χρήσεως
»εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τοῦ τρίτου μηνὸς μετὰ τὴν
»λήξιν τῆς χρήσεως. Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ ἐιδικῆς Ἐπι-
»τροπῆς Βουλευτῶν καὶ ψηφίζεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ
»προϋπολογισμὸς.»

Ἄρθρον 61.

«Οὐδεὶς μισθός, οὐδεμία σύνταξις, χορηγία ἢ ἀντίθε-
»οὔτε ἐγγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους, οὔτε
»παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου ἐιδικοῦ νόμου.»

Ἄρθρον 65.

«Ἡ Βουλὴ καθορίζει διὰ Κανονισμοῦ τὴν τάξιν τῶν
»ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ τὰ τῆς ἐσωτερικῆς πειθαρχίας.»

Ἄρθρον 66.

«Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ Βουλευτῶν ἐκλεγομένων κατὰ
»νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι'
»ἀμέσου μυστικῆς καθολικῆς ψηφοφορίας.»

«Ἡ ἀσκησις τοῦ δικαίωματος τούτου εἶναι ὑποχρεω-
»τικὴ κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐιδικώτερον ὁρισθησόμενα.»

Ἄρθρον 59.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται, ἂν προη-
»γουμένως δὲν ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ κυρωθῇ ὑπὸ
»τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρον 60.

Κατ' ἔτος ἡ Βουλὴ ψηφίζει τὸν προσδιορισμὸν τῆς
»στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν
»καὶ τὴν ναυτολογίαν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ ἀποφα-
»σίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ
»Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ
»ἀπολογισμὸν. Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βου-
»λὴν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν ἐκάστης συνόδου, ἡ δὲ
»ἐξέτασις αὐτοῦ γίνεται παρ' ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς
»καὶ ψηφίζεται ἅπαξ.

Ἄρθρον 61.

Οὐδεμία σύνταξις ἢ ἀντίθε-
»ταμείου ἄνευ νόμου.

Ἄρθρον 65.

Ἡ Βουλὴ προσδιορίζει διὰ Κανονισμοῦ πῶς θέλει ἐκ-
»πληροῦν τὰ καθήκοντά της.

Ἄρθρον 66.

Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ Βουλευτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ
»τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου, κα-
»θολικῆς καὶ μυστικῆς διὰ σφαιριδίων ψηφοφορίας, κατὰ τὸν
»ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ταύτης ψηφισθησόμενον περὶ ἐκλογῆς
»νόμον, μεταβλητὸν ὄντα κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται πρὸς τοιοῦτον χρόνον καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

Ἄρθρον 67.

Οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ Ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐπαρχίαν ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

Ἄρθρον 68.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν ἐκαστῆς ἐπαρχίας προσδιορίζεται ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς· οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν Βουλευτῶν δύναται νὰ ᾖ ἢ ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πενήκοντα.

Ἄρθρον 69.

Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατὰ τετραετίαν.

«Αἱ Βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται πρὸς τοιοῦτον χρόνον καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.»

Ἄρθρον 67.

«Οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ Ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.»

Ἄρθρον 68.

«Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν προσδιορίζεται διὰ νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους. Οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν Βουλευτῶν δύναται νὰ ᾖ ἢ ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πενήκοντα.

Ἄρθρον 69.

«Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτά ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, ἀρχὰ δὲ τῇ λήξει τῆς τετραετοῦς βουλευτικῆς περιόδου, διατάσσονται ἡ ἐνέργεια γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τούτων συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ νέα Βουλὴ εἰς τακτικὴν Σύνοδον μόνον ἐάν ὑπὸ τῆς ἀπελθούσης Βουλῆς δὲν ἐξεπληρώθησαν διὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τὰ ἐν ἄρθρῳ 60 ὀριζόμενα.»

«Ἐδρὰ βουλευτικὴ κενωθεῖσα κατὰ τὸ τελευταῖον τῆς περιόδου ἐξάμηνον δὲν συμπληροῦται ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλιπόντων δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.»

Ἄρθρον 70.

«Ὅπως ἐκλεχθῇ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ καὶ πολίτης Ἑλλήν ἐχὼν συμπληρωμένον τὸ 30 ἔτος καὶ τὴν νόμιμον ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.»

«Βουλευτὴς, στερηθεὶς τῶν προσόντων τούτων ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.»

Ἄρθρον 71.

«Εὐμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, Δήμαρχοι, Δημαρχικοὶ Πάρεδροι, Συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες δὲν δύναται νὰ ἐκλεγῶσι βουλευταί, ἐάν μὴ παραιτηθῶσι τῶν ἀξιωμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν τούτων δέκα πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκλογῆς.»

«Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ Διοικητοῦ, Ὑποδιοικητοῦ, Διευθυντοῦ, Ὑποδιευθυντοῦ, μέλους Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπαλλήλου καὶ ἐμισθοῦ δικηγόρου ἐκδοτικῶν, βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ἀπολαυστῶν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κράτους δυνάμει εἰδικῶν νόμων ἢ συνδεομένων μετὰ τοῦ Κράτους διὰ παραχωρήσεων ἢ ἐργολαβιῶν. Οἱ διατελοῦντες εἰς τινὰ τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουσιν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν νὰ δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μετὰ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος ἢ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει δὲ τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

«Δὲν δύναται δὲ νὰ ὦσι Βουλευταὶ οἱ συνδεόμενοι μετὰ τοῦ Κράτους διὰ συμβατικῶν παραχωρήσεων ἢ ἐργολαβιῶν.»

Ἄρθρον 72.

«Βουλευταὶ, ἀποδεχόμενοι οἰονδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων καθήκοντων ἢ ἔργων, ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.»

Ἄρθρον 72.

Βουλευταὶ διοριζόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐμπολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ προβιβαζόμενοι ἐκλογὴν καὶ δεχόμενοι, πᾶν ὅσον ἀμέσως τῶν τικῶν καθήκοντων.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Συνεχίζουσα τὸ ἔργον αὐτῆς ἡ Ἐπιτροπὴ, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ υποβάλλῃ πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν ἑαυτῆς ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς Συνταγματικῶν διατάξεων, αἵτινες ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον σκέψεων καὶ προτάσεων ἐπ' ἀναθεωρήσει.

Περὶ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

Ἄρθρον 18. *

Ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων ἄρθρων τοῦ περὶ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων κεφαλαίου τοῦ Συντάγματος ἀπησχόλησε τὴν Ἐπιτροπὴν ἰδίᾳ τὸ ἄρθρ. 18 κατὰ τὸ γ' αὐτοῦ ἐδάφιον, φέρον ὅτι «ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἐκτὸς τῶν συνθέτων καταργεῖται» ἕνεκα τῶν ἀμφιβολιῶν, αἵτινες ἠγγέρθησαν παρ' ἡμῖν περὶ τε τῆς ἐννοίας τῶν συνθέτων πολιτικῶν ἀδικημάτων καὶ περὶ τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς ἐκαὶ, ἔνθα ἀπηγγέλλετο πρῶην ἢ τοῦ θανάτου, μὴ ἀντικατασταθεῖσα δι' ἐτέρας τινός.

Καὶ ὥς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναφερομένη εἰς ὅσα καὶ ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 6 ἐκθέσει αὐτῆς διέλαθεν, ἔκρινεν αὐτῆς ὅτι, τὸ ζήτημα δέον ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν νομοθεσίαν, παραδεχομένη ἐν ταύτῃ ὡς ἀναμφισβήτητον (μηδέποτε ἄλλως τε διαφιλονεικηθὲν), ὅτι κατὰ τοὺς περὶ συρροῆς ἀδικημάτων κανόνας τοῦ ποινικοῦ νόμου τότε μόνον δύναται ἐπὶ συνθέτων πολιτικῶν ἐγκλημάτων νὰ ἐπιβληθῇ θανατικὴ ποινὴ, ὁσάκις ταύτην ἐπισύρει καθ' ἑαυτὸ τὸ ἐν τῇ συνθέτῃ ἐνυπάρχον κοινὸν ἀδίκημα, οὕτως ὥστε ἡ διάταξις τοῦ ἁρθρου τούτου λέγει τι αὐτονόητον καὶ ἐκ τῶν γενικῶν κανόνων τοῦ ποινικοῦ δικαίου συνεπόμενον.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἕτερον ζήτημα, τὸ προκύπτον ἐκ τῆς καταργήσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἔργον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας εἶναι ἢ εἰσαγωγὴ νέων ποινικῶν διατάξεων, προσαρμοζομένων πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος τιθέμενα ὅρια, ἀναγραφουσῶν τουτέστι ποινὰς ἄλλας παρὰ τὴν τοῦ θανάτου. Προσῆκον μάλιστα καὶ ἐπιβεβλημένον θεωρεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ, ἵνα καὶ ἡ ὅλη ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοθεσία ἀναθεωρηθῇ, μεταρρυθ-

* 18. 4. 1911
Ε. Π. Κ. 18. 4. 1911
18. 4. 1911

μιζομένων των αναγεγραμμένων υπεράγαν αὐστηρῶν ποινῶν, κατὰ μέτρον μᾶλλον συνάδον πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς καὶ τὰς κρατούσας φιλελευθέρους ἰδέας.

Ἐκ τῶν λόγων τούτων ἡ Ἐπιτροπὴ κατέληξεν, ὅπως ἀφήσῃ ἀμετάβλητον τὴν διάταξιν.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

Ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἡ Ἐπιτροπὴ ἔκρινε προσήκον νὰ ἐπιληφθῇ καὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἰδρύσεως δευτέρας Βουλῆς ἢ Γερουσίας, ἣν ἱκανῶς μεγάλη μερὶς τῶν παρ' ἡμῖν πολιτειολόγων θεωρεῖ ὡς μέλλουσαν νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν εὐρυθμοτέραν λειτουργίαν τοῦ Πολιτεύματος.

Μετὰ μακρὰν καὶ ἐμπεριστατωμένην συζήτησιν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπέκρουσε μὲν τὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς προβληθεῖσαν περὶ ἀπαραδέκτου πρότασιν, (κατὰ πλειονοψηφίαν), δεξαμένη, ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ δευτέρας Βουλῆς αἰρετῆς δὲν ἄλλοιόι τὰς βάσεις τοῦ ἡμετέρου Πολιτεύματος, οὐδὲ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ ὡς κοινοβουλευτικοῦ, καθόσον τὸ ἐν ἰσχύι Σύνταγμα δύο κύρια ὅργανα φέρει, τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν, ἀναδεικνυομένην διὰ τῆς ψήφου τοῦ Λαοῦ, προκειμένου δὲ περὶ μεταβολῆς περὶ τὴν συγκρότησιν μόνον τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος, τοῦ μὲν Βασιλέως τὰ δικαιώματα κατ' οὐδὲν θίγονται, ἢ κατὰ διάφορον δὲ τρόπον συγκρότησις τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας, ἐπὶ τῇ αὐτῇ πάντοτε βάσει τῆς Λαϊκῆς ψήφου, δὲν ἀποτελεῖ θεμελιώδη μεταβολὴν τῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος.

Ἐπὶ τῆς οὐσίας δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ εὗρέθη ἐν ἰσοψηφίᾳ, δι' ἧς κατ' ἀκολουθίαν ἀπέρριψε τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς Γερουσίας κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀναθεώρησιν τοῦ πολιτεύματος, ἀνέβαλε δέ, ἵνα κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ 107 ἄρθρου ἐξετάσῃ, ἐὰν θὰ ἦτο σκόπιμος ἡ ἀναγραφὴ ἰδίας διατάξεως, καθιστώσης εὐχερεστέραν ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀναθεωρητικὴν ἐργασίαν.

Ἡ τελικὴ ἀπόφασις ἀπόκειται, ὡς εἰκός, εἰς τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐπεφυλάχθησαν ν' ἀναπτύξωσιν εὐρύτερον τὰς ἐκατέρωθεν γνώμας αὐτῶν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν συνόψει δὲ οἱ μὲν κυριώτεροι λόγοι, οἱ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς δευτέρας Βουλῆς προβληθέντες, εἰσὶ περίπου οἱ ἑξῆς:

Ἡ δευτέρα Βουλὴ ἀποβλέπει εἰς τὴν ὑπὸ δύο διακεκριμέ-

νων σωμάτων ψήφισιν τῶν νόμων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀρτιωτέρας αὐτῶν καταρτίσεως, ἐν τούτῳ δὲ χρησιμωτάτην καταδείκνυσι ταύτην παρ' ἡμῖν ἢ πείρα τῶν τελευταίων ἰδίως δεκαετηρίδων, καθ' ἃς νομοσχέδια συντάσσονται προχείρως, ἐπιψηφίζονται, τροχάδην τροπολογοῦνται δὲ κατὰ πᾶσαν ἀνάγκη, εἰς τρόπον ὥστε πλειστάκις ἢ δὲν ὑπάρχει ἢ αἶρεται πᾶσα συνοχή, ἐπιστημονικὴ διασκευὴ καὶ προσαρμολότης αὐτῶν πρὸς τὴν κειμένην νομοθεσίαν.

Ἡ Δευτέρα Βουλὴ ἀποτελεῖ προσέτι ἀντιστάθμισμα κατὰ τῶν ὑπερβασίων τῆς Λαϊκῆς δυνάμεως, ὡς καὶ τῶν ἐνδεχομένων τοιούτων τοῦ Μοναρχικοῦ παράγοντος, καὶ εἶναι οἶονεῖ ἀσφαλιστικὴ δικλείς, ἀποσοδοῦσα ἢ μειοῦσα τὰς μεταξὺ Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ τοῦ Στέμματος δυνατὰς συγκρούσεις. Τοιαῦται ἀληθῶς, ἀλλὰ καὶ ἀτυχῶς, δὲν παρουσιάσθησαν ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τῆς κρατούσης Δυναστείας, διότι ἡ ὑποχώρησις τοῦ Στέμματος ἀπεσόδει μὲν συγκρούσεις Στέμματος καὶ Λαϊκῆς Ἀντιπροσωπείας, διεμέρου ὅμως ἀκουσίως παντοδυναμίαν τοῦ Δήμου, συγκεντρουμένην ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐκάστοτε Πρωθυπουργοῦ. Οὐδὲ ἀπέχουσι πολὺ οἱ χρόνοι, καθ' οὓς νόμοι ἀποκεντρωτικοί, νόμοι ἐξασφαλίσεως τοῦ ἀνεπηρέαστου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς δι' ἀμεταθέτου, νόμοι ὑπαλληλικῆς ὁργανώσεως τιθέμενοι ὑπὸ τοῦ ἐνὸς Πρωθυπουργοῦ κατηργοῦντο ὑπὸ τοῦ διαδόχου του. Ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ κατὰ τὸ παρελθόν ἐν Ἑλλάδι ἱστορία τῆς Γερουσίας, καίπερ τὴν καταγωγὴν ἐλθούσης ἐξ ἀπολύτου δικαιώματος ἐκλογῆς τοῦ Βασιλέως παρέχει ἀπόδειξιν τῆς χρησιμότητος δευτέρας Βουλῆς πρὸς ἀντίδρασιν κατὰ τῶν ἐπὶ τῶν Λαϊκῶν δικαιωμάτων πιέσεων τῆς Βασιλείας. Πλὴν τούτου ἡ δευτέρα Βουλὴ, ὡς παρατηρεῖ ὁ Sismondi ἐμποδίζει τὴν τελείαν ἐκμηδένισιν ὑγιῶς τινος γνώμης τῆς μειοψηφίας, διότι ἡ πλειονοψηφία δὲν δύναται νὰ παρίδῃ τὴν ἠθικὴν δύναμιν τῆς μειοψηφίας, ὅταν ὑπάρχῃ ἐν τῇ συνειδήσει αὐτῆς ὁ φόβος ὅτι ἡ ἀπόφασίς αὐτῆς ἐνδέχεται νὰ μεταρρυθμισθῇ ὑπὸ τῆς δευτέρας Βουλῆς, ἥτις ἐν περιπτώσει τοιαύτης συγκρούσεως θέλει ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ τὴν δημοσίαν γνώμην.

Ἀλλὰ χρησιμωτάτη παρίσταται ἡ δευτέρα Βουλὴ καὶ πρὸς πρόληψιν ἢ μετριασμόν τῆς ἐπὶ τὴν κρίσιν τῆς μίας νομοθετικῆς ἐξουσίας ἐπηρείας προσκαίρων Λαϊκῶν παθῶν ἢ ἐξεγέρσεων, ὑπὸ τῶν ἐπιδιωκόντων τὴν ἀρχὴν προσώπων διεγειρομένων ἢ ὑποδαλιζομένων. Διὸ δικαίως ὁ πολὺς Constant λέγει ὅτι Ἐθνη ἔχοντα μίαν μόνον νομοθετικὴν Συνέλευσιν σχεδὸν ἀπολλύσι τὴν ἑαυτῶν ἐλευθερίαν, διοικούμενα σχεδὸν τυραννι-

κῶς ἀπὸ μόνᾳ τὰ πρόσωπα τὰ χειριζόμενα τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν. Οἱ διαπρεπέστεροι δὲ πολιτικοὶ καὶ Συνταγματολόγοι εἶνε ἐνθερμοὶ συνήγοροι τῆς ἀνάγκης δευτέρας Βουλῆς: ὁ Σαρίπολος, ὁ Διομήδης Κυριακός, ὁ Ἰω. Ἀραβαντινός, ὁ Νικόλ. Δραγούμης παρ' ἡμῖν, οἱ Brunialti, Coucheval Claryny, Frank, de Laveleye. Constant, Luigi Palm. Balbo, Arcoleo, Tocqueville, Thiers, Λέων Γαμβέττας Stubbs, Kent, Desplaces, Esmein, Duguit, μετὰ πλείστων ἄλλων, καὶ σχεδόν, ὡς παρατηρεῖ ὁ Brunialti, ἐξαίρεσιν σπανίαν ἀποτελοῦσι σήμερον οἱ ὑποστηρίζοντες τὸ ἐνιαῖον τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος.

Ἡ ἀνάγκη τῆς υπάρξεως δύο πολιτικῶν σωμάτων ἐπιμαρτυρεῖται καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας, ἀναγνωρίζομένη ἤδη ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης Ἑλληνικῆς Ἀρχαιότητος. Σήμερον δὲ πάντα σχεδὸν τὰ Κράτη, ἐκτὸς σπανιωτάτων ἐξαιρέσεων, τὰ κυβερνώμενα ὑπὸ πολίτευμα Συνταγματικόν, αὐτὴ αὕτη ἡ δημοκρατομένη Γαλλία καὶ πᾶσαι σχεδὸν αἱ Δημοκρατίαι τῆς Ἀμερικῆς ἔχουσι δύο σώματα νομοθετικά. Χαρακτηριστικὰ δὲ τῶν πολλῶν εἶναι τὰ ἑξῆς: τὸ μὲν ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Νορβηγικοῦ Συντάγματος ἐπὶ τοσοῦτον ἀνεγνωρίσθη ἡ χρησιμότης τῆς υπάρξεως δύο νομοθετικῶν σωμάτων, ὥστε αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐκλεγόμενοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Λαοῦ ἐκλέγουσι τὸ ἐν τέταρτον ἐξ ἑαυτῶν διὰ τὴν ἀποτελέσει τὴν Δευτέραν Βουλὴν, τὸ δὲ ὅτι καὶ τὰ μικρότατα Κράτη τῆς Ἀμερικῆς (Νεβάδα, κάτοικοι 45,000, Δακότα Ἀρκτική, κάτοικοι 183,000, Δακότα Νοτιὰ 330,000, Δελαγέαρ 170,000 κλπ.) ὑπάρχουσι δύο Νομοθετικά Σώματα, ἐνῷ ἐτέρωθεν εἶναι βέβαιον, ὅτι οὔτε ἡ Ἑλλάς, οὔτε ἡ Σερβία, αἱ στερούμεναι δευτέρας Βουλῆς, δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πρότυπα κρατῶν καλῶς διεξαγόντων τὰς ἰδίας αὐτῶν υποθέσεις. Ἐν δὲ τῇ Ἰταλίᾳ, ὅπου τελευταίως ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα τῆς Γερουσίας, ὡς καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, οὐδαμῶς ἐφιλονεικῆθη τὸ χρήσιμον τῆς Δευτέρας Βουλῆς, ἀλλ' ἐπεκρίθη ὁ τρόπος τῆς συγκροτήσεως αὐτῆς.

Ἡ θεωρητικὴ ἄφ' ἐτέρου γνώμη τοῦ Bluntschli καὶ Mohl ὅτι εἰς μικρὰ κράτη δὲν εἶναι χρήσιμος ἡ Δευτέρα Βουλὴ, δὲν προσαρμόζεται εἰς Πολίτευμα οἷον τὸ ἡμέτερον, παρ' ὃ κατ' ἐξοχὴν ἐπικρατεῖ ὁ Λαϊκὸς παράγων καὶ ἐνθα ἀκριβῶς πρὸς πρόληψιν τῆς μέχρις ὀχλοκρατίας κατισχύσεως τοῦ Δήμου εἶνε ἐπιβεβλημένον τὸ ἀντίρροπον τῆς δευτέρας Βουλῆς, οὐδ' ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν Δευτέραν Βουλὴν αἵρετήν, ὅα πρέπει νὰ ᾔῃ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν γνώμην τῶν ὑποστηριζόντων ταύτην μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐκ τρίτου δὲ ἡ θεωρητικὴ αὕτη γνώμη

εὐρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ Συνταγματικὸν καθεστὼς τῶν πλείστων Γερμανικῶν Κρατῶν, καὶ τῶν μικροτέρων, ἀκολουθούντων τὸ σύστημα τῶν δύο Βουλῶν (Βαυαρία: κάτοικοι 6,500,000, Σαξωνία: 4,500,000, Βυρτεμβέργη: 2,200,000, Baden: 2,000,000, Hessen 1,500,000, Lübeck 120,000, Βρέμη: 250,000, Ἀμβούργον 900,000.).

Ἡ σύνθεσις τέλος τῆς Γερουσίας παρ' ἡμῖν γενήσεται κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα θέσιν εἰς πρόσωπα κατέχοντα ἡθικὴν, ἐπιστημονικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀξίαν, ἅτινα, ἐκλεγόμενα κατὰ διαστήματα μακρότερα, δὲν θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιδιώκωσι συνεχῶς, ἵνα προσοικειῶνται τὴν εὐμετάβολον εὐμένειαν τοῦ πολλοῦ πλήθους, — πρὸς ὃ ἤθελε δυσκόλως συμβιβάζεσθαι ὁ χαρακτήρ ἡ ἡ θέσις αὐτῶν — ῥυθμιζομένων τῶν περὶ τούτου κατὰ τὴν πείραν καὶ τὰ διδάγματα κρατῶν, πολιτευομένων καθ' ὃν τρόπον καὶ τὸ ἡμέτερον, καὶ ἐπιδιωκομένης τῆς τελειοτέρας ἐκπροσωπήσεως τῶν ποικίλων κοινωνικῶν συμφερόντων καὶ ἀντιλήψεων, αἵτινες ἐν τῇ συγχρόνῃ Πολιτείᾳ ἐναργῶς ἤδη ἐκδηλοῦνται ἢ τείνουσι νὰ ἐμφανισθῶσιν.

Οἱ δὲ κατὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ θεσμοῦ τῆς Γερουσίας ἀντιταχθέντες λόγοι συνοφίζονται εἰς τοὺς ἑξῆς περίπου:

Ἡ Γερουσία, κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὴν ἔννοιαν αὐτῆς, εἶνε ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν τινι λαῷ ὑπαρχούσης ἀριστοκρατικῆς μειονοφηφίας καὶ ἐπομένως, διὰ τὴν λειτουργίᾳ εὐρύθμους, ἀπαιτεῖται κατ' οὐσίαν νὰ ἐδράζηται ἐπὶ στοιχείων, ἅτινα τὴν ἀριθμητικὴν μειονότητα ἐξισοῦσι διὰ δυνάμειν κοινωνικῆς, ἀντλουμένης εἴτε ἐκ καταγωγῆς εἴτε ἐκ κτήσεως. Κατ' ἀκολουθίαν, ἐφ' ὅσον ἡ σύνθεσις τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας δὲν παρουσιάζει ὁμαδικὰς διακρίσεις παγίων κοινωνικῶν τάξεων, ἡ κατάρτισις σώματος Γερουσίας ὅχι μόνον δὲν δικαιολογεῖται ἀπὸ τῆς βαθυτέρας ἀρχῆς, ἣτις ἤγαγεν εἰς τὸν διχασμὸν τῆς Λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας, ἀλλὰ καὶ δὲν παρουσιάζει τὰ ἐχέγγυα, ὅτι εὐρύθμους θέλει λειτουργήσῃ ὁ Θεσμός, ἀφ' οὗ ἑλλείπουσι τὰ στοιχεῖα τῆς κοινωνικῆς δυνάμειν, ἅτινα θὰ ἠδύναντο νὰ ἐξισώσωσι τὴν ἀριθμητικὴν μειονότητα καὶ ἐπομένως ἐν πρώτῃ συγκρούσει τῶν δύο σωμάτων ἡ ἀριθμητικὴ μειονότης θέλει ἡττηθῇ καὶ ἀνατραπῇ.

Εἶνε βεβαίως ἀληθές, ὅτι ὁ διχασμὸς τῆς Λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας εἰς δύο σώματα ἐξασφαλίζει τὴν ἀρτιωτέραν μελέτην τῶν νομοθετημάτων καὶ τὴν ἀποφυγὴν ἐσπευσμένων ἀποφάσεων, καὶ ὅτι ἐξασφαλίζει ἀπὸ τῶν ὑπερβασίων καὶ ἐκτροπῶν

τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας. Ἐπίσης δ' ἀληθές ἐστὶν ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοβουλευτικοῦ Πολιτεύματος μαρτυρεῖ πληθὺν παραδειγμάτων τοιούτων ὑπερβολῶν καὶ ἐκτροπῶν, αἵτινες κατέληξαν εἰς τὴν κατῴχυσιν κομματικῶν ἀντιλήψεων, ἀντιτιθεμένων εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον. Ἀλλ' ἡ ἄρσις τῶν συνομολογουμένων τούτων ἀτόπων δύναται καὶ ἀνευ Γερουσίας νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ μέτρων ἐξασφαλιζόντων τὴν ὠριμωτέραν ἐπεξεργασίαν καὶ φήγισιν τῶν νόμων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς συνετῆς διοργανώσεως α') τῆς ἀποκεντρώσεως τῶν ὑπαλλήλων, β') τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, γ') τῆς διαδικασίας τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ καὶ τέλος δ') διὰ τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῆς ὑπαλληλίας.

Ἀπομένει ἡ ἑτέρα ὄψις τῆς λειτουργίας τῆς Γερουσίας, καθ' ἣν αὕτη ἐξασφαλίζει τὸ ἀπὸ τοῦ κομματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἄθικτον τοῦ Στέμματος. Ἡ ὄψις αὕτη εἶναι σπουδαία καὶ ἀληθής καὶ ἡ ἱστορία τῆς Γερουσίας ἐπὶ Ὅθωνος ἀποδεικνύει, ὅτι πράγματι ὑπαρχούσης Γερουσίας ἀπαμβλύνονται αἱ συγκρούσεις μεταξὺ Στέμματος καὶ Λαοῦ, καθόσον ἡ Γερουσία εἴτε καλύπτει τὸ Στέμμα ἀπέναντι τῶν Λαϊκῶν ἀξιώσεων εἴτε προασπίζει τὰς Λαϊκὰς ἐλευθερίας ἀπέναντι τῆς μετὰ τῶν Συμβούλων τοῦ Στέμματος τυχόν συνεργούσης κάτω Βουλῆς.

Θὰ ἡδυνάτο τις ὅμως νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι, ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς ἡ πολιτικὴ καταιγὶς τοῦ 1862 συμπάρεσυρε καὶ τὸ Στέμμα καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωνισθεῖσαν Γερουσίαν, ἀφ' ἑτέρου καθ' ὅλην τὴν περίπτου πεντηχονταετῇ βασιλείαν Γεωργίου τοῦ Α' συγκρούσεις σοβαρὰ μεταξὺ Στέμματος καὶ Λαοῦ δὲν ἐγένετο. Εἶναι ἀληθές, ὅτι κατὰ τὰς Κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις ὑπῆρξαν οἱ θελήσαντες ν' ἀναμίξωσι τὸ Στέμμα εἰς τὰς κομματικὰς διαμάχας, ἀλλ' ἡ ὀρθόνοια καὶ ἡ πολιτικὴ ἀγωγή τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ πρὸ παντὸς ἡ πολιτικὴ ὠριμότης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀτομικὴν δεξιότητα τοῦ Βασιλέως ἀπέδειξαν κατὰ τὰς κρίσιμωτέρας στιγμὰς περιτράνω, ὅτι παρήλθεν ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἐθεωρεῖτο ἐπιτετραμμένη ἡ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου ἀντιμετώπισις Λαοῦ καὶ Βασιλέως.

Ταῦτα πάντα λαμβάνων τις ὑπ' ὄψιν καὶ προσέτι ἔνθεν μὲν ὅτι πολιτικὸς φιλόσοφος, ὡς ὁ Mohl, θεωρεῖ ἐπιζημίαν τὴν σύστασιν ἄνω Βουλῆς διὰ μικρὰ κράτη, δὲ Bluntschli θεωρεῖ δεδικοιολογημένην τὴν ἀνυπαρξίαν δευτέρας Βουλῆς εἰς μικρὰ κράτη, ἔνθεν δὲ ὅτι δὲν ἔχουσι ὠριμάσει διὰ τῆς συζητήσεως παρ' ἡμῖν ἐδραῖαι σκέψεις οὔτε περὶ τῆς συνθέσεως, οὔτε περὶ λειτουργίας.

τῆς Δευτέρας Βουλῆς, οὔτε περὶ τῆς σχέσεως αὐτῆς πρὸς τὴν Κάτω Βουλὴν, οὔτε περὶ τῆς ἄρσεως τῶν μεταξὺ τῶν δύο Βουλῶν συγκρούσεων, θέλει συνομολογήσῃ ὅτι ὀρθότερον καὶ πολιτικώτερον εἶνε ν' ἀφεθῇ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς Γερουσίας καὶ κατ' ἀρχὴν καὶ κατὰ βάσεις καὶ κατὰ τὰς λεπτομερείας εἰς μέλλουσιν Ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 21.

Τοῦ ἁρθροῦ 21, καθ' ὃ πᾶσαι αἱ ἐξουσίαι πηγάζουσιν ἐκ »τοῦ Ἔθνους, ἐνεργοῦνται δὲ κατ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ Σύνταγμα» ὁ ἐκ Λακωνίας Βουλευτὴς κ. Εὐστρ. Κουλουμβάκης, προσέτεινε τὴν μεταρρύθμισιν, ὡς ἐξῆς:

»Τὸ παρὸν Σύνταγμα εἶνε ἐκφρασις καὶ ἐπιταγὴ τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας, ἰδρύει δὲ τὰς ἐξουσίας τοῦ Κράτους καὶ καθορίζει τοὺς κανόνας τῆς ἐνεργείας αὐτῶν».

»Οὐδεὶς νόμος ἰσχύει ἀντικείμενος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος».

Ἡ Ἐπιτροπὴ, καίπερ εὗρισκονσα τὴν ἐν τῇ α' παραγράφῃ διατύπωσιν ἀκριβεστέραν τῆς ὑπαρχούσης, μὴ προκειμένου ἐν τούτοις περὶ οὐσιαστικῆς μεταβολῆς, δὲν ἔκρινεν ὀρθὸν νὰ θιχθῇ τὸ ἄρθρον.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν διὰ τοῦ β' ἐδαφίου προτεινόμενον κανόνα, οὗτος προκύπτει ἀναμφισβητήτως ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ Συντάγματος, ὡς θεμελιώδους νόμου, ἐκ τοῦ ὁποῖου καὶ μόπου λαμβάνει τὸ κύρος ἡ λοιπὴ νομοθεσία. Πρὴτὴν δὲ ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης περιέχει τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Συντάγματος, ἀποφαινόμενον ὅτι «ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχει ἄλλας ἐξουσίας εἰμὴ ὅσας τῷ ἀπονέμουσι ῥητῶς τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ συνάδοντες πρὸς αὐτὸ ἰδιαίτεροι Νόμοι».

Ὅθεν περιττὴ κρίνεται ἡ εἰδικὴ ἐνταῦθα ἀναγραφὴ τοῦ ἐν λόγῳ κανόνος.

Ἄρθρα 22, 24, 25.

Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν παρεπέμφθη πρότασις τοῦ ἐκ Λακωνίας Βουλευτοῦ κ. Χ. Πετρέα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὡς τρίτος νομοθετικὸς παράγων προστίθεται ἐν ἁρθρῷ 22φ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ῥυθμίζονται δὲ τὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ταύτης διὰ τροπολογιῶν ἐν ἁρθρῷ 24 καὶ 25.

Κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς οὐδεὶς δύναται νὰ γείνη

λόγος ἐν κοινοβουλευτικῷ πολιτεύματι περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς νομοθετικοῦ παράγοντος, μόνον δὲ ὡς ἀπλοῦν συμβουλευτικὸν σῶμα δύναται νὰ μετὰσχῃ τῆς προπαρασκευῆς τῶν νόμων, κατὰ τὰ ἐν τῷ οἰκείῳ κεφαλαίῳ τοῦ Συντάγματος ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 25, φέρον «ἐὰν πρότασις νόμου ἀπορριφθῇ ὑπὸ μιᾶς τῶν δύο νομοθετικῶν ἐξουσιῶν», εἶναι προδήλως ἡμარτημένον κατὰ τὴν ἔκφρασιν, οἶοναι δεχόμενον τὴν ὑπαρξίν δύο νομοθετικῶν ἐξουσιῶν, ἐν ἀντιφάσει πρὸς τὸν ἐν τῷ ὀλίγον προηγουμένῳ ἄρθρῳ 22 τιθέμενον κανόνα, καθ' ὃν «ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς». Τούτου ἕνεκεν ἐπιβαλλόμενον ἐθεωρήθη νὰ διατυπωθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 25 ὡς ἑξῆς.

«Πρότασις νόμου ἀποκρουσθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν παραγόντων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας δὲν εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν βουλευτικὴν σύνοδον».

Ἄρθρον 26

Επὶ τοῦ ἄρθρου τούτου, φέροντος ὅτι «ἡ αὐθεντικὴ ἐρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν», ὁ Βουλευτὴς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας κ. Ν. Δελακοβίας προτείνει, ἵνα ὁρισθῇ τὸ μὲν ὅτι ὁ ἐρμηνευτικὸς νόμος δὲν δύναται νὰ θίξῃ τὸ δεδικασμένον, τὸ δὲ ὅτι ψηφίζεται καὶ οὗτος εἰς τρεῖς ἀναγνώσεις ὡς καὶ οἱ λοιποὶ νόμοι.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ τελευταίου δὲν ὑπῆρξεν ἀντίθετος γνώμη, διὸ καὶ κρίνει περιττὴν τὴν ἀναγραφὴν ἢ Ἐπιτροπῇ· τὸ δὲ πρῶτον ἐπίσης ὀρθότερον ἐθεωρήθη ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν κρίσιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἥτις ἀναμφισβητήτως ἐν ἐξαιρετικαῖς μόνον περιπτώσεσι θέλει θίξει τὸ δεδικασμένον.

Ἄρθρον 28

Πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο σχετίζεται ἡ παρὰ τοῦ ἐκ Μεσσηνίας Βουλευτοῦ κ. Α. Πετρομανιάτου υποβληθεῖσα πρότασις, ὅπως προστεθῇ παράγραφος, καθιστῶσα ἐφικτὴν τὴν ἐπιβολὴν ποινῆς προστίμου ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ὡς ἑξῆς :

» Ἐπιτρέπεται ἢ ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβολὴ ποι-

νῆς προστίμου μέχρι δέκα δραχμῶν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἢ ἄλλων διοικητικῶν ἀρχῶν, κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα δι' εἰδικῶν νόμων».

Κατ' ἀρχὴν ἢ Ἐπιτροπῇ δὲν ὑπολαμβάνει ὀρθήν, οὐδ' ἀσφαλῆ τὴν ἀπονομὴν τοιοῦτου δικαιώματος εἰς κατώτερα ἀστυνομικὰ ὅργανα ἢ ἄλλα μὴ φέροντα ὅπωςδήποτε δικαστικὸν χαρακτῆρα πρόσωπα, φρονεῖ δ' ἐνδεδειγμένην τὴν σύστασιν ἀστυνομικῶν δικαστηρίων ἐκδικαζόντων παραχρῆμα τὰς πταισματικὰς παραβάσεις, τοῦθ' ὅπερ, ὡς εἶκός, εἶνε ἔργον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρα 30 καὶ 31.

Ἐν τῇ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1910 πράξει τῆς Βουλῆς ὡς ἀναθεωρητέον ἀναφέρεται τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος ἐπὶ τῷ τέλει, ἵνα τὸ μὲν ἐπιτραπῇ ὁ διορισμὸς Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἄνευ χαρτοφυλακίου, τὸ δὲ εἰσαχθῇ καὶ ὁ θεσμὸς τῶν ὑφυπουργῶν.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου σύμφωνον τυγχάνει καὶ τὸ σχέδιον τῶν ἐξ Βουλευτῶν, προτείνον τὴν αὐτὴν τροποποίησιν ἐν τῷ ἄρθρῳ 31, ἐνθα εἶνε καὶ καταλληλοτέρα ἢ θέσις αὐτῆς.

Ἡ Ἐπιτροπῇ ἐν τούτοις, κατόπιν μακρᾶς συζητήσεως, κατέληξε διὰ πλειονοψηφίας εἰς ἀντίθετον ἐπ' ἀμφοτέρων γνώμην, ἐκ τῶν ἑξῆς κυρίως σκέψεων.

Ὁ θεσμὸς τοῦ ἄνευ χαρτοφυλακίου Πρωθυπουργοῦ ὑφίσταται ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τὸν ἑξῆς τύπον: ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς λαμβάνει κατὰ κανόνα τὸ ἀξίωμα πρώτου Λόρδου τοῦ Θησαυροφυλακείου, (First Lord of Treasury) μὴ συνδεόμενον πρὸς τὴν διεύθυνσιν Ὑπουργείου, ἀλλ' ὑπῆρξαν καὶ Πρωθυπουργοὶ ἀναλαμβάνοντες ἕτερον χαρτοφυλάκιον. Ἐν Γαλλίᾳ δέ, καίτοι ἀπὸ θεωρίας εἶνε κατ' ἀρχὴν δυνατὴ ἢ ὑπαρξίς Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἄνευ ὁρισμένου χαρτοφυλακίου, οὐχ ἥττον ἀπὸ τοῦ 1868 οὐδὲν ὑπάρχει παράδειγμα Πρωθυπουργοῦ μὴ διαφυλάξαντος ἑαυτῷ τὴν διεύθυνσιν Ὑπουργείου τινός.

Παρ' ἡμῖν ἡ φερομένη δικαιολογία, ὅπως ὁ Πρωθυπουργὸς ἀπαλλασσόμενος τῶν ἀσχολιῶν τῆς διευθύνσεως Ὑπουργείου, ἔχῃ πλεονάζον χρόνον πρὸς ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὡς Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δὲν κρίνεται ὑπὸ

τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποχρῶσα, οὐδ' ἰσοφαρίζουσα τὰ μειονεκτήματα, ἅτινα παρουσιάζει ἡ δημιουργία τοιοῦτου θεσμοῦ.

Ὁ Πρωθυπουργὸς ἔκ τε τοῦ ἐν τῇ πολιτείᾳ ὑπάτου ἀξιώματος αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς ὑπερόχου θέσεως, ἣν κατέχει ἐν τῇ πολιτικῇ μερίδι, ἣτις κοινοβουλευτικῶς καλεῖται ἐπὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας, συγκεντροῖ ἐν ἑαυτῇ τὴν πολιτικὴν ἰδέαν, ἣν ἐξυπηρετεῖ τὸ παρ' αὐτοῦ προεδρευόμενον Ὑπουργεῖον, αὐτὸς δὲ, κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν, ὑποδεικνύει τῷ Βασιλεῖ τοὺς συνυπουργοὺς τοῦ καὶ ἡ παραίτησις αὐτοῦ συνεφέλκεται καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὴν πτῶσιν. Ἐκ πασῶν τούτων τῶν περιστάσεων καὶ ἐν τῇ Κυβερνήσει ἡ γνώμη αὐτοῦ κέκτηται ἀναμφηρίστως μείζον παντὸς ἄλλου ἡθικὸν κῶρος. Τοῦτο ὅμως εἶναι ἀπόρροια τῆς ἀνωτέρας θέσεως αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἀντικείμενον ἰδίας λειτουργίας.

Καὶ ὡς Πρόεδρος μὲν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προϋσταται καὶ διευθύνει τὰς συσκέψεις αὐτοῦ, ἀλλ' αἱ ἐν τῇ Συμβουλίᾳ λαμβανόμεναι ἐπὶ τῶν σπουδαιότερων ζητημάτων ἀποφάσεις ἀπαιτοῦσιν οὐσιωδῶς τὴν ἐμόρφωνον γνώμην πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ὁ διαφωνῶν δ' ἐπὶ καιρίου ζητήματος Ὑπουργὸς δὲν δύναται οὐδὲ νὰ παραμείνῃ ὡς τοιοῦτος.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐνεργείας, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων ἐνδὸς ἐκάστου τῶν Ὑπουργῶν, ἡ γνώμη τοῦ Προέδρου, κατ' αἴτησιν ἢ καὶ οἰκοθεν παρεχομένη, εἶνε κατὰ πάσαν περίπτωσιν καθαρῶς συμβουλευτικὴ καὶ δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀναγραφὴν τούτου, ὡς εἰδικὸν καθήκοντος τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἐν ᾧ ἐξ ἐτέρου ἢ ἀναγόμεναις Προέδρου, ἔχοντος αὐτὸ μόνον τὸ ἐνασχόλημα, τοῦ νὰ συμβουλευῇ καὶ καθοδηγῇ τοὺς Ὑπουργοὺς, ἥθελεν αὐξήσῃ τὴν μεταξὺ Προέδρου καὶ Ὑπουργῶν ἀπόστασιν, ἐπὶ ζημίᾳ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτοτελείας γνώμης, ἣτις πρέπει νὰ διακρίνῃ τὰς κατ' ἰδίαν ἐνεργείας τῶν Ὑπουργῶν, καὶ τῆς ἰσότητος, ἣτις δέον νὰ κρατῇ κατ' ἀρχὴν μεταξὺ αὐτῶν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπέκρουσε τὴν προκειμένην πρότασιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν θεσμὸν τῶν Ὑφυπουργῶν, δικαιολογεῖται οὗτος ἐν ἄλλοις Κράτεσι, καὶ δὴ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐκ τῆς ἀνάγκης κυρίως τῆς ταυτοχρόνου παραστάσεως τῶν Ὑπουργῶν ἐνώπιον δύο Βουλῶν, αὐτὴς δὲ, κατὰ τὰ ἐν Γαλλίᾳ κρατοῦντα, Ὑφυπουργοὶ διορίζονται εἰς ὠρισμένους μόνον κλάδους ὑπηρεσίας καὶ οὐχὶ ἐν ἅπασι τοῖς Ὑπουργείοις. Ὑπὸ τὰς παρ' ἡμῖν συνθήκας, ἡ δημιουργία κοινοβουλευτικῶν Ὑφυπουργῶν θὰ προσέ-

θετεν ἀνωμαλίαν μᾶλλον ἐν τῇ συγκροτήσει καὶ παραστάσει τοῦ Ὑπουργείου, ἐν μικρᾷ μάλιστα πολιτείᾳ φαίνεται καθ' ἑαυτὴν ἀνωφελὴς πολυτέλεια· ἱκανῶς δὲ δυσχερὲς εἶνε καὶ νὰ ἐξευρεθῇ ὁ τρόπος ἐπιμερισμοῦ τῶν εὐθυνῶν μεταξὺ Ὑπουργοῦ καὶ Ὑφυπουργοῦ, ἵνα καὶ ὁ πρῶτος πράγματι ἀπαλλαγῇ μέρους τῆς βαρυνούσης αὐτὸν ἐργασίας, καὶ ὁ δεύτερος περιῖσταται εἰς τάξιν ἀπλοῦ ὑπαλλήλου, χρήζοντος ἐν πᾶσι τῆς κυρωτικῆς γνώμης τοῦ Ὑπουργοῦ.

Διὰ ταῦτα ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπορριπτέαν ἐπίσης ἔκρινε καὶ τὴν προσθήκην τοιαύτης διατάξεως. Μειονοψηφία δὲ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐξ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος Βουλευτοῦ κ. Α. Ρούφου ὑπεστήριξε τὴν παραδοχὴν Ὑφυπουργοῦ ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως οἱ ἐκάστοτε Ὑφυπουργοί, πρακτικῶς μορφούμενοι, χρησιμεύσωσιν ὡς φυτῶριον ἀνδρῶν ἱκανῶν νὰ διευθύνωσι τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο.

Ἐτεροι εἰς τὰ ἄρθρα ταῦτα ἀναφερόμεναι τροπολογίαι ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν Βουλευτῶν κ. κ. Χ. Πετρεᾶ καὶ Ν. Δελακοβία. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος προτείνει τὴν ἐν ἄρθρῳ 30 προσθήκην διατάξεως, καθ' ἣν τὰ περὶ διορισμοῦ καὶ παύσεως τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων διατάγματα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπέκρουσε τὴν τοιαύτην πρότασιν, ὡς ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ πολίτευμα.

Ὁ δὲ δεύτερος προτείνει τὴν ἐν ἄρθρῳ 31 ἀναγραφὴν διαφορῶν ἀνικανοτήτων πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ὑπουργοῦ, ἃς ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν κρίνει σκοπίμους.

Ἄρθρον 32.

Ὁ ἀνωτέρω Βουλευτὴς κ. Ν. Δελακοβίας προτείνει τροποποιήσιν τοῦ ἁρθροῦ 32, καθ' ἣν πᾶσαι ἀνεξαιρέτως αἱ συνθῆκαι οὐδὲν ἔχουσι κῶρος ἄνευ τῆς κυρώσεως τῆς Βουλῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ διατηρητέαν τὴν ὑπάρχουσαν διάταξιν καὶ ἐπαρκεῖς τὰς ἐν αὐτῇ ἀναγεγραμμένας ἐγγυήσεις.

Ἄρθρον 34.

Τὸ ἄρθρον 34, ὀρίζον ὅτι «ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει κατὰ νόμον τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς βαθμοὺς, διορίζει καὶ παύει ὡσαύτως τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους», παραλείπει ἐν τῇ δευτέρᾳ διατάξει τὸ «κατὰ νόμον». Πρὸς ἄρσιν πάσης ἀσφαλείας ἢ ἀμφιβολίας, ἣν ἡδύνατο νὰ ἐγείρῃ ἐξ ἀντιδιαστολῆς ἡ

παράλειψις αὕτη, ἐξ ἧς τὸ δεύτερον δικαίωμα ἤθελεν ἐκληφθῇ ὡς μᾶλλον ἀπόλυτον, ἢ Ἐπιτροπὴ προτείνει, ἵνα προστεθῇ ὁ αὐτὸς ὅρος καὶ εἰς τὴν ἑτέραν διάταξιν, διατυπωμένου τοῦ ἄρθρου ὧδε :

« Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει κατὰ νόμον τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικούς βαθμοὺς, διορίζει καὶ παύει ὡσαύτως κατὰ νόμον τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον » εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν ».

Ἄρθρον 36.

Τὸ ἄρθρον 36 ἐθεωρήθη ἀνέκαθεν ἀτελές, ἅτε μὴ ὀρίζον χρόνον πρὸς δημοσίευσιν τῶν νόμων, οὗ ἕνεκα πολλάκις ἡγέρθησαν ἀμφισβητήσεις περὶ τοῦ ἰσχυροῦ ἢ μὴ νόμων, οἵτινες ἐδημοσιεύθησαν μετὰ τὴν πρὸς κύρωσιν τασσομένην προθεσμίαν, ὡς ἐντὸς ταύτης ἀπλῶς κυρωθέντων, διδομένων δὲ πρὸς δημοσίευσιν βραδύτερον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν πρότασιν τῶν ἐξ Βουλευτῶν, ὅπως μία καὶ αὕτη ἡ προθεσμία ὀρίζεται διὰ τὴν κύρωσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν νόμων, συνάμα δὲ θεσπισθῇ ῥητῶς, ὅτι διὰ τῆς δημοσιεύσεως βεβαιοῦται ἡ κύρωσις. Ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ταύτην προτείνει τὴν ἐξῆς τοῦ ἄρθρου διατύπωσιν :

« Ὁ Βασιλεὺς κυροῖ καὶ δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντας νόμους. Νόμος, μὴ δημοσιευθεὶς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς Συνόδου, εἶνε ἄκυρος ».

Ἐννοεῖται, ὅτι οἱ ἄνω ὅροι ἀνάγονται εἰς τὴν νόμιμον κατάρτισιν τοῦ νόμου. Οὐδαμῶς δὲ κωλύεται ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία, ἵνα διὰ διατάξεως ἐν αὐτῇ τῇ νόμῳ, τῇ οὕτως ἐγκαίρως δημοσιευθέντι, περιλαμβάνῃ ἰδίαν διάταξιν ὀρίζουσαν τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος, τουτέστι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου εἰς χρόνον βραδύτερον. Ὁ καθορισμὸς δ' οὗτος μεταγενεστέρου χρόνου ἐναρξέως δύναται ὑπὸ τοῦ νόμου ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς Βασ. Διατάγμα.

Ἄρθρον 37.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 37 τοῦ Συντάγματος, τῷ διαλαμβάνοντι ὅτι, ἐν περιπτώσει διαλύσεως, πρέπει νὰ συγκαλῶνται διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος οἱ μὲν ἐκλογεῖς ἐντὸς διμήνου, ἢ δὲ Βουλὴ

ἐντὸς τριῶν μηνῶν, αἱ προθεσμίαι αὗται ἐκρίθησαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς λίαν μακραί, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν ἐκδηλωθεῖσαν γνώμην ἐν τῇ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1920 πράξει τῆς Βουλῆς, προτείνεται δὲ ὁ καθορισμὸς συντομωτέρων προθεσμιῶν, δι' ἀντικαταστάσεως τῶν τελευταίων λέξεων τοῦ ἄρθρου 37, ὡς ἐξῆς : « τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς ἐνός, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς δύο μηνῶν ». Ἦτοι τὸ ὅλον ἄρθρον ἔχει ὡς κάτωθι :

« Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν, ἐκτάκτως δέ, ὡσάκις τὸ κρίνῃ εὐλόγον· κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἑναρξιν καὶ λήξιν ἐκάστης Βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως Διατάγμα, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς ἐνός, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς δύο μηνῶν ».

Ἄρθρον 38.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 38 ἡ Ἐπιτροπὴ εἶνε σύμφωνος πρὸς τὸ σχέδιον τῶν ἐξ Βουλευτῶν καὶ πρὸς τὴν κατὰ τὸν ὑποδεικνυόμενον τρόπον θεραπείαν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀοριστιῶν, ἐπήνεγκε δὲ λεκτικὴν τινα μόνον διόρθωσιν, ὅπως, αἰρομένης πάσης ἐν τούτῳ ἀσαφείας, δηλωθῇ ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐναρξέως εἴτε ἡ διακοπὴ τῆς ἐξακολουθήσεως ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐργασίας μόνον, καὶ οὐχὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξιν τῆς βουλευτικῆς συνόδου, καὶ κατ' ἀκολουθίαν παραμένουσι καὶ τὰ πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς συνόδου συναφῇ, κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ Συντάγματος, δικαιώματα τοῦ Βουλευτοῦ. Πρὸς τοῦτο προτείνεται ἵνα ἐν τῇ φράσει « ἀναβάλλον τὴν ἑναρξιν εἴτε διακόπτων τὴν ἐξακολούθησιν ταύτης [τῆς Συνόδου] » ἡ τελευταία λέξις ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ « αὐτῶν » (τῶν ἐργασιῶν). Οὕτω δὲ τὸ μεταρρυθμιζόμενον ἄρθρον ἔχει ὡς ἐξῆς :

« Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἅπαξ μόνον ν' ἀναστέλλῃ τὰς ἐργασίας τῆς Βουλευτικῆς συνόδου, εἴτε ἀναβάλλον τὴν ἑναρξιν εἴτε διακόπτων τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν ».

« Ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἡμέρας, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν Βουλευτικὴν σύνοδον ἄνευ τῆς συναινέσεώς τῆς Βουλῆς ».

Ἄρθρον 39.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀναγράφον τῷ Βασιλεῖ τὸ δικαίωμα τῆς χάριτος, προστίθῃσιν: «ἐξαιρουμένων τῶν περὶ Ὑπουργῶν διατεταγμένων»: ἐννοεῖται δὲ διὰ τούτου ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 82, καθ' ἣν ἡ πρὸς Ὑπουργὸν χάρις ἀπονέμεται μόνον ἐπὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς.

Διὰ τοῦ προσχεδίου τῶν ἐξ Βουλευτῶν προτείνεται ἡ τροποποιήσις ἀμφοτέρων τῶν ἄρθρων, ἀπαλειφομένης μὲν ἐν ἄρθρῳ 39 τῆς ἐξαιρέσεως τῶν Ὑπουργῶν, προστιθεμένου δὲ ἐν ἄρθρῳ 82, ὅτι ἡ τε χάρις καὶ ἀμνηστία παρέχεται εἰς Ὑπουργὸν μόνον τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς, καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ διὰ τῆς ἀμνηστίας ματαιῶνται αἱ περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν διατάξεις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν τούτοις νομίζει ἀρκοῦσαν τὴν διὰ τῶν εἰρημένων διατάξεων ἀναγεγραμμένην ἐξαίρεσιν τῶν Ὑπουργῶν ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς χάριτος· ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀμνησίαν, ἐφ' ὅσον αὕτη κατὰ τὸ ἄρθρον 39 περιορίζεται ἐπὶ πολιτικῶν μόνον ἀδικημάτων, παρέχεται δὲ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, φρονεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει κίνδυνος ἐκ τῆς ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους ἐφαρμογῆς αὐτῆς, ἐὰν ἤθελε θεωρηθῇ χωροῦσα καὶ ὑπὲρ καταδικωμένου Ὑπουργοῦ, ὅπερ ἀμφισβητούμενον. Ἐντεῦθεν προέκρινε ν' ἀφεθῇ τὸ ἄρθρον 39 ἀμετάβλητον ὡς ἔχει.

Τὸ δικαίωμα τῆς χάριτος, κατὰ τὸ ἄρθρον 39, ἡρμηνεύθη ὡς μὴ συμπεριλαμβάνον καὶ τὰς παρομαρτούσας τῇ καταδίκῃ στερήσεις πολιτικῶν καὶ ἀστικῶν δικαιωμάτων. Τούτων ἕνεκα παρὰ τῶν Βουλευτῶν Λαρίσης κ. κ. Δ. Οἰκονόμου καὶ Π. Ἀγγελίδου ὑπεβλήθη πρότασις, ὅπως ἡ Βασιλικὴ χάρις ἐκτείνηται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων τῆς ποινικῆς καταδίκης.

Ἡ ἐπιτροπὴ, φρονοῦσα ὅτι δὲν κωλύεται ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία νὰ ρυθμίσῃ τὰ περὶ τούτου, ὡς ἤθελε κρίνει προσήκον, ἀποκροῦει τὴν τοιαύτην διὰ γενικοῦ ὁρισμοῦ προσθήκην ἐν τῷ Συντάγματι.

Ἄρθρον 40.

Ὁ ἐξ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας Βουλευτὴς καὶ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Π. Ἀραβαντινὸς προτείνει τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου τούτου, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ὁλοσχεροῦς καταργήσεως τοῦ

θεσμοῦ τῶν παρασῆμων· παρὰ τῶν ἄνω δὲ μνημονευθέντων δύο βουλευτῶν Λαρίσης προετάθη, ἵνα τὰ παράσημα ἀπονέμονται μόνον εἰς ἀλλοδαπούς. Ἄλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ κατὰ πλειονοψηφίαν, δὲν ἀπεδέχθη τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας.

Περὶ Διαδοχῆς καὶ Ἀντιβασιλείας.

Ἄρθρον 53.

Πρὸς ἄρσιν τῶν καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ τῶν ἐξ Βουλευτῶν ὑποδεικνυμένων δυσχερειῶν, ἃς παράγει ἡ ἐκ τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ Συντάγματος ἐπιβαλλομένη νῦν ἐκδοσις εἰδικοῦ νόμου διὰ πᾶσαν ἀποδημίαν τοῦ Βασιλέως, ἐκρίθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς σκοπιμώτερον, ἀντὶ γενικοῦ νόμου, νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἡ διὰ Β. Διατάγματος, ὑπὸ δεδομένους ὅρους καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, διευθέτησις τοῦ ζητήματος. Ἐπὶ τούτῳ προτείνεται, ἵνα μεταξὺ τῆς α' καὶ β' περιόδου τοῦ ἄρθρου 53 παρεντεθῇ ἡ ἐξῆς διατάξις.

«Ἐνεκεν ἀποδημίας, μὴ ὑπερβαίνουσας τοὺς τέσσαρας μῆνας, ὁ Βασιλεὺς δύναται ἢ νὰ παραχωρήσῃ τὴν Ἀντιβασιλείαν εἰς τὸν Διάδοχον, ἐὰν ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 18ον ἔτος, ἢ ν' ἀναθέσῃ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὰ ἐν εἰδικῷ νόμῳ ὁριζόμενα, τὴν διαχείρισιν ὅλης τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, πλὴν τῶν ἐν ἄρθροισι 31, 32, 33, 37, 38, 39 καὶ 40 ὁρισμένων καὶ προσέει τῆς ἀπονομῆς στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν βαθμῶν, τοῦ διορισμοῦ ἰσοβίων λειτουργῶν, τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐπικυρώσεως Ἐπισκόπων καὶ πάσης ἄλλης πράξεως, εἰδικῶς ἐξαιρουμένης ἐν τῷ νόμῳ ἢ τῷ διατάγματι»

Κατὰ τοιοῦτον τρόπον ρυθμίζονται πληρέστερον ἐν αὐτῷ τῷ Συντάγματι τὰ τοῦ θέματος τούτου, χωρὶς ν' ἀφεθῇ ἀπόλυτος ἐλευθερία εἰς τὸν νόμον. Καὶ προκειμένου μὲν περὶ τοῦ Διαδόχου, ὡς Ἀντιβασιλέως, προσήκει βεβαίως αὐτῷ ἡ ἐνάσκησις πάντων τῶν δικαιωμάτων τοῦ Στέμματος. Εἰς τὸ Ὑπουργικὸν ὅμως Συμβούλιον, διαχειριζόμενον ἐξαιρετικῶς καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, τίθενται ὅρι- σμένοι φραγμοί, ἐπιβαλλόμενοι ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ τοι- ούτου δικαιώματος καὶ ἤδη τεθειμένοι ἐν τῷ ὑπάρχοντι εἰδικῷ νόμῳ, ΑΤΠΗ' τῆς 12 Ἰουνίου 1886.

Πρόσθετον ἐπὶ τῇ β' περιόδῳ τοῦ ἄρθρου 53 τὴν ἐξῆς διατάξιν: «Ὁ Βασιλεὺς δύναται ἢ νὰ παραχωρήσῃ τὴν Ἀντιβασιλείαν εἰς τὸν Διάδοχον, ἐὰν ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 18ον ἔτος, ἢ ν' ἀναθέσῃ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὰ ἐν εἰδικῷ νόμῳ ὁριζόμενα, τὴν διαχείρισιν ὅλης τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, πλὴν τῶν ἐν ἄρθροισι 31, 32, 33, 37, 38, 39 καὶ 40 ὁρισμένων καὶ προσέει τῆς ἀπονομῆς στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν βαθμῶν, τοῦ διορισμοῦ ἰσοβίων λειτουργῶν, τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐπικυρώσεως Ἐπισκόπων καὶ πάσης ἄλλης πράξεως, εἰδικῶς ἐξαιρουμένης ἐν τῷ νόμῳ ἢ τῷ διατάγματι»

Περὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 54.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ Συντάγματος, ἀναγράφον τὴν ὑποχρεωτικὴν καὶ αὐτοδικαίως κατὰ Νοέμβριον συγκρότησιν τῆς Βουλῆς, οὐδεμίαν περιεῖχε κύρωσιν, οὐδὲ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν πραγματοποιήσιν τῆς διατάξεως ταύτης, πλὴν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεδέξατο νὰ θεσπισθῶσιν εἰδικὰ πρὸς τοῦτο μέτρα, καὶ δὴ ὅπως ἐξαιρετικῶς μὲν διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην συγκροτῆται ἡ Βουλὴ ἐν ἀπαρτίᾳ δι' ἐλάσσονος ἀριθμοῦ, προκαλῆ δέ, οὕτω συγκροτουμένη, τὴν ἑναρξιν τῶν ἔργων αὐτῆς, δι' ἐνασχίσεως τοῦ ἐκ τοῦ ἁρθρου 78 παρεχομένου αὐτῇ δικαιώματος τοῦ νὰ ἀπαιτῇ τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν, μεθ' ἣν ἑναρξιν θὰ ἐπαναλαμβάνονται κανονικῶς τὰ ἔργα τῆς Βουλῆς.

Προσέτι ὁρθὸν ἐκρίθη, ἵνα καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς συνελεύσεως ταύτης ὀρισθῇ εἰς τὴν 1 Ὀκτωβρίου, ὅπως καταστῇ ἐφικτὴ ἡ ἔγκαιρος εἰσαγωγὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ, προσδιορισθῇ δ' ἡ κανονικὴ διάρκεια τῆς συνόδου εἰς ἐξάμηνον, ἐπιτραπέντος μόνον ἵνα κηρυχθῇ ἡ λήξις μετὰ τρίμηνον, κατ' ἐλάχιστον ὄρον, καὶ ἀφαιρεθῇ ῥητῶς, ὥς μὴ συνυπολογιστέος ἐν ἑκατέρᾳ περιπτώσει, ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναστολῆς :

Οὕτω τὸ ὅλον ἄρθρον προτείνεται νὰ διατυπωθῇ ὡς ἑξῆς :
 « Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην »
 » τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν σύνοδον διὰ τὰ ἐτήσια »
 » ἔργα, ἐκτὸς ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσῃ »
 » αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἁρθρῷ 37. »

« Ἡ οὕτω συνελθοῦσα Βουλὴ προσκαλεῖ ἐνώπιον αὐτῆς »
 » κατὰ τὸ ἄρθρον 78 τοὺς Ὑπουργοὺς, ὀφείλοντας νὰ ἐμφα- »
 » νισθῶσιν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ πρὸς κήρυξιν τῶν ἐργασιῶν »
 » τῆς συνόδου. Διὰ τὴν ἀπόφασιν δὲ ταύτην ἡ Βουλὴ θεωρεῖ- »
 » ται συγκεκροτημένη ἐν ἀπαρτίᾳ διὰ τοῦ τετάρτου τοῦ ὅλου »
 » ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν. »

« Ἡ διάρκεια ἐκάστης συνόδου ὀρίζεται ἐξάμηνος, ἀλλὰ »
 » μετὰ συμπλήρωσιν τριῶν μηνῶν ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ κη- »
 » ρύξῃ τὴν λήξιν αὐτῆς. Εἰς τὴν διάρκειαν ταύτην δὲν συνυ- »
 » πολογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατ' ἄρθρον 38 ἀναστολῆς. »

Ἄρθρον 55.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 55 προτείνεται διὰ τοῦ σχεδίου τῶν ἐξ Βουλευτῶν ἢ προσθήκη ἐδαφίου, καθ' ὃ «*ἡ πιστὴ δημοσίευσις τῶν πρακτικῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς οὐδεμίαν ἐπάγεται ἐνδύνην.*»

Ἡ ὀρθότης τοῦ δόγματος τούτου, καθ' ἑαυτὸ, εἶνε ἀναμφισβήτητος, ἀφοῦ ὁ δημοσιεύων τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς δὲν διατυποῖ ἰδίας γνώμας, ἀλλ' ἀνακοινῶι τὰς ἀπὸ τοῦ Βήματος τῆς Βουλῆς δημοσίᾳ ἐξενεχθείσας. Ἡ ἀπόλυτος ὅμως ἀναγραφὴ τούτου ἐν τῇ Συντάγματι, ἄνευ ειδικωτέρων ὁρισμῶν, ἡδύνατο νὰ δώσῃ χώραν εἰς παρερμηνείας, καθόσον οὐχὶ ἐκ τῆς ἀπλῆς καὶ πιστῆς δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν καθ' ἑαυτήν, ἀλλ' ἐξ ἐτέρων περιστάσεων δύναται νὰ προκύψῃ πρᾶξις κολάσιμος, οἷα θὰ ἦτο ἡ τμηματικὴ καὶ δὴ κατ' ἐπανάληψιν δημοσίευσις ἀποσπασμάτων τῶν πρακτικῶν, θιγόντων τὴν ὑπόληψιν προσώπου τινὸς, ἄνευ τῆς γενομένης ἐν αὐτῇ τῇ Βουλῇ ἀντικρούσεως καὶ τῆς ληφθείσης ὕψως ἀποφάσεως. Τὸ ὅλον δὲ θέμα ἀνήκει μᾶλλον εἰς τὸν περὶ τύπου νόμον, διὸ καὶ ἡ τοιαύτη προσθήκη ἐν τῇ Συντάγματι δὲν ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, συνιστώσης νὰ ληφθῇ ἐμπεριστατωμένη σχετικὴ πρόνοια διὰ νόμου, ὅσον τάχιστα καὶ ἐν τῇ παρούσῃ, εἰ δυνατόν, Βουλῇ ψηφιστέου.

Ἄρθρον 56.

Ἡ συγκρότησις τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ δι' ἀριθμοῦ ἐλάχιστος τοῦ νῦν ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς, ἐθεωρήθη ἐπισηφαλὴς καὶ παράγουσα κινδύνους παρεκτροπῶν. Διὸ ἡ Ἐπιτροπὴ εὗρέθη σύμφωνος, ὅπως διατηρηθῇ κατὰ τοῦτο ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 56, ὅπως συγκροτῆται τουτέστιν ἀπαρτία διὰ τοῦ ἡμίσεος ἀριθμοῦ πλέον ἑνός, λαμβάνωνται δ' αἱ ἀποφάσεις δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συζήτησιν, ὀρθὸν ἐκρίνη, ἵνα ἀπαιτηθῇ ἡ παρουσία τοῦλάχιστον τοῦ τετάρτου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν, καίτοι, καθ' ἥσσονα γνῶμην παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ, προϋτάθῃ νὰ μὴ τεθῇ ἐν τούτῳ ὁρίον τι.

Οὕτω τὸ ὅλον ἄρθρον διατυπώται ὡς ἑξῆς :

«*Ἡ Βουλὴ ἀπαρτίζεται νομίμως πρὸς συζήτησιν παρόντος τοῦ τετάρτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν, ἀλλ' οὐ-*

»δὲν δύναται ν' ἀποφασίσῃ ἐν ἀριθμῷ κατωτέρῳ τοῦ ἡμίσεος
»καὶ ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, (ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως
»τοῦ ἀρθροῦ 54), καὶ ἄνευ ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν πα-
»ρόντων.

» Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται».

Ἄρθρον 57.

Γνωστὸν εἶνε ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 57, περὶ συζήτη-
σεως καὶ ψηφίσεως τῶν νόμων τρεῖς κατ' ἐπανάληψιν εἰς τρεῖς
διαφόρους ἡμέρας (καὶ δὴ ἐν ἐκάστη κατ' ἀρχήν, ἄρθρον καὶ
σύνολον, ὡς ὁ Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς ὀρίζει), δὲν ἔτυχεν ἀκρι-
βοῦς πάντοτε ἐφαρμογῆς, ἀλλ' ἐν τῇ πρακτικῇ, ἡ μὲν πρώτη
ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον δὲ καὶ ἡ δευτέρα ἀνάγκωσις παρέρχονται
ἀσυζητηταί, κατὰ τὴν τρίτην δὲ συζήτησιν οὐχὶ σπανίως ἐπι-
φέρονται τροπολογίαι, νέον αὐτόχρημα νόμον δημιουργοῦσαι,
ὅστις οὕτω ψηφίζεται κατ' οὐσίαν ἐφ' ἅπαξ, ἄνευ τῶν συνταγμα-
τικῶν ἐγγυήσεων.

Πρὸς σκοπιμώτεραν ῥύθμισιν τοῦ θέματος ἡ Ἐπιτροπὴ ἐδέ-
ξατο κατὰ πλειοψηφίαν, ἵνα ἡ μὲν πρώτη συζήτησις στρέφη-
ται περὶ τὴν ἀρχὴν μόνον τοῦ νομοσχεδίου, αἱ δ' ἐπόμεναι, χω-
ριζόμεναι ἀλλήλων διὰ διημέρου τοῦλάχιστον διαστήματος,
ἀφορώσιν εἰς τὴν κατ' ἄρθρον καὶ ἐν συνόλῳ ψήφισιν. Ὁμοφώ-
νως δ' ἐκρίθη, ἵνα, ἀνεξαρτήτως τῶν περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπι-
κρατείας θεσπισθησομένων, λαμβάνη χώραν κατὰ κανόνα ἐπε-
ξεργασία δι' ἐπιτροπῆς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Βουλῇ, πλὴν ἐν περι-
πτώσει κατεπείγοντος, ὁπότε καὶ αἱ προθεσμίαι δύναται νὰ
συντομευθῶσιν. Ἐπὶ πλέον δ' ὠρίσθη, ὅτι, ὁσάκις κατὰ τὴν τε-
λευταίαν συζήτησιν ἤθελον γίνεαι δεκταὶ τροπολογίαι, ἡ τοῦ
συνόλου ψήφισις ἀναβάλλεται ὑποχρεωτικῶς μέχρι συναρμολο-
γήσεως, τυπώσεως καὶ διανομῆς τοῦ σχεδίου. Ἐννοεῖται ὅτι οὐ-
δαμῶς ἀποκλείεται καὶ ἡ ἐπαναληπτικὴ εἰς ἐπιτροπὴν παρα-
πομπή, ἐὰν ἡ Βουλὴ ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν τὴν κατόπιν τῶν
τροπολογιῶν τούτων νέαν τοῦ νομοσχεδίου ἐπεξεργασίαν.

Αἱ ἄνω διατάξεις τίθενται διὰ πᾶσαν «πρότασιν νόμου», ἐν
τῷ ὅρῳ δὲ τούτῳ περιλαμβάνονται αἱ παρά τε τῶν Ἐπουργῶν
καὶ τῶν Βουλευτῶν προερχόμεναι προτάσεις, συμφώνως πρὸς
τὸν περὶ τούτων λίαν σαφεῖ ὁρισμὸν τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Συν-
τάγματος.

Μία τάξις νόμων ἔμως δὲν εἶνε εὐχερὲς νὰ υποβληθῇ εἰς
τὴν κατὰ τὸν ἄνω τρόπον ψήφισιν, ἐν ᾧ ἐξ ἐτέρου προηγεῖται

ἡδὴ ἐπ' αὐτῶν ἐπεξεργασία δι' εἰδικῶν ἀνδρῶν καὶ ἐκτὸς τῆς
Βουλῆς, ἴσως δὲ μεμονωμένοι τροπολογίαι δύναται νὰ κατα-
στρέψωσι τὴν ἁρμονίαν τοῦ ὅλου. Πρόκειται δηλονότι περὶ τῶν
νομοθετημάτων, ἅτινα χαρακτηρίζονται ὡς κώδικες, περιλαμ-
βάνοντα σειρὰν διατάξεων, ῥυθμιζουσῶν ἐν συνόλῳ ὁρισμένους
κλάδους τοῦ ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου δικαίου καὶ δὴ τοῦ ἀστικοῦ,
ποινικοῦ ἢ διοικητικοῦ δικαίου, ὡς καὶ τῶν ἀντιστοίχων δικο-
νομιῶν (οὐχὶ δὲ φορολογικοὶ νόμοι, οἵτινες οὐδέποτε δύναται
νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην).

Κατὰ τὸ ὑπόδειγμα, ὅπερ παρέχεται ἐξ ἐτέρων Πολιτειῶν
διὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις, ἐγένετο δεκτόν, ὅπως ἡ ψήφισις
τῶν εἰρημένων κωδίκων γίγνηται δι' ἰδίου νόμου, κυροῦντος αὐ-
τοῦς ἐν συνόλῳ, καὶ ὑπὸ τὰς ἐξῆς εἰδικωτέρας ἐγγυήσεις.

Ἐν πρώτοις οὐχὶ πᾶν νομοθέτημα, ὅπως δὴποτε καταρτισθῇ,
δύναται νὰ τύχῃ τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης διαδικασίας, ἀλλ' ἀ-
παιτεῖται προπαρασκευὴ παρ' ἐπιτροπῶν δι' εἰδικοῦ νόμου συν-
ιστωμένων. Ταύτην θέλει ἐπακολουθεῖ ἀναγκαίως καὶ ἡ δι' Ἐ-
πιτροπῆς τῆς Βουλῆς κατὰ τὰς ἄνω διατάξεις πρόσθετος ἐπε-
ξεργασία, ὀριζομένου ῥητῶς ὅτι ἡ τελευταία ἐν τοῖς τοιοῦτοις
θέμασι δὲν δύναται νὰ παραλειφθῇ διὰ κηρύξεως τῆς
προτάσεως ὡς ἐπειγούσης, κατὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἄλλων νομοθετη-
μάτων παρεχομένην τῇ Βουλῇ εὐχέρειαν. Ἔργον ἐπίσης τοῦ
κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ἔσται ὁ καθορισμὸς λεπτομερεστέρου
τρόπου, καθ' ὃν πάντες οἱ Βουλευταὶ θὰ δύναται νὰ λάβωσιν
ἐγκαιρον γνῶσιν τοῦ νομοθετήματος καὶ ὑποβάλωσι τροπολο-
γίας πρὸς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν. Μετὰ τοῦτο ἡ ἐν τῇ Βου-
λῇ μὲν συζήτησις, γεννησομένη ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ νόμου τοῦ κυροῦν-
τος τὸν κώδικα, θὰ περιλάβῃ κατ' ἀνάγκην καὶ τὰς διατάξεις
αὐτοῦ τοῦ κώδικος, οὗτινος τὸ περιεχόμενον ὁλόκληρον θέλει
ἐξετασθῇ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ σκοπίμου ἢ μὴ τῆς νομοθετι-
κῆς αὐτοῦ κυρώσεως. Ἐν τῇ συζήτησει δὲ ταύτῃ δὲν ἐπιβάλλ-
εται μόνον ἡ τήρησις τῆς σειρᾶς τῶν ἀρθρῶν τοῦ κώδικος,
μὴ προκειμένης ψηφίσεως αὐτοῦ κατ' ἄρθρον. Οὐδαμῶς τέλος
κωλύεται ἡ Βουλὴ, πειθομένη ἐκ τῆς συζήτησεως περὶ ἐλατ-
τωμάτων ὑπαρχόντων ἐν ταῖς διατάξεσι τοῦ κώδικος, ν' ἀνα-
πέμπῃ αὐτὸν πρὸς τὴν συντάξασαν Ἐπιτροπὴν, ἵνα λαμβάνου-
σα αὐτὴ ὑπ' ὅφει τὰς προταθείσας τροπολογίας, μεταρρυθμίσῃ
ἢ συμπληρώσῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τὸ νομοθέτημα, ὅπερ, οὕτω
τελειοποιούμενον, θέλει υποβληθῇ αὐθις εἰς τὴν κρίσιν τῆς
Βουλῆς διὰ τοῦ εἰδικοῦ νόμου, ψηφιζομένου ἐξ ὑπαρχῆς.

Ὁ αὐτὸς τρόπος ψηφίσεως ἐκρίθη ὁρθὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ

καὶ εἰς προτάσεις νόμων σκοποῦντων τὴν ἀπλὴν κωδικοποίησιν ὑφισταμένων διατάξεων, ἄνευ τροποποιήσεως τινος αὐτῶν, ἢ τὴν ἐπαναφορὰν νόμων, ἐψηφισμένων ἤδη καὶ καταργηθέντων, ἐφ' ὧν συνέβη πλέον ἢ ἅπαξ ν' ἀποκαθίστανται ἐν ἰσχύϊ δι' ἀπλῆς περὶ τούτου διατάξεως, ἄνευ νέας ψηφίσεως· ἢ τακτικῇ αὐτῇ δὲν εἶνε ἐπιδοκιμαστέα, ἀντιβαίνουσα πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 57, ὡς νῦν ἰσχύει. Προκειμένου ἐν τούτοις περὶ νομοθετήματος, ὅπερ ὑπέστη ἤδη τὴν βάσανον τῆς Βουλῆς καὶ εἶνε ἐξ αὐτῆς γνωστόν, δικαιολογεῖται ἢ ὑπὸ τὸν διὰ τῆς παρούσης τροπολογίας καθιερούμενον εὐχερέστερον τρόπον ψηφίσις.

Δυνατὸν ὅμως ἐκ τῶν οὕτω κωδικοποιουμένων ἢ ἀποκαθισταμένων διατάξεων ἄρθρον τι ἢ καὶ πλείονα νὰ χρήζωσι καὶ μερικῆς τινος μεταρρυθμίσεως. Τοιαύτη τροποποίησις δύναται πάντοτε νὰ γένηται διὰ νόμου, κατὰ τὴν συνήθη τάξιν ψηφισμένου, οὐδὲν δὲ τὸ κωλῦον, ἵνα ὁ νόμος οὗτος εἶνε καὶ αὐτὸς ὁ κυρὸν τὴν κωδικοποίησιν ἢ ἐπαναφορὰν, προστιθέμενος ἐν ἰδίαις διατάξεσι πᾶσαν ἐπιγενομένην νομοθετικὴν μεταβολήν.

Ταῦτα πάντα περιλαμβάνονται ἐν τῇ κάτωθι διατυπώσει τοῦ ἄρθρου 57:

«Οὐδεμία πρότασις νόμου γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἅπαξ μὲν κατ' ἀρχήν, δις δὲ κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.

«Μετὰ τὴν κατ' ἀρχήν ἐπιψήφισιν τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον παραπέμπεται εἰς Ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἂν δὲν παρεπέμφθῃ πρότερον, μετὰ δὲ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἐπεξεργασίαν ἐπακολουθεῖ ἢ κατ' ἄρθρον συζήτησις εἰς διαφόρους συνεδριάσεις, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας. Εἰς ἐξαιρετικὰς ὁμως περιστάσεις δύναται ἡ Βουλὴ, κηρύσσουσα τὴν πρότασιν κατεπείγουσαν, νὰ μὴ παραπέμψῃ ταύτην εἰς Ἐπιτροπὴν καὶ νὰ περιορίσῃ εἰς μίαν ἡμέραν τὸν μεταξὺ τῶν δύο κατ' ἄρθρον συζητήσεων χρόνον.

«Ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐγένοντο δεκταὶ τροπολογίαι, ἢ τοῦ συνόλου ψήφισις ἀναβάλλεται, μέχρις οὗ τὸ ψηφισθὲν τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ, ὡς ἐτροπολογήθη.

«Ἡ ἐπιψήφισις κώδικων ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου δικαίου, προπαρασκευασθέντων ὑπὸ ἐιδικῶν Ἐπιτροπῶν, συσταθεισῶν δι' ἐιδικοῦ νόμου, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου νόμου, κυροῦντος τοὺς εἰρημένους κώδικας ἐν ὅλῳ. Ἡ περὶ τοιούτου νόμου πρότασις δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ κατεπείγουσα.

»Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποίησις ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐτῶν, ἢ ἐν ὅλῳ ἐπαναφορὰ καταργηθέντων νόμων.»

Ἄρθρον 58.

Τὸ ἄρθρον 58 τοῦ Συντάγματος, διαλαμβάνον περὶ ἀναφορῶν, ὁρίζει ἐν ἀρχῇ ὅτι οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἵνα ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως. Τῆς διατάξεως προτείνεται ἐν τῷ σχεδίῳ τῶν ἐξ Βουλευτῶν ἢ διασκευῇ κατὰ τρόπον περιλαμβάνοντα καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ μετέχειν εἰς τὰς συζητήσεις τῆς Βουλῆς τῇ ἀδείᾳ ταύτης. Ἐπειδὴ ὅμως ἢ τοιαύτη παράστασις ἢ συμμετοχὴ ξένου πρὸς τὴν Βουλὴν προσώπου εἰς τὰς ἐν αὐτῇ συζητήσεις δὲν δύναται ν' ἀφορᾷ εἰμὴ εἰς παροχὴν πληροφοριῶν ἢ ἀνάπτυξιν τῶν Ὑπουργικῶν νομοσχεδίων διὰ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, προσφορώτερον ἐθεωρήθη, ἵνα τὸ μὲν ἄρθρον 58 μείνῃ, ὡς ἔχει, πραγματευόμενον ἐν ὅλῳ περὶ τῶν πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορῶν, τὸ δ' ἕτερον θέμα τοῦ παραδεκτοῦ ἐν ταῖς συζητήσεσι καὶ ἄλλων προσώπων παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἄρθρον 78.

Ἄρθρον 59.

Ἐν ἄρθρῳ 59 ἀναγράφεται ἡ γενικὴ ἀρχὴ ὅτι «φόρος δὲν εἰσπράττεται ἄνευ νόμου». Ἡ αὐστηρὰ τοῦ κανόνος τούτου ἐφαρμογὴ ἐπὶ τῆς νομοθετήσεως ἢ αὐξήσεως τελωνειακῶν δασμῶν παρέχει τὸν κίνδυνον καταχρήσεων ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ Δημοσίου ἢ ἀδικίᾳ αὐτῶν τούτων τῶν φορολογουμένων, καθόσον ἐνδέχεται μεταξὺ τῆς ὑποβολῆς καὶ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου νὰ γένωνται ἄθροαι εἰσαγωγαὶ ἐμπορευμάτων, ἀπαλλασσομένων οὕτω τοῦ μήπω θεσπισθέντος ἢ βαρυτέρου τέλους, κατόπιν δὲ τῆς ψηφίσεως αὐτοῦ νὰ μεταπωλῶνται ταῦτα μετὰ τῆς λόγῃ τοῦ νέου δασμοῦ ὑπερτιμῆσεως, οὕτως ὥστε κατ' οὐσίαν μὲν θὰ ὑποστῶσι τὸν φόρον οἱ καταναλωταί, ἀντὶ δὲ τοῦ Δημοσίου θὰ ἀπολαύσῃ τὸ ποσὸν τοῦ δασμοῦ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον οἱ ἔμποροι.

Τοιαύτη πρακτικὴ ἀνάγκη, ἀναγνωρισθεῖσα ἤδη ἐν τῷ παρελθόντι, ἐπέβαλε τὴν παραδοχὴν νόμου, κατὰ τύπους βεβαίως ἀντισυνταγματικοῦ, ἐπιτρέποντος τὴν ἀναδρομὴν τῆς φορολογίας εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου τούτου εἴσπραξιν τοῦ φόρου, ὡς προ-

σωρινοῦ μέτρου, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ. Τοῦτο ἐθεσπίσθη κατὰ πρῶτον διὰ τοῦ νόμου ὨΚΑ' τῆς 21 Ἀπριλίου 1880 ἀρ. 3 καὶ μεταγενέστερον διὰ τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 ἀρ. 28, συμπληρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου ΓΡΠΗ' τῆς 29 Φεβρουαρίου 1907. Καὶ τὸ μὲν μέτρον τοῦτο εἶνε, ὡς εἴρηται, κατ' ἀρχὴν δεδικαιολογημένον, δέον ὅμως ἢ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ νὰ λάβῃ ὅσον ἔνεστι στενὰ ὅρια, τοῦθ' ὅπερ ἐπίσης δὲν ἐτηρήθη κατὰ τὸ παρελθόν.

Τὴν συνταγματικὴν ρύθμισιν τοῦ θέματος καὶ τὴν περιστολὴν πάσης ὑπερβασίας, προβλέπει τὸ σχέδιον τῶν ἑξ Βουλευτῶν, ὅπερ καὶ ἐγένετο ἀποδεκτὸν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τινων τροπολογιῶν.

Καὶ πρῶτον μὲν, ὅπως τίθεται ὅσον ἔνεστι ταχύτερον τέρμα εἰς τὴν παντὸς ἀνώμαλον ταύτην ἐκκρεμότητα, ἀπητήθη οὐ μόνον ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον ψήφισις, ἀλλὰ καὶ ἡ δημοσίευσις τοῦ οἰκείου νόμου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς Συνόδου.

Δεύτερον δ' ἐθεωρήθη ὀρθότερον νὰ μὴ ἀναγραφῇ ἐν αὐτῷ τῷ Συντάγματι ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀπόδοσις τῶν εἰσπραχθέντων, ἀλλ' ἀφεθῇ ὁ κανονισμὸς τούτου εἰς τὸν νόμον· καὶ τοῦτο, διότι ἔνεκα τοῦ ἐμμέσου χαρακτῆρος τοῦ δασμοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὁ καταβαλὼν αὐτὸν δὲν εἶνε καὶ ὁ τελικῶς ὑφιστάμενος τὴν ζημίαν καὶ κατ' ἀκολουθίαν εἰς ἀνάληψιν νομίμως δικαιούμενος. Καθόσον, ὡς προεῖρηται, ὁ ἔμπορος ἅμα τῇ καταβολῇ τοῦ ἔστω καὶ προσωρινῶς ἐπιβαλλομένου φόρου, μέλλων νὰ μεταπωλήσῃ πρὸς τρίτους τὸ ἐμπόρευμα, κατ' ἀνάγκην ἐπιβαρύνει αὐτό τε καὶ τὴν ἤδη προϋπάρχουσαν παρακαταθήκην καὶ διὰ τοῦ ἐπιβληθέντος δασμοῦ, ὃν οὕτως εἰσπράττει ἀμέσως παρὰ τοῦ καταναλωτοῦ. Ἐντεῦθεν ἡ ἀπόδοσις πρέπει νὰ γένηται μόνον ὑπὸ τὰς νομοθετικῶς καθορισθησάμενας ἐγγυήσεις πρὸς τὸν πράγματι ζημιούμενον, καὶ τούτου ὄντος ἀνεφίκτου, θὰ εἶνε συνταγματικῶς δυνατὴ καὶ εἰδικὴ διάταξις νόμου, καθ' ἣν ὁ φόρος θεωρεῖται ἰσχυρὸς διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς μέχρι τῆς ματαιώσεως τοῦ ὅρου τοῦ ἀρθροῦ 59 χρονικὸν διάστημα.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον διατυπῶνται ὡς ἔπεται:

«Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νόμου. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ αὐξήσεως εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τῆς περὶ αὐτοῦ προτάσεως νόμου, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου, τὸ βρα-

»δύτερον, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου.»

Ὁ Βουλευτὴς κ. Πετρεᾶς προτείνει, ἵνα προστεθῇ ἐνταῦθα ψήφισις τοῦ νόμου καὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἤδη ἐκτεθέντας λόγους ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἀποδέχεται τοῦτο.

Ἄρθρον 60.

Ἡ διὰ τοῦ σχεδίου τῶν ἑξ Βουλευτῶν προτεινομένη εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο προσθήκη, καθ' ἣν τὰ ἐτήσια τῆς Βουλῆς ἔργα ἐκτελοῦνται ἐν τακτικῇ αὐτῆς συνόδῳ, εἶνε βεβαίως ὀρθὴ καὶ σύμφωνος πρὸς τοὺς συνταγματικὸς κανόνας. Ἀλλὰ πλὴν τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ, ὅτι δέον νὰ ἐπιζητηθῇ καὶ ἡ θεραπεία τοῦ ἐν τῇ πρακτικῇ συνήθους ἀποθάντος ἀτόπου, καθ' ὃ μετὰ γενικὴν τινα συζήτησιν, ἐπεκτεινομένην ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ψηφίζονται τὰ καθ' ἑκαστον ἄρθρα αὐτοῦ ἐπιτροχάδην, μετὰ πλείστων ἐν τῇ τελευταίᾳ στιγμῇ γιγνομένων ἀλλοιωσέων καὶ νέων ἐγγραφῶν, χωρὶς τὰ μεγάλα τμήματα τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ ἀνταποκρινόμενα πρὸς ἰδίους διοικητικὰς κλάδους, νὰ τυγχάνωσι προσηκούσης ἐρεύνης. Πρὸς τοῦτο ἐνεκρίθη νὰ καθορισθῇ συνταγματικῶς ἢ εἰς διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων τμήματα, κατὰ τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας, ψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, πρὸς δὲ καὶ ἡ ὀνομαστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου ἐκάστου Ὑπουργείου, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ ἀποκλείηται ὁ τρόπος οὗτος τῆς ψηφοφορίας, κατὰ τὰς γενικὰς τοῦ κανονισμοῦ διατάξεις, καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει ψηφοφορίας.

Προσέτι κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιβάλλεται νὰ ληφθῇ συνταγματικὴ μέριμνα καὶ περὶ τῆς τακτικῆς ὑποβολῆς καὶ τοῦ προσήκοντος ἐλέγχου τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ, κατὰ πρότασιν τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεδέξατο τὴν ἀκόλουθον μεταρρυθμίσιν τοῦ ἀρθροῦ 60.

«Ἐν τῇ ἐτησίᾳ τακτικῇ Συνόδῳ ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τὸν προσδιορισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν.

«Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν

»δύο πρώτων μηνῶν τῆς συνόδου, ἀφ' οὗ δ' ἐξετασθῇ ὑπὸ
»εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Βουλευτῶν, ψηφίζεται ἅπαξ κατὰ κε-
»φάλαια καὶ ἄρθρα εἰς τμήματα, ἐν τῷ Κανονισμῷ τῆς Βου-
»λῆς ὁριστείαι, καὶ εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας, καθ' ἓ
»πυργεῖον δὲ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως».

«Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς τελευταίας οἰκονομικῆς χρήσεως εἰσά-
»γεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τοῦ τρίτου μηνὸς μετὰ τὴν λή-
»ξιν τῆς χρήσεως. Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Βου-
»λευτῶν καὶ ψηφίζεται, καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ προϋπολο-
»γισμὸς».

Ἐπὶ πλέον ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ τὴν λήψιν τῶν ἀπαιτου-
μένων νομοθετικῶν μέτρων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ΓΤΟΔ νό-
μου τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1909 περὶ μεταβολῆς τῆς ἐνάρξεως
τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἣτις μόνη θέλει ἐξασφαλίσῃ τὴν τήρη-
σιν τῶν συνταγματικῶν ἐγγυήσεων περὶ τῆς πρὸ τῆς ἀρχῆς
τοῦ ἔτους ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τέλος ὑπάρχει καὶ ἐνταῦθα πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ κ.
Πετρεᾶ, παρεμβάλλουσα εἰς τὰ ἔργα ταῦτα καὶ τὸ Συμβούλιον
τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλ', ὡς εἴρηται, ἡ Ἐπιτροπὴ διαφωνεῖ ἐν
τῇ τοιαύτῃ βᾶσει, ἐπιφυλαττομένη νὰ καθορίσῃ τὰ τοῦ Συμ-
βουλίου ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ.

Ἄρθρον 61.

Τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ τιθεμένου κανόνος, καθ' ὃν «οὐ-
»δεμία σύνταξις ἢ ἀμοιβὴ δίδεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου
»ἄνευ νόμου» ἡ διατύπωσις παρίσταται ἀτελής, καθόσον δὲν
προσδιορίζεται ἀποχρώντως τὸ εἶδος τοῦ ἀπαιτουμένου νόμου,
ἐνεκα δὲ τοῦ ἀποδιδόμενου παρὰ τινων χαρακτηρισμοῦ τοῦ
προϋπολογισμοῦ, ὡς νομου, ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἐπαρκὴς καὶ
ἡ ἀπλὴ ἐν αὐτῷ ἀναγραφὴ σχετικῆς πιστώσεως. Διὸ προτεί-
νεται ἡ ἀκόλουθος συμπλήρωσις τῆς προκείμενης διατάξεως,
λύουσα ταῦτοχρόνως καὶ τὸ ἀνωτέρω ζήτημα κατὰ τὴν ὀρθο-
τέραν ἐκδοχὴν, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς δὲν εἶνε κατ' ἀκρίβειαν
νόμος, ἀλλ' ἀπεικονίζει ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως τὴν ὑφ' ἑστῶ-
σαν νομοθεσίαν, καὶ ὡς ἐφ' ἅπαξ δὲ παρ' ἡμῶν ψηφιδόμενος
κατὰ τὸ ἄρθρον 60 δὲν παρέχει τὰς ζητούμενας ἐπὶ τῶν συ-
νήθων νομοθετικῶν πράξεων ἀσφαλείας, διὸ δέον νὰ ἐρεϊδῇται
ἐπὶ προϋπαρχόντων νόμων: «Οὐδεὶς μισθὸς οὐδεμία σύνταξις,
»χορηγία ἢ ἀμοιβὴ οὔτε ἐγγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ

»τοῦ Κράτους, οὔτε παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου εἰδι-
»κοῦ νόμου».

Ἄρθρον 65.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο παρίσταται ἀτελῶς διατετυπωμένον, κα-
θόσον τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ἀναγομένου εἰς τὴν ρύθμισιν
τῶν καθηκόντων αὐτῆς, οὐδὲν τοῦτο διπλασιάζει περὶ τῆς τηρη-
τέας ἐσωτερικῆς τάξεως. Διὸ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐκ Σπετσῶν
Βουλευτοῦ κ. Α. Διομήδους, ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέξατο τὴν ἐξῆς
πληρεστέραν αὐτοῦ διατύπωσιν.

«Ἡ Βουλὴ καθορίζει διὰ Κανονισμοῦ τὴν τάξιν τῶν
ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ τὰ τῆς ἐσωτερικῆς πειθαρχίας».

Ἄρθρον 66.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ ὁμοφώνως ἀπεδέξατο,
ἵνα, κατὰ τὸ σχέδιον τῶν ἐξ Βουλευτῶν, ἀπαλειφθῇ ἡ συνταγ-
ματικὴ καθιέρωσις τῶν σφαιριδίων, ὡς μοναδικοῦ τρόπου ψη-
φοφορίας, καὶ ἀφεθῇ κατὰ τοῦτο ἐλευθέρᾳ ἡ νομοθετικὴ ἐξου-
σίᾳ νὰ καθορίσῃ, οἷον τρόπον ἐκάστοτε καταλληλότερον κρίνῃ.
Προσετέθη δὲ καὶ ρητὴ παραπομπὴ εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς
νόμον, κατ' ἀντικατάστασιν τῆς περὶ τούτου ἐν τῷ ἀρχικῷ κει-
μένῳ σχετικῆς διατάξεως.

Κατὰ πρότασιν ἔτι τοῦ Βουλευτοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας
κ. Ι. Ἀθηνασάκη ἐγένετο δεκτὸν ν' ἀναγραφῇ ἡ καὶ ἐν τῷ
Βελγικῷ Συντάγματι (ἄρθρ. 48) κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1893 ἀνα-
θεώρησιν προστεθεῖσα ἀρχή, τῆς ὁποίας ἄλλως τε ἡ καταγωγὴ
εἶναι ἀκραιφνῶς Ἑλληνικὴ, ἀπαντῶσα ἤδη ἐν τοῖς νόμοις τοῦ
Σόλωνος, ὅπως ἡ ἀσκησις τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος χαρα-
κτηρισθῇ καὶ ὡς ὑποχρέωσις τοῦ πολίτου, νομοθετικῶς καθο-
ρισθησομένη, καὶ τοῦτο πρὸς καταπολέμησιν τῆς παρὰ πολλοῖς,
ἐκ τῶν ἀνεπτυγμένων ἰδίᾳ, δυστυχῶς, τάξεων παρατηρουμένης
ἀσυγγνώστου ὀλιγωρίας, δι' ἧς οὗτοι ἀδικοῦσι καὶ τὴν πολι-
τείαν καὶ ἑαυτούς.

Οὕτω τὸ ἄρθρον προτείνεται νὰ διατυπωθῇ ὡς ἔπεται :

«Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ Βουλευτῶν, ἐκλεγομένων κατὰ
»νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν, δι'
»ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας.

»Ἡ ἀσκησις τοῦ δικαιώματος τούτου εἶναι ὑποχρεωτικὴ,
»κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα».

» Αἱ Βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐτερογοῦνται » ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ».

Ὁ Βουλευτὴς Λακωνίας κ. Ε. Κουλουμβάκης προέτεινε τὴν ἐξῆς προσθήκην: «Εἴνε ἄκυρος ἡ ἐκλογή Βουλευτοῦ, ὅστις διέτελεσε κατὰ τὴν προεκλογικὴν ἐνέργειαν ἐν συνδυασμῷ μετ' ἄλλου ὑποψηφίου, πρὸς ἀμοιβαίαν ἐκλογικὴν ὑποστήριξιν. Ὁ ἐκλογικὸς νόμος ὁρίζει καὶ ποιᾶς διὰ τοῦς » ἐν συνδυασμῷ ὑποψηφίους.

«Πλὴν τοῦ ὀνοματεπωνύμου καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ » ὑποψηφίου, ἀπαγορεύεται νὰ τεθῇ ἐπὶ τῆς κάλπης αὐτοῦ πᾶν » ἄλλο σῆμα, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ἐκλογῆς του».

Καὶ παρ' ἄλλων τῆς Ἐπιτροπῆς μελῶν ἀνεγνωρίσθησαν τὰ ἀτοπίματα τῶν ἐκλογικῶν συνδυασμῶν. Ἀλλ' ἐξενίκησεν ἡ γνώμη, ὅτι τὰ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀνήκουσιν καὶ δεόν νὰ ἀφεθῶσιν εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν. Μειονοψηφία ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ὑπεστήριξε ὅτι χάριν μεΐζονος ἀσφαλείας δεόν, ὅπως ἀπὸ τοῦδε ἐν τῷ Συντάγματι ἀπαγορευθῇ ἡ ὑπὸ οἰονδήποτε ἐκλογικὸν σύστημα παράστασις ἰδίων ἀντιπροσώπων τῶν ὑποψηφίων καὶ χρήσις ἐκλογικῶν σημάτων.

Ὁ Βουλευτὴς Λακωνίας κ. Πετρεᾶς προτείνει ἐνταῦθα τροπολογίαν, καθ' ἣν: «Τὸ κράτος διαίρεται εἰς ἰσαριθμούς » πρὸς τοὺς ἐκλεκτέους Βουλευτὰς ἢ ἰσομεγέθεις ἐκλογικὰς » περιφερείας, ὧν ἐκάστη ἐκλέγει ἓνα Βουλευτὴν».

Κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ῥύθμισις περιφερειῶν σκοπιμώτερον εἶναι ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν. Ὁμοφώνως δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν, ὅπως ὑπὸ τῆς παρούσης, εἰ δυνατόν, Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς ψηφισθῶσιν αἱ ὑπὸ τῆς πολιτικῆς πείρας καὶ τῶν παρ' ἡμῖν συνθηκῶν ἐνδεκνύμεναι μεταρρυθμίσεις τοῦ ἐν ἰσχύι ἐκλογικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 67.

Συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον τῶν ἐξ Βουλευτῶν προτείνεται: ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἀστόχου ὅρου «ἐπαρχίας» διὰ τοῦ γενικωτέρου τῆς «ἐκλογικῆς περιφερείας», » ἥτοι ὅτι «Οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ » οὐχὶ τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, παρὰ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται».

Ἄρθρον 68.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀποδεχομένη τὴν ἐν τῷ προσχεδίῳ τῶν ἐξ

Βουλευτῶν τεθειμένην γενικὴν ἀρχήν, καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν Βουλευτῶν καθορίζεται διὰ νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους, λυσιτελὲς ἔκρινε νὰ προστεθῇ καὶ ὅτι ὁ πληθυσμὸς ἐξευρεθῇσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπισήμου ἀπογραφῆς. Ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν Βουλευτῶν ἐν συνόλῳ ἡ Ἐπιτροπὴ κατὰ πλειονοψηφίαν ἐδέξατο, νὰ διατηρηθῇ ὡς ἐλάχιστος ὅρος ὁ μέχρι τοῦδε τῶν 150, θεωρηθέντος ὅτι δι' ἐλάσσονος ἀριθμοῦ βουλευτῶν δὲν ἀσφαλίζεται ἀποχρώντως ἡ ἀρτία καὶ μετὰ κύρους ἀπόδοσις τῆς λαϊκῆς βουλῆσεως.

Ὡς πρὸς δὲ τὸν ἀνωτέρω ὅρον, κατ' ἰσοψηφίαν ἐγένετο δεκτὸν νὰ μὴ τεθῇ κατὰ τοῦτο περιορισμὸς εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, κατ' ἀκολουθίαν δὲ διατηρηθῇ κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ ἀρχικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Συντάγματος. Μειονοψηφούσα δὲ γνώμη ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ὑπεστήριξε τὴν παραδοχὴν τῆς πρότασεως τῶν ἐξ Βουλευτῶν καὶ κατὰ τὰ ὑπ' αὐτῆς διαγραφόμενα ὅρια. Οὕτω τὸ ὅλον ἄρθρον προετάρη νὰ διατυπωθῇ ὡς ἔπεται:

«Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν προσδιορίζεται διὰ νόμον » ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν πληθυσμοῦ » τοῦ Κράτους. Οὐδέποτε ὁμοῦς ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν » Βουλευτῶν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πενήντα».

Ἄρθρον 69.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποδέχεται πάσας τὰς ἐν τῷ προσχεδίῳ τῶν ἐξ Βουλευτῶν ὑποδεικνυόμενας τροποποιήσεις, δι' ὧν ἀκριβέστερον καθορίζεται ἡ διάρκεια τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων, ἀσφαλίζεται δὲ ἡ ταχεῖα ἐνέργεια τῶν ἐκλογῶν καὶ ἡ ἔγκαιρος πρόσκλησις τῆς Βουλῆς εἰς τακτικὴν Σύνοδον, ὡσάνκις ὑπάρχῃ ἐπὶ τούτῳ νόμιμος περίπτωσις. Διὰ τὸ σαφέστερον δὲ μόνον προσετέθη μετὰ τὴν λέξιν «ἐκλογῶν» ὁ ὅρος «τούτων», πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἀπὸ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 37, καθ' ἣν ἐπιβάλλεται ἀπολύτως ἡ ἄμεσος σύγκλησις τῆς Βουλῆς.

Ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον τοῦ ῥηθέντος προσχεδίου ἐδάφιον, καθ' ὃ παραλείπεται ἡ ἐνέργεια ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς ἐπὶ ἑδρας Βουλευτικῆς, κανουμένης κατὰ τὸ τέλος τῆς Περιόδου, ἡ Ἐπιτροπὴ, ἔχουσα τὴν γνώμην ὅτι κατ' ἀρχὴν δὲν πρέπει νὰ μεταβάλληται ἡ κανονικὴ συγκρότησις τοῦ σώματος, ἀποδέχεται τὴν προτεινομένην ἐξαίρεσιν ἐκ λόγων σκοπιμότητος, πε-

ριοριζομένην ὅμως εἰς τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον, διότι τότε κυρίως συμβαίνει, ἵνα ὁ ἐκλεγόμενος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐλάχιστον ἢ μηδὲν μετέχῃ τῶν Βουλευτικῶν ἐργασιῶν. Προσέτι δὲ ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ τεθῇ καὶ ἕτερος ὅρος, ὅτι ἡ τοιαύτη παράλειψις συγχωρεῖται, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν κενωθείσων θέσεων δὲν ὑπερβαίνει τὸ 1/4 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν, καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ δι' ἀθρόας τυχὸν παραιτίσεως βουλευτῶν, (ἣτις ῥητῶς θεωρεῖται ἰσχυρὰ κατὰ τὸ προσχέδιον), παρακωλύωνται αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς. Δέον δὲ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς περιόδου ἡ Βουλὴ εἶνε δυνατόν νὰ κληθῇ εἰς ἐκπλήρωσιν βουλευτικῶν καθηκόντων κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 50, 51, 52.

Οὕτω τὸ ὅλον ἄρθρον 69 διατυπῶνται ὡδε:

«Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτὰ ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, ἅμα δὲ τῇ λήξει τῆς τετραετοῦς βουλευτικῆς περιόδου, διατάσσεται ἡ ἐνέργεια γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τούτων συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ νέα Βουλὴ εἰς τακτικὴν σύνοδον, μόνον ἐὰν ὑπὸ τῆς ἀπελευθούσης Βουλῆς δὲν ἐξεπληρώθησαν διὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τὰ ἐν ἄρθρῳ 60 ὁριζόμενα.

»Ἐδρα βουλευτικὴ, κενωθείσα κατὰ τὸ τελευταῖον τῆς περιόδου ἐξάμηνον, δὲν συμπληροῦνται ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλιπόντων δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν».

Ἄρθρον 70.

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ ἁρθρου 70 ἀναγραφόμενων προσόντων τοῦ βουλευτοῦ ἀναμφισβήτητος διαγραφτέον κρίνεται τὸ τῆς καταγωγῆς ἢ ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐκλογίμου ἐν σχέσει πρὸς τὴν περιφέρειαν ἐν ἣ ἐκλέγεται, ἀντιμαχόμενον καὶ πρὸς τὸν κανόνα τοῦ ἁρθρου 67, καθ' ὃν οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ὅλον Ἔθνος.

Ἐπίσης ἄσκησις εἶνε καὶ ἡ πρὸς διετίας κτήσεις τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, δι' ἧς τίθεται ἀνευ ἀποχρῶντος λόγου φραγμὸς εἰς τοὺς πολιτογραφουμένους ὁμογενεῖς, ἐν ᾧ ἀρκεῖ ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκλογῆς ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων, ἐμπεριεχομένη εἰς τὰ προσόντα τοῦ ἐκλογέως, ἅτινα ὡς, ῥηθῇ τετα, ἀπαρτίζονται καὶ διὰ τὸν ἐκλογίμον.

Ἰκανῶς ἀπησχόλησε τὴν ἐπιτροπὴν τὸ τῆς ἡλικίας προ-

σόν, καταλήξασαν διὰ πλειονοψηφίας εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς διατηρήσεως τοῦ τριακοστοῦ ἔτους, καθόσον ἐκρίθη ὅτι εἶνε ἀπαραίτητος ὁ χρόνος οὗτος διὰ τὴν καθ' ὅλου πρὸς τὸ πολιτεύεσθαι κατάρτισιν καὶ τὴν ἐπὶ ἴσοις ὅροις εἰς τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας συμμετοχὴν πάντων τῶν πολιτῶν, ἣτις εἰς πρῶμωτέραν ἡλικίαν καθίσταται ἀνέφικτος, ὡς ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν κοινωνικῶν συνθηκῶν.

Ἡ ἐτέρα διάταξις, καθ' ἣν ὁ βουλευτὴς δέον νὰ ἔχῃ πρὸς τούτοις καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου τῶν ἐκλογῶν «ἀπαιτούμενα προσόντα» ἐθεωρήθη ἐπισημάνει, ὡς παρέχουσα τὸν κίνδυνον, καίτοι οὐχὶ λίαν πιθανόν, καταχρήσεων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Ἀντὶ δὲ τούτου πρὸς ἐκρίθη, ἵνα μετὰ τὴν μνείαν τῶν εἰδικῶν, ὡς ἄνω, προσόντων τοῦ Βουλευτοῦ γένηται ἐπὶ πλέον παραπομπὴ εἰς τὰ τοῦ ἐκλογέως νόμιμα προσόντα, ὧν εἶναι ἐτι δυσχερεστέρα ἢ ἀλλοίωσις, δεδομένου ὅντος ὅτι ἀφορῶσι τὸν ὅλον λαόν.

Διὰ τροπολογίας τοῦ Βουλευτοῦ Ἀρτῆς κ. Σ. Σίμου καὶ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος κ. Α. Μιχαλακοπούλου προτάθη, ἵνα διαγραφῇ καὶ τὸ προσὲν τοῦ πολίτου, οὕτως ὥστε νὰ καταστή ἐφικτὸν, ὅπως οἱ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου ὁμογενεῖς ἐκλέγωνται Βουλευταί. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν συνεφώνησε πρὸς τὴν τοιαύτην γνώμην, τὸ μὲν ἕνεκα πρακτικῶν δυσχερειῶν, ἃς ἡδύνατο νὰ ἀπαντήσῃ ἡ θέσις τοιαύτης ἀρχῆς, τὸ δὲ διότι ὑπάρχει πάντοτε ἡ ὁδὸς τῆς πολιτογραφίσεως τοῦ τοιοῦτου Ἑλλήνος ἐκλογίμου, διὰ τὸν ὅποιον, ὡς εἴρηται, καὶ τὸ τασσόμενον ἐν τῇ ἰσχύοντι ἁρθρῷ χρονικὸν ὅριον ἀπηλείφθη, ἀπόκειται δὲ εἰς τὸν νομοθέτην νὰ καταστήσῃ ταύτην ὅσον ἐνεστὶν εὐχερῇ.

Ἐπίσης, πλὴν ἰσχυρᾶς μειονοψηφίας ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ὑποστηρίζουσιν τὸ 25 ἔτος ὡς εὐλόγον ἡλικίαν τοῦ ἐκλεξίμου, προετάθη παρὰ τῶν μελῶν αὐτῆς κ. Α. Μιχαλακοπούλου, ὡς καὶ διὰ προτάσεως τοῦ ἐξ Ἀχαΐας Βουλευτοῦ κ. Σ. Ἀγαπητοῦ, ἡ γνώμη, ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι δοθῇ εἰς πάντα πολίτην Ἑλλήνα ἔχοντα συμπληρωμένον τὸ 21 ἔτος καὶ ἐκτελέσαντα τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ θητείαν ἢ ἀπαλλαγέντα νομίμως τῆς τοιαύτης υποχρεώσεως.

Οὕτω τὸ ἁρθρον 70 διατυπῶνται ὡδε :

«Ὅπως ἐκλεχθῇ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται νὰ ᾔῃ πολίτης Ἑλλήν, ἔχων συμπληρωμένον τὸ 30 ἔτος καὶ κεκτημένος τὴν νόμιμον ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν»

»Βουλευτὴς, στερηθεὶς τῶν προσόντων τούτων, ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος».

Ἄρθρον 71.

Ἀπὸ τῶν προσόντων, ὧν ἡ ἔλλειψις ἢ ἡ στέρησις ἐπάγεται ἀνικανότητα τοῦ ἐκλογίμου, οὐσιωδῶς διάφοροι εἶνε αἱ περιπτώσεις τοῦ ἀσυμβιβάστου, καθ' ὅς ὠρισμένοι ὑπηρεσίαι ἢ ἐπαγγελματικαὶ ἐπασχολήσεις θεωρεῖται ὅτι δὲν πρέπει νὰ συνυπάρχωσι μετὰ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος διὰ λόγους προσιδιάζοντας εἰς τὰ λειτουργήματα ταῦτα, ἢ ἄγοντας ταῦτα ἐν ποίᾳ τινι συγκρούσει πρὸς τὰ ἔργα τοῦ βουλευτοῦ, χωρὶς ἐντεῦθεν νὰ ἐπέρχεται μείωσις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ ὑποψηφίου, ἐν οὗ τῇ ἐξουσίᾳ κεῖται ἀείποτε νὰ ἐπιλέξηται τὸ ἕτερον τούτων, παραιτούμενος δὲ τοῦ ἀσυμβιβάστου λειτουργήματος εἶνε αὐτοδικαίως ἱκανὸς ὡς βουλευτής.

Τὸ ἄρθρον 71 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος, χαρακτηρίζον ἀσυμβίβαστα πάντα τὰ ἄλλα ἑμμέσθια δημόσια λειτουργήματα, ἐξήρει τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικούς. Κατὰ τὴν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου μορφωθείσαν ἐν τῇ κοινωνίᾳ γνώμην, ἣν ἐντονώτερον παντὸς ἄλλου συνεμερίσθησαν καὶ ἐξεδήλωσαν τελευταῖον αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἀξιωματικοί, ἡ τοιαύτη ἐξαίρεσις ἐθεωρήθη μὴ εὐστοχος, ἐπιβεβλημένη δ' ἀντιθέτως ἢ ἀπόδοσις τοῦ στρατοῦ εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀμύνης τῆς Πατρίδος καὶ ἡ ἐντελής αὐτοῦ ἀποχὴ ἀπὸ πάσης ἀναμείξεως εἰς τὴν πολιτικὴν παλαίστραν. Συμφώνως πρὸς ταῦτα ὑπὸ τε τοῦ σχεδίου τῶν ἐξ Βουλευτῶν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς συμπεριελήφθησαν ἐν τῷ ἀσυμβιβάστῳ μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοί, ὧς ἦν ἐννοιαν κεῖται ὁ ὅρος οὗτος ἐν ἐνεργείᾳ καὶ κατὰ τὴν ἰσχύουσαν διάταξιν, ἐμφανῶν πάντας τοὺς ἀποτελοῦντας μέρος τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ἀξιωματικούς τε καὶ ὀπλίτας, τοὺς διατελοῦντας ἐν καταστάσει ἐνεργείας, διαθεσιμότητος ἢ ἐνεργείας, οὐχὶ δὲ καὶ τοὺς εἰς τὴν ἐφεδρείαν ἀνήκοντας.

Πλὴν ὅμως τῶν ἐμμέσθων δημοσίων ὑπηρεσιῶν ὑπάρχουσι καὶ ἕτεραι ἄμισθοι τοιαῦται, αἵτινες πράγματι δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὸ ἔργον τῶν βουλευτῶν, καθὼ ἀπαιτοῦσαι τὴν μόνιμον παρουσίαν τοῦ ὑπαλλήλου, ἐν ᾧ τότῳ ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ὡς εἶνε τὰ τοῦ Συμβολαιογράφου καὶ τοῦ φύλακος τῶν ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος. Τούτου ἕνεκα τὸ ἀσυμβίβαστον τούτων ἐθεσπίσθη ἐπ' ἐσχάτων δι' ἰδίου νόμου ΓΧΝΓ'. τῆς 19 Μαρτίου 1910, οὗ ὅμως τὸ συνταγ-

ματικὸν κῶρος ἡμφισθητήθη, ἐφ' ὅσον δ' ἡ διάταξις εἶνε καθ' ἑαυτὴν τελείως δεδικαιολογημένη, ὁρθὸν εἶνε νὰ περιληφθῇ ἐν τῷ νέῳ ἄρθρῳ τοῦ Συντάγματος.

Ἐπίσης τὰ ἔργα τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν διοίκησιν τῶν Τραπεζῶν καὶ ἀνωνύμων ἐταιριῶν, αἵτινες δι' εἰδικῶν νόμων ἀπολαύουσι προνομίων, παρεχομένων αὐταῖς ὑπὸ τοῦ Κράτους, (οἷα τὰ τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων, μονοπωλίῳ κλπ.), ἢ τακτικῶν ἐπιχορηγήσεων, εἴτε συνδέονται μετὰ τοῦ Κράτους διὰ παραχωρήσεων καὶ ἐργολαβιῶν, παρὰ ταῖς πλείσταις πολιτείας χαρακτηρίζονται ἀσυμβίβαστα πρὸς τὴν ἀσκήσιν τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων, καθόσον τὰ ἱδρύματα ταῦτα, λόγῳ τῶν ὑφισταμένων εἰδικῶν πρὸς τὸ Κράτος σχέσεων θεωροῦνται συνδεδεμένοι μετὰ τοῦ πολιτειακοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἐντεῦθεν συντρέχει ὁ αὐτὸς, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, λόγος, ἐπιπροστίθεται δὲ καὶ ἡ καθαρῶς ἠθικὴ ἀποψις, ὅπως μὴ καὶ ἡ νομοθετικὴ ψήφος τούτων εἴδῃ χώραν εἰς παρεξηγήσεις, καθόσον ἡδύνατο νὰ σχετίζηται πρὸς τὰ προνόμια καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν ὧν προΐστανται ἱδρυμάτων.

Ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐννοίαν ἀσυμβίβαστοι ἐθεωρήθησαν καὶ αἱ ἰδιότητες ὑπαλλήλων τῶν εἰρημνίων Τραπεζῶν καὶ ἐταιριῶν, καὶ τῶν παρ' αὐταῖς ἐμμέσθων νομικῶν συμβούλων, τῶν μὴ ἀμειβομένων τουτέστι κατὰ λόγον τῶν παρεχομένων δικηγορικῶν ἐργασιῶν, ἀλλὰ συνδεομένων διὰ συμβολαίων ὠρισμένης μηνιαίας παροχῆς, καθόσον καὶ οὗτοι προσεγγίζουν πρὸς τὴν σχέσιν τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἡ ἐν τῇ Βουλῇ ψήφος αὐτῶν δύναται νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὰς αὐτὰς παρεξηγήσεις ὥστε ἡ ἄκρα τήρησις τῆς ὀφειλομένης ἀξιοπρεπείας ἐνδεικνύει ἀκριβῶς τὴν ἐξαίρεσιν καὶ αὐτῶν.

Τρίτην κατηγορίαν ἀποτελοῦσιν οἱ διατελοῦντες μετὰ τοῦ Κράτους ἐν ἐνοχικῷ δεσμῷ ἐργολαβικῶν ἐπιχειρήσεων, οἵτινες ἐπίσης δὲν εἶνε ὁρθὸν νὰ μετέχωσι τῶν ἔργων τῆς Βουλῆς, ἐνθα πολλάκις συζητοῦνται νομοθετήματα ἐπιδρῶντα εἰς τὰ συμφέροντα αὐτῶν.

Τὸ ἄρθρον 71 ἦτο ἀτελὲς καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι δὲν ὥριζε τὰ ἐννομα ἀποτελέσματα τοῦ ἀσυμβιβάστου καὶ τὸν χρόνον, καθ' ὃν εἶδε νὰ ἐξετάζηται. Καὶ ἐθεσπίσθη μὲν διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἡ ὑποβολὴ παραιτήσεως παρὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὠρισμένου χρόνον πρὸ τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν ὀρισμῶν τούτων ἡ συνταγματικὴ ἰσχύς παραμένει ἀμφίβολος, ἐν ᾧ κατ' οὐσίαν αἱ διατάξεις αὗται ἡδύναντο νὰ ὦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σκόπιμοι.

Εἰδικῶς τὸ σύστημα τοῦτο ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ διατηρηθῇ, ἀναγραφόμενον καὶ ἐν τῷ Συντάγματι, καθόσον ἀπέβλεπεν εἰς τοὺς ἐν δημοσίαις ὑπηρεσίαις διατελοῦντας, ὡς καὶ τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς δημαρχικοὺς παρέδρους, ἵνα μὴ οὗτοι, καταλείποντες τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα ὁτιδήποτε, κατέρχονται εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἀπεκδεχόμενοι τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, ἐπὶ προφανεῖ ζημίᾳ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, καὶ διότι ἐπὶ πλέον ἢ ἀνάμειξις τῶν ἀνωτέρας κατεχόντων θέσεις διατηρούντων καὶ τὰ ἀξιώματα αὐτῶν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐπιδρωσα ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ψήφου τῶν πολιτῶν. Ἡ ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει παραίτησις ἐννοεῖται ὀριστικῇ ἐπὶ μόνῃ, τῇ δηλώσει τοῦ παραιτουμένου, ἀποβάλλοντος οὕτως αὐτοδικαίως τὴν ιδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου ἢ δημοτικοῦ ἀρχοντος.

Τοῦναντίον ὡς πρὸς τοὺς ἄλλας ἰδιωτικὰς θέσεις κατέχοντας δὲν ἐμφανίζονται τὰ αὐτὰ μειονεκτήματα, διό καὶ ὀρθὸν ἐθεωρήθη ἵνα δοθῇ δικαίωμα ἐπιλογῆς εἰς μεταγενέστερον χρόνον ἀσκούμενον.

Τέλος τὸ τῆς τρίτης κατηγορίας ἀσυμβίβαστον διαρκεῖ κατ' ἀνάγκην, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἡ σχέσις τῆς ἐργολαβίας ἢ παραχωρήσεως, ἣν συμβατικὴν οὖσαν δὲν δύναται νὰ παραιτήσῃ μονομερῶς ὁ ἐν τοιαύτῃ σχέσει διατελὼν.

Οὕτω τὸ προτεινόμενον ἄρθρον ἔχει ἐν ὅλῳ ὡς ἑξῆς :

» Ἐμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, » δήμαρχοι, δημαρχικοὶ πάρεδροι, συμβολαιογράφοι, φύλα- » κες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν, καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες, » δὲν δύναται νὰ ἐκλεγῶσι Βουλευταί, ἐὰν μὴ παραιτηθῶσι » τῶν ἀξιομάτων καὶ ὑπηρεσιῶν τούτων δέκα πέντε ἡμέρας » πρὸ τῆς ἐκλογῆς.

» Τὰ καθήκοντα τοῦ Βουλευτοῦ εἶνε ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ » ἔργα τοῦ διοικητοῦ, ὑποδιοικητοῦ, διευθυντοῦ, ὑποδιευ- » θυντοῦ, μέλους διοικητικοῦ συμβουλίου, ὑπαλλήλου καὶ ἐμ- » μισθον δικηγόρου ἐκδοτικῶν, βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν » ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ἀπολαυστῶν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακ- » τικῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κράτους δυνάμει εἰδικῶν νόμων ἢ » συνδεομένων μετὰ τοῦ Κράτους διὰ παραχωρήσεων ἢ ἐργο » λαβιῶν. Οἱ διατελοῦντες εἰς τινὰ τῶν κτηγοριῶν τούτων » ὀφείλουσιν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλο » γῆς αὐτῶν νὰ δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ » ἀξιώματος ἢ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει δὲ τῆς » τοιαύτης δηλώσεως, ἐκλείπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος » τοῦ Βουλευτοῦ »

» Δὲν δύνανται γὰ ὥσι Βουλευταὶ οἱ συνδεόμενοι μετὰ τοῦ
» Κράτους διὰ συμβατικῶν παραχωρήσεων ἢ ἐργολαβιῶν ».

Εἰς τὰς ἄνω διατάξεις ἐκανονίσθησαν καὶ τὰ θέματα, περὶ
ὧν διαλαμβάνει σχετικὴ τροπολογία τοῦ ἐκ Λακωνίας Βουλευ-
τοῦ κ. Χ. Πετρέα.

Ἄρθρον 72.

Ἀναγκαῖον ἐπακολούθημα τῶν, ὡς ἄνω, ἀσυμβιβάστων εἶνε
ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 72, καθ' ἣν ἡ μεταγενεστέρα ἐπέλευσις
τινὸς τῶν περιπτώσεων τούτων, τουτέστι δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἢ
ιδιωτικῶν ἔργων ἀσυμβιβάστων πρὸς τὰ τοῦ Βουλευτοῦ, γενο-
μένων παρ' αὐτοῦ ἀποδεκτῶν, συνεπάγεται τὴν ἀπὸ τοῦ βουλευ-
τικοῦ ἀξιώματος ἐκπτώσιν.

Ἐπὶ τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποδέχεται καθ' ὁλοκληρίαν τὴν
διατύπωσιν τοῦ σχεδίου τῶν ἐξ Βουλευτῶν, ἔχουσαν ὥδε :

» Βουλευταί, ἀποδεχόμενοι οἷονδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγου-
» μένῳ ἄρθρῳ ἀνφερομένων καθηκόντων ἢ ἔργων ἐκλίπτου-
» σιν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος ».

Ἰδίαν πρότασιν ὑπέβαλεν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ὁ ἐκ Λακωνίας
Βουλευτὴς κ. Ε. Κουλουμβάκης, καθ' ἣν « ἀπαγορεύεται γὰ
διορισθῆ ἔμμισθος δημόσιος ὑπάλληλος ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὁ
ἐκλεχθεὶς βουλευτὴς ἐπὶ μίαν τετραετίαν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς του,
ἐὰν ἀπεδέχθῃ αὐτὴν καὶ ὠρεκίσθῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 64 ». Καὶ
τοῦτο, ἵνα μὴ ἀποτελῇ ἀντικείμενον συναλλαγῆς, ἢ ὡς τοιαύτη
ἐξηγῆται, ἡ ὄνομασία βουλευτοῦ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς
δημοσίαν θέσιν.

Ἡ πρότασις αὕτη ὑπεστηρίχθη καὶ παρὰ τινων ἔτι μελῶν
τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὸν περιορισμόν, ἵνα ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη
ὀφίσταται μόνον διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς περιόδου. Δέον
δὲ γὰρ σημειωθῆ, ὅτι παρὰ πλῆσιν ἀπαγόρευσιν περιέχει ὁ Βελ-
γικὸς ἐκλογικὸς κώδιξ ἐν ἄρθρῳ 239, ὁρίζων ὅτι « οἱ Βουλευ-
» ται δὲν δύνανται γὰ διορισθῶσιν εἰς ἐμμίσθους δημοσίας
» λειτουργίας, εἰμὴ ἐν ἔτος μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐπιτολῆς αὐτῶν.
» Ἐξαιροῦνται τὰ λειτουργήματα Ὑπουργοῦ, διπλωματικοῦ
πρακτορὸς » καὶ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, ἀντιστοιχοῦντος πρὸς
τοὺς ἡμετέρους Νομάρχας.

Οὐχ ἦττον ἡ πλειονοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς φρονεῖ ὅτι μεί-
ζονα εἶνε τὰ μειονεκτήματα, ἅτινα παρέπονται ἐκ τῆς τοιαύ-
της ἀπαγορεύσεως, καθόσον παρακωλύεται ἡ ἀνάληψις δημο-
σίων ὑπηρεσιῶν εἰς πρόσωπα, ἅτινα κατὰ τεκμήριον ἔχουσι πλεόν

παντός άλλου ἴσως τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, προστιθεμένης καὶ τῆς βουλευτικῆς αὐτῶν πείρας.

ὑπὸ τοῦ ἐκ Μεσσηνίας Βουλευτοῦ κ. Γ. Κορομηλά προϋτάθῃ τροπολογία, ἀφορώσα οὐχὶ πλέον τοὺς Βουλευτάς, ἀλλὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ὧν τὰ καθήκοντα κηρύσσονται ἀσυμβίβαστα πρὸς πᾶσαν ἄλλην δημοτικὴν ἢ ἰδιωτικὴν θέσιν ἐπὶ πληρωμῇ. Τὸ ζήτημα τοῦτο δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον νομοθετικῆς ἐρεῦνης, δὲν ἔχει δὲ θέσιν ἐν τῇ προκειμένῳ κεφαλαίῳ τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 73.

Τὰ ἀτοπήματα, ἅτινα παρουσιάζει ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ τοῦ ἰδίου σώματος εἰς ἡμετέρας, ὡς ἐκτίθενται καὶ ἐν τῇ προτάσει τῶν ἑξ Βουλευτῶν. Τούτων ἕνεκεν ἡ Ἐπιτροπὴ ὁμοφώνως σχεδὸν ἐδέξατο τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐκδικάσεως ἀπὸ τῆς Βουλῆς, κατὰ πλειονοψηφίαν δὲ τὴν ὑπαγωγὴν ταύτης εἰς εἰδικὸν δικαστήριον, κατὰ τοὺς ὅρους περίπου, τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 80 τοῦ Συντάγματος διαγεγραμμένους διὰ τὸ δικάζον τὰς ὑπουργικὰς παραβάσεις. Ἐν ᾧ κατὰ τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς προκρίνεται, ἵνα τὸ δικαστήριον ἢ μικτόν, ἀποτελούμενον μὲν κατὰ πλειονότητα ἐκ δικαστῶν, συμπεριλαμβάνον δὲ καὶ ξένα πολιτικὰ ἀπλῶς πρόσωπα.

Κατὰ πλειονοψηφίαν ἡ Ἐπιτροπὴ ὡσαύτως παρεδέξατο, ἵνα εἰς τὸ εἰδικὸν τοῦτο δικαστήριον ἀνατίθεται ἡ ὅλη ἐξέλεξις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὡς πρὸς τε τὰς ἀφορώσας τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις, καὶ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ προσόντα καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ βουλευτοῦ, ἅτινα κατὰ τὴν ἐξενεχθεῖσαν ἡσσανα γνώμην προτείνεται, ἵνα παραμείνωσιν εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς.

Διὰ τοῦ ἐν τῇ σχεδίῳ τῶν ἑξ Βουλευτῶν τελευταίου ἐδαφίου κυροῦται ὀρθῶς τὸ πρὸς παραίτησιν δικαίωμα τοῦ Βουλευτοῦ.

Ἐπὶ τοιαύταις βάσεσι τὸ ἄρθρον 73 διατυπῶται ὡς ἔπεται :

« Ἡ ἐξέλεξις καὶ ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις, ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων εἴτε εἰς ἑλλειψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς εἰδικὸν δικαστήριον ἐκ δεκατριῶν μελῶν, συγκροτούμενον διὰ κληρώσεως μεταξὺ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετερίων

τοῦ Κράτους. Ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, τὴν προεδρίαν δὲ τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου λαμβάνει ὁ ἐκ τῶν κληρωθέντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα προηγούμενος. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ὁρισθήσονται διὰ νόμον.

» Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις εἶνε δικαίωμα τοῦ Βουλευτοῦ ».

Ἄρθρον 75.

Ἡ πρὸς τοὺς ἐπιτελοῦντας τὰ καθήκοντα αὐτῶν Βουλευτὰς παροχὴ ἀποζημιώσεως, καλυπτούσης μερικῶς τοῦλάχιστον, τὰς δαπάνας, εἰς ἃς ὑποβάλλονται, καὶ τὰς ζημίας, ἃς ὑφίστανται, καταλείποντες τὰ βιοποριστικὰ αὐτῶν ἔργα χάριν ὑπερτέρας πρὸς τὴν Πολιτείαν ὑπηρεσίας, εἶνε μέτρον ἐντελὲς μὲν δεδικαιολογημένον καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς Κράτεσι ἀνεγνωρισμένον, διότι ἡ ἐναντία ἐκδοχὴ θὰ ἦγεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, ὅπως τὸ βουλευεσθαι περιορίζεται μεταξὺ τῶν εὐπόρων μόνον τάξεων, τοῦθ' ὅπερ βεβαίως δὲν εἶνε ὀρθόν, οὐδὲ συμφέρον εἰς τὸ ἔθνος.

Τὸ ποσὸν τῶν δισχιλίων παλαιῶν δραχμῶν, τὸ ὀρίζομενον ἐν τῇ Συντάγματι τοῦ 1864, ἦτο πιθανῶς ἐπαρκὲς ὑπὸ τὰς τότε συνθήκας τοῦ βίου, ἀλλὰ κατὰ τὸν διαρρεύσαντα ἔκτοτε ἡμισυν περίπου αἰῶνα κατάδηλον τυγχάνει, ὅτι αἱ βιωτικαὶ δαπάναι ὑπερεδιπλασιάσθησαν. Τούτου ἕνεκα κατὰ τὰς τελευταίας δύο δεκαετηρίδας ἤρξατο καὶ βαθμηδὸν σταθερῶς σχεδὸν ἐπεκράτησεν, ἵνα ὑπὸ τὸν τύπον ἐκτάκτων συνόδων παρέχεται εἰς τοὺς βουλευτάς ἐπιπρόσθετος ἀποζημιώσις, συνήθως φθάνουσα, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ὑπερβάλλουσα τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως τῆς τακτικῆς συνόδου, παρὰ τὴν σαφὴ διάταξιν τοῦ ἐν ἰσχύι ἁρθροῦ 75, καθ' ἣν ἐπὶ ἐκτάκτων συνόδων ἀποδίδονται μόνον τὰ ἔξοδα τῆς ἀφίξεως καὶ ἐπανόδου.

Οὕτως ὁ μέσος ὅρος τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καταβληθεισῶν ἀποζημιώσεων ἀνέρχεται εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ συνταγματικοῦ ὀρίου. Ἐντεῦθεν ἀνάγκη ἀναμφισβήτητος εἶνε, ὅπως ὁρισθῶσι τὰ τοῦ θέματος τούτου ἐν αὐστηρῇ πάντως μέτρῳ, λαμβανομένης ὑπ' ὅφει τῆς οἰκονομικῆς ἀδυναμίας τοῦ Κράτους, ἀλλ' ὅπως ὁπωσδήποτε συμφωνότερον πρὸς τὰς ἐνεστώσας περιστάσεις.

Ἐπὶ τούτῳ ἡ Ἐπιτροπὴ, κατὰ πλειονοψηφίαν, συμφωνοῦσα μετὰ τοῦ σχεδίου τῶν ἑξ Βουλευτῶν κατ' ἀρχήν, ἀπεδέξατο ὡς εὐλογον καὶ μετρίαν ἅμα ἀποζημίωσιν τὴν τῶν δραχ-

μῶν 3.000, καταβλητέαν ἐν ἐκάστη τακτικῇ συνόδῳ. Ἀλλὰ πλὴν αὐτῶν, ὅπως διευκολύνηται ἡ συγκρότησις καὶ τῶν ἐκτάκτων συνόδων, ὁσάκις ὑπάρχει πραγματικὴ αὐτῶν ἀνάγκη, ἐκρίνεν ὁρθόν, ἵνα παρέχεται πρόσθετος ἀποζημιώσις δραχμῶν 600 κατ' ἀνώτατον ὅρον.

Οὕτω τὸ ἄρθρον διευπλώθη ὡς ἑξῆς :

«Οἱ Βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου ἀποζημιώσιν δι' ἐκάστην τακτικὴν σύνοδον δραχμὰς τρισηλίας, ἐξ ὧν δραχμαὶ μὲν δύο χιλιάδες καταβάλλονται ἐν ἀρχῇ τῆς συνόδου, χίλια δὲ κατὰ τὴν λήξιν αὐτῆς. Ἐν περιπτώσει ἐκτάκτου συνόδου παρέχεται δι' αὐτὴν εἰς ἑκαστὸν βουλευτὴν ἐπιπρόσθετος ἀποζημιώσις λόγῳ ἐξόδων ἐκ δραχμῶν ἑξακοσίων κατ' ἀνυπερβλήτον ὅρον.

» Παραίτησις ἀπὸ τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως δὲν ἐπιτρέπεται.»

Σχετικὴν πρότασιν ὑπέβαλεν ὁ ἐκ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος βουλευτὴς κ. Στέφ. Σ. Σομμαρίπας, διαφόρως ὀρίζουσας τὰ τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 76.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, κατὰ πλειονοψηφίαν ἐπίσης, ἐδέξατο τὴν ἐν τῷ σχεδίῳ τῶν ἑξ Βουλευτῶν πρότασιν περὶ κρατήσεως ἐκ τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀπουσιῶν τῶν Βουλευτῶν ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς. Εὐλόγον δ' ἐθεώρησε τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 20 κατὰ συνεδρίασιν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν περιορισμόν, ὅτι ἡ τοιαύτη κράτησις θὰ ἐπέρχῃται ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἐπὶ πέντε τοῦλάχιστον συνεδριάσεις κατὰ μῆνα.

Μετὰ τὰς, ὡς ἄνω, ἐπενεχθείσας εἰς τὰ ἄρθρα 71 καὶ 72 τροποποιήσεις, καθ' ἃς δὲν δύναται νὰ συνυπάρξῃ ἡ ἰδιότης βουλευτοῦ μετὰ τῆς τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἡ διάταξις τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἁρθρου 76 τοῦ Συντάγματος, ἡ προβλέπουσα περὶ τοῦ συνυπολογισμοῦ τοῦ μισθοῦ, ἐν λαμβάνουσι τυχὸν βουλευταὶ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, δὲν δύναται νὰ τύχῃ ἐφαρμογῆς, εἰμὴ ἐπὶ τῶν Ὑπουργῶν, οἵτινες, κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε τηρούμενα, ἐλάμβανον μὲν τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἐκτάκτων συνόδων, οὐχὶ δὲ τὰς τῶν τακτικῶν.

Ἀλλ' ὁ μισθὸς τῶν Ὑπουργῶν δὲν εἶνε τοσοῦτον μέγας, ὥστε νὰ θεωρηθῇ ἐπιβαλλομένη ἡ διὰ τοῦ Συντάγματος ἀποστέρησις ἢ συνυπολογισμὸς τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως.

Ἀνεκινήθη ἐπίσης ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ τὸ ζήτημα, ἐὰν συν-

ταξιοῦχοι, ἐκλεγόμενοι Βουλευταὶ, ἔδει νὰ ὑφίστανται ἀνάλογον συνυπολογισμόν τῆς συντάξεως αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀπεκρούσθη, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ σύνταξις, στηριζομένη ἐπὶ προηγούμενης κρατήσεως τῶν μισθῶν, εἶνε ἀμοιβὴ παρασχεθείσης ἤδη τῇ Πολιτεῖᾳ ὑπηρεσίας.

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἄνω σκέψεων δὲν ἐκρίθη δεκτὴ σχετικὴ πρότασις τῶν ἐκ Λαρίσης Βουλευτῶν κ. κ. Δ. Οἰκονόμου καὶ Π. Ἀγγελίδου.

Κατὰ ταῦτα ἄρα ἡ μὲν παλαιὰ διάταξις τοῦ ἁρθρου 76 τυγχάνει ἀπαλειπτέα, τὴν θέσιν δ' αὐτῆς δύναται νὰ καταλάβῃ ἡ περὶ κρατήσεων νέα διάταξις ἔχουσα ὡδε :

«Ἐν ἀπουσίᾳ βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονας τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ συνόδῳ, κρατοῦνται ἐκ τῆς ἄνω ἀποζημιώσεως δραχμαὶ εἴκοσι δι' ἐκάστην συνεδρίασιν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1911.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Προεδρος
Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς κ.ἀ.α.
ΘΡ. Γ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ

Τὰ μέλη

Ε. Κουλουμβάκης, Θ. Κουτούπης, Α. Ροῦφος, Ι. Χρυσοβελώνης, Ι. Μάνος, Γ. Πολίτης, Ἀλ. Διομήδης, Κ. Δεμερτζής, Χ. Δικαῖος, Ἀ. Τριγώνης, Ν. Τριανταφυλλᾶκος, Π. Ἀραβαντινός, Γ. Ἰατρίδης, Δ. Καλλέργης.

Ἡ Παναγιώτης, Κ. Β. Γούσης, Α. Λυγεράκης
Ἡ Παναγιώτης

ΕΚΘΕΣΙΣ

τῆς ἐπὶ τῆς Ἀναθεώρησης τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Συντάγματος ἀναφερομένων κάτωθι τροπολογιῶν

Εὐτύχημα μέγα ἀληθῶς θὰ ἦτο, ἐὰν αἱ παρ' ἡμῖν πολιτειακαὶ καὶ κοινωνικαὶ συνθῆκαι ἐπέτρεπον τὴν ἐκ τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας ἀπάλειψιν τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου, ἥς τὸ σκληρὸν καὶ ἀνεπανόρθωτον οὐδαμῶς συμβιβάζεται πρὸς τὰς νεωτέρας περὶ ποινῆς ἀντιλήψεις.

Δυστυχῶς οὔτε ἡ κοινωνία οὔτε ἡ πολιτεία ἡμῶν ἐξίκοντο εἰς σημεῖον τοιαύτης τελειότητος, δυναμένης νὰ καταστήσῃ περιττὴν τὴν ἐσχάτην ταύτην ποινὴν. Ἰδιαίτιστα δὲ διὰ τὰ κατὰ τῆς δημοσίας ασφαλείας ἀδικήματα, καὶ ἂν πρὸς ἀπλὴν ἐκφόβισιν πρόκειται νὰ παραμείνῃ ἡ ἀναγκραφὴ τῆς τοιαύτης ποινῆς, εἶναι αὕτη εἰσέτι ἀναγκαία.

Ἐντεῦθεν ἡ διὰ συνταγματικοῦ ὁρισμοῦ κατάργησις αὐτῆς κρίνεται πάντως μήπω ὥριμος. Οὐδ' ἀποκλείεται βεβαίως ὁ νομοθέτης, ὅπως ἐν οἰφδήποτε χρονικῷ σημείῳ, ὅπερ ἤθελε κοιτῇ εὐθετον, διαγράψῃ ἐντελῶς ἐκ τοῦ νόμου τὴν ἐν λόγῳ ποινὴν. Εἶναι δὲ κατὰ τοῦτο εὐχερεστέρα εἰς τὸν νομοθέτην ἡ ψήφισις τοιαύτης διατάξεως καὶ ὥς ἀπλῶς δοκιμαστικῆς, καθόσον δὲν θὰ ἀποκλείηται ἡ ἐν ἐνδεχομένῃ ἀποτυχίᾳ ἐπαναφορὰ τοῦ θεσμοῦ.

Ἀπὸ τῶν σκέψεων τούτων ὁρμωμένη ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ συμμερισθῇ τὴν περὶ ὀλοσχεροῦς καταργήσεως πρότασιν τοῦ ἐξ Εὐβοίας Βουλευτοῦ κ. Εὐαγγέλου Γεωργιάδου.

Πολλῆς ὁμως προσοχῆς ἄξια εἰσὶν αἱ δύο ἕτεραι τροπολογίαι τοῦ ἐκ Λακωνίας Βουλευτοῦ κ. Ἰω. Φουρίδου καὶ τοῦ ἐξ Ἀχαΐας καὶ Ἡλιδος κ. Χ. Μεϊτάνη, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἐπιζητεῖ πλείονας ἐγγυήσεις κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἡ δ' ἑτέρα πλήττει τὸ ἐν τῇ πρακτικῇ δεινὸν ἀτόπημα τῆς ἐπὶ ἔτη ἀναβολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, ὅπερ ἤγαγεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὸ ἀπαίσιον θέαμα τῆς ἀθρόας ἐνεργείας 14 ὄλων θανατικῶν ἐκτελέσεων.

Ἀμφότεραι αἱ ἐπόψεις αὗται εἰσὶ σπουδαιόταται, ἐπὶ πολὺ δ' ἡσχολήθη ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς συζήτησιν τῶν παρὰ τῶν ἄνω συναδέλφων ὑποδεικνυομένων τρόπων θεραπείας ἢ διατύπωσιν ἄλλων ἀναλόγων. Πλὴν δὲν ἡδυνήθη νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ἀποδοχὴν ὠρισμένης ἐν τῷ Συντάγματι περιληπτέας διατάξεως. Διότι οὐ μόνον καθ' ἑαυτὰς αἱ προταθεῖσαι διατάξεις ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενον νόμου, ἀλλὰ καὶ παρουσιάζουσι μειονεκτήματα καὶ δυσχερείας συνδεομένας πρὸς πλείονας λεπτομερείας, αἵτινες μόνον διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ δύνανται νὰ διαρρυθμισθῶσιν. Συγκεκριμένως δὲ ἡ πρότασις τοῦ κ. Φουρίδου τὸ μὲν ἐξαρτᾷ τὴν ποινὴν καὶ ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ἰδιορρυθμίας ἐνὸς μόνου προσώπου, τὸ δὲ διαρρηγνύει τὴν μυστικότητα τῶν τε ἐνόρκων καὶ τῶν συνέδρων. Ἡ δὲ τοῦ κ. Μεϊτάνη δημιουργεῖ δικαίωμα χάριτος, εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ μόνον ἐπαφιέμενον, δύναται δὲ νὰ δώσῃ χώραν καὶ εἰς καταχρήσεις, συντελουμένας δι' ἀποκρύψεως τοῦ σχετικοῦ φακέλλου μέχρι συμπληρώσεως τοῦ χρόνου.

Τούτων ἕνεκεν ἡ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ, ἵνα τὰ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παραπεμφθῶσι τῇ νομοθετικῇ ἐξουσίᾳ σὺν τῇ ὑποδείξει, ὅπως αἱ ἐν ταῖς ἀνωτέρω τροπολογίαις ἐκδηλούμεναι γνῶμαι ληφθῶσιν ὑπ' ὅψει καὶ ἀποτελέσωσιν ὥς οἷόν τε τάχιστα τὰς βάσεις νομοθετικῶν ὁρισμῶν, τὸ μὲν περιστελλόντων τὰς περιπτώσεις καὶ διὰ δικονομικῶν ἐγγυήσεων περιβαλλόντων τὴν ἀπαγγελίαν τῆς θανατικῆς ποινῆς, τὸ δὲ πρηνοούντων περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ καθ' ὠρισμένα δεδομένα λήψεως ἀποφάσεως ὥς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν ἢ μετριάσμον τῆς ποινῆς τοῦ καταδικασθέντος.

Ἐπὶ τῆς τροπολογίας τοῦ ἐξ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας βουλευτοῦ κ. Ἀριστ. Θεο-

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τῆς Ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς
τῆς Βουλῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς παραπεμφθείσης αὐτῇ τροπολο-
γίας τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος κ. Ν. Ξηροῦ,
τῆς ἀφορώσης εἰς προσθήκην δευτέρας παραγράφου εἰς τὸ
ἄρθρον 74 τοῦ Συντάγματος περὶ ἐξόδων παραστάσεως τοῦ
Προέδρου τῆς Βουλῆς, ἀπεφάνετο ὁμοφώνως, ὅτι ἡ διὰ τῆς
τροπολογίας ταύτης προτεινομένη διάταξις δὲν ἔχει θέσιν ἐν
τῷ Συντάγματι.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Ἀπριλίου 1911.

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Δραγούνης

Ὁ Εἰσηγητὴς
Κ. Ραχτιβάν

Ὁ Γραμματεὺς
Θρ. Πετμεζῆς

Τὰ μέλη

Κ. Καλομερόπουλος, Ἰ. Μάνος, Ἰ. Χρυσοβελώνης, Π. Ἀρ-
χαντινίς, Ἰ. Ἀθηνασάκης, Τ. Ἡλιόπουλος, Χ. Δικαῖος,
Α. Ροντήρης, Ε. Κουλουρβάκης.

Προτάσεις ἐκ τῶν τροποποιήσεων τοῦ Συντάγματος

=====

Θέμα συζητήσεων καὶ ἐπικρίσεων διαφόρων ὑπῆρξαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα τὸ στέμμα καὶ μὴ καθοριζόμενα σαφῶς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος. Τοιαῦτα ὑπῆρξαν ἰδίως ἡ πληρωρὴ φόρων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, οἱ τίτλοι καὶ τὰ δικαιώματα τῶν Βασιλοπαίδων καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν ἀνακτόρων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ Διαδόχου.

Φρονῶν ὅτι σπουδαιότατον εἶνε ὅπως καύσῃ τοῦ λοικοῦ πᾶσα δυνατὴ παρεξήγησις ἐκ τῶν τοιούτων θεμάτων, παρῶ ὁρῶν ὅπως καθορισθῶσι πάντα τὰ θέματα ταῦτα σαφῶς ἐν τῷ Συντάγματι. Καὶ δὴ:

Ἀρθ. 3. § 1. Ἡ νὰ μεταβληθῇ αὕτη προστιθεμένου ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἢ καὶ οἱ Βασιλοπαίδες χαίρουσιν ἀσυδοσίας, ἢ ἂν μείνῃ ἡ παράγραφος αὕτη ὡς εἶνε, νὰ ἐκεξηγηθῇ ὅτι εἰς τὸ μέλλον νὰ καύσῃ πᾶσα τοιαύτη ἀσυδοσία.

Ἀρθ. 3. § τελευταία. Νὰ καθορισθῇ ἂν οἱ Βασιλοπαίδες νὰ ἔχωσι τίτλους καὶ κοῖους καὶ ἂν τὰ τέκνα των καὶ οἱ ἀπ' εὐθείας ἀπόγονοι τοῦ Βασιλέως νὰ ἔχωσι τίτλους καὶ κοῖους.

Ἀρθ. 42. Νὰ καθορισθῶσι τὰ τῆς χρήσεως τῶν ἀνακτόρων [ἴδε Ὁλλανδικὸν Σύνταγμα ἀρθ. 25] καὶ τὰ τῆς χορηγίας τοῦ Διαδόχου.

=====

Ἀρθ. 9. Ταχεῖα ἀπάντησις ποῖ φαίνεται πολὺ ἐλαστικὴ. Νομίζω ὁρῶτερον νὰ προστεθῇ "ἐντὸς τοῦ πολὺ 8 ἡμερῶν".

Ἀρθ. 17. § 2. Νὰ προστεθῇ "θασῶν".

Ἀρθ. 39. Νὰ προστεθῇ μετὰ τὸ "ἔχει δικαίωμα" ἡ λέξις "κατὰ νόμον".

Ἀρθ. 57. Νὰ προστεθῇ δι' αὐτὰς ὅπως κατὰ τὴν εἰς γ. ἀνάγνωσιν τῶν νομοσχεδίων μὴ ἐπιτρέπηται οὐδεμίᾳ προσυήκῃ μεταβολῇ τῶν νομοσχεδίων, ὑποβαλλομένης δὲ τοιαύτης, νὰ αναβάλληται ἡ ψήφισις δι' ἄλλην ἡμέραν. Καὶ τοῦτο ὅπως ἀποφύγῃ εἰς τὸ μέλλον τὴν σχεδὸν κατὰ τὴν γ. ἀνάγνωσιν ὁλοσχερῇ ἐξ ἀπροόπτου μεταβολὴν τῶν νομοσχεδίων.

= 2 =

Άρθ.60. Νὰ προστεθῇ "οὐδεμία μεταβολὴ εἰς τὸν ὑποβληθέντα προὐπολογισμὸν ψηφίζεται ἂν δὲν ἐξετασθῇ πρότερον ὑπὸ τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς". Καὶ τοῦτο ὁπως ἀποφύγωμεν τὴν κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν προσυληγὴν νέων κιστώσεων ἢ μεταβολὴν τοιούτων σχεδὸν χωρὶς νὰ λαμβάνῃ γνώσιν ἡ Βουλὴ.

Άρθ.66. Νομίζω ἐπικίνδυνον νὰ ψηφίζεται ὁ τρόπος τῆς μεταβολῆς τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ, ὥς οἱ ἄλλοι Νόμοι. Ὡς ἦτο ὁρῶν νομίζω νὰ ἐψηφίζετο ὁ ἐκλογικὸς Νόμος τοῦλάχιστον κατὰ δύο συνεχεῖς συνεδρί-
ας.

Άρθ.71. Ἐν τῷ προσχεδίῳ τῆς Κυβερνήσεως νὰ προστεθῇ "καὶ δημοτικῶν ὑπαλλή-
λων".

Άρθ.73. Ἡ Ἐξελέγγις τῶν ἐκλογῶν ἀνατίθεται εἰς 7μελῆ Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμέ-
νην ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν καὶ ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐ-
λεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ κλήρου ὀριζομένων. Ἡ δὲ ἐκδίκασις τῶν ἐκλογῶν κατὰ
τοῦ κύρους τῶν ὁμοίων εἴτε ὑπὸ τῆς ἁνω Ἐπιτροπῆς εἴτε καὶ ὑπὸ τρίτων ἐγεί-
ρονται ἐνστάσεις, γίνεται ὑπὸ 30μελοῦς εἰδικοῦ δικαστηρίου ὅπερ ἀποτελεῖται
ἐκ 15 μελῶν κληρουμένων μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν Ἐφετείων καὶ
τῶν ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀποκλειομένων τῶν τυχόν μετασ-
χόντων τῆς ἁνω ἀναφερομένης Ἐπιτροπῆς, καὶ 15 μελῶν κληρουμένων μεταξὺ τῶν
Βουλευτῶν καὶ ὧν δὲν ὑπεβλήθησαν ἐνστάσεις. Ὁ Τρόπος τῆς συστάσεως τοῦ εἰ-
δικοῦ δικαστηρίου τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐξελέγγεως καὶ ἐκ-
δικάσεως, ὀρισθῆσεται διὰ Νόμου.

Άρθ.75. Προτιμητέα ἢ κατὰ συνεδρίαν ἀποζημιώσεις τῶν Βουλευτῶν ὀριζομένης ἐ-
κάστης εἰς δρχ.20. Επίσης δὲ νὰ ὀρισθῇ ἀποζημιώσεις δρχ.10 διὰ τὴν συμμεχο-
χὴν εἰς Ἐπιτροπὰς.

Άρθ.80. Ὁ Ὑπουργὸς εὐθύνεται διὰ πᾶσαν πράξιν τοῦ κατὰ τὸν Νόμον ἢ παράλειψ-
ιν ἐνεργείας ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Νόμου. Καὶ Ὑπουργοῦ γίνεται καὶ πολιτικὴ
περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴ ὑπὲρ ζημιωθέντος. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀγωγὴ εἰσάγεται
ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς.

= 3 =

Αρ. 102. Να προστεθῇ "ἡ παῦσις τῶν ὑπαλλήλων ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἂν τὸ 1/3 τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκικρατείας ψηφίσῃ ὑπὲρ αὐτῆς. Τὸ τοιοῦτον δ' ὅπως ἀποφύγῃ ἐνδεχομένας συγκρούσεις μεταξὺ Ὑπουργείων καὶ Συμβουλίου Ἐκικρατείας καὶ ὅπως παραμείνῃ ἀντικτὸς ἡ Ὑπουργικὴ Ἐκβολὴ καὶ εὐθύνη ἐναντι τυχόν ἐκτετακτοῦ Συμβουλίου Ἐκικρατείας.

Προσέτι νὰ προστεθῇ "ὁ διορισμὸς πάντων τῶν ὑπαλλήλων ἐκτελεῖται δι' ἐξετάσεων ἢ διαγωνισμῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκικρατείας".

Ἐκ δὲ τῶν ἐξαιρουμένων τῆς μονιμότητος ὑπαλλήλων νὰ διαγραφοῦν οἱ Γενικοὶ Ἡρόξενοι, οἱ Νομάρχαι καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου διότι καὶ αἱ τρεῖς αὗται θέσεις εἶνε ἐντελῶς ὑπερρεσιακαὶ, λίαν δὲ κακῶς ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ἐμπαιστευτικά".

Νὰ προστεθῇ ὁμως "καὶ δύο διδικοὶ γραμματεῖς ἐκάστου Ὑπουργοῦ".

1 April 1911

83

Dec. 68.

Dec 70

Oaximato 150

Karuki 150

Kia

Agayipuz	Nai		25	
Adababuz	"		20	
Adgubuz	"		20	
Agiluz	"		25	
Ading	—	Nai	25	
Adang	Nai		25	
Ading	"		25	
Pandhai	—	Nai	25	
Posey	—	"	20	
Adababuz	—	"	20	
Adababuz	<u>Guale. 25</u>		20	
Adgubuz			20	
Kizgubuz			20	Adi. Kiz. 20
Hing			20	
Tecabuz			20	
Dipuz			20	
Kul			20	
Agay			25	
Adang			21. 20	
Adang			25	
Tecabuz			25	Tecabuz 20
Kul			20	Adi 20

2 Macht

Ardr 73

let 4 days. up to 10 days

~~John~~ W. C. M. A. & Co. N. Y.

Deorobun
 Ura bar bion
 Myxand'rogon
 Koo lobun
 Lapidun
 Turpif.
 Gen E bai
 Hro'rogon
 Suarog
 'Adrobun
 Koo apba'un
 Xeo obay'un
 Ksticun
 Zorfar
 Teywun
 Adonxon
 Poedon
 Dgurofus
 Bai Ek Ly
 Mzroy

Acce. 25

85

Ciparabing, Populus: Tiliopsis 9 Maple's groups
but Ciparabing is not. Tiliopsis. 1000.

Acce. 57

Galena, Adamsburg, Tiliopsis: Ciparabing
Ciparabing

Acce 70-71 lux. drop. 1000

Acce 75 & 76

Kelley

Acce. 22 (Aprin)

4 Mads (Kerrie)

Agony

Pier.

Wendell

Wendell

Wendell

Wendell

Acad. 70

Acad.

Acad.

Acad.

Acad.

Acad.

56

12 March 1911 A.D. 66

84

Devaranus 0 ^{Devaranus & Kyzylus}
^{exploratus & autographus}

Teiraxagorakos 6 ^{Amelgus}
9 x 3

Bojikus 0

Teiraxagorakos 0

Pakziban N.

Mān 0

Muganoborog

Stuāt 0

Kozdovbāny N

Хеосовъуруо

Тоуер N

Игаридны 0

Triripanis 0

*Adm 730c: duff! Nagas: Desapion
his most agreeable*

Калиграфия 12
Описание.

88

Δεσφύμης	N.	0
Γαρεΐδης	N	
Κοσσοβώνης	—	1
Πετμερί	N	0
Ρακτιβάν	N	2
Γοΐνις	N	2
Αναιός	N	2
Διοφιδίς	N	2
Αδριακός	N	1
Μυρσινώωπος	N	1
Παγίδης	N	2
Μάιος	N	
Κορσορβαΐμης	0	1
Υπιοώωπος	N	
Φειδωρτζαζζίνος	N	0
Ρεφελφίος	N	2
Λαΐκαρος	N	2
Αραβάνος		2
Τορμίζης		2

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τῆς τροπολογίας ἐπὶ τοῦ προσχεδίου τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ Συντάγματος.

Τὸ προσχέδιον τῆς ἀναθεωρήσεως ὀρίζει ἡλικίαν τῶν Βουλευτῶν τὸ 25ον ἔτος. Τὸ ὅριον τοῦτο δυσχερῶς θὰ δύναται νὰ βεβαιωθῇ δεδομένου ὅτι δὲν ὑπάρχουσι ληξιαρχικά βιβλία ἐν Ἑλλάδι. Ὅριζομένου ὅτι οὐδεὶς θὰ δύναται νὰ ἐκλεγῇ Βουλευτὴς ἐὰν δὲν ἐξεπλήρωσε τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν ἢ ἐὰν δὲν ἀπηλλάγη ταύτης, συμφώνως πρὸς τοὺς Νόμους αἴρεται πᾶσα ἀμφιβολία περὶ τοῦ προσόντος τοῦ βουλευτοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡλικίαν. Ἡ ἐλάττωσις δὲ αὕτη τοῦ ὅριου τῆς ἡλικίας δὲν θὰ αὐξήσῃ τὴν ἀναλογίαν τῶν μέ ἡλικίαν κατωτέραν εἰσερχομένων εἰς τὴν Βουλὴν, καθόσον καὶ εἰς τὸ παρελθὸν οὐδέποτε τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας ἡμπόδισε τὴν καθολικὴν ψηφοφορίαν νὰ ἐκλέξῃ τοιοῦτους βουλευτάς.

Ὁ ἐξ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος Βουλευτὴς
Σ. Ἀγαπητὸς

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Ἐπὶ τοῦ προσχεδίου τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἄρθρου 70οῦ τοῦ Συντάγματος.

Ἡ παράγραφος πρώτη τοῦ ἄρθρου τούτου νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἐξῆς :

«Διὰ νὰ ἐκλεγῇ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται νὰ εἶνε πολίτης Ἑλλήν ἔχον συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ νὰ ἔχῃ ἐκτελέσῃ τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν ἐκτὸς καὶ ἐὰν ἀπηλλάγη ταύτης συμφώνως πρὸς τοὺς περὶ Στρατολογίας νόμους. Πρὸς τούτοις δεόν νὰ ἔχῃ τὰ παρὰ τοῦ νόμου τῶν ἐκλογῶν ἀπαιτούμενα προσόντα».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1911.

Ὁ Βουλευτὴς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος
Σ. Ἀγαπητὸς

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Ἐπὶ τῆς ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος.

Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία οὐδεμίαν μᾶς παρέχει ἐγγύησιν, καὶ διὰ τοῦτο φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ περιλάβωμεν εἰς τὸ Σύνταγμα ὅσον τὸ δυνατόν λεπτομερεῖς διατάξεις, ἵνα προφυλάξωμεν τὸ πολίτευμα ἀπὸ Νομοθετικᾶς αὐθερεσίας.

Ἐκ τοιούτων σκέψεων ὁρμώμενος, προτείνω τὰς κάτωθι προσθήκας καὶ τροπολογίας ἐπὶ τοῦ Συντάγματος.

Τὸ 7ον ἄρθρον νὰ συμπληρωθῇ διὰ τῆς προσθήκης «καὶ ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως».

Εἰς τὸ 9ον ἄρθρον πρέπει νὰ προστεθῇ διάταξις «ὅτι ὁ πολίτης ὁ ἀδικούμενος ἐκ τῆς σιωπῆς τῆς ἀρχῆς δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν, αὕτη δὲ νὰ ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου εἰδικὰς ποινάς».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10 παρατηρῶ.

«Ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι εἶνε ἄνευ ἐγγυήσεως διὰ τοῦτο πρέπει ν' ἀναγραφῇ ὅτι ἡ διάλυσις τῶν ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεων δύναται ν' ἀπαγορευθῇ μετὰ ἐγγραφον γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτοπίου δικαστικῆς καὶ διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ ἐν ἐλλείψει δικαστικῆς, τῆς δημοτικῆς· ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο, ἀλλὰ δέον ν' ἀναγραφῶσι καὶ ποινὰ κατὰ τῶν αὐθαϊρέτως διαλυόντων τὰς συναθροίσεις ταύτας, καὶ πρὸ παντὸς στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11ου.

Φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ προστεθῇ «ἐκτὸς ἀνωνύμων ἐταιριῶν, τραπεζῶν καὶ ἐταιριῶν προμηθείας ὀπλων καὶ πολεμοφοδίων.

Εἰς τὸ ἄρθρον 12ον.

Πρέπει ῥητῶς ν' ἀναγραφῇ ὅτι ἀπαγορεύονται τὰ καταλύματα ἐκτὸς ἐν καιρῷ πολέμου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 14ου.

Αἱ ὑπάρχουσαι Ἐφημερίδες διατηροῦνται· «εἰς τὸ μέλλον ὁ ἐκδότης Ἐφημερίδος δέον νὰ εἶνε πολίτης Ἑλλήν, πρὸ δεκαετίας ἐγκατεστημένος, νὰ λάβῃ ἄδειαν παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ πανεπιστημιακοῦ διπλώματος καὶ ἐγγυήσεως χρηματικῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν συνδρομητῶν καὶ τῶν προστίμων». Φρονῶ, ὅτι ἀφοῦ ζητοῦσι διὰ τοὺς διδασκάλους προσόντα, πρέπει ν' ἀπαιτήσωμεν τοιαῦτα διὰ τοὺς διδασκάλους τῆς κοινωνίας. Ἐξουσία οἷα εἶνε ὁ τύπος δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἀκανόνιστος εἰς ἀνθρώπους ἀμαθεῖς καὶ πολλὰκις ἀγνώστου προελεύσεως.

Εἰς τὸ 26ον ἄρθρον νὰ προστεθῇ ὅτι ὁ ἐρμηνευτικὸς Νόμος δὲν δύναται νὰ θίξῃ τὸ τελεσιδίκως δικασθέν, καὶ ὅτι ψηφίζεται καὶ οὗτος εἰς τρεῖς ἀναγνώσεις ὡς οἱ λοιποὶ νόμοι.

Εἰς τὸ 31ον ἄρθρον νὰ προστεθῇ.

«Δὲν δύναται νὰ διορισθῶσιν Ὑπουργοὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἱ δικαστικοί, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, οἱ διευθύνται τραπεζῶν καὶ ἀνωνύμων

εταιριῶν, ἐκτὸς ἐὰν παρητήθησαν τῆς θέσεώς των ἓνα μῆνα τοῦλάχιστον πρὸ τοῦ διορισμοῦ των· οὔτε οἱ διατελέσαντες Ὑπουργοί, ἂν δὲν παρῇλθεν τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἐκ τῶν ὑπουργικῶν καθηκόντων.

Διὰ τῆς ἀνωτέρω προσθήκης θὰ λείψουν αἱ πολιτικαὶ συμπαιγνίαι τοῦ παρελθόντος, αἱ πολιτικαὶ καταχρήσεις καὶ αἱ συχναὶ ὑπουργικαὶ μεταβολαί.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 32 παρατηρῶ·

Ἡ πρόοδος τῶν κρατῶν σήμερον δὲν ἐπιτρέπει οὐδεμίαν αὐτόβουλον ἐνέργειαν εἰς τὸν Βασιλέα, οὔτε εἶνε ἀπολύτως ἠθικαὶ αἱ μυστικαὶ συνθῆκαι αἵτινες ἔχουσιν καὶ τὸν κίνδυνον νὰ διαβάλῃσι τὴν διεθνῇ θέσιν τοῦ Κράτους καὶ τὰς προθέσεις τῆς Βασιλείας ἐπὶ βλάβῃ τοῦ θεσμοῦ τούτου, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τροποποιηθῇ προστιθεμένου «πᾶσαι ἀνεξαιρέτως αἱ συνθῆκαι οὐδὲν ἔχουσι κύρος ἄνευ τῆς κυρώσεως τῆς Βουλῆς».

Ν. Δελακοβίας

Βουλευτὴς Ἀργολιδοκορινθίας.

Πρότασις ἐπὶ τοῦ Προσχεδίου τοῦ Συντάγματος

91

Θεωρῶ χρήσιμον ὅπως ἐν τῷ περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας ἄρθρῳ
τοῦ Συντάγματος ὅπως προστεθῇ παράγραφος καθιστῶσα ἐφικτὴν
τὴν ἐπιβολὴν ποινῆς προστίμου ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

«Ἐπιτρέπεται καὶ ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβολὴ ποινῆς
προστίμου μέχρι δραχμῶν δέκα ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ
ἄλλων δικαστικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰ ὀρισθησόμενα ὑπὸ εἰδικῶν
νόμων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1911

Ὁ ἐκ Μεσσηνίας Βουλευτὴς

Ἀντ. Πετρομανιάτης

Β'.) Μεγαλειτέρας υποχρεώσεις και καθήκοντα αναλαμβάνουσιν οἱ ἐν γένει ὑπάλληλοι, ἢ οἱ κατὰ καιροὺς Βουλευταί, οἵτινες οὐδὲν τὸ παράνομον ἢ ἄδικον δύνανται νὰ ἐνεργήσωσιν ἄνευ τῆς θελήσεως τῶν ὑπαλλήλων, δὲν ἐννοῶ διατί διὰ τοὺς Βουλευτὰς καὶ μόνον ἡ τροποποιήσις τῶν ἄρθρων 71 καὶ 72 καὶ οὐχὶ παρόμοια καὶ διὰ τοὺς ἐν γένει ὑπαλλήλους, δι' ὃ φρόνιμον νομίζω νὰ προστεθῶσι καὶ τάδε :

—Τὰ καθήκοντα οὐτινοσδήποτε ὑπαλλήλου εἶναι ὅλως ἀσυμβίβαστα μὲ τὰ συγχρόνως καθήκοντα καὶ ἐτέρας δημοσίας, δημοτικῆς θέσεως ἢ καὶ ἰδιωτικῆς ἐπὶ πληρωμῇ ἐν ἀνεγνωρισμένῳ ὑπὸ τῆς πολιτείας ἄλλῳ τινὶ ἰδρύματι. Οἷοςδήποτε ἐμμισθος ὑπάλληλος ἀποδεχόμενος καὶ ἐτέραν δημοσίαν, δημοτικὴν ἢ ἰδιωτικὴν ἐμμισθον θέσιν ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ πρώτου τοῦ ἀξιώματος, πλὴν ὅλως ἐκτάκτων περιπτώσεων, ὅπου ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ τῷ ἀναθέσῃ ἐφάπαξ ἀνὰ 4ετίαν διὰ Β. Δ. καὶ ἐτέραν συναφῇ ἐπὶ ἐπιμισθίῳ, ἥνπερ δὲν δικαιοῦται νὰ ἔχῃ πλέον τῶν 6 μηνῶν.

Γ'.) Εἴθισται αἱ ἐν γένει σύγχρονοι Βουλαὶ νὰ μὴ καταγίνωνται σχεδὸν εἰς φυσικὰς κοινωνικὰς συζητήσεις καὶ ἐπιψήφισιν Φυσικοκοινωνικῶν τινῶν νομοσχεδίων, διότι ὑποτίθεται ὅτι προορισμὸν ἔχουσι τὴν ἐπιψήφισιν τοιούτων ὑπὸ κοινωνικὴν καὶ μόνον ἔποψιν. Τούτου ἕνεκεν ἐπεψηφίσθησαν ἄλλοτε καὶ ἐφηρμόσθησαν νόμοι τινές, οἵτινες ἐγένοντο ἐπιζήμιοι καὶ ἐπιβλαβεῖς ἀντὶ τούναντιον.

Δι' ὃ θεωρῶ ἀναγκαῖον ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ τὸ ἑξῆς :

— Πᾶς ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος, ἐξαίρεσει τοῦ Βουλευτοῦ, οὐχὶ δὲ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ συμπληρώσας τὸ 68ον ἔτος τῆς ἡλικίας του τίθεται εἰς διαθεσιμότητα. Οἱ δὲ χρηματίσαντες, μέχρι τοῦ 68ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, Πρωθυπουργοὶ ἐπὶ 10ετίαν, ἢ Ὑπουργοὶ ἐπὶ 15ετίαν, σὺν τῷ χρόνῳ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, ὅσοι μὲ τοιοῦτον ἐτιμήθησαν, κέκτηνται τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιτίμου Βουλευτοῦ μὲ τὸ κατὰ καιροὺς ἐπικρατοῦν ἐπίδομα.

Οἱ τοιοῦτοι κέκτηνται τὰ αὐτὰ δικκώματα ἃ καὶ οἱ ἐπίτιμοι τῶν ἄλλων ὑπαλληλικῶν θέσεων.

Κατὰ τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν θ' ἀναπτύξω τόσον τὸ ὀρθόν, ὅσον τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὸ ὠφέλιμον διὰ τῆς ἐπιψήφισεως τῶν τοιούτων, ὑπὸ τε φυσικὴν, φυσιολογικὴν καὶ κοινωνικὴν ἔποψιν, ὥστε ἐλπίζω νὰ πισθῶσιν ἅπαντες περὶ τῆς ἐπιψήφισεώς των, πλὴν, ἐάν τινες εὐρεθῶσι προδιατεθειμένοι νὰ μὴ πεισθῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις 27 Ἰανουαρίου 1911

Γεώργιος Π. Κορομυλάς
Βουλευτὴς Μεσσηνίας

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

93

Ἀνάγκη παρίσταται ὅπως, πλὴν τοῦ ἐλαχίστου δυνατοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν, ἐρισθῇ, ἕνεκα τοῦ ἀντιθέτως δυνάμενου νὰ προκύψῃ μειονεκτήματος, καὶ ὁ μέγιστος δυνατὸς ἀριθμὸς, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν.

Λαμβάνω διὰ τοῦτο τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τροπολογίαν τοῦ 68 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ προστεθῇ, μετὰ τὴν ἐν τῷ προσχεδίῳ τῆς Ἐπιτροπῆς λέξιν «Κράτους» ἢ φράσις: «Ἐκάστου Βουλευτοῦ ἀναλογοῦντος τοῦλάχιστον εἰς 16,500 κατοίκους».

Ἀθῆναι 31 Μαρτίου 1911.

Ν. Α. Κοντογούρης.

Βουλευτὴς ἐξ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Θεωρῶν ὡς μέτρον ὑφίστης, διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, σημασίας, τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀξιωματικῶν ἀπὸ τῶν ἐκλογικῶν ἀγώνων καὶ τῆς ψηφοθηρίας, πιστεύων ὁμῶς ἀκραδάντως εἰς τὴν ἀνάγκην ὅπως, ἐν χώρᾳ ὡς ἡμετέρα, παρίστανται καὶ ἀκούωνται ἐν τῷ Ἐθνικῷ Κοινοβουλίῳ οἱ γινώσκοντες, ὅχι μόνον τὰ στρατιωτικὰ ζητήματα, ἀλλὰ κυρίως μίαν αὐτῶν ὄψιν, τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἔχουσιν ἀνάγκην, πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον, καὶ ἐλέγχου καὶ δημοσίας ἐν τῇ Βουλῇ κρίσεως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τὴν ἀκόλουθον τροπολογίαν τοῦ ἐν τῷ προσχεδίῳ 71 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, συνιστωμένην εἰς τὴν προσθήκην, ὡς δευτέρας παραγράφου, τῆς ἐξῆς διατάξεως:

«Ὁ ἀρχαιότερος ἐκάστου βαθμοῦ τῶν μαχίμων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, εἶναι αὐτοδικαίως Βουλευτὴς. Ἄν τις τούτων παραιτηθῇ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, τὴν κενωθεῖσαν θέσιν καταλαμβάνει ὁ ἀμέσως μετ' αὐτὸν μάχιμος ἀξιωματικός».

Ἀθῆναι 31 Μαρτίου 1911.

Ν. Α. Κοντογούρης

Βουλευτὴς ἐξ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 68. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν προσδιορίζεται διὰ νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν τοῦ Κράτους. Οὐδέποτε ὁμῶς ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν Βουλευτῶν δύναται νὰ ᾔῃναι ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πενήκοντα.

Οἱ ἐκ Κυκλάδων Βουλευταὶ

Ν. Καμβύσης, Κ. Ἀλαβάνος, Ι. Μαμάης,

Ν. Ι. Φραγκίστας

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 71 τοῦ Συντάγματος
(Σχεδίου Ἐπιτροπῆς)

Εἰς τὴν α' παράγραφον νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν
λέξιν «δικαστικοὶ κλητῆρες» νὰ προστεθῇ: «οἱ ἐκ φό-
ρων ἢ συμβάσεων ὀφειλέται πρὸς τὸ Δημόσιον Τα-
μεῖον».

Ἀθῆναι, 3 Ἀπριλίου 1911.

Ὁ πληρεξούσιος Βουλευτῆς
Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας
Σ. Θεοδωρόπουλος

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

ἐπὶ τοῦ 40οῦ ἄρθρου τοῦ Συντάγματος.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ τὰ κανονισμένα παράσημα εἰς ξένους ὑπηκόους. Ἕλληνες πολῖται ἐπιτρέπεται νὰ φέρωσι μόνον τὰ δι' εἰδικοῦ νόμου λόγῳ μεγάλων Ἐθνικῶν ὑπηρεσιῶν ἀπονεμόμενα αὐτοῖς Ἑλληνικὰ παράσημα, ξένα δὲ λόγῳ ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν εἰς ἄλλοδαπὸν Κράτος.

Ὁ ἐξ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος βουλευτῆς
Ἀριστοτέλης Ἀλεξ. Φωτήλας.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Συντάγματος ὑποβληθεῖσα κατὰ τὰν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς καὶ ἀπορριφθεῖσα ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας αὐτῆς.

Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρέη των Βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀποζημιώσιν ἐκ δραχμῶν πεντακισχιλίων κατ' ἔτος. Ἐν περιπτώσει δ' ἐκτάκτων συνόδων οὐδεμία ἀποδίδεται αὐτοῖς πρόσθετος ἀποζημίωσις ἢ ἔξοδα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Μαρτίου 1911.

Ὁ Βουλευτὴς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος

Α. Θ. Κανακάκης Ροῦφος

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τὴν τροπολογίαν ταύτην ὑπεστήριξα μετ' ἐπιμονῆς παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος. δι' οὓς λόγους θέλω ἀναπτύξω εὐρέως καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἵνα ἡ προκατάληψις περὶ ἐνδεχομένης κακῆς ὑποδοχῆς τῆς τροποποιήσεως ταύτης ὑπὸ τῆς κοινῆς, παρασύρῃ τὴν Βουλὴν εἰς σφάλμα ἀνεπανόρθωτον καὶ σοβαρὰς ἔχον συνεπείας διὰ τὴν συγκρότησιν, ἐν τῷ μέλλοντι, τῆς Βουλῆς συμφώνως μετὰς δημοκρατικὰς ἀξιώσεις τῆς συγχρόνου ἐποχῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ δυστυχῶς καίτοι ἀναγνωρίζουσα τὸ δίκαιον τῆς ταύτης τροποποιήσεως ἐδίστασε νὰ λάβῃ ἀπόφασιν ἀποδοχῆς ἀμέσου ταύτης καὶ ἐνέμεινε διὰ πλειοψηφίας εἰς τὴν προτεινομένην ἀνεπαρκῆ τροποποίησιν ἐν τῷ προσχεδίῳ τῶν ἀποτελούντων τὴν Κυβέρνησιν ἀξιοτίμων βουλευτῶν. Πέποιθα ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει δεόντως ἐκτιμῆσαι τοὺς λόγους οὓς θὰ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προβάλλω καὶ ὑποστηρίξω ἐνώπιον αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Μαρτίου 1911.

Ὁ Βουλευτὴς Ἀχαΐοῦ καὶ Ἡλίδος

Λουκάς Θ. Κανακάκης Ροῦφος

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Συντάγματος.

Προτείνομεν, ὅπως ἀναγραφῇ εἰς τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος καὶ ὡς τρίτον ἐδάφιον αὐτοῦ ἡ ἐξῆς προσθήκη:

«Οἱ συνταξιοῦχοι Βουλευταὶ πλὴν τῆς Βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως λαμβάνουσι καὶ τὴν σύνταξιν αὐτῶν».

Ἐν Ἀθήναις, 23 Μαρτίου 1911.

Οἱ βουλευταὶ

Γ. Θ. Γαϊτάνος, Ι. Ν. Ἀβάζος, Δ. Κλάδης, Ι. Μανέτας, Μ. Τριγγέτας, Θ. Κοντομίχαλος, Μ. Σφακιανάκης, Ν. Χαριτζῆτος, Α. Ροῦφος, Α. Φωτῆλας, Ν. Βράβιλας Βάρθης, Α. Μαλασπίνας.

Προσθήκη ἐπὶ τοῦ 70 ἄρθρου τοῦ προσχεδίου
τῶν ἐξ Βουλευτῶν.

97

Ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ἀναγραφόμενων ἐν
τῷ ἄνω ἄρθρῳ τοῦ Συντάγματος, φρονῶ ὅτι δεόν νὰ
προστεθῇ καὶ «ἢ μὴ ὀφειλῇ πρὸς τὸ Δημόσιον».

Ἀθῆναι τῇ 26ῃ Μαρτίου 1911.

Ὁ Βουλευτὴς Ἀττικοβοιωτίας
Ι. Κ. Μπριδιμιτζάκης.

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 71 καὶ 72 τοῦ Συντάγματος.

Ἐκ τῶν ἐμίσθων πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας τὰ ἀρθρα 71 καὶ 72 τοῦ ὑπὸ ἀναθεώρησιν Συντάγματος θεωροῦσιν ἀσυμβιβάστους μετὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Βουλευτοῦ, ὅστις, κατὰ μὲν τὸ 71ον ἀρθρον διὰ τὸ ἐκλεγῆ τοιοῦτος, πρέπει νὰ παραιτηθῇ προηγουμένως τῆς ὑπηρεσίας του, κατὰ δὲ τὸ 72ον ὦν βουλευτὴς καὶ ἀποδεχόμενος ἐμίσθον ὑπηρεσίαν παύει ἀμέσως τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσιν ἢ ὑπηρεσία τοῦ Πρεσβευτοῦ. Καὶ τοῦτο διότι πολὺ πιθανὸν εἶναι ἐπιλεκτον μέλος τοῦ Κοινοβουλίου εἰς ἐξαιρετικὴν τινα περίστασιν νὰ ἐνδεικνύηται ὡς τὸ μόνον κατάλληλον διὰ τακτικὴν ἢ ἐκτακτον διπλωματικὴν ἀποστολήν, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει δὲν βλέπω τὸν λόγον διατὶ νὰ στερηθῇ οὗτος τῆς ιδιότητός του ὡς μέλους τοῦ Κοινοβουλίου, εἰς περίστασιν μάλιστα καθ' ἣν τυχὸν ἡ διπλωματικὴ αὐτῇ ἀποστολὴ του νὰ εἶναι βραχεῖα, καὶ ληγούσης ταύτης, νὰ μὴ δύναται νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του ὡς Βουλευτῆς.

Ἀντιθέτως ὅσον ἀφορᾷ ὑπάρχοντα ἤδη Πρεσβευτήν, προκειμένου νὰ ἐκλεγῇ οὗτος Βουλευτῆς, ὀρθὸν νομίζω ἀλλὰ καὶ συμφέρον ἦθελεν εἶναι νὰ μὴ ὑποχρεῖται εἰς παραίτησιν ἐκ τοῦ Πρεσβευτικοῦ ἀξιώματος, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας νὰ διατηρῇ ἀμφοτέρω τὰ ἀξιώματα, διὰ νὰ εἶναι χρήσιμος εἰς τὸ Κράτος ὑπ' ἀμφοτέρας τὰς ιδιότητας.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐγεννήθη κατὰ τὸ παρελθόν ὑπ' ἀμφοτέρας αὐτοῦ τὰς μορφάς.

Ἐπὶ Κυβερνήσεως Τριχούπη κατὰ τὸ ἔτος 1884 ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ διορισθῇ Πρεσβευτὴς ἐν Ἰσπανίᾳ ὁ κ. Στ. Σκουλούδης, ὅστις ἔπρεπε, συμφῶνως πρὸς τὸ ἀρθρ. 72, νὰ παραιτηθῇ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, ἀλλ' ἐξευρέθη τότε τρόπος οικονομίας τῆς περιστάσεως καθόσον ὁ κ. Σκουλούδης διωρίσθη ἀμισθος πρεσβευτῆς καὶ συνεπῶς ἐτήρησε καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ Βουλευτοῦ. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι δὲν εἶναι πάντοτε καὶ εἰς πάντα εὐκόλον νὰ δεχθῇ ἄνευ μισθοῦ θέσιν συνεπαγομένην τῶν ὀλικῶν ὑποχρεώσεως.

Εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν, ὁ Βράϊλας, ὦν πρεσβευτῆς ἐν Λονδίνῳ, ἐξελέγη Βουλευτῆς Κερκύρας, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος διὰ νὰ παραμείνῃ ὡς Πρεσβευτῆς, ἐν ᾧ ἴσως θὰ ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ μεγαλειτέρως ὑπηρεσίας τότε εἰς τὴν πατρίδα του ὡς μέλος τοῦ Κοινοβουλίου.

Μόνον τὰς ἄνω μνημονευόμενας περιπτώσεις ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψει πείθεται ὅτι εἶναι πληρέστατα δεδικαιολογηγένη ἢ ἐξαίρεσις τοῦ Πρεσβευτοῦ ἐκ τῶν λοιπῶν ἐμίσθων ὑπαλλήλων.

Νομίζω λοιπὸν ὅτι δεόν εἰς ἐκάτερον ἐκ τῶν ἀρθρῶν 71 καὶ 72 νὰ προστεθῇ ἡ φράσις «ἐκτὸς τῆς θέσεως τοῦ Πρεσβευτοῦ τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου».

Δημ. Χ. Κανελλόπουλος

Βουλευτῆς Μεσσηνίας

99

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Περὶ ἀναθεώρησης τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Συντάγματος.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ προτείνωμεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὡς ἐξῆς :

« Ἄρθρον 75.

Ἡ Βουλευτικὴ κατ' ἔτος χορηγία ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 1800. Δι' ἐκάστην δὲ συνεδρίαν λαμβάνουσιν οἱ βουλευταὶ πρόσθετον ἀποζημίωσιν δραχμῶν 15, ἐξακριβουμένης συμφώνως τῷ Κανονισμῷ τῆς Βουλῆς τῆς παρουσίας αὐτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Συνεδριάσεως.»

Ἀθήνησι τῇ 21 Ἀπριλίου 1911.

Οἱ προτείνοντες Βουλευταὶ

Γ. Κ. Πῶπ

Χ. Βοζίκης

Handwritten calculations on the right margin:

180 15 ----- 900	240 15 ----- 1200	260 15 ----- 1300
1800 15 ----- 2700	1800 15 ----- 2700	1800 15 ----- 2700
1800 4500 ----- 6300	1800 4500 ----- 6300	1800 4500 ----- 6300
120 15 ----- 180	120 15 ----- 180	120 15 ----- 180